

GYÓGYULÁS ÉS SZABADULÁS

2. kötet

A gyakorlati szolgálat

PETER J. HORROBIN

Az ELLEL GRANGE Keresztény Gyógyító és Lelkigondozó Munkatársképző
Intézet és Misszió tiszteletbeli igazgatója

**Anyának és apának, akik olyan sok mindenre megtanítottak engem, szilárd alapot
adtak az életemnek, és mindenekfelett Isten szerinti örökséget hagytak rám.
Hálás vagyok értük Istennek, és azért imádkozom, hogy láthassák ezt a könyvet,
mint az ő évekig tartó vetésükből származó aratásnak egy részét.**

**Ajánlom ezt a könyvet az Ellel Grange-i szolgálócsoport tagjainak is, akiket Isten
összegyűjtött, hogy az evangélizálás, gyógyítás és szabadítás különleges szolgálatát
megalapozzák és folytassák.**

TARTALOMJEGYZÉK

A szerzőről

Előszó

I. RÉSZ

A SZABADÍTÓ SZOLGÁLAT ALAPJAI

1. fejezet

Bevezetés

A kiegyensúlyozott gyógyító szolgálat

A korai kezdetek

Ellel Grange

A hit bibliai alapjai

2. fejezet

A terep előkészítése

Jézus megosztja szolgálatát a tanítványokkal

Jézus tanítása

A legfontosabb alapelvek

Összefoglalás

3. fejezet

A lehetséges démonizáltság néhány megfigyelhető tünete

II. RÉSZ

A DÉMONI BELÉPÉSI PONTOK MEGÉRTÉSE

4. fejezet

Hogyan lépnek be a démonok

1. A generációs vonal

Az ellenérvek megcáfolása

A védelem alapelve

2. Személyes bűn

3. Okkult bűn

A szabadsághoz vezető lépések a következők:

4. Bizonyos alternatív orvoslási gyakorlatok

5. Vallásos bűn

ii) Vallásfelekezeti gondolkodásmód

iii) Eretnek hitbéli felfogások

6. Isten-ellenes lelki kötődések

7. Szexuális bűn

Összefoglalás

8. Fájdalmak, bántalmazás és elutasítás

9. Traumák és balesetek

10. Halálesetek (ide számítva a vetélést és az abortuszt is)

11. Átkok (ide tartoznak a belső fogadalmak, kijelentések és a helytelen imák)

12. Elátkozott tárgyak és épületek

13. Szenvedélyek

14. Félelmek és fóbiák

15. Kimerültség és fáradtság

Összefoglalás

Figyelmeztetés és bátorítás

III. RÉSZ

A SZABADÍTÓ SZOLGÁLAT GYAKORLATA

5. fejezet

Az emberek felkészítése a szabadulás általi gyógyulásra

Bevezetés

1. A szolgáló csoport

i) Jézus erre utasította tanítványait

ii) Nagy erő van a megegyezés imájában

iii) A két lelkigondozó egymásnak védelmet, az imádságban részesülő személynek pedig biztonságot nyújt

Lelkigondozói kérdőív

2. Hogyan kezdjük hozzá

3. Kinek a napirendi pontjaival foglalkozunk

4. A lehetséges démonizáltság tüneteinek megfigyelése

5. A hamis hitek és az okkultizmusban való részvétel kivizsgálása

6. A generációs vonal ellenőrzése

7. A szexuális múlt feltárása

8. Figyelj oda az elutasítottság jeleire

9. Az egyéb Isten-ellenes lelki kötődések kivizsgálása

10. Tudakozódj a balesetek és a traumák felől

Összefoglalás

6. fejezet

Alapozó imádságok

Imádság azért, hogy Jézus legyen az úr a lelkigondozott életének minden területén

A korábbi generációkhoz fűződő kötelek elszakítása

Megbocsátás másoknak mindazért, amit ellenünk elkövettek

Megbocsátás önmagunknak

„Megbocsátás” Istennek

Azoknak a személyes bűnöknek a megvallása, amelyek jogokat adtak a démonoknak

Megtérés a bűnből

A Sátán munkáinak megtagadása

Az Isten-ellenes lelki kötelek elszakítása

Betöltekezés Szent Szellemmel

7. fejezet

A szabadítás szolgálata

A hatalom gyakorlása

Néhány lehetséges démoni megnyilvánulás

A démonok kilépési útvonalai

A szabadulás utáni utógondozás

8. fejezet

Miért nem szabadulnak meg egyesek?

9. fejezet

Tanácsok a megszabadultaknak

A szabadság megőrzésének tíz fontos kulcsa

1. Jézus Úr volta legyen az életed középpontja

2. Állandóan légy betöltve a Szent Szellemmel

3. Olvasd naponta Isten igéjét és engedd meg, hogy az ige munkálkodjon az életedben

4. Mindig viseld Isten fegyverzetét

5. Mindig légy résen az ellenség ellentámadásaival szemben

6. Tarts fenn jó kapcsolatokat másokkal

7. Engedd meg, hogy a Szent Szellem megteremje életedben a Szellem gyümölcseit
8. Mindig járj megbocsátásban
9. Dicsérd Istent minden körülmények között
10. Maradj meg a megfelelő társaságban

Utóirat

1. függelék

A keresztény lelkipozó tulajdonságai

2. függelék

A mágia, az okkultizmus és a Biblia

3. függelék

Az okkultizmussal kapcsolatos kifejezések gyűjteménye

4. függelék

Alternatív gyógymódok

5. függelék

Más vallások

Bibliográfia

Forrás: www.mek.oszk.hu

A szerzőről

Peter Horrobin az Ellel Ministries nemzetközi igazgatója, amely annak ellenére, hogy központja az Egyesült Királyságban található, ma már számos országban tevékenykedik. A szerző 1943-ban született a Lancashire-i Boltonban, és a szintén észak-angliai Blackburnben nevelkedett fel. Szüleitől szilárd keresztény alapokat kapott, erős evangéliumi hangsúllyal. Az írásokban szerzett alapos ismeretei felkészítették őt a jövőbeni szolgálatra. Miután egy ideig délen élt, újból visszatért szülőföldjére, ahol Surrey-ben, Oxfordban és Manchesterben lakott.

Miután elvégezte az Oxfordi Egyetemet, ahol kémiát tanult, évekig az egyetemen tanított, majd az üzleti élet kedvéért elhagyta a tudományos világot. Létrehozott egy saját könyvkiadó és könyvértékesítő céget, majd tizenöt évi írás, publikálás és könyvértékesítés után, 1986-ban, megnyílt a lehetőség arra, hogy létrehozza szolgálatát Ellel Grange-ben. Egyetemi és üzleti tevékenységgel töltött évei során végig tudta, hogy ez csak a felkészülési idő, amely addig tartott, amíg keresztény szolgálata el nem hozott a számára egy teljesen más életmódot.

Peter már tizenéves korában tudta, hogy elhívást kapott, de csaknem harminc évig kellett várnia, mire megkezdhette életének nagy munkáját Ellel Grange-ben! Azzal kezdődött, hogy amikor megpróbált segíteni egy szükségben lévő embernek, akkor Isten megmutatta neki a gyógyító szolgálat látomását. Tíz éven keresztül nap mint nap imádkozott Isten előtt ennek a látomásnak a megvalósulásáért. Peter szolgálatának azóta is az a fémjelzése, hogy hajlandó hitben kilépni, és ennek eredményeként gyakran látja Istent cselekedni, gyakran igen figyelemreméltó módon.

Először egy támogató imacsoportot hoztak létre, majd 1986 novemberében kifizették Ellel Grange vételárát. Az Ellel Ministries azóta állhatatosan növekszik. Ma több mint száz-negyven teljes idejű szolgálójuk van, és folyamatosan tartanak gyógyító csendesnapokat és tanító tanfolyamokat. Ezenkívül van több mint háromszáz kiképzett lelkigondozójuk, akik a különféle központokban szolgálják az Urat.

1991-ben megnyílt egy tanító és szolgálati központ a dél-angliai Glyndley Manor-ban, Eastburne közelében, 1993-ban pedig egy kanadai központtal bővült a munka Orangeville-ben, Toronto közelében, amely a várostól északra van. 1995-ben megszerezték egy Pierrepoint nevű ingatlant Surrey-ben, amely kényelmesen megközelíthető mind a Heathrow, mind pedig a Gatwick nemzetközi repülőtérrel. Ez a központ lesz az Ellel Ministries nemzetközi kiképző iskolája, ahol a hosszabb időtartamú kiképzéseket tartják majd, és itt kap majd otthont egy nagy új gondozási és szolgálati központ is.

A Brightoni Központban megtartott nemzetközi tanító konferenciák jó szolgálatot tettek annak érdekében, hogy elvigyék a tanítást egy sokkal szélesebb hallgatóközönséghez. Nagyon hasznosak voltak továbbá azért is, mert kiterjesztették a szolgálat látóhatárát Kelet-Európa és azon túlra.

A tanító és szolgálati konferenciák állhatatosan növekednek Oroszországban és Kelet-Európában, és közel vannak a megvalósuláshoz azok a tervek, amelyek egy nagy tanítási és szolgálati központ létrehozására irányulnak Magyarországon, Budapest közelében. Ez a központ egész Kelet-Európa pásztorait és vezetőit ki fogja szolgálni. Helyi vezetés alatt megkezdődött a lengyelországi és az észtországi Ellel központ létrehozása is.

A tanító és a szolgáló csoport létszáma Peter vezetése alatt jelentősen megnövekedett, és időközben nagyon sok tapasztalatra tettek szert. Láthatták, amint Isten drámai módon megmozdul sok ember életében, hogy gyógyulást és szabadulást hozzon a számukra. Isten rajtuk keresztül viszonylag rövid idő alatt nemzetközi jelentőségű munkát épített fel. Sok arra

irányuló felkérésnek tesznek eleget az Egyesült Királyságban és sok más országban, hogy tanítsanak a gyógyulásról és a szabadulásról. A munkát hitből végzik, és teljes mértékben az adományokra és a tanító tanfolyamok bevételeire támaszkodnak a munka fenntartásában és kiterjesztésében.

Peter volt az egyik szerkesztője a rendkívül sikeres és népszerű *Mission Praise* című kiadványnak, amelynek első kötetét 1984-ben állították össze az angliai misszióról. Ezenkívül nagyon szeret horgászni és nagy rajongója az Alvis autóknak. *A brit autók teljes katalógusa* című kiadványa, amelyet 1975-ben adott ki, már hosszú ideje alpmunkának számít minden egyes, 1974 előtt gyártott brit autó története és műszaki leírása szempontjából!

Előszó

Ennek a könyvnek a tartalmához sok ember hozzájárult. Bár a könyv az én nevemet viseli, nem íródhatott volna meg mindazok odaszánt elkötelezettsége nélkül, akik részt vettek velem abban a munkában, amelyet Isten hozott létre Ellet Grange-ben.

Nem íródhatott volna meg a nélkül a sok ezer ember nélkül sem, akik Isten segítségét keresték az Ellet Ministries útján, és amikor ezt tették, megbíztak a csapat tagjaiban, hogy Jézusnak szolgáljanak az életükben. Szeretnék köszönetet mondani valamennyiüknek azért az élő közreműködéséért, amit kaptunk tőlük.

Amikor 1986-ban Ellet Grange-t megszereztük, az úttörő csapatból senki sem láthatta előre azt a zarándokutatót, ami ezután következett. Nem volt könnyű. Átéltünk mind örömet, mind fájdalmat, amint a szolgálat gyümölcse lassan beérett. Senki nem számított arra, hogy a szabadító szolgálatnak olyan stratégiai része van a gyógyulásban. Lehet, hogy ha ezt tudjuk, a csapat soha nem áll össze!

A csapat tagjait újra meg újra nehéz, személyes szolgálatokba vitte bele az Úr, és az Írás valóban megelevenedett a Szent Szellem kenete alatt. Alkalmanként első kézből éltük át az evangéliumi történetek drámai izgalmát. Más alkalmakkor jobban tudatára ébredtünk a nyomások és problémák azon hosszú sorának, amit Pál leírt korinthusi barátainak (2Korinthus 11:22-29.)!

Arról sem volt fogalmunk akkor, hogy Isten olyan messzire elviszi ezt a tanítást és szolgálatot észak-angliai gyökereinktől. Annyira, hogy most már van egy központunk Dél-Angliában, Glyndley Manor-ben, egy Kanadában, Orangeville-ben, közvetlenül Torontótól északra, és egy Magyarországon, a Budapest melletti Örbottyánban, a magyarországi és a kelet-európai pásztorok és vezetők számára.

Azok a lehetőségek, amelyeket Isten adott a tanításra és szolgálatra, mind Angliában, mind külföldön, sokkal inkább arra szolgáltak, hogy bemutassák azt a viszonylagos tudatlanságot, amely a gyógyulás vonatkozásában általánosan elterjedt Krisztus testében, mint hogy valami különleges dologra hívták volna fel a figyelmet az Ellet Ministries szolgálatával kapcsolatban.

Azok számára, akiknek nem ismerős az Ellet Ministries: a munkát egy bejegyzett jótékonyági szervezet, a *The Christian Trust* irányítja. Célkitűzéseink és a munka hitbeli alapjai a következők:

Célkitűzések: *Beteljesíteni Krisztus parancsát, hogy hirdessük az evangéliumot, tegyünk tanítványokká embereket, és gyógyítsuk a betegeket a legszélesebb értelemben. Ez imádság, tanítás, prédikálás és az egyének felé végzett személyes szolgálat által és azáltal történik, hogy kiképzünk másokat, hogy részt vegyenek ebben a szolgálatban, különösen a helyi gyülekezetekben.*

A hit alapjai: *Isten egy Háromság. Az Atyaisten szereti az egész emberiséget. A Fiúisten, Jézus Krisztus, a Megváltó és Gyógyító, Úr és Király. A Szent Szellem Isten a keresztényekben lakozik és részesíti őket abban a dinamikus erőben, amely által képesek lesznek folytatni Krisztus szolgálatát. A Biblia az isteni ihletésű tekintély a hit, a hittételek, a viselkedés és a tanítás alapjait tekintve.*

Jelenleg egy több mint száznegyven tagú teljes idejű szolgáló csapatunk és összesen több mint háromszáz részdíós lelkigondozó munkatársunk van.

A szükségben lévők felé általában a gyógyító csendesnapokon szolgálunk, ahol a szolgálat normális alapja Jézus gyakorlata: „...és ő örömmel fogadván őket, szóla nékik az Isten országáról, és akiknek gyógyulásra volt szükségük, azokat meggyógyítá” (Lukács 9:11.). Miután fogadjuk őket, a tanítás és a szolgálat mindig kéz a kézben halad.

Sok embernek valójában arra van szüksége, hogy hallja és megértse Isten országának alapjait, mielőtt képessé válik a szolgálat elfogadására. Sok ember még mindig azért van bajban, mert nem alkalmaz az életében olyan lényeges alapelveket, mint a megbocsátás, az elfogadás és megtérés.

Az új tanfolyamok a fejlődés állandó részét jelentik. A következő tanfolyamok folyamatosan látogathatók Ellet Grange-ben:

Bentlakásos tanfolyamok (általában háromnaposak):

<i>Harc a lélekért</i>	<i>Gyógyítás: a jézusi minta</i>
<i>Szolgáló csoportok létrehozása a helyi gyülekezetekben</i>	<i>Gyógyulás szabadulás által</i>
<i>A föld elfoglalása</i>	<i>Gyógyulás szabadulás által - férfiaknak</i>
<i>Szabadító szolgálat</i>	<i>Gyógyulás szabadulás által - nőknek</i>
<i>Növekedés a gyógyító szolgálat ajándékaiban</i>	<i>Belső gyógyulás és érzelmi teljesség</i>
<i>Prófétai ajándékaink kifejlesztése</i>	<i>Közbenjárás és szellemi hadviselés</i>
<i>Dinamikus imádság</i>	<i>Teljes élet</i>
<i>Felkészítve a szolgálatra</i>	<i>Szolgálat gyermektelenek között</i>
<i>Evangélizálás és gyógyítás</i>	<i>Szolgálat az elutasítottak között</i>
<i>A keresztyén lelkigondozás alapjai</i>	<i>Házassági tanácsadás és szolgálat</i>
<i>A bántalmazott emberek gyógyításának alapjai</i>	<i>Szolgálat a szexuálisan bántalmazottak között</i>
<i>A gyógyító szolgálat alapjai</i>	<i>A Szent Szellem kenete alatt való mozgás</i>
<i>Szabadulás a szenvedélyektől</i>	<i>Felkészülés a házasságra</i>
<i>Szabadulás a félelemtől</i>	<i>Az elutasítottság és annak legyőzése</i>
<i>Szabadulás a stressztől és a szorongástól</i>	<i>Az elutasítottak helyreállítása</i>
<i>Szabadság Krisztusban</i>	<i>A szabadító szolgálat különleges szempontjai</i>
<i>A gyógyulás és a szentségek</i>	<i>Szellemi védelem</i>
<i>Gyógyulás a balesetek és traumák áldozatai számára</i>	<i>A prófétai szolgálat</i>
<i>Gyógyító és vezetői csendesnapok</i>	<i>A megtévesztés megértése</i>
<i>Gyógyítás és prófécia</i>	<i>A szex és a szexualitás megértése</i>
<i>Gyógyulás a szellemi bántalmazásokból</i>	<i>Hogyan tudunk a kenetben járni</i>

Tanító konferenciák

Gyógyulás és teljesség

Tanító konferencia, amelynek az a célja, hogy segítséget nyújtson a helyi közösségeknek a gyógyító és a szabadító szolgálat létrehozásában saját helyi gyülekezeteikben.

Az Úr a szabadítás

Átfogó, négynapos konferencia amely a következő kérdésekkel foglalkozik: hogyan végezzük az evangélizálást, a gyógyítás és szabadítás szolgálatát a Szent Szellem erejével.

A lángban álló gyülekezet

Időszerű és elgondolkodtató négynapos konferencia, amelynek célja a Krisztus testének felkészítése és felépítése, a veszélyekre történő figyelmeztetés, valamint tanítás azokról a fegyverekről és eszközökről, amelyekre szükség van ahhoz, hogy az egyház erős maradjon.

Az Ő hatalmának napja

„A lángban álló gyülekezet” utókonferenciája, amely mélyebb tanítást kínál arról, hogyan lehetünk készek és hajlandóak arra, hogy Isten népe legyünk egy egyre nehezebb szellemi környezetben, hogy hirdethessük: Jézus az egyetlen út.

Ezenkívül van egy bentlakásos tanfolyamunk, *Az evangélizálás, gyógyítás és szabadítás nemzetközi iskolája*, amely felöleli a fenti tanfolyamok tanításának legfontosabb elemeit. Ez különösen megfelelő azok számára, akik a tengerentúlról érkeznek, vagy azok számára, akik képesek kilenc hetet rászánni az összpontosítottabb tanulásra és gyakorlati tapasztalatok megszerzésére. Az iskola két hónapig tart. Az első hónapban elsősorban az alapok megtanulásával foglalkozunk, a második hónapban pedig a személyes szolgálatokban alkalmazzuk a megtanultakat.

Új fejleményt jelentett 1995-ben Pierrepont megszerzése. Ez az ingatlan közel van mind a Heathrow, mind pedig a Gatwick nemzetközi repülőtérhez. Ez az Ellet Ministries nemzetközi kiképző központja. Terveink szerint egy- és kétéves tanfolyamokat indítunk 1996 őszétől kezdve.

A tanfolyamokkal, alkalmakkal és szolgálatokkal kapcsolatos tájékoztatók, valamint könyvek és tanító kazetták igényelhetők a következő címen:¹

Ellet Ministries	vagy	Ellet Ministries,
Ellet Grange		Ellet Canada
Lancaster		RR#1, Orangeville,
LA2 OHN		Ontario, L9W 2Y8
Anglia		Kanada

Nagyon hálás vagyok a csapat tagjainak, más barátoknak és munkatársaknak, akik olyan sokat segítettek a kézirat előkészítésében, és sok hasznos tanácsot adtak. Külön köszönetet mondok Jonathan Cansdale-nek, Ed Pirie-nek és Lissa Smith-nek azért a fáradságos munkáért, amelyet elvégeztek a könyv megszerkesztése és a kiadásra való előkészítése során. Az ő segítségük nélkül ez a könyv nem jelenhetett volna meg!

Köszönetet mondok sok más embernek is hasznos javaslataikért, amelyekből sokat fel is használtam. Köszönetet mondok valamennyiüknek segítségükért és bátorításukért. Ezúton kérek elnézést azoktól, akik szeretetteljesen eltűrték késéseimet az étkezésekről, azonnali válaszok elmaradását levelekre, és hogy szinte egy remetéhez hasonlítottam a könyv írásának kritikus szakaszaiban!

Ez a kötet a szabadulás által történő gyógyulás gyakorlati szolgálatával foglalkozik. Az első kötetben a legfontosabb igei alapokról írtam. Az az imádságom mindenkiért, aki olvassa ezeket a könyveket, hogy Krisztus iránti odaszántságuk elmélyüljön, és hogy újból válaszoljanak Isten elhívására, amelyet minden hívő kapott: *hogy hirdesse az evangéliumot, gyógyítsa a betegeket és űzze ki a démonokat.*

Peter Horrobin
Ellet Grange
1995. május

¹ A magyarországi központ elérhetősége: Órbottyán, „Az Úr rétje”, Telefon: 06-28-362-396.

I. RÉSZ

A SZABADÍTÓ SZOLGÁLAT ALAPJAI

Amikor a mérnök megtervez egy épületet, akkor ügyel arra, hogy az alapozás szilárd legyen. A hegyi beszéd végén Jézus is beszél nekünk annak fontosságáról, hogy jó alapokra kell építkeznünk. A bölcs embert, aki hallgat az ő szavára és a gyakorlatban meg is valósítja azt, amit Ő mond, egy építőmesterhez hasonlítja, aki sziklára építette a házát.

Jézus szolgálata tartalmazott gyógyítást és szabadítást is. Az egyház nem hagyhatja figyelmen kívül az evangéliumnak ezeket a nélkülözhetetlen elemeit, ha hatékony eszköz akar lenni abban, hogy reménységet nyújtson a reményteleneknek, meggyógyítsa a megtörteket, helyreállítsa a testileg, értelmileg és szellemileg beteg embereket, és szabadságot kínáljon az elnyomottaknak, vagy azoknak, akik az ellenség fogságába estek.

A könyv első része a szilárd alapok lerakásával foglalkozik és az a célja, hogy az olvasó alaposan megértse azt a tanítást, amely a hatékony gyógyító és szabadító szolgálat szíve. A harmadik fejezetben áttekintjük azokat a tüneteket, amelyeknek démoni gyökerei lehetnek.

1. fejezet

Bevezetés

A kiegyensúlyozott gyógyító szolgálat

Szolgálatára során Jézus minden típusú gyógyulási szükséglettel foglalkozott, és minden egyes embernek a saját helyzetének megfelelően szolgált. Jézus a kereszttel lehetővé tette, hogy az egyház folytassa az ő gyógyító szolgálatát. A Sátánnak az a célja, hogy zűrzavart és felfordulást idézzon elő. A gyógyulás nem más, mint az Isten szerint való rend helyreállítása a szellemben, a lélekben és a testben.

Az a tény, hogy amikor Jézus először meggyógyított valakit, akkor ennek során kiűzött egy démont is (Lukács 4:31-36), botránynak számít sok huszadik századi ember szemében, és az első században élt emberek felfogásában rejülő megtevesztésként elutasítják Jézus szolgálatának szabadítási aspektusát. Ezzel azonban elkerülhetetlenül azt állítják, hogy Jézust megtevesztették saját kultúrájának korlátai. Ez a következtetés elég nehezen elfogadható az Isten Fiának jelleméről és szellemi voltáról.

Jézus szabadító szolgálatára teljes mértékben kiegyensúlyozott volt. Ez azt jelenti, hogy gyógyító szolgálatot végzett az emberek szelleme, lelke és teste felé, ezenkívül megszabadította őket a sötétség erőitől. Ezért ki lehet jelteni, hogy az a szolgálat, amely figyelmen kívül hagyja ezeket a szempontokat, kiegyensúlyozatlan.

Az elmúlt évek során nagyon sok könyv jelent meg a gyógyulás különféle szempontjairól, és miközben robbanásszerűen elterjedt a szellemi hadviseléssel foglalkozó irodalom, csak viszonylag kevés könyv kapcsolta össze a szellem, a lélek és a test gyógyulását a démonok tevékenységének és a szabadító szolgálatnak a megértésével. Annak a ténynek az ismeretében, hogy a különféle betegségek a bukás következményei, ami akkor következett be, amikor az ember engedett a Sátán kísértésének, elég nehéz megérteni, hogy a keresztyén gyógyítás bármilyen formája hogyan tudja figyelmen kívül hagyni azt a lehetőséget, hogy a gyógyító szolgálatnak lehetnek démoni dimenziói is.

De alighogy elkezdtem imádkozni a betegekért, és szembetaláltam magam azzal a helyzettel, hogy a betegségek nem reagáltak a hagyományos gyógyulási imádságokra, azonnal meg kellett értenem, hogy a szabadító szolgálat a huszadik században is érvényes, és ma is szükség van rá. Ezért a *Gyógyulás és szabadulás* első kötetében részletesen kifejtettem a szabadító szolgálat igei alapjait és gyakorlatát annak alapján, ahogyan azt Jézus végezte, és amely annyira hatékonyan gyógyulást hozott azoknak, akik segítséget kértek tőle.

Sem a neveltetésem, sem pedig gyülekezeti tapasztalataim nem készítettek fel engem erre a szolgálatra. Bizonyos értelemben ez rendkívül meglepő, ugyanis az igében annyira világosan le van írva az az utasítás, hogy ki kell üznünk démonokat. Pedig mind a családi neveltetésem során, mind pedig azokban a gyülekezetekben amelyekhez tartoztam, kihangsúlyozták, mennyire fontos megismerni és alkalmazni az írásokat annak érdekében, hogy életünket a Biblia tanításával összhangban élhessük.

Ezért arra számíthattam volna, hogy az evangéliumnak egy ennyire fontos részét már kicsi koromban gondosan megalapozzák az életemben. De a generációmhoz tartozó legtöbb keresz-

tényhez hasonlóan a szabadítás egész területét előlem is elfedte a teológiai tudatlanság homálya, amelyet vagy az a tévhit okozott, hogy démonokkal csak a világ pogány részeiben lehet találkozni, és ezért nekünk nem kell törődnünk velük a „keresztény Angliában”, vagy az a megtévesztés, hogy a démonok nem lehetnek hatással keresztényekre, és ezért a szabadító szolgálat a mai egyházra nem vonatkozik.

Ha Malájföldön vagy Nigériában nőtem volna fel, akkor felfogásom gyökeresen más lett volna. Ugyanis ezekben az országokban, és a világ sok más részében is, a szellemi világ annyira része a kultúrának, hogy a keresztény hit minden olyan megjelenési formája, amelynek nincs válasza az életnek erre a létfontosságú területére, a helyi népesség számára nem lehet igazán hiteles.

A racionalista nyugati emberek között széles körben elterjedt az a nézet, hogy az oktatás és a civilizáció vagy elűzi a démonokat, vagy pedig megvilágítja a számunkra azt az „igazságot”, hogy a démonok nem is léteznek, és ezért már nem kell őket figyelembe vennünk, amikor meg akarunk magyarázni egy állapotot vagy jelenséget, mert ezekre léteznek teljesen logikus tudományos magyarázatok. Vajon nem lehetséges, hogy a tudomány ésszerű magyarázatokkal szolgál arra, hogy a démonok hogyan idéznek elő bizonyos betegségeket?

A természetfeletiben való hit hiánya nemcsak a racionális világra volt hatással, hanem a vallásos gondolkodás jelentős részében is eluralkodott, különösen az egyház liberális és az evangéliumi részeiben. Az ige nem ad hangot az ilyen racionális gondolkodásnak, hanem arról beszél újra meg újra, hogy Isten közvetlenül beleavatkozik az emberiség ügyeibe. És ha ilyen könnyen lemondhatunk Jézus szolgálatának egy ilyen nagy részéről (Jézus feljegyzett szolgálatainak egyharmada szabadító szolgálat volt), akkor fel kell tennünk a kérdést: van-e valami Isten ígéjében, amit nem lehet megkérdőjelezni és hitetlenül elutasítani.

Nagyon hálás vagyok azért, mert megtanították nekem azt, hogy a spiritualizmus és az okkultizmus más formáiban való részvétel rendkívül veszélyes. Arról viszont soha nem beszéltek nekem, hogy aki ilyen dolgokat tesz, az nagyon könnyen démonizálódhat. Arra sem figyelmeztettek, hogy a démonok milyen sok másféle módon is megvethetik a lábukat az ember életében. Tudtam, mi a bűn, de azt már nem, hogy ha valaki folyamatosan bűnt cselekszik, az jogokat adhat a démonoknak a saját életében. Mindent tudtam a bűnök megvallásáról, ezért bűnbocsánatban részesülhettem, de arról soha nem hallottam, hogy a bűn következményeitől is meg kell tisztulnunk, ha a bűn démonizálódáshoz vezetett, és a szabadulás is ebbe a témakörbe tartozik.

Utólag már látom, hogy a szellemi megértés egész dimenziója teljes egészében hiányzott keresztény neveltetésemből. Nem azt állítom, hogy ezt szándékosan tették, csak azt akarom mondani, hogy sok más emberhez hasonlóan nekem is csak mások korlátozott tapasztalatait tanították meg.

A korai kezdetek

Olyan tíz évvel azt megelőzően, hogy vezetést éreztem volna Ellet Grange épületének megvásárlására, amelyben a munka elkezdődött, Isten látomást adott nekem az Ellet Ministries munkájáról. Most már látom, hogy az imádkozás, a várakozás, a tervezés és a felkészülés éve alatt alkalmanként találkoztam démonokkal, miközben a szükségben lévő emberekért imádkoztam, mégis majdnem elkerülte a figyelmemet az, hogy mi is történik!

Emlékszem egy lányra, aki figyelemreméltóan hitelesen utánozta a vadmacska viselkedését. Azóta ezzel a jelenséggel többször is találkoztam, de akkor rémületes élményt jelentett a számomra, és nagyon megkönnyebbültem, amikor gyorsan véget is ért! Más alkalmak során

tudatára ébredtem annak, hogy néhány kevésbé egyértelmű démoni tünet is természetfeletti eredetű lehet. Ezeket semmiféle más módon nem lehet megmagyarázni, mint rosszindulatú természetfeletti lények tevékenységével, amelyeket valószínűleg démonoknak hívnak. Ezek a lények nagyon hasonlóan viselkednek azokhoz a „teremtményekhez”, amelyekkel Jézus foglalkozott, és amelyekről kifejezetten azt mondta tanítványainak, hogy űzzék ki azokat.

Ellel Grange

Arra az időre, amikor Ellel Grange ajtóit 1986 novemberében valóban megnyíltak, már megértettem, hogy a szabadító szolgálat a gyógyítás nélkülözhetetlen része, és elkezdtem ezt másoknak is megtanítani. Semmi kétségem nem volt afelől, hogy a démonok valóságosak, és hogy a keresztények erővel és hatalommal rendelkeznek ahhoz, hogy kiűzzék őket, ha egyáltalán felismerik a jelenlétüket, mégis őszintén azt kell mondanom, hogy legfeljebb egy vagy két démont űztem ki, mielőtt megkezdődött volna a munka Ellelben.

Aztán az első néhány hét mindent megváltoztatott! Felismertük, hogy nagyon sok ember, aki segítségért folyamodik hozzánk, és különösen azok, akik hosszú távú problémákkal küszködnek, démonok hálójában vergődnek és szabadulásra van szükségük. Egy fiatal embert pásztorra hozott el hozzánk, aki két éven keresztül kiemelkedően jó lelkipozásban részesítette John és feleségét. De kapcsolatuk a kiváló segítség ellenére egyre romlott, és John valóban nagyon rossz állapotban volt.

Úgy tűnt, hogy semmi olyat nem tehetünk értük, amit a pásztor már meg ne tett volna. Ezért egyszerűen imádkoztunk és kértük az Urat, hogy mutassa meg nekünk, rejtőzik-e valami sötétség az életében. Azóta megértettem, hogy ha hittel imádkozunk, akkor az ilyen jellegű imádság meglehetősen „veszélyes”! Amikor a Szent Szellem leszállt rá, teste erős fizikai reakciót tanúsított, mivel a démonok reagáltak Isten jelenlétére. Ujjai megmerevedtek, a teste megfeszült, és lecsúszott a székről a szőnyegre, végigcsúszott a padlón és hányt. Egyértelművé vált, hogy Johnnak van valami problémája! Ott álltunk az első démonűzés előtt Ellel Grange-ben. Emlékszem, hogy késő este volt, mégis felhívtam a csoport egyik tagját, és ezt kiabáltam a telefonba: „*Segíts, gyere ide gyorsan!*”, miközben a Johnban lévő démonok erőszakosan megnyilvánultak és csatatérre változtatták gyönyörű szalonunkat.

John végül megszabadult, nem is csak egy démontól, és az azóta eltelt sok év után is jól van, feleségével együtt. Most már tudom, hogy szabadulás nélkül nem lett volna reménység és válasz John számára. Kapcsolatuk valószínűleg felbomlott volna, és maga John nagyon rossz állapotban lenne. John volt az első abból a sok emberből, akiket Isten elküldött hozzánk, és vele kezdődött meg szabadító szolgálatunk.

Egy másik ember a legelső olyan személy lett, aki előrejött az első gyógyító istentiszteletünk végén, hogy szolgáljunk felé. Ez 1987 januárjában történt. Lawrence megállt a gyülekezettel szemben, és tetőtől talpig minden porcikája remegett. Minden szem sűrűn tetovált alakjára és erőszakos megjelenésű testére tapadt, és az emberek kíváncsian lesték, vajon mit kezdünk vele, aki annyira alkalmatlan alanynak tűnt a keresztény gyógyítás céljaiból.

Ezt mondta: „*Tele vagyok félelemmel*” Megérintettem a vállát, mire lényének legmélyéről olyan erőszakos reakció robbant ki, hogy drámai módon elesett. Ekkor tapintatból úgy döntöttünk, hogy nem végzünk szolgálatot az érdekében mások szeme láttára. Ezért felkértük őt, hogy a hét folyamán pásztorával együtt jöjjön vissza.

Amikor visszajött, megismertük történetének nagy részét és megértettük, hogy nem bölcs dolog a gyógyító istentiszteleteken foglalkozni bármilyen esettel. Lawrence elmondta nekünk, hogy amikor börtönben volt, eladta magát a Sátánnak, de később, amikor magánzárkába

került, elolvasta az Újszövetséget és elfogadta Krisztust. A sötétség erői nagyon erőteljesek voltak benne, de Isten kegyelme is ugyanilyen erős volt, mert az Úr kézen fogva vezetett minket és lépésről lépésre megmutatta nekünk, mit kell tennünk annak érdekében, hogy elvezessük őt a szabadulásra.

Kevesebb mint egy évvel a munka megkezdése után az Úr arra vezetett bennünket, hogy tartsuk meg az első, szabadító szolgálattal foglalkozó kiképző tanfolyamunkat. Nem ismertünk minden választ, és nincs ember, aki mindent tudna. De amint megosztottuk másokkal azt, amit az Úr már nekünk adott, azt láttuk, hogy megcsillan a felismerés azoknak a drága embereknek a szemében, akik kockára tették a jó hírt azzal, hogy eljöttek! Voltak ott még anglikán lelkészek is, akik azzal a tudattal tértek haza, hogy most már a kezükben van a kulcs ahhoz, hogy segíthessenek a gyülekezetükhöz tartozó embereknek.

Mostanáig, amikor ezeket a sorokat írom, már több mint negyven alkalommal tartottuk meg különböző formákban a szabadító szolgálattal foglalkozó kiképző tanfolyamunkat. A tanfolyamon való részvétel veszélyesnek tűnhetett, mert mindig voltak ott olyan emberek, akik szabadulás útján meggyógyultak, amint a kijelentésnek ható ismeretek aláásták az életükben lévő démoni erődítményeket. Olyan emberek, akiknek korábban eszükbe sem jutott az a lehetőség, hogy démoni eredetű problémáik lehetnek, megszabadultak azokról az erőktől, amelyek életük mélyén tevékenykedtek.

Annak ellenére, hogy ez a könyv tartalmazza azoknak az információknak a legnagyobb részét, amelyeket tanfolyamainkon a szabadító szolgálattól megtanítunk, a könyvnek nem az a rendeltetése, hogy helyettesítse a tanulásra és a képzésre szánt időt, amikor első kézből tanulhatunk erről a szolgálattól, közösségben más keresztényekkel. Nem hiszem, hogy ha Jézus korában ennyi könyv állt volna rendelkezésre, mint napjainkban, akkor Jézus arra korlátozta volna tanítását, hogy felszólítja tanítványait egy kézikönyv elolvasására!

A hit bibliai alapjai

A *Gyógyulás és szabadulás* első kötetét azért írtam meg, hogy lefektessem a szabadító szolgálat bibliai alapjait. Annak ellenére, hogy tudom, mennyire erős lehet a kísértés bizonyos emberek szívében arra, hogy azonnal a szabadító szolgálat gyakorlati részével kezdjenek el foglalkozni, hadd bátorítsalak arra, hogy ha még nem olvastad el az első kötetet, akkor ezt most tedd meg, mielőtt ezt a könyvet tovább olvasnád.

Ha ezt megteszed, azt fogod tapasztalni, hogy sokkal jobban felkészültél arra, hogy megértsd és alkalmazd ennek a kötetnek a tartalmát, és hogy gyógyító szolgálatot végezz a Krisztus testében. Ismeretünk elsődleges forrása az ige, ezért elengedhetetlen, hogy Isten szavából megértsük, mi is valójában a szabadító szolgálat lényege, és honnan származik hatalmunk a démonok felett.

Az első kötet, amellyel együtt részletesen elemzi azokat az igeszakaszokat, amelyek kifejezetten a szabadító szolgálatra vonatkoznak, megfogalmazza hitünk néhány rendkívül fontos alapvető tézisét.

A könnyebbség kedvéért az alábbiakban felsorolom azokat a nélkülözhetetlen jelentőségű tanításokat, amelyeket ez a kötet tartalmaz.

1. Isten háromság: Atya, Fiú és Szent Szellem.
2. Isten teremtette az angyali világot minden természetfeletti lényét.
3. Isten szellemi lények teremtette meg az embert, adott neki lelket, és földi életének időtartamára elhelyezte őt a testben. Ezért az ember is háromság: szellem, lélek és test.

4. Lucifert (valószínűleg ez volt a neve), az arkangyalok egyikét, kiűzték a mennyből, mert meg akarta szerezni magának azt a dicsőséget és imádatot, ami jogszerűen Istent illeti meg. Ekkor ő a Sátán, az ellenség néven vált ismertté. Az angyali seregek egy része csatlakozott a Sátán lázadásához, ezért őket is kiűzték a mennyből.
5. Jézus látta, amint a Sátánt levetették a földre.
6. A Sátán a földön folytatta Isten elleni lázadását azáltal, hogy rávette az embert arra, hogy ne engedelmeskedjen Istennek.
7. Az ember vétkezett (csatlakozott a lázadáshoz), és elidegenedett Teremtőjétől.
8. Ezután az ember kiszolgáltatottá vált a Sátánnal és a Sátán irányítása alatt álló természetfeletti lényekkel szemben, amelyeket bukott angyalok, démonok vagy gonosz szellemek néven ismerünk.
9. Ezek a sötét erők nem rendelkeznek saját testtel, és arra törekednek, hogy elfoglalják férfiak és nők testét annak érdekében, hogy tovább folytathassák lázadásukat Istennel és az ő teremtményével, az emberrel szemben, azáltal hogy a Sátán kötelékében tartják az embereket és elválasztják őket az Istennel való helyreállított kapcsolattól. Amikor egy gonosz szellem van az emberben, akkor azt a személyt démonizálnak nevezzük.
10. Isten gondoskodott a menekülés (az üdvösség) lehetőségéről az emberiség számára azáltal, hogy elküldte a földre Jézust, az ő Fiát. Jézus megmutatta nekünk, milyen is az Atya a valóságban, és meghalt a kereszten a világ bűneiért. Mindenki, aki hisz Jézusban, újjászületik Isten Szelleme által, és megszabadul attól a büntetéstől, amelyet a Sátánnak meg kell fizetnie, vagyis a haláltól, és örök életet kap ajándékba Istentől.
11. Jézus azzal kezdte meg szolgálatát, hogy beteljesítette az Ésaías 61:1 próféciáját, és prédikált a Jó Hírről, meggyógyította a betegeket és kiűzte a démonizáltakból a démonokat. Azt mondta tanítványainak, hogy ők is tegyék ugyanezt.
12. A Nagy Megbízásban, amelyet Jézus adott, mielőtt visszatért a mennybe, azt mondta az első tanítványoknak, hogy menjenek el, szerezzenek több tanítványt, majd merítsék be őket, és aztán tanítsák meg őket azoknak a dolgoknak a megtevésére, amelyekről az első tanítványoknak azt tanította, hogy tenniük kell. Ilyen módon az egyház magvának azt parancsolta, hogy hirdessék az evangéliumot, gyógyítsák meg a betegeket és űzzék ki a démonokat.
13. Az Apostolok cselekedeteiben a korai egyház elkezdte beteljesíteni a Nagy Megbízást azáltal, hogy hirdették az evangéliumot, meggyógyították a betegeket és megszabadították a démonizáltakat.
14. Ezeket a megbízásokat Isten soha nem vonta vissza, és ezért a mai egyháznak továbbra is az a megbízása, hogy hirdesse az evangéliumot, gyógyítsa meg a betegeket és űzze ki a démonokat.
15. Amikor valaki keresztény lesz, megváltoznak a tulajdonviszonyok. Az új keresztény Isten tulajdonává válik.² Nem biztos, hogy azok a démonok, amelyek megtérése előtt ott voltak az életében, a megtéréskor azonnal távoznak, de ekkor már nem tulajdonosai a kereszténynek, nem birtokolják őt. Az újjászületett keresztény nem lehet démonoktól megszállott, nem birtokolhatja őt démonok, de életének bizonyos területeit elfoglalva

² Az angol 'possession' szó birtoklást és megszállottságot is jelent. A szerző szóhasználata ezért lefordíthatatlan, ugyanis gyakran átfedéssel használja a szó két jelentését. A fordító megjegyzése.

vagy elnyomás alatt tarthatják. Ezért a keresztény továbbra is démonizált maradhat, és szüksége lehet szabadulásra.

16. Általánosságban szólva: a szabadító szolgálat kizárólag a keresztények részére van fenntartva, mert csak a keresztények lehetnek betöltve Szent Szellemmel, és ezért csak ők élvezhetnek védelmet azzal szemben, hogy a démonok újból elárasszák az életüket.
17. A démonok azoknak a jogoknak a felhasználásával foglalnak el bizonyos területeket, amelyeket bűnök, bántalmazások, generációs átkok stb. útján kapnak. A démonok jogainak felismerése és megszüntetése a szabadító szolgálat elengedhetetlen része.
18. A keresztények Krisztus hatalmával rendelkeznek a sötétség erői felett, ezért a hívők képesek megszabadítani másokat a démonoktól ugyanolyan módon, ahogyan Jézus tette.

Talán most azt gondolod, hogy felsoroltam magától értetődő dolgokat is. Ennek az az oka, hogy könnyen elkerülheti a figyelmünket az a nyilvánvaló tény, hogy a sötétség hatalmasságai az erő pozíciójában lehetnek az ember életében. Például ha valaki nem hajlandó elismerni, hogy démonizált lehet, akkor gyógyulása nem történhet meg, ha ennek érdekében szabadulásra lenne szüksége, mivel hitetlenségével jogot ad a démonoknak ahhoz, hogy ott legyenek.

Ennek a kötetnek az a legfontosabb célja, hogy azokat az embereket, akik részt vesznek a keresztény gyógyító szolgálatban, megtanítsa arra, hogyan lehet megszüntetni a démonok jogait, amelyekkel rendelkeznek, és hogyan lehet kiűzni őket valakiből (vagy egy helyről) úgy, hogy kint is maradjanak, és az érintett személy (vagy hely) megszabaduljon a démonizáltság következményeitől. Imádkozom azért, hogy ezt a könyvet széles körben használják fel annak érdekében, hogy elhozzák a gyógyulást és a szabadulást a Krisztus teste számára.

2. fejezet

A terep előkészítése (Alapvető tanítások a gyógyulásról és a szabadulásról)

Jézus megosztja szolgálatát a tanítványokkal

Nem kétséges, hogy Jézus a szabadítást szolgálata elengedhetetlen részének és messiási küldetése szempontjából stratégiai jelentőségűnek tekintette. A szabadító szolgálat bemutatta a világnak a Sátán és a sötétség erői feletti abszolút hatalmát. Ez az egyszerű tény a gyökere minden ellenállásnak, amelyet az egyházban a szabadító szolgálat gyakorlatával szemben tapasztalhatunk.

Aztán a Lukács 9:1-2-ben azt olvassuk, hogy Jézus megosztotta ezt a hatalmát tanítványaival. Ők voltak az elsők, akik részesültek abból az erőből és hatalomból, amellyel meggyógyíthatták a betegeket és kiűzhették a démonokat. De amint az evangéliumok nem közölnek részletes utasításokat arra nézve, hogyan kellett a tanítványoknak meggyógyítaniuk a betegeket, arra nézve sem találunk semmiféle utasítást, hogyan kell az embereket megszabadítani a démonoktól!

Ez az oka annak, hogy a *Gyógyulás és szabadulás* első kötetében olyan sokat foglalkoztam azoknak a leckéknek a tanulmányozásával, amelyeket az evangéliumokban ténylegesen feljegyzett szabadító szolgálatok alapján megtanulhatunk. Úgy tűnik, hogy Jézus tanítási módszere a gyógyításról és a szabadításról nagyrészt a gyakorlatra épült.

Ezt ehhez hasonló egyszerű dolgokkal lehetne megfogalmazni:

- a) Figyeljétek meg, mit mondok,
- b) és nézzétek meg, mit teszek,
- c) aztán próbáljátok ki ti magatok is, miközben én figyellek titeket,
- d) mielőtt elmennétek, hogy egyedül is megpróbáljátok.
- e) Aztán gyertek vissza, számoljatok be nekem a történekről, és mondjátok el nekem a problémáitokat

aztán...

- a) Figyeljétek meg, mit mondok,
- b) és nézzétek meg, mit teszek,

stb., stb., ... (ezt addig ismételjétek, amíg csak szükséges)

De ne felejtsetek el, hogy hamarosan visszatérek a mennybe, ezért alaposan használjátok ki az időt arra, hogy gyakorlatot szerezzetek, amíg itt vagyok!

Ellel Grange szolgáló csapatának kiképzése során azt tapasztaltuk, hogy ez a rendszer rendkívül hatékony. Ez lehetővé teszi, hogy a különféle intellektuális beállítottságú és a különféle személyiségpushoz tartozó emberek valamennyien felismerjék saját elhívásukat, amelyet Istentől kaptak, és egy biztonságos környezetben tanuljanak. A tanítványok három évig tanulták a szolgálatot ilyen módon. Lélegzetelállító élmény lehetett a számukra, amikor látták

Jézust munka közben. Olyan dolgokat láttak, amelyek korábban még soha nem történtek meg a világ történelme folyamán!

Dramai átélés lehetett a számukra kiképzésük 3. és 4. szakaszának átélése. Lukács gondosan feljegyezte, hogy Jézus pontosan ezt tette a tanítványokkal: *„Minekutána pedig összehívta Jézus az ő tizenkét tanítványát, ada nekik erőt és hatalmat minden ördögök ellen, és betegségek gyógyítására. És elküldé őket, hogy prédikálják az Isten országát, és betegeket gyógyítsanak.”* (Lukács 9:1-2). Micsoda megbízatás!

Ha ennek a tanítási módszernek az volt az első része, hogy „Figyeljétek meg, mit mondok”, akkor minden bizonnyal kaptak részletes utasításokat arra nézve, hogyan kell meggyógyítani a betegeket és kiűzni a démonokat, de különös módon nem találunk az evangéliumokban ilyen jellegű kézikönyvet, mindössze egyetlen parancsot: menjetek el és csináljátok! Ez meglehetősen szokatlan a művelt világ számára, amely mindent arra épít, hogy meg kell tanulni egy képletet vagy egy technikát, aztán képzettségünk igazolására le kell tenni mindenféle vizsgát!

Jézus tanítása

Mit tapasztalunk tehát, ha megnézzük Jézusnak azt a tanítását, amely viszont fel van jegyezve az evangéliumokban? Megtaláljuk az Isten országával kapcsolatos alapvető tanításokat a szeretetről, a megbocsátásról, arról, hogy nem szabad gyűlölnünk felebarátainkat, és találunk ott olyan történeteket, amelyek alapvető igazságokat szemléltetnek arról, amit mi ma keresztény életnek nevezünk. Az ember azt gondolhatná, hogy ez nem sok segítséget nyújt egy kiképzés alatt álló tanítványnak arról, hogyan is kell kiűzni egy démont. De ha ezt gondolod, akkor tévedsz! Nagyon sok nélkülözhetetlen információt találhatsz itt.

Nagyon fontos, hogy a legtöbb nagy gyógyító szolgálat, amelyet Jézus elvégzett, összefüggésben állt tanító szolgálatával. Például annak a történetnek a kezdetén, amikor Jézus enni adott ötezer embernek, Lukács megjegyzi, hogy: *„[Jézus] örömmel fogadván őket, szóla nekik az Isten országáról, és akiknek gyógyulásra volt szükségük, azokat meggyógyítá.”* (Lukács 9:11)

Jézus tudta, hogy sok (de nem az összes) olyan dolog, amelyektől az emberek szenvednek, a bűn és az elromlott kapcsolatok következménye. A betegségnek és a szenvedésnek általában van valamilyen alapvető oka, és annak érdekében, hogy az a gyógyítás, amelyet Jézus végzett, maradandó értékű legyen, elengedhetetlen volt, hogy az emberek megismerjék azokat az igazságokat, amelyek segítséget nyújthatnak nekik abban, hogy helyretegyék az életükben az alapvető dolgokat.

Az alapvető okokkal való foglalkozás elengedhetetlen. A tanítványoknak meg kellett tanulniuk, hogy nem annyira a szabadítás technikája, hanem sokkal inkább az alapvető tanítások oldják meg az alapvető problémákat.

Ezt a leckét az Úr imádkozás és látomások útján tanította meg nekem, még jóval Ellet Grange létrehozása előtt, és még mielőtt bármilyen komolyabb tapasztalatot szerezhettem volna a gyógyításról vagy a szabadításról. A Szent Szellem mélyen belevéste a szívembe a Lukács 9:11 második felét, mint annak a szolgálatnak a legfontosabb alapját, amelyre elhívott engem. Az emberek szeretetteljes fogadása, tanítás és gyógyítás - ebben a sorrendben.

Ha nem tanúsítunk szeretetet az emberek felé, amikor eljönnek hozzánk, hogy segítséget kérjenek, akkor nem valószínű, hogy oda fognak figyelni arra a tanításra, amelyet meg kell hallgatniuk. És ha nem hallják - és nem értik meg - a tanítást, akkor a szolgálat nehéz és

jórészt eredménytelen lesz. Nehéz volt megtanulnom ezt a leckét, mert az ember ösztönösen rohanna, hogy csodákat lásson!

Eleinte egyáltalán nem arra számítottam, hogy a gyógyító szolgálatnak az a lényege, hogy az ember türelmesen átrágya magát az alapvető tanításokon. Megkérdeztem az Úrtól, hogy jól értettem-e azt, amit mondott, de nem kaptam tőle további kulcsokat. Az Úr csak akkor nyitotta meg a szememet arra, hogy ő mire képes egy ilyen egyszerű képlet felhasználásával, amikor elfogadtam az ő szavát, és azt, hogy ő tudja, mit tesz. Elvégre ez a képlet megegyezik azzal, amit a tanítványoknak is adott, és a jelek szerint egészen jól működött!

Aztán az Úr látomásban megmutatta nekem, amint eljönnek majd az emberek azokra az alkalmakra, amelyeket később gyógyító csendesnapoknak nevezünk. Némelyek közülük igen nagy bajban voltak. „Láttam”, amint az emberek megérkeznek, telve problémákkal és mindenféle testi betegségekkel. Én ekkor megtanítottam nekik azokat az evangéliumi alapokat, amelyekről Isten azt mondta nekem, hogy elengedhetetlenek, aztán Isten megmutatta nekem, mi fog történni ennek eredményeként.

Évekkel később gyakran sírtam az emberek előtt, amikor újra meg újra azt láttam, hogy Isten mennyire hűséges ahhoz a látomáshoz, amelyet nekem adott. Szemtanúja lettem annak, hogy az emberek meggyógyultak és megszabadultak, amikor elfogadták ezeket a tanításokat, és megengedték, hogy az ige lerombolja az életükben lévő erődítményeket.

Megértettem, hogy annak ellenére, hogy a démonok kiűzése érdekében nekünk kell hatalmat vennünk a sötétség erői felett, mégis a Jézus által tanított igazságokban rejlik a lehetőség az emberek megszabadítására. De ezeket az igazságokat olyan módon kell megtanítani, hogy az embereket ne untassa a száraz teológia, és ne alakuljon ki bennük az a benyomás, hogy elutasítja vagy vádolja őket az az Isten, aki a legcsekélyebb mértékben sem törődik velük. Úgy kell tanítanunk, hogy megragadja őket annak az Istennek a szeretete, aki ilyen hatalmas módon gondoskodott róluk, annak ellenére, hogy szívükben lázadnak ellene. És ez valóban működött: a tanítás az elevenükbe talált, és csodák kezdtek történni.

A csapatunkból soha senki sem fogja elfelejteni Pat-et, aki az elsők között megrendezett gyógyító csendesnapok egyikének első estéjén haragosan kicsoszogott az alkalomról. Haragudott rám, mert azt mondtam, hogy meg kell bocsátania azoknak, akik megbántották. Ő már harminc éve ragaszkodik ehhez a keserűséghez, és senki ne mondja neki azt, hogy erről most mondjon le!

Hazament, és aznap éjjel az Úr nem hagyta őt aludni. Éjjel fél kettőkor felült az ágyában, és úgy döntött, hogy engedelmeskedik! Először is készített egy listát azokról, akiknek meg kellett bocsátania. Ezt ő úgy nevezte, hogy az ő „gyűlölet-listája”. Miután ezzel elkészült, mindegyiküknek megbocsátott, majd mély álomba merült.

Másnap reggel az óra ketyegése ébresztette fel. Ez hatalmas csoda volt a számára, mivel lefekvés előtt letette hallókészülékét. Az egyik fülére szinte teljesen süket volt, a másikra pedig nyolcvan százalékban. Isten aznap éjjel csodát tett és meggyógyította a fülét, anélkül hogy bárki is imádkozott volna a hallásáért. Másnap reggel rohanvást jött vissza hozzánk, hogy elmondja, mi történt.

A csendesnapok végén azt kérte, hogy imádkozzunk a hátáért - valójában ezért jött el a csendesnapra -, és láthattuk, amint az Úr a Szent Szellem ereje által cselekszik az életében. Annyira erős volt rajta az Isten kenete, hogy nem tudott állva maradni, és nagy csattanással elesett!

Érezte, amint Isten dolgozik a gerincén. Egy idő múlva felállt, levette azt a vastag csövet, amelyet viselt gerincének rögzítésére és hogy megvédje azt a további sérülésektől, és

tornagyakorlatokat kezdett végezni a padlón. Isten hatalmas csodát tett vele! Az orvosok előzőleg azt mondták neki, hogy a gerince olyan mértékben károsodott, hogy egy éven belül tolószékbe kell ülnie, és soha többé nem fog tudni járni!

Isten tiszteletben tartja az ő szavát. Ez egy klasszikus példa arra nézve, mennyire fontos a megbocsátásról szóló tanítás. Egyértelmű, hogy enélkül nem gyógyulhatott volna meg. A jelek szerint fizikai állapota részben annak a keserűségnek a következménye volt, amely irányította őt.

A legfontosabb alapelvek

Azokat a legfontosabb alapelveket, amelyeket az Úr adott nekünk a gyógyulásra és a szabadulásra való felkészítés céljából, nagyon sokszor elismételtük a gyógyító csendesnapokon és a különféle gyülekezetekben tett látogatásaink során. Az Ellet Ministries ezzel nem hozott semmi újat, mert mindez benne van az igében. Nincs módunk arra, hogy ezen a helyen részletekbe menően kitérjünk az olyan alapelvekre mint a megbocsátás és az elfogadás. Ehhez egy önálló könyvre lenne szükség. Mégis felvázolom itt annak a tanításnak a legfontosabb részeit, amelyeket az evangéliumi beszámolók magukba foglalnak, és amelyek rendkívül hatékonyaknak bizonyultak az embereknek a gyógyító és szabadító szolgálatra való felkészítésében.

1. Kik és mik vagyunk Isten előtt

Legnagyobb meglepetésemre azt tapasztaltam, hogy sok ember - annak ellenére, hogy sok éve koptatja gyülekezetének padjait - csak nagyon keveset vagy semmit sem tud arról, hogy Isten milyenek teremtette őket és hogy ő mire vágyik, hogyan funkcionáljunk az általa alkotott világban. Ezért az arra vonatkozó tanítás, hogy Isten test-lélek-szellem hármasságban teremtette meg az embert, a tanítás szerves részévé vált.

Sok beteg ember számára hatalmas kijelentés volt annak felismerése, hogy testi betegségük gyökerei érzelmeikbe nyúlhatnak vissza, és hogy az a kegyetlenség, ahogyan gyermekkorukban apjuk bánt velük, összefüggésben állhat azzal az állapottal, amelytől most, negyven évvel később szenvednek.

2. Hogyan lehetünk betegek

Teremtett lényünk bármely vagy az összes részében: testünkben, lelkünkben vagy szellemünkben betegek lehetünk. A lélek további három alkotóelemre bomlik: az elme, az érzelmek és az akarat területére, és ezek bármelyikében is betegek lehetünk. Aztán betegségünket okozhatja egy gonosz szellem (démon) jelenléte, amely életünk valamelyik területén kifejti hatását. Ezért az emberi betegségeknek hat elsődleges területe lehet.

i) A testben

A testi betegség meglehetősen könnyen azonosítható. Amikor valamely részünk nem működik megfelelően, vagy valamilyen sérülés miatt károsodik, vagy ha elkapunk valamilyen fertőzést, amellyel testünk bármilyen ok miatt nem képes megbirkózni, akkor azt mondjuk, hogy betegek vagyunk.

ii) Elménkben

Az elme és az agy nem egy és ugyanaz. Az elme a lélek része. Megtörténhet például, hogy valakinek rákos daganat van az agyában, ami természetesen egy testi betegség, elméje mégis teljesen egészséges. Ennek az ellentéte is igaz: van nagyon sok olyan ember, aki fizikailag

teljesen egészséges, az agyának nincs semmi baja, elméje mégis furcsa dolgokat művel. Ha az elme működése kikerül a személy ellenőrzése alól, akkor azt mondjuk, hogy az az ember mentálisan beteg.

iii) Érzelmekben

Érzelmekben is lehetünk betegek. Ha megsérülnek az érzelmeink, akkor vagy megfelelő módon kifejezésre juttatjuk fájdalmunkat és gyógyulást kapunk azokra, vagy elnyomjuk ezt a sérülést, ami rövid távon fájdalmakat okoz nekünk, és ezzel hosszú távú károkat okozunk saját magunknak.

Például ha egy lányt az apja szexuálisan bántalmazza, akkor ezzel intenzív érzelmi fájdalmakat okoz neki. (Miért tesz velem ilyen dolgokat az apukám?). De az attól való félelem miatt, hogy mi történhetne vele, ha „megmondaná” az apját, általában elnyomja fájdalmát, és ezzel elzárja magát a gyógyulás lehetőségétől. Ennek hosszú távú érzelmi károsodás és démonizáltság lehet a következménye, és ez letaroló hatású lehet. A fájdalom néha csak évekkel később jön a felszínre, például akkor, amikor házassági kapcsolata szexuális problémák miatt szétesik.

iv) Akaratunkban

Sok ember azért beteg, mert nincs ereje bölcs döntések meghozatalához. Ők annak az állapotnak az áldozatai, amelyet egy jól ismert igever s ír le: „*a szellem kész, de a test erőtelen*” (Máté 26:41). Akaratuk túl gyenge (beteg) ahhoz, hogy ellenálljon akár a legkisebb nyomásnak is, amelyet az emberek ráhelyeznek, vagy hogy ellenálljanak a kísértéseknek, amelyekkel testi természetük szembetalálja magát.

v) Szellemünkben

Az a legfontosabb gyógyulás, amelyre az embernek szüksége van, hogy helyreálljon Istennel való szellemi kapcsolata. Ha nem állunk személyes kapcsolatban Jézussal, akkor a szellemünk halott (nagyon beteg) Isten számára a bűn miatt, és ezért a szellemünknek újjá kell születnie. Amikor az ember újjászületik, akkor a Szent Szellem be tudja őt tölteni. A Szent Szellem a gyógyítás ajándékának birtokosa, és ő ad nekünk hatalmat ahhoz, hogy miután megszabadultunk, kívül tudjuk tartani a démonokat az életünkben.

Újra meg újra megdöbbenek, amikor látom azoknak az embereknek a sokaságát, akik eljönnek Ellet Grange-be segítségért, és akik annak ellenére, hogy már sok éve járnak gyülekezetbe, mégsem értették meg soha az evangélium alapjait. Még olyanok is vannak közöttük, akik egy evangélizáláson engedelmessé váltak az előrehívásnak, hetente részt vesznek bibliatanulmányozásokon, vagy akár gyülekezetük vezetői közé emelkedtek!

Az emberek néha a saját problémáikon keresztül értik meg, milyen következményekkel járhat az, ha kiesnek az Istennel való kapcsolatból. Amikor megértik a kapcsolatot a Szellemben élt élet és a testi következmények között, akkor azt is megértik, milyen kétségbeejtő szükségük van arra, hogy valóban megismerjék Istent. Ezért a szellemi gyógyulás a legfontosabb és a legnagyobb gyógyulás, amit az ember valaha is átélhet. A szellemi gyógyulásnak vannak mind örökkévaló, mind pedig ideiglenes következményei.

vi) Démonok jelenléte miatt

Az ember beteg lehet továbbá egy démon jelenléte miatt is. Azt tapasztaltam, hogy amikor hétköznapi embereknek beszélek a sötétség erőiről és a gonosz szellemek valóságáról, valamint arról, hogy mi mindent képesek megtenni az ember életében, ennek lehetőségét ők sokkal készségesebben elfogadják és megértik, mint azok a teológusok, akik kétségbe vonják

a démonok létezését! Sok ember számára hatalmas megkönnyebbülést jelent annak felismerése, hogy állapotuknak van még egy lehetséges oka.

A betegségeknek ez a hatféle módja nem zárja ki egymást. Például a hosszú távú testi betegségek érzelmi fájdalmakat okoznak és károsítják érzelmi életünket. Egyáltalán nem szokatlan olyan emberekkel találkozni, akik több ilyen problémától szenvednek, ha ugyan nem az összestől. A hosszú távú betegségeknek szinte mindig van démoni dimenziója is, amelyekkel a szolgálat során valamikor foglalkozni kell. Ha a gyógyító szolgálat végzése során ezt nem ismerjük fel, akkor ennek az lehet a következménye, hogy lesznek emberek, akik eleinte jobban érzik majd magukat, de továbbra is magukkal hordozzák több lehetséges tünetek és betegség alapvető okait.

Ha az emberek megértik, milyen okok miatt lehetnek betegek, ez segítséget nyújt nekik annak felmérésében, hogy milyen tényezők működhetnek az életükben. Azt tapasztaltuk, hogy ha már a gyógyító csendesnapok kezdetén elmagyarázzuk ezeket a dolgokat, akkor az emberek sokkal nyitottabbak lesznek arra, hogy odafigyeljenek Istenre, mert felismerik, hogy amit elmondtunk, az valóban fontos és rájuk is vonatkozik.

3. A másoknak való megbocsátás szükségessége

Az Úri Imádság alapján egyértelmű, hogy Jézus a saját bűneink megbocsátását attól tette függővé, hogy hajlandók vagyunk-e megbocsátani mások bűneit! A Máté 6:15-ben Jézus újból kihangsúlyozta ezt a tanítást, amikor ezt mondta: „*Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket*”. Kemény szavak ezek a meg nem bocsátó és keserű szívű embereknek, mert senki sem szereti azt hallani, hogy nem kapnak bocsánatot a bűneikre. De Jézus pontosan ezt mondja azoknak, akik nem hajlandók megadni másoknak ugyanazt, amelyre olyan nagy szükségük van Istentől.

Sok ember hajlamos úgy gondolkodni, hogy nem sokat számít az, amit hisznek vagy amit tesznek, mert Isten annyira szeret minket, hogy nem fogja visszatartani bocsánatát és úgymint bebocsát bennünket a mennyek országába.

Az ilyen felfogások azonban nem állnak összhangban az igével, és annak ellenére, hogy vannak, akik azt állítják, hogy fájó lelkű embereknek nem szabad ilyen kemény dolgokat mondanunk, nekem erre az a válaszom, hogy sokkal nagyobb károkat okozunk nekik azzal, ha nem mondjuk el nekik szeretettel azt az igazságot, amelyet Jézus olyan világosan bemutatott életével és tanításával.

A gyakorlatban azt tapasztaltuk, hogy ha nagy szeretettel és együttérzéssel megosztjuk az emberekkel ezt az igazságot, akkor megnyílik előttük a lehetőség arra, hogy megbocsássanak másoknak, és ők is bocsánatban részesüljenek. Amikor - talán életükben először - megtudják, hogy bocsánatot nyertek, ez a legfontosabb gyógyulás lehet a számukra, ami valaha is történhet velük. Hatalmas megkönnyebbülést élhetnek át, amint az igazság alkalmazása által megtörik az életükben a sötétség erőinek befolyása.

Sok alkalommal szemtanúi voltunk annak, hogy az emberek hatalmas csatákat vívtak a bennük lévő démoni erővel, amelyek igénybe vették a rendelkezésükre álló fegyverzetük minden egyes darabját annak érdekében, hogy az emberek ne mondhassák ki a megbocsátás szavait azok felé, akik például szexuálisan bántalmazták őket. A démonok elvették a hangjukat, hogy ne tudjanak beszélni, menekülésre készítették őket és ők elrohantak. Előfordult, hogy az érintett személyeknek elakadt a lélegzetük, mindenféle dolgok elvonták a figyelmüket, hasmenési rohamaik támadtak, begörcsölt az állkapcsuk, fojtogatni kezdték

magukat (vagy a szolgáló csoport valamelyik tagját), és a démonok mindent megtettek a bibliai igazságok alkalmazásának megakadályozása érdekében.

Amikor az ember kimondja a megbocsátás szavait, azoknak a démonoknak a hatalma, amelyek a meg nem bocsátás bűnén keresztül irányították őt, megtörik, és sor kerülhet a szabadulásra. Azt hiszem, hogy a megbocsátás alapelveinek alkalmazása által több gyógyulást láttunk megtörténni, mint bármely más szellemi szabály betartása által.

Nem mintha az egyház nem ismerte volna korábban ezeket az alapvető igazságokat, egyszerűen csak gyakran nem volt bátorságuk vagy nem volt eléggé szilárd a meggyőződésük ahhoz, hogy elmondják az embereknek az igazságot úgy, ahogyan Jézus mondta. Voltak teológusok, akik megpróbálták megváltoztatni Jézus tanítását annak érdekében, hogy elfogadhatóbb legyen a kételkedő, racionális elme számára. De ilyen módon soha nem sikerül elvezetni az embereket a gyógyuláshoz és a szabaduláshoz. Ez csak akkor történhet meg, ha az emberek életében alkalmazzuk Jézus változhatatlan igazságait és az ő tanítását, amely szerint „...*változzatok el a ti elmétek megújulása által...*” (Róma 12:2).

Tanítása során Jézus újra meg újra visszatért a megbocsátás kérdéséhez. Nekem az a személyes véleményem, hogy soha egyetlen tanításából sem maradt ki ez a téma. Egyértelműnek tűnik, hogy a Hegyi Beszéd egy olyan tanítás, amelyre Jézus időről időre visszatért különféle alkalmak során, más és más emberekhez szólva. Nincs szükség semmiféle új tanításra mindaddig, amíg az emberek valóban meg nem értik és meg nem élik azt, amit már megtanultak.

Hiszem, hogy Jézus, amikor tanítványai körében volt, sok alkalommal beszélt nekik más témákról, és mélyebben is kifejtette nekik gondolatait, hogy betekintést adjon nekik azokba a tanításaiba, amelyeknek elfogadására a tömegek még nem álltak készen. Néhány ilyen drága alkalom fel van jegyezve az írásokban, például az az eset, amikor megmagyarázta nekik a magvető példázatának valódi jelentését (Lukács 8:11-15).

Azt tapasztaltuk például, hogy amikor az emberek nagyon mélyen meg vannak sebezve, akkor először az akaratukkal úgy dönthetnek, hogy megbocsátanak. De amint az Úr továbblép, hogy gyógyulást hozzon a számukra, a felszínre kerülhetnek a fájdalom újabb és újabb rétegei. Vannak olyan emberek, akik szükségesnek érzik, hogy mindaddig folytassák a megbocsátást, amíg már semmi fájdalom nem marad bennük abból, amit a sérülés kapcsán átéltek.

Amikor Simon megkérdezte Jézustól, hogy milyen gyakran kell megbocsátanunk, akkor Jézus választ: „hetvenszer hétszer”, ugyanolyan könnyen alkalmazhatjuk arra, hogy sokszor meg kell bocsátanunk ugyanannak az embernek ugyanazért a sérelemért (amikor a felszínre kerülnek a fájdalom különféle szintjei), mint arra a helyzetre, amikor sok különféle sérelemért kell valakinek megbocsátanunk.

4. A saját bűneink megvallása és bocsánata

Miután nem bocsátottunk meg másoknak, a démoni erők és a betegségek legerősebb okai valószínűleg a rejtett és meg nem vallott bűnök. Sok rejtett bűn, amely az emberek életét mérgezi, sok-sok évre, akár a gyermekkorra is visszanyúlhat. Sok embert sújt büntudat, és ők titokban azt hiszik, hogy ezek a bűnök - amelyek között gyakran szexuális bűnök is szerepelnek - annyira súlyosak voltak, hogy soha nem részesülhetnek bűnbocsánatban. Az 1János 1:9 nagyon fontos ígevers, és nagyon szeretjük ezt idézni azoknak, akik tudják, hogy vétkeztek. „*Ha megvalljuk bűneinket, ő hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól*”. Ez az íge keresztények számára hangzott el, tehát János számított arra, hogy keresztények is bűnbe eshetnek. És ez nyilvánvalóan így is van. Szerencsére azonban Isten kegyelmes volt, és megtette a megfelelő lépéseket bűnös természetünk ügyében. De

vannak olyan alkalmak, amikor a bűn következményei miatt az ember megbetegedhet vagy démonizálódhat - vagy mindkettő is bekövetkezhet -, és nem csak Isten bűnbocsánatára van szüksége.

A Jakab 5:16-ban leírt ígét sok keresztény még nehezebben tudja elfogadni, mint az 1János 1:9-et. „*Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok*” A legtöbb ember hajlamos azt gondolni, hogy bűnei személyes jellegűek és a saját magánügyük, és hogy elég Istennek megvallani ezeket, köszönik szépen, nem kérnek a bűnvallásból. Nem könnyű valaki másnak elmondani azt, amit tettünk. Gyakran túlságosan szégyelljük magunkat ahhoz, hogy elmondjuk. Jakab azonban ebben a fejezetben felrajzol előttünk egy beteg embert, aki magához hívja a véneket, hogy megkenjék őt olajjal. Meg kell vallanunk bűneinket, mielőtt a gyógyulás megtörténhetne.

Ennek oka az, hogy a betegség időnként a bűn következménye, és az ilyen esetekben először a bűnnel kell leszámolni. Isten időnként azért engedi meg, hogy megbetegedjünk, hogy felhívja valamire a figyelmünket és világosan szólhasson hozzánk. Isten nem küld ránk betegségeket, de alkalmanként megengedi, hogy megbetegedjünk a személyes bűneink és a bukott világ bűneinek következményeként, amelyben élünk. Ha folyamatosan elkövetünk valamilyen bűnt, az démonok belépési pontjává válhat, és a démonok gyakran hoznak magukkal betegségeket.

Lelkigondozói szolgálatunk során azt tapasztaltuk, hogy ha nyíltan beszélünk a múlt bűneiről és megengedjük, hogy ezek napvilágra kerüljenek, de nem ítélezünk, akkor ez nagyon fontos lépés az embereknek a szabadulásra való felkészítésében.

Vajon miért tekinti Isten annyira fontosnak a bűnvallást? Hiszem, hogy ennek több oka is van:

- a) Abban az áldásban részesülünk, hogy tudni fogjuk: van legalább egy ember, aki minden rosszat tud rólunk, mégis szeret bennünket.
- b) Az gátol meg minket a legjobban attól, hogy a jövőben bűnöket kövessünk el, hogy van valaki, aki már tud a gyengeségünkről.
- c) A gyógyító és a szabadító szolgálatot megerősíti az a bibliai alapelv, hogy ketten vagy hárman imádságban megegyeznek valamiben (Máté 18:19).
- d) Nem jelent majd akkora veszélyt a számunkra a megtévesztés lehetősége, ha egy istenfélő és Szent Szellemmel betöltött ember tud a bűneinkről és szükség esetén hajlandó segíteni azzal, hogy felelősségre von minket.
- e) Nagyon gyakran valamilyen bűn rejtőzik annak a démoni erődítménynek a gyökerénél, amellyel megpróbálunk leszámolni, és a szabadulás érdekében gyakran szükségünk van segítségre ennek legyőzéséhez.
- f) Feltehetően szükség lesz más területen is gyógyulásra, például érzelmi gyógyulásra.

Annak ellenére, hogy Isten szuverén módon, bárkinek a beavatkozása nélkül is meggyógyíthat minket, Jézus mégis arra utasította tanítványait, hogy menjenek el és gyógyítsák meg a beteget, és mi is azt tapasztaltuk, hogy a mások által végzett mélyreható szolgálat általában hatékony és eredményes, ezenkívül bevon a szolgálatba egy objektív harmadik felet, aki képes meghallani, mit mond Isten a beteg embernek.

Például a gazdag ifjúnak szembe kellett néznie saját szívének bűnével, ugyanis jobban szerette a vagyonát, mint Istent. A bűnöknek le kell lepleződnie, meg kell vallanunk, meg kell térnünk és le kell számolnunk azokkal. Utána a gyógyító és a szabadító szolgálatot

sokkal nagyobb meggyőződéssel lehet lefolytatni arra nézve, hogy a szolgálat hatékony, eredménye pedig tartós lesz.

Nagy kiváltságot és felelősséget jelent valakinek a bűnvallását meghallgatni. Elengedhetetlen, hogy az a személy, akit erre felkérnek, teljesen megbízható legyen, és soha ne pletykálgadjon az emberek bűneiről, magatartásában soha semmilyen mértékben ne legyen ítélkező, és legyen alázatos.

Azokban az egyházakban, ahol a bűnök megvallása hagyományos módon beépül a keresztény gyakorlatba, ez általában nem jelent problémát, és könnyen megértik, miért fontos ilyen módon leszámolni a bűnökkel. Arra azonban ügyelnünk kell, hogy ha a bűnvallást inkább csak hagyományból gyakorolják, és nem a szív őszinte reagálásaként a bűnök felismerésére, akkor a bűnvallás gyakorlata a bűnbocsánat és a gyógyulás akadályává válhat!

Lehet, hogy ez keménynek tűnik, de a kulcs a „megvallás” szó jelentésének megértésében található. Az, hogy megvalljuk bűneinket Istennek (vagy valaki másnak) nem azt jelenti, hogy elmondjuk Istennek, milyen rossz dolgokat tettünk. Az a helyzet, hogy Isten mindentudó, és már mindent tud a bűneinkről! A „megvallás” szó többet jelent annál, mint hogy egyszerűen elmondjuk Istennek a bűneinket.

Ha bűn történt, azt valakinek magára kell vállalnia. Az embereknek fel kell ismerniük, mi az, amit rosszul tettek, és el kell dönteniük, hogyan hozzák helyre a dolgot, ha mások is érintve vannak a helyzetben és ha vannak a dolognak következményei.

A „megvallás” szó elsődleges jelentése az, hogy egyetértünk Isten ítéletével, amelyet az elkövetett bűnről meghozott, elismerjük, hogy a bűn cselekvése lázadás Isten ellen és megtérünk bűnös viselkedésünkből (elfordulunk attól). A megvallást túlságosan gyakran nem cselekedetnek, hanem valami kimondott dolognak tekintik, amellyel az emberek csak megpróbálják megnyugtatni a lelkiismeretüket, de nincs bennünk valódi szándék arra nézve, hogy elforduljanak a bűn folytatásától.

Jézus azt tanította nekünk, hogy mindig meg kell bocsátanunk felebarátainknak, még hetven-szer hétszer is, és miközben ezzel azt is mondja, hogy ő is ennyire megbocsátó velünk szemben, fáj a szíve azt látva, hogy mi továbbra is megmaradunk a bűnben. Eljöhet az az idő, amikor állítólagos megvallásunk üres vallásos gyakorlattá válik, ami az új élet magva helyett a szellemi halál bűzét hordozza magában. Mert a megvallásnak a szívből kell fakadnia.

5. Megbocsátás saját magunknak

Valamennyien követtünk el hibákat, súlyos hibákat is, amelyek különféle módon megsebeztek bennünket. Összejöveleinken gyakran megkérem az embereket, hogy emelje fel a kezét az, aki már valaha is így szólt magában: „Ezt soha nem bocsátom meg magamnak”. Mindig meglepetésként hat az emberek számára, hogy a jelenlévőknek több mint a fele megkötözte magát ilyen kijelentésekkel.

Még az is megtörténhet, hogy átkokat helyezünk saját magunkra azáltal, hogy megkötözzük magunkat olyan múltbeli eseményekkel, amelyekért nem vagyunk hajlandók megbocsátani saját magunknak. Ezzel nyíltan engedélyt adunk az ellenségnek arra, hogy büntudatban tartson bennünket azért, amit elkövettünk.

Nem meglepő tehát azt látni, milyen gyakran meg kell szabadítanunk az embereket az átok szellemétől, amely az ilyen hozzáállásuk miatt lépett be az életükbe. Az ige azt mondja, hogy amikor Jézus meghalt a kereszten, akkor „*megváltott minket a törvény átkától, átokká lévén értünk...*” (Galácia 3:13). Jézus a Golgotán leszámolt minden egyes átok következményeivel, amelyeket az ellenség ránk helyezett, és ha nem vagyunk hajlandók megbocsátani saját

magunknak, akkor ezzel megvetően elutasítjuk azt, ahogyan Jézus a kereszten gondoskodott rólunk.

Az átkok és azok működésének megértése a szabadító szolgálathoz elengedhetetlen. Az átok lényegében egy olyan dolog, amit saját magunk vagy mások ellen kimondunk vagy megteszünk, és ami jogot ad a démonoknak arra, hogy hatalmat gyakoroljanak az emberek fölött.

Az átkok gyakran valakinek a rosszindulata által hatnak. Működésbe léphetnek varázslás vagy gyűlölet által, amelyet valaki embertársa iránt magában táplál. Azok a szavak, amelyeket a vallásos emberek Mária Magdaléna ellen kimondtak, amiért a drága kenetet kiöntötte Jézusra, valójában átkok voltak. Ha Jézus nem dicséri meg őt azonnal tettéért, és nem fordítja vissza vádolóira mindazt, amit mondtak, akkor ezek az átkok nyílként fűrődnek a szívébe és mindörökre ott is maradnak.

Saját magunkat is átok alá helyezhetjük azzal, ha úgy döntünk, hogy nem bocsátunk meg magunknak valami olyasmit, amelyet Isten - ha megvallottuk -, már megbocsátott nekünk. A Sátán nagyon örül, ha továbbra is hibáztatjuk magunkat a múltban elkövetett hibáink miatt. Biztos vagyok abban, hogy Jézus - feltámadása után - látta Simon Péternél ennek veszélyét. Számomra nem kétséges, hogy ha Jézus ekkor nem megy oda hozzá és nem ad neki újból megbízatást, akkor Péter megkeseredett öreg halászként végzi, és miközben szorgalmasan végighúzza hálóját a Galileai-tengeren, azon tűnődik, mi is lehetett volna belőle. Átok alá helyezte volna saját magát azzal, hogy soha nem bocsátja meg magának azt, hogy keresztre feszítése előtt háromszor is megtagadta Krisztust.

Ha megbocsátjuk magunknak azokat a hibákat, amelyeket a múltban elkövettünk, az egy felszabadító élmény, amely kikezdi sok démoni erő gyökerét. Az ezt követő szabadulás mélységes gyógyulást hozhat az ember életében olyan területeken, amelyeknek felszínesen nézve semmi közük sincs ahhoz, hogy az érintett személy vádolta önmagát. A valóságban azonban az a helyzet, hogy a Sátán nem tiszteli az embert, és ha bűnt követünk el, akkor ezt mindig ki is használja arra, hogy démonokat juttasson be az életünkbe.

6. „Megbocsátás” Istennek

Azért tettem idézőjelek közé a megbocsátás szót, mert lehetetlen, hogy Isten vétkezzen, ezért a valóságban soha semmit nem kell neki megbocsátanunk. Mégis nagyon sok olyan emberrel találkozom, akik Istent hibáztatják bizonyos dolgokért, amelyek elromlottak, és egész életükben őt tartják felelősnek valami olyasmiért, ami vagy a saját bűneik, vagy mások bűneinek a következménye volt. Nagyon gyakran olyan eseményekért hibáztatják Istent, amelyek annak a következményei, hogy a világ ma a Sátán karmai között van.

Nagyon sok ember az események kötelékébe kerül, ha az életében bekövetkezik valamilyen katasztrófa vagy személyes tragédia. Ez átokként telepedhet az életére. Ha valaki Istent hibáztatta olyan dolgokért, amelyekért nem Ő a felelős, akkor az a megoldás, hogy meg kell térnie, meg kell bocsátania annak az embernek, aki valójában a bűnt elkövette (ha van ilyen ember), és el kell mondania a Sátánnak, hogy semmiképpen nem engedi meg, hogy bármilyen támadás következményeként démonok léphessenek be az életébe. Jób könyvének első néhány fejezete nagyon tanulságos ebben a tekintetben. Ezek a fejezetek magyarázatul szolgálnak sok állítólagos 'természeti' katasztrófa okára.

7. Isten elfogadása olyannak, amilyen

Isten Isten. Az ember hiába szeretné, nem tudja megváltoztatni az ő jellemét. Mindig hű volt és hű marad saját magához, az ő beszédéhez és az ő természetére vonatkozó kijelentésekhez, amelyeket az ő Fiában, Jézusban láthattunk.

Sajnálatos módon van nagyon sok olyan ember, aki nem képes elfogadni Istent, hanem megalkotta saját karikatúráját arról, hogy szerinte hogyan kellene viselkednie Istennek és milyennek kellene lennie, és aztán azt az Istent imádja, akit a saját elméjében megalkotott. Ez nem egyéb, mint a bálványimádásnak egy formája, amikor az ember fából vagy kőből bálványokat készít, felruhazza bizonyos tulajdonságokkal, kidolgoz egy hitrendszert, amely ahhoz a bálványhoz kapcsolódik, aztán az attól való félelemben éli az életét, nehogy megbántsa azt az istent, amelyet a saját kezével alkotott meg.

Ilyenkor az történik, hogy a démonok felütik szálláshelyüket a bálvány felett, magukra öltik azokat a jellemvonásokat, amelyekkel az ember a bálványt felruházta, majd megjutalmazták vagy megbüntetik a bálvány imádóit annak megfelelően, hogy kielégítették-e annak a bálványnak a démonikus követeléseit, amely az istenükké vált. Aztán az imádók démonizálódnak egy olyan szellemtől, amely a bálvány uralkodó szellemének irányítása alatt áll.

A görögök és a rómaiak, akiknek sok bálványistenük volt, intelligens emberek voltak. Nem lett volna ilyen könnyű rávenni őket a bálványok ilyen széles körének imadására, ha a bálványok mögött meghúzódó démonok nem cselekedtek volna értük és ellenük ilyen módon. Ha a dolgok rosszra fordultak, akkor azt feltételezték, hogy megbántották az istenüket, ezért ki kell őket engesztelniük valamilyen áldozattal, vallási gyakorlattal vagy ajándékkal.

A bálványimádásnak ez a teljes ciklusa, amely a megbékítés egy formája, pusztító hatású arra az élő kapcsolatra nézve, amelyre Isten vágyakozik az ő népével. Amikor Jézus meghalt a kereszten érted és értem, akkor megfizette azt az árat, amelyet Isten 'követelt' az ember bűnös engedetlenségéért. Nincs helye semmiféle további áldozatnak vagy kibékítésnek. Jézus erről ezt mondta a kereszten: „*Elvégeztetett!*” (János 19:30).

Amikor tehát az emberek - gyakran arra irányuló kísérletként, hogy kiengeszteljék Istent a saját bűneikért - belesznek a vallásosság csapdájába, ezzel valójában azt mondják Istennek, hogy amikor nagy-nagy szeretetből odaadta az Ő egyetlen Fiát, hogy meghaljon a kereszten, akkor ez az áldozat nem volt elégséges.

Amikor azt látom, hogy az emberek újra meg újra fogadalmakat tesznek Istennek annak közvetlen következtében, hogy megpróbálják kiengesztelni őt a saját bűneikért, egyre jobban és jobban megértem, mennyire gyűlölhetsz Isten a vallásosságot, amely csak arra szolgál, hogy eltakarja az ember bűnös szívét, amely képtelen nyugalmat találni az élő Istenben. Ésaiás könyve első fejezetének üzenete nem változott és nem évvült el!

Ez a téma sokkal mélyebb és sokkal alapvetőbb, és nem az a kérdés a lényege, hogy „*Mit tehetsz azért, hogy Isten elfogadjon engem?*” A kérdés akörül forog, hogy az ember - nem félelemtől, hanem szeretettől motiválva - nyugalmat talál abban, amit Isten már megtett, és tudatos döntésével Istent választja, önmagáért, és nem azért, mert nem meri ezt nem megtenni. A kérdés így hangzik: „*Kit szeretsz valójában?*”

Az a férfi vagy nő, aki csak azért marad hűséges házastársához, mert fél attól, hogy partnere mit mondana vagy tenne akkor, ha hűtlensége esetleg valamikor kiderül, az folyamatosan a házasságtörés elkövetésének veszélyében él. Mert az a férfi vagy nő, aki valóban szereti a társát és elkötelezte magát mellette, azt fogja tapasztalni, hogy ez valódi védelmet jelent a hűtlenség lehetőségével szemben.

Az Ószövetség úgy írja le Isten népét, mint akik szellemi házasságtörést követtek el azzal, hogy idegen istenekhez fordultak. Ha valaki nem Isten szeretetébe vetette szívének horgonyát, akkor ahhoz a férfihöz hasonlóan, aki nem biztos a feleségében, arcra fog borulni más istenek lába előtt és imádni fogja azokat. Ha valaki egy másik, vagyis hamis istennek adja a szívét, az szellemi házasságtörésnek minősül. Végeredményben minden szellemi házasságtörésnek az a lényege, hogy az igaz és élő Isten helyét démonok foglalják el.

Ha úgy szolgáljuk Istent, hogy akár csak részben is félelem motivál minket szeretet helyett, akkor valójában folyton arra várunk, mikor jönnek el azok a gonosz napok, amelyek Pál szerint biztosan el fognak jönni (Efézus 6:13). Jóllehet szükség van arra, hogy legyen bennünk egy szent és helyénvaló félelem az élő Isten felé, ha kizárólag a félelem motiválja az Isten és ember közötti kapcsolatot, akkor ez a kapcsolat nem lehet egészséges.

Talán a kedves olvasó úgy véli, hogy messze eltértünk azoktól, akiknek szabadulás általi gyógyulásra van szükségük. De a fenti fejtegetésünk sokkal közelebb áll az eredeti témánkhoz, mint sok ember gondolná. Például nagyon sok olyan ember fordul hozzánk segítségért, akik félelemmel és rémülettel reagálnak, ha elkezdünk úgy beszélni Istenről mint a mi szerető Atyánkról. Számukra az apa egy olyan valaki, aki igazságtalanul és kegyetlenül bánik velük, bántalmazza, sőt még meg is bünteti őket, pedig nem is követtek el semmit.

Jól emlékszem egy nőre, aki gyötrődve felkiáltott: „*Ne beszélj nekem arról, hogy Isten Atya!*” Hangjából csak úgy süttött a gyűlölet. Gyűlölte az apját, aki elmondhatatlanul gonosz dolgokat tett vele. Azt hitte, hogy ha Isten Atya, akkor hasonló lehet az édesapjához, csak még sokkal rosszabb kiadásban. Nem tudta meglátni Isten szeretetteljes természetét, mert azt a sok gonoszsgát, amelyet az apja elkövetett ellene, kivetítette Istenre. Nem egy olyan Istent imádott, akihez szeretettel tudott volna viszonyulni, hanem egy olyan Istent, aki előtt reszketett a rémülettől és a félelemtől. A teljesség felé vezető útjának nélkülözhetetlen állomása volt az, hogy meg kellett térnie abból a bűnéből, hogy ilyen elképzelései voltak Istenről, meg kellett bocsátania édesapjának, meg kellett szabadulnia az Istentől való félelem szellemétől, majd érzelmeinek meg kellett gyógyulniuk.

Jézus nem azért mondta el a tékozló fiú történetét (Lukács 15:11-32), hogy bemutassa, milyen az, amikor egy bűnös visszatér Istenhez, hanem sokkal inkább azért, hogy szemléltesse Isten valódi természetét. Biztos vagyok abban, hogy az a tömeg, amely azon a napon őt hallgatta, arra számított, hogy a fiúnak kemény vádló szavakat kell majd végighallgatnia, amikor egy ilyen gonosz és pazarló kaland után hazatér.

De nem így történt. Az édesapa tárt karokkal fogadta őt, odaszaladt hozzá, megölelte és örömmel visszafogadta a házába. Ez a történet nagyon pontosan leírja Isten, az Atya valódi természetét. Ha meglátjuk, milyen is ő a valóságban és odafutunk a karjaiba, az az egyik legnagyobb biztonságot nyújtó és leginkább felszabadító hatású gyógyulási átélés.

Mások olyan jellemet vetítenek ki Istenre, amely alapvetően egy szellemi szemfényvesztés némi keresztény felhangokkal! Ezek az emberek nem tudnak mit kezdeni például azzal, amit Jézus mondott, amikor Tamás kérdésére válaszolt a helyes útról: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam*” (János 14:6). Ezért ők megadják magukat egy démoni megtévesztésnek, és kitalálnak maguknak egy olyan Istent, aki megengedi nekik azt a gondolkodásmódot, hogy minden őszinte szellemi út a mennybe vezet. Az univerzalizmus egyik ágát képviselik, amely természetesen eretnokség, és olyan jellemvonásokat tulajdonítanak Istennek, amelyek teljes egészében idegenek a Bibliától.

Ezeknek az embereknek meg kell szabadulniuk azoktól a vallásos szellemektől, amelyek az Istenhez vezető állítólagos egyéb utakat az ellenőrzésük alatt tartják. Aztán el kell fogadniuk egy teljesen más szemléletet arról, hogy ezek a szellemek vajon Istentől, vagy az ellenségtől

származnak-e. Az ember csak akkor tudja elhinni, ha át is éli, milyen szörnyű gyűlölet tudnak tanúsítani a démonok, amikor leleplezzük őket.

Az emberek fejében ugyanolyan sok téves elképzelés él Isten jelleméről, mint ahány eretnokség és hamis vallás létezik. Az ilyen jellegű hozzáállásokból és hitrendszerekből való megtérés nélkül sok ember a démoni erődtímenyek foglya marad.

Egy alkalommal egy férfi felé szolgáltam, aki nagyon megdöbbsent, amikor démonok nyilvánultak meg benne, de nem akartak elmenni. Szellememben tudtam, hogy a démonoknak valamiféle hamis hit ad jogot arra, hogy ott maradjanak. A férfi már megtagadta a New Age mozgalmat, amelynek követője volt, és a New Age szelleme volt az, amely gúnyolódott velünk.

A további beszélgetések során kiderült, hogy a New Age mozgalomhoz való elkötelezettségének részeként eltökölt vegetáriánus lett. Az étkezés tekintetében Pál világosan leszögezi, hogy: „*Mert Istennek minden teremtett állata jó, és semmi sem megvetendő, ha hálaadással élnek azzal*” (1Timóteus 4:4). Hiszem, hogy a vegetáriánizmus az ellenség megtévesztése, amely szellemi köteleket helyezhet az emberre.

Megkértem őt, hogy tagadja meg a vegetáriánizmust. Erre ő nem volt hajlandó, és azt mondta, hogy szerinte ennek nincs semmi jelentősége. Újból megpróbáltam őt megszabadítani, de sikertelenül. Újból feltettem neki a kérdést: „*Hajlandó vagy megtagadni a vegetáriánizmust?*” Ekkor már annyira kétségbeesetten szeretett volna megszabadulni, hogy úgy döntött, életét teljesen összhangba hozza Isten igéjével. Csak nagy nehézségek árán tudta kimondani azokat a szavakat, amelyekkel korábbi hitét megtagadta. Ezután a New Age szelleme megnyilvánult, és a férfi azonnal megszabadult. Jó kis lecke volt ez mindkettőnk számára.

Az Isten igéjében megírt igazságok, valamint Isten jellemének és természetének elfogadása, amint az írások élénk tárják és amint Jézus életében látjuk, ezek alkotják azt az alapot, amelyre felépíthetjük a gyógyítás és a szabadítás szolgálatát. Ha eretnek tanításokkal játszódunk, akkor nem számíthatunk arra, hogy Isten megáld bennünket. Aki a tüzelt játszik, könnyen megégetheti magát.

8. Meg kell engednünk Istennek, hogy elfogadjon minket

Annak ellentétéként, hogy el kell fogadnunk Istent olyannak, amilyen ő a valóságban, azt is meg kell engednünk, hogy ő elfogadjon minket olyannak, amilyenek vagyunk. Az üdvösség ajándék, amit csak elfogadni lehet, kiérdemelni nem. Jézus azért ontotta ki az ő vérért, hogy megszabadulhassunk. Isten mindenét odaadta a megváltásunkért. Az „*Amint vagyok*” kezdetű régi himnusz tökéletesen kifejezi az evangéliumokban leírt teológiát.

Bármilyen helyzetben vagy állapotban legyünk is, ha meghalljuk és elfogadjuk az evangéliumot, Jézus Krisztus által úgy megyünk oda Istenhez, amilyenek vagyunk. Semmit sem tudunk tenni annak érdekében, hogy kiérdemeljük egy helyet a mennyben vagy hogy megvásároljuk az üdvösségünket. A kereszt egyik csodájaként senki sincs kizárva abból, hogy részesülhessen Isten kegyelmének ingyenes ajándékában. Ehhez csak arra van szükség, hogy felismerjük és megvalljuk a bűneinket.

Sajnálatos módon vannak olyan emberek, akik képtelenek elfogadni az ingyenes kegyelmet, mert már annyira hozzászoktak ahhoz, hogy mindent meg kell vásárolniuk (ami ingyen van, az bizonyára rosszabb minőségű), vagy ahhoz, hogy gazdagságukkal, megjelenésükkel, ruházatukkal vagy személyiségükkel elkápráztassák az embereket! Meghallgatják az evangéliumot, felismerik, hogy bűnösök, végignéznék magukon és meglátják, micsoda szellemi zűrzavarban vannak, mire elrohannak, hogy megpróbálják rendbehozni magukat, hogy

elfogadhatóak legyenek Isten számára! Az ilyen imázsfeljesztő tevékenységek köre a kórushoz való csatlakozástól a vasárnapi iskolában való tanításig terjedhet.

Annak ellenére, hogy az ilyen jellegű tevékenységek rendkívül dicséretesek, ha ezeket az motiválja, hogy az ember megpróbálja kivívni Isten elismerését, akkor egészen pontosan semmit sem érnek az ő szemében! Senki sem tudja elfogadhatóvá tenni magát Isten számára. Egy másik régi himnusz, amelyet általában húsvétkor szoktunk énekelni, szintén tökéletesen kifejezi az evangéliumnak ezt az aspektusát:

*Senki sem volt elég jó ahhoz,
Hogy kifizesse a bűn árát.
Csak ő tudta megnyitni a mennyek
Kapuját, és beengedni minket*

Ha az üdvösségről van szó, akkor az Atyát csak egy dolog érdekli, ez pedig az igazság köntöse, amelyet a kereszten kiontott vérével Jézus szerzett meg a számunkra. Ha az emberek kényszerítve érzik magukat arra, hogy megpróbálják elfogadhatóvá tenni magukat Isten számára, mert annyira szégyellik magukat, amikor tudatára ébrednek a bűneiknek, akkor ennek hátterében általában démoni erődítmények vannak. Nagyon gyakran találkozunk olyan emberekkel, akiket múltjuk kötelékében tart a bűntudat, a szégyen, önmaguk elutasítása, vagy valamilyen más probléma. Ennek démoni kötelék lesz a következménye, és ilyenkor szabadulásra és érzelmi gyógyulásra van szükség.

9. Önmagunk elfogadása

Isten teremtett minket olyannak, amilyenek vagyunk, és valamennyien különlegesek vagyunk a számára. Ha nem fogadjuk el, nem kedveljük, vagy akár gyűlöljük is azt a személyiséget, akik vagyunk, akkor ezzel valójában azt állítjuk, hogy Isten hibát követett el, amikor megalkotott bennünket. Ez bűn. Nagyon sok embernek nagyon nagy szüksége van arra, hogy meggyógyuljon és megszabaduljon olyan problémáktól, amelyeknek gyökere önmagának elutasítása.

Önmagunk elutasítása egy olyan átokká válik, amelynek következményei szinte felmérhetetlenek. Ebből a gyökérből nagyon sokféle betegség kinőhet és nagy bizonytalanságot okoz. Szélesre tárja a kaput a démonok előtt. Önmagunk elutasítása szellemi cselekedet (ne felejtjük el, hogy elsősorban szellemi lények vagyunk, akiknek Isten lelket adott, és ideiglenesen testben élünk). Kiszolgáltatottá teszi az embert a démonok számára, amelyek így beléphetnek az ember életébe és lehetőséget kapnak arra, hogy irányításuk alá vonják őt.

Önmagunk elutasítása gyakran annak a következménye, hogy mások elutasítanak bennünket. Ez az elutasítás nagyon sok érzelmi és szellemi gyötrelmet okoz. A démoni erők mindig megpróbálják kihasználni, ha valaki sebezhetővé vált mély érzelmi gyötrelmek számára.

Vannak gyermekek, akiket már fogantatásuk pillanatában sem akartak. Szellemük már az anyaméhben megérzi az elutasítást. Amikor megszületnek, már akkor tudják, hogy csak nyűgöt jelentenek szüleik számára. Elutasítják magukat, mivel szívük mélyén már nem hiszik, hogy egyáltalán a világon kellene lenniük. Azt érzik, hogy meg sem kellett volna születniük.

Mások merészelték fiúnak születni, amikor a szüleik lányt akartak, vagy fordítva. A gyermek érzi ezt a csalódást, és ha a szülők nem hajlandók vagy nem képesek rendbehozni ezt a helyzetet azáltal, hogy megtérnek ebből a hozzáállásukból, akkor megtörténhet, hogy a gyermek később elutasítja a saját nemét. Ez az egyik lehetséges oka a homoszexualitásnak vagy a lesbikusságnak.

Vannak gyermekek, akiknek testi felépítése, külső megjelenése, intelligenciája vagy a sportban tanúsított képességei elmaradnak attól, amivel más gyermekek rendelkeznek. Ők azt érzik, hogy összehasonlítják őket, és elkezdenek kritikusan tekinteni saját magukra. Aztán felismerik, hogy az, amit átélnek, annak a következménye, hogy ők milyenek, ezért elutasítással viszonyulnak lényük azon vonatkozása felé, amely a problémáikat okozza.

A felnőttek ugyanilyen kegyetlenül viselkedhetnek azokkal, akik magasak, vékonyak, kövérek, vagy nem igazán jó megjelenésűek, és az ennek következtében fellépő ön-elutasítás életmóddá válik. Azok, akik a skála másik végén helyezkednek el, meggyűlölhetik saját szépségüket vagy alakjukat, mert akarataik ellenére folyton felhívják magukra a figyelmet, sőt szépségük természetellenes hízelgéshez, szexuális molesztáláshoz vagy nemi erőszakhoz is vezethet.

Bármi legyen is önmagunk elutasításának a forrása, és bármennyire is érthető ennek oka, akkor is bűnként meg kell vallani. Utána lehet csak megszabadulni azoktól a démonoktól, amelyek bejutottak a személy életébe, és belső gyógyulást nyerni, amelyre mindig szükség van a szabadító szolgálat mellett.

Vannak, akik nagyon nehéznek találják, hogy meg kell változtatniuk önmagukat elutasító gondolkodásmódjukat és viselkedésüket, amely az egész addigi életüket meghatározta. Sok embernek le kell számolnia egy hamis démoni személyiséggel, amely kihasználta szívük hozzáállását arra, hogy egy olyan személyiséget és fontosságtudatot adjon az érintett személynek, amely teljes mértékben eltér Isten terveitől és céljaitól. Ezek a démoni személyiségek gyakran annyira összefonódnak a valódi személyiséggel, hogy szétválasztásukhoz gyakorlott lelkigondozásra és a szellemek megkülönböztetésének ajándékára van szükség.

A teremtésről alkotott helyes szellemi felfogás elsajátítása, vagyis annak meglátása, hogy szellemi lények vagyunk, akiket Isten már a világ teremtése előtt kiválasztott (Efézus 1:4), és annak felismerése, hogy ebben a bukott világban az ellenség különféle torzulásokat idéz elő, hatalmas szellemi lépés. Egyszerűen annak felismerése, hogy Istennek volt egy terve és célja, amikor megalkotott minket, és ha hit által elfogadjuk azt a személyiséget, akik vagyunk, az elég ahhoz, hogy az ellenség szorítása megszűnjön életünk sok olyan területén, ahol az ellenség győzelmeket arathatott.

Időnként arra kérem az embereket, hogy hangosan mondjanak el egy ehhez hasonló kijelentést:

Én különleges vagyok. Isten teremtett engem saját magának, és hálát adok neki azért a szellemért, lélekért és testért, amelyet nekem adott. Elfogadom ezeket mint Isten ajándékait, és megtérek minden helytelen hozzáállásból, amellyel hozzájuk viszonyultam. Feltétel nélkül megbocsátok mindenkinek, aki olyan dolgokat gondolt, mondott, vagy tett velem kapcsolatban, amelyek miatt én elutasítottam saját magamat. Most újból odaszánom az életemet annak, aki megalkotott engem, és örvendezem az ő jóságában.

Ha valaki a szívéből mondja el ezt az imádságot, az megváltoztathatja az életét, és hatékonyan aláássa a démoni erődítményeket. Hiába erőlködünk, ha megpróbálunk kiűzni démonokat a gyógyulás megfelelő alapjainak lerakása nélkül.

10. Mások elfogadása

Az emberi természetnek van egy magasztos törvénye, amely minden emberre vonatkozik. „Ha elfogadsz másokat olyanoknak, amilyenek, akkor még elfogadhatóbbá válnak. Ha elutasítod őket, akkor még kifogásolhatóbbá válnak.” Az elutasított személy egy fájó szívű

személy. Az elutasított személy gyakran irracionálisan viselkedik, és kirobban, ha mások elutasítják vagy megbántják.

De nem mindig könnyű elfogadni az embereket olyanoknak, amilyenek. A miatt a mód miatt, ahogyan bizonyos emberek a múltban viszonyultak hozzánk, különösen akkor, ha kellemetlen dolgokat mondtak nekünk vagy tettek velünk, néha nagyon nehéz elfogadni őket és abbahagyni kritizálásukat. Ha megtanuljuk elfogadni azokat az embereket, akik megbántottak bennünket, ugyanakkor elutasítani azt a bűnt, amelyet viselkedésünkkel elkövettek, akkor nagy lépést tettünk annak érdekében, hogy személyiségünk a jövőben ép maradjon.

Jézus arra bátorított minket, hogy ne ítéljük el, ne kritizáljunk és ne vádoljunk másokat (Máté 7:1). Ez nem azt jelenti, hogy szemet kell hunynunk teljesen elfogadhatatlan viselkedésmódok felett, hanem azt jelenti, hogy viselkedésük ellenére továbbra is szeretetteljes módon viselkedünk velük. Jézus a 2. versben továbbmegy és ezt mondja: *„Isten ugyanúgy fog titeket megítélni, ahogyan ti megítéltétek másokat, és ugyanazokat a szabályokat alkalmazza veletek szemben, mint amelyeket ti alkalmaztok másokkal szemben.”*

Mi történik tehát a démoni világban, ha kritizáljuk és elítéljük az embereket, ahelyett hogy elfogadnánk őket?

Először is: bűnös magatartásunkkal megnyitjuk magunkat arra, hogy az ellenség, vagyis a vádló munkáját végezzük, és egy idő elteltével kritikus emberként fognak minket ismerni. Ha együttműködünk az ellenséggel, akkor ezzel behívunk egy démont és felkérjük őt arra, hogy bizonyos jellemvonásaival és tevékenységeivel telepedjen rá személyiségünkre!

A démonok jelenléte soha nem szolgálhat mentségül a bűnök elkövetésére. Valamennyien szabad akarattal rendelkezünk ahhoz, hogy döntsünk, és teljesen mindegy, mekkora nyomást helyez ránk egy démon, mindig meg lehet találni a kísértésből kivezető utat, ha valóban keressük. Minden az akaratunkon múlik. De valódi megtérés és szabadulás nélkül mindig hatalmas küzdelmeket kell megvívunk.

Másodszor: a Sátán potenciális ügynökei leszünk, és elkezdjük az ő nyilait lövöldözni. Ha megbántunk másokat éles megjegyzéseinkkel és nem kezeljük megfelelően az okozott fájdalmakat, akkor akaratlanul is démonok átadódásának eszközei leszünk, és a méltatlanul kritizált személy életébe belépést nyerhet egy gonosz szellem.

Sok házassági kapcsolat megfeneklik azért, mert az egyik fél folyamatosan megjegyzéseket tesz a másikra, akár nyíltan, akár a tekintetével vagy burkolt célzásokkal, és ilyen módon kritizálja és ítélgeti a házastársát. Ez évekig is eltarthat, míg végül az örökös kritizálásnak és ítélgetésnek kitett házastárs nem bírja tovább elviselni ezt a helyzetet és váratlanul bejelenti, hogy elmegy. De valószínű, hogy a házasság már évekkel korábban szétesett a sok száz apró, de halálos pillantástól és megjegyzéstől. A kívülálló csak ritkán tudnak azokról a mérgezett nyilakról, amelyek végül szétzúzzák a kapcsolatot.

A rosszindulatú kritikus magatartás a manipulálás és az irányítás egy körmönfont formája. „Ha azt csinálod, amit én akarok, akkor nem foglak megbántani a megjegyzéseimmel.” Ezt persze nem szokták nyíltan kimondani a kapcsolatokban, de ez a fenyegetés rejtőzik az ilyen magatartás mögött. Az ilyen jellegű irányítást varázslásnak nevezzük (1Sámuel 15:23), mert ez lázadás Istennek az emberiséggel kapcsolatos tervei és céljai ellen, és szétzúzza annak a szabad akaratnak az érzését, amely Isten drága ajándéka valamennyiünk számára.

Harmadszor: a kritikus és ítélkező szellem olyan, mint a legrosszabb fajta fertőző betegség: ragályos. Ha elkezdődnek a helytelen megjegyzések a gyülekezet életében, gyakran lábra kapnak rosszindulatú pletykák, amihez aztán mások is csatlakoznak, és nem kell hozzá sok idő, hogy a kritizálás szelleme eluralkodjon abban a közösségben. *„Vigyázzán arra... nehogy*

a keserűségnek bármely gyökere fölnevekedvén, megzavarjon, és ezáltal sokan megfertőztesenek.” (Zsidók 12:15). A pletykák futótűzként terjednek és pusztító hatásúak a Szent Szellemmel betöltött kereszténységre nézve. Az ilyen helyzeteket csak közös megtérés, megtisztulás és szellemi hadviselés útján lehet megoldani.

Ha nem vagyunk hajlandók elfogadni másokat olyannak, amilyenek, annak hosszú távú pusztító következményei vannak mind az elkövetőre, mind pedig az áldozatra nézve. Az ilyen jellegű helytelen magatartás a családi kapcsolatokban, a szülők és a gyermekek között okozza a legtöbb kárt. Ha valakinek az életében az elfogadás hiánya jelenti a valódi problémát, akkor nem valószínű, hogy az érintett személy képes lesz elvenni a gyógyulást vagy a szabadulást.

11. Jézus Krisztus úr volta

Nagyon-nagyon sok embernek vannak kétségbeejtő szükségletei. Meg akarnak gyógyulni. Olyan tüneteket mutatnak, amelyek az egész életüket meghatározzák, és bármit hajlandóak lennének megtenni, csak hogy megszabaduljanak ezektől. Ezek az emberek a szolgálat során gyakran mélységesen megdöbbennek, amikor azt tapasztalják, hogy sokkal jobban érdekel minket a Jézussal való személyes kapcsolatuk, mint a tüneteik!

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy nem érdekel minket a helyzetük. De igen, nagyon is érdekel minket. De tapasztalataink alapján megtanultuk, hogy a legfontosabb gyógyulás, amit az ember valaha is átélhet, az szellemének gyógyulása azáltal, hogy személyes kapcsolatra lép Istennel. Ha valaki ezen a területen nincs jól, annak következményei lesznek lényének minden részére nézve, és jóllehet a tünetek meggyógyítása is nagyon fontos, a szellemi teljesség fontos lépés az egészség megőrzése felé.

Amikor Jézus ezt mondta: *„Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam”* (János 14:6), akkor ezzel nem arrogánsan az előtérbe akarta helyezni magát, hanem a lehető legegyszerűbb módon elmondta nekünk, hogyan akarja az Atya helyreállítani a kapcsolatot önmaga és gyermekei között.

Az Istennel való mindennapi kapcsolatban egyetlen kérdés számít: *„Ki az életed ura?”* Szomorú, de nagyon sok keresztény soha nem értette meg, mennyire fontos ez a kérdés. Minden gond nélkül el tudják hinni, hogy Jézus az Isten Fia, aki meghalt, majd feltámadt a halálból, felment a mennybe dicsőségben, elküldte a Szent Szellemet az egyházra, és egy napon vissza fog jönni mint Királyok Királya és Uraknak Ura.

Az viszont már egészen más kérdés, hogy Jézus Krisztus úr volta alatt él-e valaki nap mint nap. Bárki el tudja énekelni az *„Ő az Úr”* kezdetű éneket, de a kulcs abban rejlik, hogy komolyan is kell venni, hogy ennek az éneknek minden egyes szava pontosan ezt jelenti: Ő az Úr. Isten valamennyiünknek szabad akaratot adott döntések meghozatalára. Annak ellenére, hogy a keresztények tudják: Jézus mindenképp Ura, meg is kell hozniuk azt a döntést, hogy felkérjük Jézust, legyen Úr életük minden területe: testük, elméjük, érzelmeik, akaratuk és szellemük felett. Sok ember problémáinak az a legmélyebb oka, hogy nem engedik Jézust uralkodni. Istentelen életmódjuk pedig olyan helyzetekbe vezette őket, amelyek végül tönkretették az életüket.

Ezért a lelkipozícióknak, amelyeket lefolytatunk, valamint a gyógyulásért és szabadulásért elmondott imának, amelyeket elmondunk, gyakran egy nagyon egyszerű kérdés a kiindulópontja: *„Hajlandó vagy úrrá tenni Jézust az életedben?”* Mert ha Jézus valóban úr, akkor nincs semmi akadály a Szent Szellem kiadásának, és nyitva áll az út a szabadulás előtt azoktól a gonosz szellemektől, amelyeknek jogait aláástuk azzal, hogy úrrá tettük Jézust. Sok embernek egyszerűen azért van szüksége szabadító szolgálatra, mert nem hajlandó megadni Jézusnak az Őt megillető helyet az életében.

Sok ember tesz fel nekem ilyen kérdéseket: „*Hogyan tudnék betöltekezni a Szent Szellemmel?*” Én általában egy kérdéssel válaszolok: „*Ki a te életed ura?*” Mert ha Jézus valóban úr, akkor a Szent Szellem boldogan betölti őket túláradóan, de ha vannak olyan területek az életükben, ahol Jézus nem uralkodik, akkor valószínűleg nem fogják tudni megtapasztalni Isten Szellemének teljességét. (Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy azoknak az embereknek, akik nem képesek megérezni a Szent Szellem jelenlétét, mély érzelmi gyógyulásra is szükségük lehet. Ugyanis ha az érzelmek mások viselkedése miatt megsérültek, olyan sok fal magasodhat az érzelmek körül, hogy az ember semmit sem képes érezni, nemhogy a Szent Szellem jelenlétét!)

Sok vallásos ember azt tapasztalja, hogy vallási gyakorlatuk vált életük urává, nem pedig az élő Úr Jézus Krisztus, és öntudatlanul átengedték magukat vallásos szellemek uralmának, amelyektől meg kell szabadulniuk ahhoz, hogy valóban megismerhessék Isten bennük lakozó erejét.

Jézus Krisztus úr volta a legfontosabb kérdés, amelyet meg kell oldani a bajban lévő emberek életében. Ez az oka annak, hogy minden egyes gyógyító istentiszteleten lehetőséget adok az embereknek arra, hogy megvallják azt a vágyukat, hogy Jézus legyen az életük ura. Nincs ennél értékesebb alap az emberi élet számára (1Korinthus 3:11).

Összefoglalás

Azoknak, akiknek gyógyulásra és szabadulásra van szükségük, egyszerűen az evangélium alapvető igazságának megtanítása jelenti a legnagyobb segítséget. Ezt azonban olyan módon kell bemutatni, amely hozzásegíti az embereket az általunk elmondottak fontosságának megértéséhez. Amikor az embereket szembeállítjuk ezekkel a kérdésekkel és megoldjuk azokat az életükben, akkor számíthatunk arra, hogy látjuk Istent hatalmas erővel cselekedni azokban, akik Jézus által odamennek Hozzá.

3. fejezet

A lehetséges démonizáltság néhány megfigyelhető tünete

Annak, hogy megírom ezt a fejezetet, az az egyik veszélye, hogy a tájékozatlan emberek megpróbálják majd vezérfonalként használni a másokban lapuló démonok felismeréséhez. Én ezt nem erre szánom, hanem szeretném megosztani az olvasóval azt a sok tapasztalatot, amelyre az Ellel Ministries csapata az évek során szert tett, miközben szabadulás útján sok száz embert hozzásegített a gyógyuláshoz. A valós élet megfigyelései, amelyeknek pontosságát később igazolta a szolgálat hatékonysága, segíteni fognak a lelkigondozóknak abban, hogy szembeszegülhessenek a démonokkal, és azok, akikért imádkoznak, meggyógyulhassanak.

Amikor azonban valaki fel akarja használni az ebben a fejezetben leírt információkat, feltétlenül ügyelnie kell arra, hogy senkiről se vonjon le következtetéseket kizárólag az itt található információk alapján. Amikor lelkigondozásban részesítünk valakit, akkor elengedhetetlen, hogy meghallgassuk azt, amit elmond, ugyanakkor az Úrra is odafigyeljünk. Isten azt akarja, hogy igénybe vegyük a szellemek megkülönböztetésének ajándékát, és ne csak arra támaszkodjunk, amit különféle könyvekben olvastunk. A legtöbb esetben nemcsak a démonokkal, hanem más kérdésekkel is foglalkoznunk kell. Feltétlenül fel kell mérnünk, milyen mélyebb gyógyulásra van szükség, és különösen az érzelmi problémákra és a démonok tevékenységeinek a következményeire kell odafigyelnünk.

Van némi átfedés ezen fejezet és a következő tartalma között. Ez szándékos volt a részemről. A két fejezet ugyanazokat a kérdéseket közelíti meg, különféle nézőpontokból. Ebben a fejezetben megvizsgálunk néhány olyan dolgot, amelyet a lelkigondozásban részesülő személynél közvetlenül megfigyelhetünk, és amelyeket démonok jelenlétének lehet tulajdonítani. A következő fejezetben pedig megvizsgáljuk a démonok belépésének különféle lehetőségeit.

Ennek a fejezetnek nem az a célja, hogy az összes megfigyelhető tünet átfogó szótára legyen. Egyszerűen csak útmutatásnak szántam a leggyakrabban tapasztalható tünetekről. Az egyes szakaszokat kezdőbetűik szerint raktam sorrendbe, és az itt bemutatott anyag sorrendjét nem szabad fontossági sorrendnek tekinteni.³

1. Szenvedélyek

A démoni tevékenység egyik fémjelzése az irányíthatatlanná vált viselkedés. Ez különösen igaz azok esetében, akik függőséget okozó anyagokat szednek.

Ha valaki képtelen akaratának döntéseivel szabályozni a viselkedését, akkor egyértelmű, hogy már nem ő tartja a kezében az irányítást. A függőséget okozó kémiai anyagokból (mint például a nikotin és a kábítószer) a szervezet mind többet követel azoknak a kémiai ciklusoknak a fenntartásához, amelyeket az váltott ki, hogy az ember először bevette ezeket az anyagokat. Ha ilyen módon bánunk a testünkkel, az lázadást jelent a Szent Szellem ellen, mert testünk az ő temploma (1Korinthus 6:19). A lázadás megnyitja az ajtót a démonok előtt, amelyek aztán a szenvedélyek kötelékében tartják az embert.

³ A magyar fordításban nem változtattam meg ezt a sorrendet a magyar kezdőbetűik szerint. A fordító megjegyzése.

A szenvedélyektől való szabadulás érdekében meg kell térni a testtel való helytelen bánásmódból, akarnunk kell a gyógyulást és a démonoktól való szabadulást, amelyek a szenvedélyeken keresztül bejutottak az ember életébe, és attól kezdve fegyelmezetten kell élnünk.

Hasonló szempontok vonatkoznak minden olyan anyagra, amelyek önmagukban nem függőséget okozó kémiai anyagok, ha mértékkel élünk velük. Ebbe a kategóriába tartozik az alkohol, a csokoládé, a cukor, az édességek, stb.

Sok szenvedélybeteg ember esetében az alapvető ok nem egy felszínes szenvedély, hanem valami sokkal mélyebb dolog. Szendélybetegségük lehet a kárpótlás egyik formája azokért a mélyebb problémákért, amelyekre szintén oda kell figyelni. Például ha ez a mélyebb ok az, hogy gyógyulásra van szükség abból az elutasítottságból, amit valaki kisfiú korában apjától kapott, akkor nem elég csak a szenvedélyekből történő szabadulás érdekében szolgálni. Ha nem foglalkozunk a neveltetési problémákkal, akkor az érintett személy továbbra is kiszolgáltatott marad vagy más szenvedélyek, vagy olyan viselkedések számára, amelyeknek gyökere egy segélykiáltás.

A teljes gyógyulás elérése érdekében gondosan fel kell mérni, hogy a szenvedélybeteg ember életének mélyén milyen problémák rejlenek. Azt is el kell azonban mondanunk, hogy ha a gyógyulási folyamat során figyelmen kívül hagyjuk a démoni dimenziót, akkor a szenvedélybeteg embernek általában nem sikerül megszabadulnia kötetlekeiből.

2. Az egyensúlyát vesztett étvágy

Az egészséges étrend és az étvágy az egészséges élet fontos alapja. Ha nem törődünk a testünkkel, amelyet Istentől kaptunk, akkor ezzel fellázadunk a Szent Szellem ellen. Az étkezési rendellenességek két leggyakoribb formája az anorexia és a bulimia. Az anorexiás ember csak a minimálisan szükséges mennyiségű ételt eszi meg, és fokozatosan csonttá-bőrré soványodik. Az, aki bulimiától szenved, mások előtt normálisan táplálkozik, de aztán, amikor egyedül marad, előidéz, hogy hányással megszabaduljon az elfogyasztott ételtől, mielőtt megemésztené. A bulimiás emberek titokban gyakran hatalmas lakmározást csapnak, mielőtt mindent kihányának.

Mindkét említett táplálkozási rendellenesség a lázadás egy formája, végeredményben a test ellen. Általában érzelmi gyökerei vannak, de a gyógyulás érdekében le kell számolni azokkal a démonokkal is, amelyek megvetették a lábukat az ember életében. Az a lázadás, amely miatt a démonok bejutottak, általában valaki másra irányul, általában az anya vagy az apa ellen, és a beteg gyakran így próbálja megbüntetni a szüleit valami valós vagy képzelt sérelemért. Ez a probléma nem azonos az inséggel vagy a mohósággal, amelyek túl kevés vagy túl sok étkezéshez vezető démoni erődítmények lehetnek.

Az emberek azért is lehetnek túlsúlyosak, mert az evéssel akarnak vigasztalást szerezni maguknak. Nem kapzsiságból esznek túl sokat, hanem olyan érzelmi állapotban vannak, hogy az evéssel próbálják meg befedni a szívükben érzett fájdalmat.

Az étkezést befolyásoló másik démoni erősség gyökerei a nők szexuális bántalmazásába nyúlhatnak le, különösen akkor, ha valakit serdülőkorában bántalmaztak, amikor női nemi jellege éppen kialakulófélben volt. Ilyenkor megtörténhet, hogy a vonzó testet összekapcsolja a bántalmazásokkal. Mivel gyűlöli a bántalmazást, úgy dönt, hogy vagy túl sokat eszik, hogy kövér, csúnya és ellenszenves legyen a potenciális bántalmazók szemében, vagy alig eszik valamit, hogy anorexiássá váljon, elmaradjon a menstruációja és ne fejlődjenek ki nemi jellemzői. Az ilyen döntés nem mindig tudatos, gyakran a tudatalatti szinten születik meg.

Azok az étkezési rendellenességek, amikor bizonyos anyagok allergiás reakciókat váltanak ki, más természetűek. Előfordul, hogy valaki nem képes felszívni bizonyos, egyébként teljesen normális anyagokat kellemetlen, sőt néha életveszélyes tünetek produkálása nélkül. Az orvosi kezelés az érintett kémiai reakciókra összpontosít, de nagyon fontos feltennünk a kérdést, hogy mi idézte elő ezt az állapotot.

Sok allergiás tünet már születéskor megvan, ezért feltételezhető, hogy ez a betegség valamelyik szülőtől öröklődött. Ilyenkor azt a kérdést kell feltennünk, hogy volt-e valami olyan bűn a generációs vonalban, amely jogokat adott a démonoknak, és amely miatt a betegség szellemei előidézhatték azt az allergiát. Azt tapasztaltuk például, hogy ha a személy ősei közül valaki belekeveredett a boszorkányságba, különös tekintettel a különféle varázsigék és okkult gyógyszerek használatára, akkor jelen lehet ott egy démoni átok, amely allergiában megnyilvánuló állapotot vált ki.

3. Viselkedési szélsőségek

Isten a sokféleség Istene! Elég egyetlen pillantást vetni a teremtett világra ahhoz, hogy lássuk a teremtett élőlények rendkívüli sokféleségét. Sok milliárd ember él a földön, de nincs közöttünk két egyforma, vagy akiknek ajándékai vagy érdeklődési köre teljesen azonos lenne. Ez a sok, egymástól rendkívül különböző ember olyan viselkedéseket tanúsít, amelyek a közöttük fennálló különbözőségek elfogadható kifejeződései, de vannak olyan viselkedésmódok is, amelyek túllépnek az elfogadhatóság határain.

Isten úgy alkotta meg az embert, hogy tartalmas kapcsolatban éljen. A Sátán mindig arra törekszik, hogy szembeszegüljön Isten terveivel és céljaival. Nem meglepő tehát, hogy a Sátánnak az az egyik módszere, hogy megpróbálja olyan szélsőségekbe taszítani az embereket, hogy viselkedésük elfogadhatatlan legyen mások számára, ami miatt aztán elszigetelődnek és a társadalom elutasítja őket. Vagy - a helyi gyülekezet viszonylatában - a közösség peremére szorulnak, és nem igazán lesznek kapcsolataik a többiekkel.

Nagyon sok olyan viselkedési minta létezik, amely elidegeníti az embert a barátaitól és embertársaitól. Az ilyen jellegű viselkedéseknek általában van egy démoni dimenziója. Ha ezért részben vagy teljes egészében démonok a felelősek, akkor általában vagy egy elromlott kapcsolatot használtak ki, vagy pedig valamilyen generációs bűn következménye az ilyen viselkedés.

4. Keserűség és meg nem bocsátás

Tanításai során Jézus mindig rámutatott a megbocsátás fontosságára. De nemcsak annyit mondott, hogy ez nagyon fontos, hanem kategorikusan kijelentette, hogy ha nem vagyunk hajlandók megbocsátani másoknak azokat a dolgokat, amelyeket ellenünk elkövettek, akkor az ő mennyei Atyja sem fogja nekünk megbocsátani azokat a dolgokat, amelyeket mi elkövetünk (Máté 6:15). Ezek a szavak a Biblia leghasznosabb szavai közé tartoznak.

Amikor valaki felismeri a megbocsátás fontosságát és megérti Jézus szavainak jelentőségét, akkor általában hajlandó még azoknak is megbocsátani, akik szörnyű dolgokat követtek el ellene, mert megérti, hogy az őt bántalmazó emberek viselkedése gyakran annak a következménye, hogy velük is ugyanígy bántak. De miután valaki meghozza azt a döntést, hogy megbocsát, megkezdődik a harc az érzelmeivel. Nem könnyű leküzdenünk magunkban azokat a fájdalmas érzéseket, amelyeket a bántalmazások kiváltottak belőlünk.

Amikor valaki megérti, hogy meg kell bocsátania, de úgy érzi, hogy képtelen meghozni ezt a döntést, akkor fel kell tennünk a kérdést: vajon nem a meg nem bocsátás és a keserűség

szelleme tartja kötelékében azt az embert? A szabadító szolgálat megértése nélkül az ilyen embereket lehetetlenség elvezetni a gyógyulásra, amely ott kezdődik, hogy megbocsátunk azoknak, akik bántottak minket.

5. Kényszeres viselkedési minták

A „kényszeres viselkedési minták” kifejezéssel az egyébként normális tevékenységek kényszeres ismételtetésére utalok. Ennek tipikus példái a kézmosás, annak ellenőrzése, hogy az ajtók be vannak-e zárva, vagy hogy el van-e zárva a gáz. Azok az emberek, akik ilyen dolgokat tesznek, nagyon szeretnék megszabadulni szokásuktól, és csak ritkán gondolják úgy, hogy az, amit tesznek, elfogadható vagy tolerálható. Általában átoknak tekintik állapotukat, és a gyakorlatban szinte mindig pontosan erről van szó!

Volt egy hölgy, aki nagyon szeretett volna megszabadulni attól a kényszerétől, hogy naponta akár húsz alkalommal is meg kellett mosnia a kezét. Az egész családja szenvedett viselkedése miatt. Fogalma sem volt arról, miért teszi ezt. Amikor imádkoztunk és kértük, hogy a Szent Szellem mutassa meg nekünk a probléma gyökerét, a nő hirtelen rettenetesen félni kezdett. Amikor ránéztünk, egy gyermek nézett vissza ránk, aki rémülten leste, amint hálószobájának ajtaja az éjszaka közepén kinyílik.

Elkezdtek felszínre jönni azok az emlékei, amelyeket teljesen eltemetett annak az éjszakának a traumája. Eszébe jutott, amint az albérlőjük odament hozzá, kényszerítette, hogy keljen fel, majd önkielégítést végzett és a kislány kezébe ejakulált. Utána gyorsan kiment, de előtte még megfenyegette őt, nehogy bárkinek elmondja, mi történt, ő pedig ott maradt, mindkét keze össze volt kenve spermával.

Kiment a fürdőszobába, hogy megmossa a kezét, de nem tudott megszabadulni a spermium szagától, bármilyen erősen is dörzsölte. Ezért mosta állandóan a kezét, de senki sem tudta, miért teszi ezt. Negyven évvel később még mindig a kezét mosta, azok a démonok kényszerítették erre, amelyek a rettenetes félelem és a trauma percében beléptek az életébe. Megszabadult ettől a viselkedési mintától, majd fokozatosan meggyógyult a bántalmazás egyéb következményeiből is. Ha ehhez hasonló kényszeres viselkedési mintákkal találkozunk, akkor mindig démonokkal állunk szemben. A kényszerítés a démonok egyik fémjelzése.

6. Megtévesztő személyiség és viselkedés

A Sátán mestere a megtévesztésnek. Az emberek akkor esnek kísértésekbe, amikor megtévesztik őket. De valamennyien szabad akarattal rendelkezünk és képesek vagyunk helyes döntéseket hozni. Amikor valaki rájön arra, hogy hazugságokkal vagy megtévesztő magatartással megúszhatja a bűn következményeit és azt csinálhat, amit akar, akkor megtörténhet, hogy tudatosan úgy dönt, hogy állandó viselkedésévé teszi a megtévesztést.

Ezzel gyakorlatilag behívja az életébe a megtévesztés szellemét, hogy segítsen neki. Amikor ez az ember életének egy későbbi szakaszában segítséget kér, a lelkigondozónak nagyon jártasnak kell lennie az igazság és a hazugság szétválasztásában. A megtévesztés annyira mély lehet, hogy az érintett személy maga sem tudja, hogy igazat mond-e, vagy sem. Mindaddig, amíg le nem számolunk a megtévesztés szellemével, a gyógyulásnak és a szabadulásnak igen kicsi az esélye.

Egy alkalommal szolgáltam egy férfi felé, aki iskolás korában kezdett el hazudni annak érdekében, hogy ha bajba kerül, meg tudja úszni. Azt tapasztalta, hogy ez a módszer működik, ezért tovább hazudozott, míg végül azt vette észre, hogy akkor is hazudik, amikor az igazság kimondása sem okozott volna neki problémát. Évekkel később csak akkor

kezdődhetett el az életében a gyógyulás folyamata, amikor szembenézett azzal, amit gyermekkorában tett és megbocsátott a szüleinek, akik annyira megfélemlítették őt a büntetés kilátásba helyezésével, hogy nem látott más kutat. Az a démon, amely ekkor belépett az életébe, egy emberöltőnyi időn keresztül irányította őt.

7. Depresszió

A depresszió nagyon tág fogalom, amely a viselkedési tünetek széles körét magába foglalja. Vannak emberek, akiknek a számára egy mindent elborító feketeséggé nyilvánul meg, amelyből nincs menekvés. Mások esetében azt eredményezi, hogy semmihez sincs kedvük, elveszítik az étvágyukat, rosszul alszanak, vagy képtelenek összpontosítani a figyelmüket. Megint másokra erős hatást gyakorolnak az évszakok vagy az időjárás. Nyáron nincs semmi bajuk, de télen élni sincs kedvük. Vannak olyan emberek, akik kiszolgáltatottabbak a depresszió számára, különösen a művészi hajlamú vagy az érzékeny emberek, akik nem találják alkotói készségeik kifejezőmódját.

Néha nincs semmi nyilvánvaló oka, és az ideiglenes vagy az állandó gyógyszerelés jelenti az egyetlen megoldást. De a depresszióknak mindig van valamilyen oka, még akkor is, ha bizonyos emberek esetében ez az ok a korábbi generációk bűneiben, vagy mások hozzájuk való viszonyulásában keresendő.

Nem lenne helyes azt a benyomást kelteni, hogy a depresszió mindig démoni eredetű, mert ez nem így van. Gyökerei legtöbbször az érzelmekbe vagy a megromlott kapcsolatokba nyúlnak vissza. De még nem találok olyan emberrel, aki rendszeresen szenved a depressziótól, és nem áll démonok befolyása alatt. Miután az érzelmek megsérültek, az ember nagyon sebezhetővé válik a démonizálódásra és a démonok uralmára, amelyek a háttérben meglapulva fenntartják a tüneteit. Általában különféle szellemek egész hálózata gyakorol hatást az elmére és az érzelmekre.

Ha valaki ilyen módon depressziós, akkor minden kapcsolatában nehézségei lesznek, és különösen igaz ez az Istennel való kapcsolatára. Megértést kell tanúsítanunk a depressziós emberek felé, különösen azért, mert sokan csak még mélyebbre süllyedtek a depresszióba a naiv „szedd össze magad”, vagy „vidd imádságban az Úr elé” jellegű tanácsok miatt. Mindaz, amit barátaik - feltehetőleg jó szándékból - mondtak, csak arra volt jó, hogy büntudatot érezzenek azért, mert nincs kedvük Bibliát olvasni, imádkozni, vagy amiért nem tudnak örülni.

Sajnos a depresszió szokásos gyógyszeres kezelésében olyan gyógyszereket is alkalmaznak, amelyek kettős hatásúak: egyrészt csökkentik a depressziós tüneteket, ugyanakkor viszont nagyon megnehezítik a szolgálatot, amikor az érintett személy a gyógyszerek hatása alatt áll. Sokkal könnyebb úgy imádkozni az emberekért, hogy közben nem kell még a kémiai anyagok szűrőjén is átküzdenünk magunkat.

Az évszakokhoz kapcsolódó depresszióról tudjuk, hogy a túl nagy mennyiségű melatonin idézi elő, amelynek létrejöttét a fény megakadályozza. A kezeléshez az is hozzátartozik, hogy a betegeknek a téli hónapokban jobban kivilágított helyiségekben kell tartózkodniuk. Érdekes azonban elgondolkozni azon, hogy a melatonin túlzott mennyiségét előidézheti-e valamilyen démoni átok. Vannak jelek, amelyek egyértelműen arra utalnak, hogy a generációs vonalon keresztül átadódhat egy démoni kapcsolat az ősök napimádása vagy az évszakok valami más aspektusa miatt, és hogy a depresszió átok, amelynek a bálványimádás nyitott kaput.

A depressziós emberek felé végzett szolgálathoz türelem és jó ítélőképesség kell, hogy lassan és szeretetteljesen fel tudja tárni a beteg állapotának gyökereit és Isten lépésről lépésre meg tudja őt gyógyítani és szabadítani.

8. Érzelmi zavarok

Valamennyiünknek vannak érzelmei. Isten adta nekünk az érzelmeinket, hogy ki tudjuk fejezni azokat és hogy élvezni tudjuk az emberi élet minden területét. Az érzelmek kibillenhetnek az egyensúlyból és megsérülhetnek kapcsolatokon és az életkörülményeken keresztül. Vannak emberek, akiknek az érzelmi reagálása soha nem tűnik helyénvalónak. Vagy túlzottan kifejezik az érzelmeiket, ami nem felel meg a helyzetnek, vagy úgy viselkednek, mint akiknek nincsenek is érzelmeik.

Például van olyan ember, aki a szívét is kisírja olyan dolgok miatt, amelyeket mások teljesen érdektelennek tartanak, vagy pont ellenkezőleg: semmiféle trauma nem tudja őket megrázní. Jóllehet az ilyen érzelmi állapotnak elsősorban nem démoni tevékenység az oka, egyáltalán nem szokatlan, ha ilyenkor az ember érzelmeit démonok tartják kötelékeikben, amelyek a helyzetet kiváltó gyötrelmek során léptek be az életébe.

9. Menekülési hajlam

Amikor valaki elmenekül valami elől, nem mindig ő maga az, aki menekül! Az összejöveteleink során, amikor jelen van a Szent Szellem erőteljes kenete, gyakran megtörténik, hogy néhány ember nem képes bent maradni. Ameddig csak bírják, ott maradnak a helyükön, de egyszer csak úgy érzik, hogy ami ott van, az túl sok nekik, és valami elpattan bennünk. Felugranak és kirohannak. Ilyenkor általában nem az ember, hanem a benne lakó démonok akarnak elmenekülni, akik mindenáron a kezükben akarják tartani az irányítást, amikor az ember Isten erős kenete alá kerül.

Az érintett személy általában nincs tisztában azzal, hogy ilyenkor mi történik, és hatalmas megkönnyebbülést jelent a számára, amikor megtudja: lehetséges, hogy egy démoni erőktől származó idegen akarat miatt képtelen ott maradni az istentiszteleten. Voltak emberek, akik beszámoltak arról, hogy éveken keresztül küszködtek ezzel a jelenséggel, és fogalmuk sem volt, mi lehet ennek az oka. Másoknak az úrvacsorai szolgálat alatt vannak hasonló tapasztalataik. Azt érzik, hogy fizikailag képtelenek előremenni, hogy úrvacsorában részesüljenek, vagy a helyükön maradni, ha az adott gyülekezetben az a szokás, hogy mindenkire odaviszik a kenyeret és a bort. Az úrvacsorával szemben tanúsított ilyen erős reakciók általában azt jelzik, hogy vagy az érintett személy, vagy az ősei közül valaki belekeveredett a varázslásba vagy a sátánizmusba.

Miközben a keresztény összejövetelekről való tényleges elmenekülés nagyon is megfogható, vannak a menekülésnek más formái is, amelyek mögött szintén nagyon erős démoni tevékenység húzódhat meg. Az ember elmenekülhet „önmagába”, vagy egy hobbiba, televízió-nézésbe, szappanoperákba, könyvek olvasásába, csak hogy néhányat megnevezzünk. Ha egyszer belemerülnek választott menekülési formájukba, szinte immunissá válnak más emberek jelenlétére.

Az ilyen jellegű viselkedés nagyon gyakran egy súlyos kapcsolati válság bizonyítéka, amelyet még nem ismertek fel. Az érintett felek annyira lekötik magukat menekülésként választott tevékenységükkel, hogy ezzel sikerül mélyen eltemetniük a kapcsolatukban fellépett fájdalommal való szembenézés szükségességét. Ez a házassági problémák előli kitérés egyik klasszikus módja.

Ha felszínesen nézzük a kérdést, akkor még azt is mondhatjuk, hogy ez egyszerűen a kapcsolati problémák megoldásának kérdése. De ha egy házaspár úgy dönt, hogy csak egymás mellett élnek ahelyett, hogy Isten szerint való házastársi kapcsolatban élnének, akkor már eltávolodtak Isten tökéletes akaratától. A Sátán nagyon örül, ha azt látja, hogy a házassági kapcsolatokban nem valósul meg Isten akarata, vagy ha végül szét is esnek.

Ha a házastársak végül a szétválás mellett döntenek, akkor ezzel jogokat adnak a Sátánnak, és a démoni erők megerősítik a szétválást azáltal, hogy az egyik vagy mindkét partnert behajszolják a saját menekülési tevékenységébe. Ha valamelyik fél megpróbálja rendezni a helyzetet, akkor nemcsak a saját és partnere fájdalmával áll szemben, hanem azokkal a démonokkal is szembekerül, amelyeknek az az érdekük, hogy a házaspárt véglegesen elválasszák egymástól.

Nagyon érdekes időről időre megfigyelni azt, hogy olyan emberek, akik a házassági kapcsolat szűk korlátai között így viselkednek, mennyire más emberré válnak más környezetben és más emberek társaságában. A jelek szerint a menekülési viselkedést rövid időre egy pillanat alatt elfújja a szél, ha lehetőség nyílik fájdalom nélküli kapcsolatokra. A Sátánnak nem áll érdekében, hogy az emberek átküzdjék magukat a nehézségeiken és gyógyulásban részesüljenek, ezért gondoskodik arról, hogy ezek az emberek jól érezzék magukat mások társaságában, amikor távol vannak a társuktól, majd amikor újból együtt vannak, akkor megint visszahúzódnak a saját csigaházukba.

10. Félelmek és fóbiák

A félelem Isten ajándéka, amely visszatart minket attól, hogy olyan dolgokat tegyünk, amelyek ártalmasak lennének ránk nézve. Az Isten szerint való félelem nélkül csak nagyon kevesen élnék túl a gyermekkort, mert olyan nagy kockázatoknak és veszélyeknek vagyunk kitéve nap mint nap. De a Sátán - Isten minden más ajándékához hasonlóan - arra törekszik, hogy eltorzítsa az igazságot és a tévedés kötelékében tartson minket. Amikor van valamilyen rémületes élményünk, a Sátán arra törekszik, hogy rabul ejtsen bennünket annak az eseménynek a traumája, és az ilyen események démonok belépési pontjává válhatnak.

Amikor valakit irracionális félelmek irányítanak - és a Sátán sok száz különféle félelmet használ fel ilyen módon -, akkor szinte mindig egy démoni erődítmény található a megnyilvánuló viselkedésmód mögött. A Biblia úgy írja le Jézust, mint aki a tökéletes szeretet, és azt is elmondja nekünk, hogy a tökéletes szeretet kiűzi a félelmet. Kizárólag Jézus nevében lehet megtörni és elűzni azt a félelmet, amelynek felhasználásával a Sátán irányítani próbálja az életünket.

Valóban meglepő azt látni, hogy milyen nagy változás következik be az emberek életében, amikor kiűzzük belőlük azokat a félelmeket, amelyek (gyakran egész életükön keresztül) irányították őket, és szabadságot kapnak arra, hogy önmaguk legyenek. Láttam embereket, akik miután meggyógyultak, hirtelen újra mertek autót vezetni, repülőgépre ülni, képesek voltak találkozni valakivel, akiktől rettegtek, meg tudtak enni olyan ételeket, amelyeket korábban összekapcsoltak valamilyen félelmetes élménnyel, újból lehetett szexuális kapcsolatuk a férjükkel vagy a feleségükkel, és még sok-sok hasonló dolognak szemtanúja lehettem. A keresztények vállán hatalmas felelősség nyugszik, mert át kell adniuk az embereknek Jézus gyógyító szeretetét, hogy a félelem többé ne határozhassa meg életvezetésüket és magatartásukat.

11. Bűntudat és önvád

Miután a bűnös megvallotta bűneit és bocsánatot nyert azokra, többé már nem kell bűntudatot éreznie. Ha valaki továbbra is bűntudatot érez, miután megfelelő módon leszámolt a bűneivel, akkor nagyon valószínű, hogy sebezhetővé vált egy szellem számára, amely fenntartja benne a bűntudat és a vádlás érzését. Nem mindig könnyű szétválasztani egymástól a valódi érzelmeket és azok démoni utánezatait.

A Sátán nem akarja, hogy a keresztények megtapasztalják a váltságmű által részükre biztosított bűnbocsánatot. Ha a keresztények azt érzik, hogy a bűneik meg vannak bocsátva, akkor ennek megfelelően is fognak viselkedni, és ezáltal az evangélium erőteljes hirdetőivé válnak. A Sátán tehát minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy fenntartsa az emberekben a bűntudat érzését azáltal, hogy hamisított démoni érzéseket helyez a szívükbe.

Azt is meg kell jegyeznünk, hogy ha valaki nem hajlandó megbocsátani saját magának valami olyan dolgot, amit elkövetett, akkor olyan szélesre tárja az ajtót a démoni erők előtt, hogy ennek elkerülhetetlenül a bűntudat és az önvád végeérhetetlen folyama lesz a következménye.

12. Hangok hallása

Az, hogy valaki hangokat hall, sokkal gyakoribb, mint ahogyan azt a legtöbb ember elképzei. Nagyon sokan, akik ilyen tünetektől szenvednek, vonakodnak ezt beismerni, mert félnek attól, hogy emiatt elmebetegnek tekintik majd őket. Itt most nem arról beszélek, amikor valaki azt álmodja, hogy beszélnek hozzá, hanem arról, amikor valaki folyamatosan azt tapasztalja, hogy egy hang rendszeresen beszél az elméjéhez. Vannak olyan emberek is, akiknél ez a hang egy pillanatra sem hallgat el.

Ha ezek a tünetek eluralkodnak, akkor ennek az állapotnak van egy szellemi dimenziója. Bizonyos esetekben az is előfordul, hogy az érintett személynek van egy erőteljes lelki kötődése valakihez, aki akarva vagy akaratlanul gondolatokat vagy szavakat sugalmaz annak az embernek, aki a hangokat hallja. Ez kizárólag démoni tevékenység által lehetséges.

Az annak kivizsgálására irányuló lelkigondozás, hogy kinek a hangja lehet az, amelyet az érintette személy állandóan vagy rendszeresen hall, segíthet megállapítani, hogy milyen lelki kötődéseket kell megtörni, mielőtt a szabadulásra sor kerülhetne. Vannak olyan emberek, akik nemcsak egy, hanem több hangot is hallanak, és az ő esetükben valószínűleg minden egyes hanggal külön-külön kell foglalkozni. Az a békesség és az a csend, amelyet ezek az emberek szabadulásuk után megtapasztalnak, szinte hihetetlen a számukra. Ez egy csoda, a kereszt munkájának csodája, amely legyőzi az ellenség erejét.

13. Örökletes betegségek

Amikor valaki egy súlyos betegség tüneteivel orvoshoz fordul, akkor az orvos általában felteszi azt a kérdést, hogy volt-e a családban valakinek hasonló betegsége. Ilyenkor egészségügyi támpontokat keres az öröklődési vonalban, amelyek segíthetnek neki a diagnózis felállításában és a kezelés módjának meghatározásában. Én is fel szoktam tenni ezt a kérdést, csak éppen más okokból.

Ha azokra az ígehelyekre gondolunk, amelyek emlékeztetnek bennünket arra, hogy Isten az atyák vétkét megbünteti a fiakban (2Mózes 20:5; Jeremiás siralmi 5:7), akkor az segít nekünk annak megértésében, hogy ha egy betegség öröklődik a családban, akkor az, amit a családtagok egymásnak átadnak, valójában egy szellem lehet, amely minden egyes generációban kiváltja ugyanazokat a tüneteket. Nagyon komoly szabadulásokat és gyógyulásokat láttunk, amikor leszámoltunk ezekkel az erőkkal és amikor az érintett emberek meg-

bocsátották őseiknek azokat a bűnöket, amelyeket elkövettek és amelyekkel lehetővé tették a démonoknak, hogy belépjenek a generációs vonalba.

Jóllehet ez a gondolat idegen, sőt visszatetsző lehet a teológusok és az orvosok egy része számára, az elmúlt évek kemény tapasztalatai bőségesen bizonyítják azt a felfogást, hogy a betegségek szellemei öröklődhetnek a családon belül, és így betegségeket okozhatnak. Voltak emberek, akik teljesen meggyógyultak olyan betegségekből, amelyeknek sora a ornyálka-hártyagyulladás (ez az orrmelléküreggyulladás akut formája), amelytől egy hölgy huszonöt éven keresztül szenvedett, mindkét vese leállásáig terjed, azáltal hogy megszabadultak a betegség szellemeitől, amelyeket őseiktől örökölték és amelyek a betegséget a jelenlegi generációban kiváltották. Ha bizonyítékok vannak arra nézve, hogy egy betegség végigkíséri a család életét, mindig komolyan mérlegelni kell annak lehetőségét, hogy jelen lehetnek az életükben a betegség szellemei.

Amikor az emberek meghalnak, a démonok tovább élnek. Ők szellemi lények, akiknek nincs saját otthonuk, ezért ilyenkor megpróbálják elfoglalni egy másik ember testét, hogy folytathassák tevékenységüket. Az elkövetett bűnök által jogokkal rendelkeznek a gyermekek és a gyermekek gyermekei felett, ezért a beteg családtag halála után a démonok legvalószínűbb örökösei az érintett család tagjai.

14. Eretnek hitbeli felfogások

A Sátán nemcsak a hamis vallások mögött van jelen. A keresztény vallásfelekezetekben is végzi munkáját, és az a célja, hogy hamis felfogásokat terjesszen el az evangéliumról és bátorítsa az igazságról alkotott eltérő felfogásokat és az eretnekségeket. Miután valaki magáévá tesz valamilyen eretnek hitet, sebezhetővé válik egy olyan szellem befogadására, amely aztán megtartja őt hamis hitében és megvakítja az igazság meglátására, amint a Sátán megvakítja a hitetlenek elméjét, hogy ne láthassák meg az evangélium világosságát (2Korinthus 4:4).

Szolgálatunk során azt tapasztaltuk, hogy létfontosságú az Isten igéjének alapvető igazságaihoz való ragaszkodás. Kizárólag akkor tudjuk felismerni a megtévesztéseket, ha ragaszkodunk az igazsághoz. Nagyon sokszor előfordul, hogy szolgálat közben, amikor kimondjuk az igazságot, akkor az emberben lévő démonok gúnyosan ilyen jellegű szavakat mondanak: *„Mi tudjuk, hogy ez igaz, de ő nem hisz ebben, és ő hatalmazott fel minket arra, hogy benne maradjunk.”*

A démonok nagyon pontosan tudják, mi az igazság és mi a tévedés. Ugyanilyen pontosan értik Isten igéjének igazságát, és tudják, hogy ha valaki nem hiszi el ezt az igazságot, akkor ezzel felhatalmazza a démonokat arra, hogy megtévesztésbe vezessék őt.

Miután valaki beleesett valamilyen hamis hit csapdájába, különös tekintettel a hit alapvető tanításaira, Isten igéjének tekintélyére és a Szent Szellem munkájára, akkor nagyon sebezhetővé válik a további démonizálódásra, amely irányítása alá fogja vonni elméjét és felfogását. Elkezdjük megérteni, hogy ha valamilyen megtévesztő hit következtében az egyik generáció szíve keményé válik az Úr felé, akkor ez szívbetegségeket idézhet elő a későbbi generációk életében.

Annak ellenére, hogy egy szívbetegség kialakulásának lehetnek nyilvánvaló egészségügyi okai, fel kell tennünk a kérdést, honnan származnak ezek a nyilvánvaló egészségi állapotok. Hitem szerint ezen a területen az egyház nagyon sok mindent meg fog érteni, amint a keresztények engedelmeskednek Jézus azon parancsának, hogy menjenek el, gyógyítsák a beteget és űzzék ki a démonokat. Elkezdjük megérteni, hogy Mózes harmadik könyvének szavai ma is nagyon valóságosak, amikor arról beszél, hogy a szövetség megtörésének

következményei ilyen dolgokat is magukba foglalnak: „*hirtelen rémület, pusztító betegségek és láz, amelyek kiégetik a szemeteket és elszívják belőletek az életet*” (3Mózes 26:16).

15. Részvétel hamis vallásokban

A Sátánt azért dobták ki a mennyből, mert meg akarta szerezni magának azt az imádatot, amely jog szerint Istent illeti meg. Büszkesége oda vezetett, hogy kiesett a kegyelemből és a dicsőségből. E világ isteneként továbbra is imádókat keres magának, de a sátánisták kivételével, akik pontosan tudják, mit tesznek, azzal tévesztette meg az egész emberiséget, hogy létrehozta a vallások hallatlanul széles választékát, amelyek mindegyikének megvan a saját hitrendszere és viselkedési kódexe.

Annak ellenére, hogy Jézus világosan leszögezte: csak egyetlen út vezet az Atyához, és hogy ő az út, az igazság és az élet (János 14:6), a más hitrendszerek felállítói és követői mégis úgy gondolják, hogy igazuk van, különben nem köteleznék el magukat olyan mélyen hitük tantételei mellett. Jézus Krisztus kijelentése azonban felette áll minden trónkövetelőnek, aki az igazság trónjára pályázik, mert egyetlen világvallás alapítója sem állította soha magáról azt, hogy ő isten lenne, aki aztán szavaival és tetteivel igazolta is állításának igazságát.

Minden hamis vallás mögött van egy démoni erő, amely arra törekszik, hogy imádóit a fogságában tartsa. Ha valaki - akár csak futólag is - már beleesett valamilyen megtévesztésbe, akkor megnyitotta magát egy démon befogadására, amely megtartja őt abban a megtévesztésben, amelyet a magáévá tett. Ha ez az ember közben Isten igéjének prédikálása és tanítása útján megtér és keresztény lesz, akkor is kizárólag szabadulás útján gyógyulhat meg annak a bálványimádásnak a következményeiből, amely minden hamis vallás velejárója.

16. Irracionális viselkedés

Ha valaki az idő legnagyobb részében normálisan viselkedik, de időnként kitör belőle valami és irracionális, elfogadhatatlan magatartást tanúsít, akkor ennek a viselkedésnek kell hogy legyen valami oka. Egyszer szolgálatot végeztem egy asszony felé, akinek a férje csak egyetlen alkalommal viselkedett így. A házasságuk elején, vagyis csaknem húsz évvel korábban, az asszony egyszer odaégette az ételt, és amit utána felszolgált, azt a férfi elfogadhatatlannak tartotta. Minden normális férj elbogatellizálta volna az ügyet, és a helyzeten jót nevetve bátorította volna a feleségét. Nem úgy ennek az asszonynak a férje. Szokatlan módon kitört belőle az indulat, és mindenféle dologgal fenyegetőzött arra az esetre nézve, ha az asszony még egyszer ilyet tesz.

A nőt nagyon megrázta ez az eset, és attól kezdve mindig nagyon vigyázott, nehogy valamit elrontson. A félelem szelleme, ami ekkor belépett az életébe, gondoskodott arról, hogy mindig mindent úgy csináljon, ahogyan a férje szereti. A félelem szellemét az uralkodásnak a férfiban lévő szelleme irányította, ezért a férfinak soha többé nem kellett kimutatnia indulatait. A félelem szelleme elvégezte helyette a munkát. A gyülekezetben, barátai körében és a szomszédságban mindenkinek a szemében ő volt a mintaférj, felesége pedig a mintaszerű feleség, és azt hitték, hogy tökéletes keresztény házasságban éltek.

A gyakorlatban ez csak egy látszatházasság volt, amelyet annak a férjnek az irracionális viselkedésétől való félelem tartott össze, aki semmit sem tudott a szeretetről, akinek megvoltak a saját bajai, de senkit sem engedett olyan közel magához, hogy az segíteni tudott volna neki. Ennek rettenetes következményeit a feleségnek egész életén keresztül viselnie kellett, és azzal töltötte el éveit, hogy kiszolgálja férje akaratát, és soha nem mert a sarkára állni.

Az irracionális viselkedés kirobbanása mögött általában démoni erők állnak. Ezeknek - gyakran hosszú ideje eltemetett - gyökerei azonban gyakran múltbeli sérülésekbe és fájdalmakba, vagy a generációs vonalba nyúlnak vissza.

17. Az érett kapcsolatok hiánya

Vannak emberek, akik rendkívül nehéznek tartják az érett, felnőttekre jellemző kapcsolatok fenntartását. Rendszeresen előfordul, hogy gyerekes módon viselkednek, és magukhoz hasonló emberek közül választják ki a barátait, akik bizonyos mértékben gyermekkori tapasztalataik csapdájában vergődnek.

Ennek a könyvnek nem célja, hogy bármilyen mélységben is megvitassa azokat a problémákat, amelyekre bizonyos emberek „a belső gyermek felé végzett szolgálat” meghatározással hivatkoznak. Amivel ekkor foglalkoznunk kell, az egy összetört személyiség. Ez lehet a gyermekkori bántalmazások következménye. Ennek a különleges szolgálatnak a megértése kívül esik ennek a könyvnek a témáján. Azt azonban le kell itt szögeznünk, hogy mindaz, amit ezek az emberek átélnek, nem kitalált, hanem valós problémák. A saját tapasztalataink szerint az ilyen helyzeteknek mindig van egy démoni dimenziója, de nem lenne bölcs dolog szabadító szolgálattal próbálkozni annak mélységes megértése nélkül, hogy mi volt az az ok, ami eredetileg összetörte az érintett ember személyiségét, mert ellenkező esetben csak még további sebeket ejthetünk a már amúgy is összetört emberek lelkében.

Az éretlen kapcsolatoknak egy másik dimenzióját az az ember jellemzi, aki mintha soha nem lenne valóságos. Soha nem tudhatjuk, kihez beszélünk, vagy hogy valaha is megismertük-e annak az embernek a valódi lényét. Az is előfordulhat, hogy más és más alkalmakkor különféle hangon beszélnek. Ha a személyiség különféle oldalai jól kifejlődtek, akkor általában összetett démoni erősségek lapulnak minden egyes megtévesztő viselkedési minta mögött. Az ilyen emberek problémájának a gyökere általában egy meglehetősen általános okban keresendő, mert vagy azért vette fel megtévesztő viselkedését, hogy eltitkoljon valamit, vagy pedig azért, hogy mások elvárásainak megfelelően tudjon viselkedni.

Ha egy gyermeket szülei csak akkor tudnak elfogadni, ha egy bizonyos módon viselkedik, akkor ez nyomásként nehezedik a gyermekre, amely valamilyen teljesítmény elérésére kényszeríti, jóllehet a megkövetelt viselkedésmód nem áll összhangban az Istentől kapott ajándékaival és személyiségével. Ha már egyszer kialakult egy viselkedésminta, akkor nagyon könnyen megismétlődik ugyanaz a trükk a felnőtt élet különféle helyzeteiben. A gyógyulás ebben az esetben is a múlt következményeiből való gyógyulás és a jelenben megvalósuló szabadulás elege.

18. Törvénykezés és szellemi kötelek

Jézus a Bibliában olvasható legkeményebb szavak egy részét a farizeusok számára tartogatta, akik korának vallási vezetői voltak, és akik oda-vissza ismerték a törvényt. Fehérre meszelt síroknak nevezte őket, amivel arra utalt, hogy az ő vallási életük is ugyanilyen halott. Elárasztották az embereket a törvény apró részleteivel, de szívük fényévnyi távolságra volt az Istennel ápoltság tartalmas kapcsolattól.

A farizeusi szellem korántsem halott, csak ma törvénykezésnek nevezzük. Ugyanaz a szellem hajtja a mai törvénykező embereket, mint régen a farizeusokat. Pál ezt tömören így fogalmazta meg: „*a betű öl, de a Szellem megelevenít*” (2Korinthus 3:6).

Ugyanez a szellem az, amely a vallásfelekezeti előírásokat Jézus úr volta fölé helyezi. Annak ellenére, hogy a vallásfelekezeti vezetők talán nem is látják, hogy ezt teszik, ha leültetjük egymással szemben két, egymástól radikálisan különböző vallásfelekezet egyformán őszinte vezetőit, akkor ők hasonló meggyőződéssel egymással szöges ellentétben álló dolgokat fognak állítani. Ilyenkor nem nehéz észrevenni, hogy mindkét félnek nem lehet igaza! A Sátán nagyon szereti a megosztást, és ha valamilyen törvénykező szellem követelményein keresztül sikerül szembefordítania egymással a keresztényeket, akkor már sikerült is elválasztania az egyházat a Szent Szellem által élt, erővel teli élettől.

Sok helyi gyülekezet a hagyományok foglya. Ez a törvénykezés kötelékének egy másik megnyilvánulása. *„Mi mindig így csináltuk a dolgokat, és nem áll szándékunkban változtatni ezen!”* Ez a hozzáállás az a kő, amelybe sok vállalkozó szellemű fiatal szolgáló belebotlik, és amely miatt elveszíti jövőképét. A hagyományok átka gondoskodik arról, hogy a valós szellemi élet szikrája, amely által Isten mindig új dolgokat tesz, soha ne kaphasson lángra.

Amikor démonokkal foglalkozunk, mindig emlékezetben kell tartanunk azt, hogy a démonok emberek csoportján keresztül ugyanolyan könnyen tudnak tevékenykedni, mint egyetlen személyben és személyen keresztül. Amikor a helyi gyülekezeti közösség ellenállást tapasztal, mindig fel kell tenniük a kérdést: lehetnek-e saját múltjának olyan aspektusai, amelyekből meg kell térni és amelyekkel le kell számolni. Lehetséges, hogy a halál (a törvénykezés átka) szellemeivel kell megküzdeni, amelyeknek a gyülekezet korábbi vezetőinek törvénykezése biztosított jogokat a közösségben.

19. Réválnok

Amikor alszunk, a tudatalatti állapotba kerülünk. Az alvás órái alatt nem tudjuk teljes mértékben ellenőrizni, mi játszódik le a tudatunkban, és nagyon fontos, hogy a keresztények lefekvés előtt megkérjék az Urat arra, hogy vigyázzon elméjükre és őrizze meg őket a gonosz támadásaitól. Az Úri Imádság különösen érvényes az alvással töltött időre: *„Ne vigyél minket a kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól”* (Máté 6:13).

A réválnom olyan álom, amely félelmet, pánikot vagy frusztrációt hoz magával. Amikor valaki egy réválnomból ébred, akkor általában szorongást érez, és eltart egy ideig, mire újból el tud aludni. Vannak ismétlődő, vagy azonos tárgyú réválnomok. Amikor a réválnomoknak van egy állandó mintája, akkor ezeket démonok idézik elő, amelyek behatolnak a tudatalattiba és gyöttrik az embert, amikor alvás közben védelem nélkül marad.

A réválnomok forrása lehet valamilyen trauma, bántalmazás, vagy a korai gyermekkorban valamilyen réválnomos élménye. A tudatos elme gyakran nem is fér hozzá a tényleges eseményhez, de azok a démonok, amelyek az esemény kapcsán bejutottak a gyermek életébe, soha nem felejtik el, hogyan tudtak bejutni, és amikor csak lehetőségük nyílik erre, gyötörni fogják azt az embert.

A réválnomokat időnként olyan démonok okozzák, amelyek még az anya vagy az apa életébe jutottak be valamikor, és aztán átadódtak a gyermekekre. A gyermekek néha olyan réválnomokról számolnak be, amelyek nem kapcsolhatók életük egyetlen eseményéhez sem, ám az általuk elmondott események mégis nagyon valóságosak és sokkal korábban történtek. A démonok nem felejtenek, és ha az atyák bűnei miatt be tudnak hatolni a következő nemzedék életébe, akkor továbbra is újra meg újra át fogják élni azt az eseményt, amelyen keresztül bejutottak, bárki is volt az az ember, akibe akkor beléptek.

Amikor az álomoknak és a réválnomoknak van egy szellemi dimenziója, akkor a réválnomokat okozó szellemektől való szabadulás a gyógyulás szerves része. Nem az altató tablettákban van a megoldás!

20. Okkult tevékenységekben való részvétel

Az „okkult” szó jelentése: elrejtett. A legelrejtettebb dolog az okkultizmusban az, hogy minden okkult tevékenységen keresztül a Sátán részesül imádatban. Vannak olyan emberek, akiket az okkult dolgok bűvölete egymás után vonz az okkult tevékenységek különféle fajtáihoz. Miután megnyitják az ajtót valamelyik gyakorlat számára, csak egy rövid lépés választja el őket egy következő megtapasztalására, bármelyik legyen is az. Jelen könyv egyik melléklete: *Az okkult kifejezések gyűjteménye*.

Minden ilyen jellegű tevékenység mögött démoni erők találhatók, annak ellenére, hogy azok, akik ezeket a tevékenységeket űzik, meg vannak győződve arról, hogy valamilyen semleges erővel van dolguk, vagy hogy az élő Istent imádják a saját maguk által kiválasztott módon. A Sátán rendelkezik hatalommal, és ezt arra használja fel, hogy az irányítása alá vonja az embereket. Ez az oka annak, hogy amikor az emberek okkult tevékenységeket folytatnak, akkor valóban történnek különféle dolgok. Az a tény, hogy valamilyen szellemi természetű dolog történt, nem azt jelenti, hogy Isten tette azt. Az ige arra figyelmeztet minket, hogy eljön egy olyan kor, amikor még a kiválasztottak egy része is megtéved. Arra is figyelmeztet minket, hogy a Sátán el tud jönni a világosság egyik angyalának formájában, hogy azt gondoljuk: Istennel kerültünk kapcsolatba.

Amikor valaki belekeveredik az okkultizmusba, akkor elengedhetetlen, hogy teljes mértékben megtagadjon minden démoni erőt, amely cselekedetének következtében befolyásolta, irányította vagy elfoglalta őt. Pál korában azok, akiknek mágikus könyveik voltak, elégették azokat (Apostolok cselekedetei 19:19). A megtérésnek fontos része azoknak az okkult tárgyakkal a megsemmisítése, amelyek azokhoz a tevékenységekhez kapcsolódnak, amelyekbe az emberek belekeveredtek. Ha valaki nem hajlandó megszabadulni okkult tárgyaitól, akkor kételkednünk kell bűnvallásának őszinteségében.

A szabadulást nem lehet megkerülni, mert ellenkező esetben az emberek kereszténységgel kapcsolatos tapasztalatait állandóan el fogják torzítani korábbi okkult tapasztalataik. Valamilyen okkult keretbe fogják helyezni Jézust és a Szent Szellemet, ezért a számukra Jézus olyan lesz, mint egy démon megnyilvánulása, akit felhasználhatnak a saját céljaik elérése érdekében. A valóságban a démonok használják az embereket, de az okkult gyakorlatokat űző emberek meg vannak győződve arról, hogy ők irányítják és használják azt az erőt, és legtöbbször nincsenek is tisztában a dolog démoni dimenziójával.

21. Az ellenőrzés alól kicsúszott beszéd

Jakab úgy beszél a nyelvről, mint valami tüzről, amelynél fennáll annak veszélye, hogy kicsúszik az ellenőrzésünk alól. Amikor a szolgálat során a démonok beszélnek, akkor valakinek a nyelvét használják fel erre a célra. Az ilyen alkalmak során könnyű észrevenni a démonok tevékenységét. Sokkal nehezebb felismerni azt, amikor egy hétköznapi beszélgetés során valakinek a száján keresztül démonok beszélnek. Tapasztalataink szerint ez sokkal gyakoribb, mint azt az emberek gondolnák.

Ha egy démon befolyást akar gyakorolni másokra, akkor ezt csak annak a személynek a beszédén vagy viselkedésén keresztül teheti meg, akiben él. Jakab szerint ennek a világnak a bölcsessége démonikus (Jakab 3:15), és ha arra gondolunk, hogy jelenleg a Sátán ennek a világnak az istene, akkor nem nehéz megértenünk Jakab érvelésének igaz voltát.

Keresztény összejöveteleken, és különösen a gyülekezeti tanács ülésein, sokszor hallok olyan beszédeket, amelyek a látszat szerint bölcsességből fakadnak. Ugyanakkor azonban valami kellemetlen érzés van a gyomrom mélyén. Ilyenkor ennek a világnak a bölcsessége próbálja meg eltéríteni Isten népét Isten terveitől és céljaitól. Nagyon kell ügyelnünk arra, hogy

gyakran az ellenség szól keresztények ajkain keresztül azért, hogy aláássa a Szellem munkáját.

Ha valakinek a beszéde nem áll a Szent Szellem irányítása alatt, akkor fennáll a veszélye annak, hogy kicsúszik az ember ellenőrzése alól. Jelen könyv legtöbb olvasójának az eszébe fog jutni legalább egy, de az is lehet, hogy több olyan ember, akinek a beszéde időnként ellenőrizhetetlenné válik. Ilyenkor nagyon könnyen azon kaphatjuk magunkat, hogy lábujj-hegyen osonunk az ilyen emberek körül, nehogy keresztezzük a dolgaikat és magunkra zúdítsuk átkozódásaikat. Nem szabad ettől félnünk, különösen akkor nem, ha keresztények vagyunk. Tapasztalati tény azonban, hogy sok keresztény nem szabadult meg azoktól a démoni erőktől, amelyek megtérésük előtt irányították őket. Átvitték keresztény életükbe ugyanazt az istentelen módot, ahogyan másokhoz viszonyultak, amelyekről azt tapasztalták, hogy a világban teljes mértékben működött.

Nyelvünk képes arra, hogy kimondja Isten csodálatos igazságait, képes áldást mondani és bátorítani másokat, ugyanakkor a nyelv „...tűz, a gonoszságnak összessége. Megrontja az egész embert, és lángba borítja életünk folyását...” (Jakab 3:6). Nem csoda, hogy a démonok annyira szeretik az ellenőrzésük alá vonni a nyelvet, mert ennek használata által nagyon sok kárt tudnak okozni. És ha valaki nem engedi meg, hogy a Szent Szellem irányítsa a beszédét, akkor biztosak lehetünk abban, hogy mindaz, ami kijön a száján, démonok befolyása alatt áll és alkalmanként közvetlenül a démonok szavait mondják.

22. Ismétlődő vagy hosszú távú betegségek

Vannak olyan emberek, akik a jelek szerint minden betegséget elkapnak! Bármilyen járvány törjön ki a környezetükben, ők biztosan elkapják. Amint telnek-múlnak az évek, mindig újabb és újabb betegségeket állapítanak meg az orvosok a testükben. Miközben vannak olyan emberek, akiknek egész életükben csak jó tapasztalataik vannak, ezek az emberek csak úgy emlékeznek vissza, hogy „abban az évben, amikor elkaptam a mirigyházat”, vagy „abban az évben, amikor elkaptam az agyhártyagyulladás”.

Ha valaki ennyire hajlamos arra, hogy egymás után mindenféle betegségbe beleessen, akkor ennek oka gyakran egy szellem, amely rendszeres időközönként behívja a betegségek szellemeit. Egyszer imádkozni akartam valakiért, aki rendszeresen beteg volt. Nem mondtam meg neki előre, hogyan fogok imádkozni, egyszerűen csak hatalmat vettem a betegség szelleme fölé. Addig a pontig úgy tűnt, hogy valóban áldásban részesül az imádságon keresztül, de mihelyt halkan imádkozni kezdtem a démon ellen, amelyről tudtam, hogy jelen van, hirtelen észbekapott, felegyenesedett, és így szólt: „*Soha többé ne imádkozz így értem!*” A démon felkelt, átvette fölé az uralmat, és ezzel vége is szakadt az imádkozásnak!

Ez a démon általában nagyon örült annak, amikor valaki egy bizonyos időt imádságban eltöltött ezzel a férfival. Tudta, hogy a szokásos imádságok nem jelentenek veszélyt rá nézve. De mihelyt gyakorolni kezdtem Istentől kapott hatalmammat, a démon azonnal védekezni kezdett és gondoskodott arról, hogy az az ember azonnal véget vessen az imádkozásnak!

A betegségek ilyen jellegű szellemei általában bizonyos múltbeli események által kapnak jogot arra, hogy ilyen erős uralmat gyakoroljanak. Például amikor valaki örült egy betegségnek és felhasználta azt a saját céljaira, vagy arra, hogy magára vonja a figyelmet, vagy arra, hogy a saját utait járja. A betegségek ilyen jellegű felhasználása nagyon veszélyes, mert ezzel az ember lényegében azt mondja, hogy a betegség, amely a bukás közvetlen következménye, jó és örömmel kell azt fogadni.

A Sátán nagyon szereti, amikor az emberek eltorzítják az ige igazságát és besétálnak a táborába. Amikor valaki felhasználja betegségét mások manipulálására, vagy bármilyen más

cél elérésére, akkor ezzel démoni irányításra nyitja meg magát, amelytől csak mélységes megtérés által lehet megszabadulni.

Mindig azt érzem, hogy nagyon sok ember, aki eljön hozzánk azért, hogy imádkozzunk a testi gyógyulásáért, valójában csak betegségének tüneteitől szeretne megszabadulni, de nem hajlandó megtérni abból, hogy ezeket vagy más tüneteket felhasználja saját akaratának érvényesítésére. Nem meglepő, hogy nem is gyógyulnak meg. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy aki nem gyógyul meg, az mind ebbe a kategóriába tartozik, csak azt állítom, hogy ha valaki beteg, akkor meg kell vizsgálnia saját magát és kérnie kell az Urat, hogy mutassa meg neki, volt-e olyan helyzet a múltjában, amelyet az ellenség ki tudott használni.

23. Önközpontúság

Vannak emberek, akik csak úgy tudják fenntartani a beszélgetés fonalát, hogy saját magukról beszélnek. Életüket önmaguk bálványozása és tömjénezése határozza meg. A bálványimádás minden formája bűn, és önmagának bálványozása volt az az alapvető bűn, amely miatt a Sátánt kidobták a mennyből. Amikor tehát valaki mindig saját magát tolja az előtérbe és ha a mások iránti érdeklődése csak beszélgetési taktika, amellyel újból saját magára tereli a témát, akkor gyanakodnunk kell arra, hogy erőteljes démoni tevékenységgel állunk szemben.

Nem könnyű segítenünk az ilyen embereknek abban, hogy ugyanúgy lássák magukat, mint ahogyan mások látják őket. Annyira mélyen gyökeret vert bennük az arrogancia és saját fontosságuk tudata, hogy teljesen érzéketlennek tűnnek minden olyan dolog meglátására vagy megértésére, amelyre nem ők gondoltak először! Az ilyen emberek esetében egyáltalán nem szokatlan, ha arra kell rájöttünk, hogy ősei hasonló természetű emberek voltak, és hogy a valódi csatát egy családi szellemmel kell megvívni, amely az egész családot generációk óta a kötelékében tartja.

24. Szexuális aberrációk

A szexuális élet minden formája imádat, akár tisztában vannak ezzel a ténnyel az abban részt vevők, akár nem. A házassági esküben szerepel ez a mondat: „*Testemmel imádlak téged*”.⁴

Isten a szexuális életet az emberiség szaporodási eszközének szánta. Ha részt veszünk Isten teremtő munkájában, akkor ezzel az Alkotót imádjuk. A zsoltáríró azt mondja, hogy Isten az ő népének dicséreteiben lakozik (Zsoltárok 22:4). Ha részt veszünk a Teremtő dicséretében és imádatában, akkor ezzel megnyitjuk magunkat arra, hogy áldásokban részesüljünk. Mivel a szex egyfajta imádat, ezért arra számíthatunk, hogy Isten megáldja a szexuális élet Isten szerint való módját, mivel örömet leli abban, ha gyermekei teremtő munkát végeznek.

Ezzel ellentétben azonban nem számíthatunk arra, hogy egy Isten ellenes kapcsolatban is Isten marad a trónon, mivel ő nem tudja megáldani azokat a dolgokat, amelyek ellentétesek az ő beszédével és törvényével. Van azonban valaki más, aki nagyon szívesen „megáldja” az ilyen jellegű tevékenységeket és elfoglalja a trónt az ilyen kapcsolatok felett. Ha valaki Isten ellenes módon él szexuális életet, akkor ott megjelenik a Sátán, nem azért, hogy áldásokat osztogasson, hanem azért, hogy megpróbálja elfoglalni Isten helyét, megszerezze magának az imádatot, és megátkozza a résztvevőket.

⁴ Ez az eskü szövegének régies változata. Mai formájában így hangzik: „Testemmel tisztellek téged”. A fordító megjegyzése.

Ez az oka annak, hogy olyan sok szexuális tevékenység és rituálé szerepel a sátánizmusban és a boszorkányságban. A Sátán nagyon szereti, ha dicséretben részesül, mert a résztvevőket ezáltal a hálójába keríti és kötelékei alá vonja.

Kiterjedt tapasztalatok mutatnak rá arra a tényre, hogy az Isten-ellenes szexuális kapcsolatok útján létrejött lelki kötődések a démonok egyik elsődleges belépési pontját alkotják. Ha a lelkigondozás során kiderül, hogy az érintett személy részt vett a szexuális élet valamilyen Isten ellenes formájában, akkor ésszerű dolog arra számítani, hogy démoni erők kapcsolódnak ahhoz a szexuális bűnhöz. A Sátán arra használja fel ezeket a lelki kötődéseket, hogy egész életükben démoni láncokban tartsa az embert. A gyakorlatban azt tapasztaltuk, hogy ha valaki rendbeteszi életének ezt a területét és engedi, hogy Isten megtisztítsa őt, akkor hatalmas gyógyulások és szabadulások történhetnek.

25. Öngyilkossági hajlam

Ha valaki eldobja magát az életet, az a teste ellen elkövethető legsúlyosabb bűn: a legvégtesebb lázadás a Szent Szellem ellen, mert testünk az ő temploma. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy azok, akik öngyilkosságot követnek el, soha nem részesülhetnek bűnbocsánatban. Isten az igazságos és könyörületes bíró, és valamennyien neki tartozunk számadással, mind azokért a dolgokért, amelyeket saját magunk ellen, mind pedig azokért a dolgokért, amelyeket mások ellen elkövettünk. Számomra nem kétséges, hogy sok olyan ember, aki öngyilkosságot követett el, amikor megáll Isten előtt, elámul Isten szeretetén és irgalmán, mert megérti, hogy nem is annyira ő vétkezett, hanem ellene követtek el bűnt.

Ezzel azonban azt sem akarom állítani, hogy elnézőek lehetünk az öngyilkossággal vagy az öngyilkossági hajlammal szemben. Ha a Sátánnak sikerül rávennie valakit arra, hogy önkézevel vessen véget az életének, akkor ezzel hatalmas győzelmet aratott. Nekünk az a tapasztalatunk, hogy az öngyilkossági kísérleteknek vagy öngyilkossági vágyaknak mindig van egy démoni dimenziója. Az érintett személy a legtöbb esetben olyan mélyen megsérült az átélt bántalmazásoktól, vagy attól, ahogyan bántak vele, hogy jövőjét teljesen reménytelennek látja. És ha nincs remény a holnap számára, akkor innen már csak egy kis lépést kell megtenni ahhoz, hogy valaki így szóljon: „*Akár már ma is meghalhatok*”. Az ilyen esetekben a démonok belépési pontja mindig az a trauma vagy fájdalom, amely az ilyen emberek által átélt tapasztalatokhoz kapcsolódik.

Az öngyilkossági hajlamtól szenvedők között azonban vannak olyanok is, akiknek az életében nem volt semmiféle nyilvánvaló trauma, bántalmazás vagy tragédia, amely arra készítené őket, hogy ilyen módon meneküljenek el az élet kihívásai elől. Van bennük egy belső sötétség, és kényszert éreznek arra, hogy meghaljanak. Az ilyen esetek mögött lehet valami mélyen elrejtett bántalmazás, amely soha nem került a felszínre a tudatos emlékezetben, mégis megnyitotta az ajtót a démonok előtt, amelyek erőteljes hatást gyakorolnak az adott személy életére. Vagy az is lehetséges, hogy az érintett ember az őseitől, vagy egy hozzá nagyon közel álló, elhunyt személytől kapta a halál szellemét, amely tovább űzi és motiválja őt, még akkor is, ha neki, személyesen, semmi oka nem lehet arra, hogy meg akarjon halni.

A halálvágy egy másik lehetséges forrása az lehet, hogy az édesanya abortuszt kísérelt meg, amivel a felnövekvő gyermekből kiváltotta azt az érzést, hogy senki sem akarja őt és nem is kellene ott lennie. Az ilyen érzések mindent elborító feketesége szinte elkerülhetetlenül elvezet az alkalmanként megjelenő öngyilkossági gondolatokhoz.

Öngyilkossági hajlamok esetében mindig tisztában kell lennünk annak lehetőségével, hogy jelen lehetnek ott démonok. A közelmúltban, egy keresztény összejöveten, ahol több országból voltak jelen résztvevők, amikor feltettem a kérdést, hogy élete során kinek voltak

már valaha öngyilkossági gondolatai, a jelenlévőknek csaknem a fele felemelte a kezét. Az öngyilkossági vágy még a Krisztus testében is sokkal gyakoribb, mint gondolnánk.

26. Diagnosztizálhatatlan tünetek

Egyáltalán nem szokatlan jelenség, hogy valaki különféle fájdalmakat érez, de az orvosi vizsgálat semmiféle ismert okot nem tud feltárni. A tünetek minden kezelés vagy akár az előírt műtétek ellenére is megmaradnak, és ezért az az ember továbbra is betegnek érzi magát.

Sok esetben azt tapasztaltuk, hogy az ilyen jellegű, szünni nem akaró tünetek démoni eredetűek lehetnek, és a betegség szellemei okozhatják ezeket, amelyek vagy öröklődtek, vagy sokkhatások, traumák vagy akár szexuális bűn útján léptek be.

A gyakorlatban azt tapasztaltuk, hogy ez különösen általános akkor, ha valamikor a múltban történt egy baleset. A testi sérülések többé-kevésbé meggyógyultak, de tartósan megmarad valamilyen szünni nem akaró tünet. A balesetek traumája sebezhetővé teszi az embert a démonok számára, és az ilyen baleseteket követően az embereknek szabadulásra is szükségük van a testi gyógyulás mellett.

Azt is megtapasztaltuk, hogy ha valaki mélyen belekeveredett az okkultizmusba, de aztán megtér és arra készül, hogy igénybe vegye a gyógyító és a szabadító szolgálatot, akkor lehetnek az életén olyan démoni átkok, amelyek nyilvánvaló testi tüneteket okoznak, még akkor is, ha annak az embernek nincs semmi diagnosztizálható betegsége.

A testi fájdalmaknak egy másik lehetséges forrása az érzelmi fájdalom. A test visszatükrözi a lélek fájdalmát. A testi kezelés ilyenkor teljesen eredménytelen marad, mivel az érzelmeknek kell felszabadulniuk és meggyógyulniuk.

27. Erőszakos hajlamok

A másik ember elleni erőszak a lázadás egy másik formája. Az erőszak megfosztja szabad akaratától az áldozatot, és ellentétben áll az Isten által teremtett renddel. Az a személy, aki erőszakos cselekményeket követ el, megnyitja magát arra, hogy démonok használják őt, az erőszak áldozatát pedig az eseménnyel kapcsolatos trauma teszi kiszolgáltatottá a démonok számára, amelyet a támadás során átél.

A démonok közvetlenül is átadódhatnak az áldozatra az erőszakos cselekmény elkövetőjéről azon az Isten-ellenes lelki kötődésen keresztül, amely a támadás által létrejön, vagy azon a félelmen keresztül, amelyet a megtámadott személy a támadás természetes következményeként átél. Ha valaki rendszeresen erőszakos magatartást tanúsít, akkor egyáltalán nem szokatlan, ha azt állapítjuk meg, hogy életének korábbi szakaszaiban nagyon sok haragot eltemetett magában, gyakran bántalmazás vagy eltúlzott testi büntetés miatt.

Azt is láttuk, hogy az élet valamely területén tanúsított erőszak lehet a démonok ellenőrizhetetlen tevékenységének megnyilvánulása, amelyek olyan ellenőrzött erőszakos tevékenységek által kaptak jogokat, mint például a harcművészetek. A legtöbb ember nem tudja, hogy sok harcművészetnek az okkultizmus az alapja, és hogy nagy szellemi veszélynek van kitéve, ha részt vesz ilyen rendezvényeken. Azok a gyülekezetek, amelyek megengedik, hogy harcművészeti képzést tartsanak (vagy jógagyakorlatokat vagy más, okkultizmusra épülő tevékenységeket folytassanak) gyülekezeti termükben, egész szolgálatukat megnyitják a démoni erők előtt.

28. Visszahúzódo antiszociális magatartás

Az ember társas lény. Isten arra teremtett bennünket, hogy élvezzük az egymással való kapcsolatokat, ettől növekedünk és kihasználjuk előnyeiket. Nem az volt a szándéka, hogy az emberek kénytelenek legyenek visszahúzódo önmagukba, és életük legnagyobb részét a magány elszigeteltségében éljék le. Azok, akik visszahúzódoan élnek, csak nagyon kis mértékben tudják ellenőrzésük alatt tartani a vágyaikat, és annak ellenére, hogy nem akarnak így viselkedni, tudják, hogy akaratuk nem elég erős ahhoz, hogy érzelmeik fölé emelkedjenek.

Ennek oka általában az, hogy van bennük egy idegen akarat, amely befolyásolja vagy irányítja az érzelmeiket, és nagy csata dül bennük az elsőségért. Ha valaki egy titkos ellenséggel harcol és még csak a jelenlétéről sem tud, akkor nincs sok esélye a győzelemre!

A gyógyuláshoz szabadulásra van szükség, de feltétlenül ki kell derítenünk, mi volt az oka annak, hogy az érintett személy valamikor úgy döntött, hogy egyedül akar maradni. A démonok általában az érzelmeiken és azokon a döntéseken keresztül jutnak be, amelyeket az ember abban az időben meghozott, amikor a válság nyilvánvalóvá vált. Ha ez az ember nem gyógyul meg, akkor az ajtó nyitva marad a további démonizálódás előtt.

Ennek az állapotnak a gyökerei minden egyes esetben egy olyan kapcsolatban keresendők, amelyek sérüléseket és fájdalmakat okoztak, általában a gyermekkorban. Időnként előfordul, hogy azok, akik a „károkat” okozták, nincsenek is tisztában azzal a ténnyel, hogy valami olyan dolgot tettek, amely befolyással van a gyermek jólétére. Még az is megtörténhet, hogy az ellenség azokat az eseményeket használja ki, amelyek csecsemőkorban, vagy a születés előtt történtek, amikor a gyermek még az anyaméhben volt. Ez különösen igaz például akkor, ha egy férjezetlen lány teherbe esik, és terhessége alatt végig gyűlöli a méhében fejlődő gyermeket. A gyermek szelleme érzékeli az anya szelleméből áradó érzelmeiket, és úgy jön a világra, hogy tudja: az a személy, akire a jóléte rá van bízva, azt szeretné, ha ő nem létezne. Az elutasítotttság már az első lehetséges pillanatban kialakult, és a démonok abból az érzelmi károsodásból fognak táplálkozni, amelyet a gyermeknek okoztak.

Összefoglalás: Egy megjegyzés az orvosi gyakorlatról

Amikor ezt a fejezetet írom, tisztában vagyok azzal, hogy sok, egészségügyi tapasztalattal rendelkező ember azt fogja mondani, hogy ezek a dolgok nem lehetnek igazak, mert a leírt állapotoknak vannak jól ismert egészségügyi okai, és ezeknek nincs semmi közük a démonokhoz! Ismerem azt a dilemmát, amellyel a tudományokban jártas embereknek szembe kell nézniük ezeknek a kérdéseknek a mérlegelése során, hiszen én is dolgoztam tudományos területen. De nincs semmiféle konfliktus az arra vonatkozó tudományos megfigyelések, hogy mi történik az érintett személlyel, valamint az azon állapot szellemi gyökereinek felismerése között, amely állapotot a tudósok megfigyeltek. Ez nagyon hasonlít a tyúk vagy a tojás kérdésének tanulmányozásához!

Például egy anyag hiánya vagy fölös mennyisége a szervezetben valós és mérhető. Tudjuk, hogy egy vegyi anyag hiánya vagy túlzott mennyisége okozhatja azokat a tüneteket, amelyekről valaki szenved. Hiány esetén, ha szintetikus vagy természetes forrásból pótolni lehet azt az anyagot, akkor a megfigyelhető tüneteket meg lehet szüntetni, vagy legalábbis csökkenteni lehet azáltal, hogy a páciens az orvos által előírt orvosság formájában beveszi azt az anyagot. Ilyenkor azt mondják, hogy az az ember meggyógyult.

Én azonban nem értek egyet a személy állapotának ezzel a leírásával. Ugyanis nem kétséges, hogy ha abbahagyja az étrendi kiegészítők fogyasztását, akkor eredeti tünetei nagyon gyorsan visszatérnek. Ezért ez az ember nem gyógyult meg, hanem csak ideiglenes javulást értek el nála az alkalmazott gyógyszerezés útján. Ez egy teljes mértékben elfogadható és helyesíthető

orvosi gyakorlat, és szerte a világon sok millió ember él, akiket gyógyszereléssel tartanak egészségesen, és sok esetben életben. Hála legyen Istennek az orvosokért!

Ha azonban a gyógyulásról van szó, akkor nekünk nem az a célunk, hogy gyógyszerelés útján megszüntessük a tüneteket, hanem az, hogy helyreállítsuk a test egészséges állapotát, és az embernek ne legyen szüksége gyógyszerek beszedésére. A tudományos és mérhető szintről egy szinttel tovább visszük a vizsgálatot, és feltesszük a kérdést: mi okozta a test működésének zavarait, ami miatt szükségessé vált a gyógyszerelés.

Ezzel kapcsolatban nagyon sok további kérdést is feltehetünk, amelyekkel a tudományos vizsgálatok általában nem tudnak foglalkozni. Például: az érzelmi fájdalmak és sérülések hatásai a test működésére, vagy kifejezetten ennek a könyvnek a témájához kapcsolódóan, az azon démonok által okozott testi tünetek, amelyeknek az a feladatuk, hogy ártsanak annak az embernek, akit elfoglaltak és akadályozzák az életében Isten munkáját.

Kezdünk látni néhány komoly áttörést a szolgálat különféle területein, és hisszük, hogy amint a Krisztus teste arra törekszik, hogy engedelmességen annak a parancsnak, hogy gyógyítsa meg a betegeket, Isten kijelentéseket ad azoknak, akik a betegekért imádkoznak, mint ahogyan megengedi, hogy azok, akik arra törekednek, hogy gyógyszerekkel kezeljék a betegeket, tudományos felfedezésekre jussanak.

Nincs alapvető konfliktus a szabadítás általi gyógyítás és az orvosi szakma között. De nagyon nagy szükség van arra, hogy azok, akik orvosi gyakorlatot folytatnak, hajlandók legyenek meglátni azt, hogy van egy további dimenziója azoknak a betegségeknek, amelyeknek gyógyításával az egész életüket eltöltik. Ugyanilyen fontos az is, hogy azok, akik gyógyító és szabadító szolgálatot végeznek és naivságból alá akarják ásni vagy támadják az orvosi hivatást, megértsék, hogy az orvosok nem az ellenségeik, hanem olyan emberek, akik egy nélkülözhetetlen, nehéz és Istentől kapott feladatot látnak el.

Ugyanakkor az orvosoknak jobban tisztában kellene lenniük néhány alternatív orvoslás és az ezek mögött lévő alternatív szellemiség veszélyeivel is. Olyan világban élünk, ahol egyre jobban eluralkodnak azok a gyakorlatok, amelyeket a New Age általános kategóriájába szoktunk besorolni. Ezek közül soknak - amelyeket egyre inkább elfogad az orvostudomány - okkult gyökerei vannak, és az orvosoknak tisztában kell lenniük azzal, hogy ezek a gyakorlatok látszólagos gyógyulást eredményeznek, de valójában nem gyógyítják meg az embert betegségéből.

Előfordulhat, hogy ha valaki „meggyógyult” olyan gyakorlatok által, amelyeknek eredete démonikus, akkor az eredeti tüneteket most egy még nagyobb démoni erő tartja az ellenőrzése alatt. Valószínű, hogy amikor valaki megszabadul az ilyen erőktől, akkor eredeti tünetei visszatérnek. Miután megszabadult a sötétség erőitől, amelyek betegségét eredetileg okozták, valóban meggyógyulhat.

II. RÉSZ

A DÉMONI BELÉPÉSI PONTOK MEGÉRTÉSE

Annak ismerete, hogy a démonok hogyan lépnek be az emberi életbe, kiűzésük egyik fontos kulcsa. A démonok csak akkor tudnak behatolni valakibe, ha joguk van arra, hogy ezt megtegyék. Ezeknek a jogoknak a megszüntetése alapvető jelentőségű a hatékony és maradandó eredményű szabadító szolgálathoz.

Jézus akkor vezette be a démoni belépési pontok fogalmát, amikor megjegyzést tett egy asszony állapotára, akinek a háta meghajlott azért, mert a betegség szelleme volt benne (Lukács 13:10-17). Kategorikusan kijelentette, hogy az ellenség tizennyolc éve megkötözte őt, ami azt jelenti, hogy tizenkilenc esztendővel azelőtt még szabad volt. Valaminek történnie kellett tizennyolc évvel azelőtt, amely által a démon bejutott az életébe. Lehetséges, hogy szexuális bántalmazás áldozatává vált, vagy balesetet szenvedett, vagy talán meghalt valaki a családjából, aki hasonló betegségben szenvedett.

Az ige nem közli velünk, mi történt vele, azt viszont kifejezetten elmondja, hogy a kérdéses asszony „Ábrahám leánya” volt. Ezt a kifejezést széles körben úgy értelmezik, hogy Isten elkötelezett követőit jelenti, és nemcsak a zsidókra vonatkozik. Ugyanebben a történetben Jézus azt is világossá teszi, hogy a hívők démonizálódhatnak, és hogy volt az asszony életében egy meghatározható alkalom, amikor sebezhetővé vált és démonizálódott.

A lelkigondozás sok tényrt feltár az egyénről, amelyek közül néhányat a lelkigondozó potenciális démoni belépési pontokként fog felismerni. Ha azok a tünetek, amelyekről az érintett személy szenved, megfelelnek a potenciális belépési pontokra utaló bizonyítékoknak, akkor ésszerűen feltételezhető annak lehetősége, hogy a problémák démoni eredetűek. A természetes megfigyelés és a szellemek megkülönböztetésének ajándéka járhat kéz a kézben és így is kell járnia. A szellemek megkülönböztetésének képessége a Szent Szellem egyik ajándéka, de Isten adott nekünk természetes képességeket is, amelyeket igénybe kell vennünk, amikor Jézus szeretetével szolgálunk a bajban lévő emberek felé.

Például nagyon sokszor előfordul, hogy nem érzékelem démonok jelenlétét valakinek a problémái mögött, de miután megfigyeltem a tüneteit és felismertem a lehetséges belépési pontokat, a megfelelő módon tudok foglalkozni az üggyel (vagyis a bűnből való megtérés által). Utána kiűzöm azt a démont, amely hitem szerint a probléma mögött van, és azt látom, hogy az az ember szabadulás által meggyógyul.

Ha nem számolunk le teljes mértékben a belépési pontokkal, akkor nem valószínű, hogy az ezeken keresztül bejutott démonok kimennek, amikor ezt megparancsoljuk nekik, mivel bele fognak kapaszkodni megszerzett jogaikba. Nem lehet túlhangsúlyozni annak fontosságát, hogy megfelelő módon le kell számolni a belépési pontokkal, és ez a könyv második részének legfontosabb témája.

A legáltalánosabb belépési pontok többségét a 4. fejezet általános kategóriáiba lehet besorolni.

4. fejezet

Hogyan lépnek be a démonok

1. A generációs vonal

Van sok olyan igehely, amelynek üzenete nagyon népszerűtlen. Az egyik ilyen szakasz a 2Mózes 20:5: „M megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban a harmadik vagy a negyedik nemzedékig”. Miért? - teszik fel sokan a kérdést. - Ez nem igazságos. Elvégre nem azt mondja Jeremiás, hogy a fiak foga a továbbiakban már nem fog megvásni attól az egrestől, amit a szüleik megettek? (Jeremiás 31:29).

Rendkívül erőteljes és heves kérdéseket és indulatokat válthat ki az emberekből az, amikor először találkoznak azzal a lehetőséggel, hogy őseik bűnei miatt démonizáltak lehetnek. Ennek ellenére ez a tanítás sok ember számára a hajnal világosságát jelenti. Hosszú idő után végre hallanak egy hiteles magyarázatot problémáikra, amelyeket oly sok éven keresztül el kellett viselniük, és gyakran első ízben hallanak olyan üzenetet, amely magában hordozza a megoldás reményességét.

Az ellenérvek megcáfolása

Vizsgáljuk meg tehát annak néhány okát, amelyek miatt az emberek ezt a tanítást tévesnek, visszatetszőnek tartják, vagy azt állítják, hogy napjainkban már nem érvényes.

a) Ez a tanítás a törvényben szerepel. Mi a kegyelem korában élünk, nem a törvény alatt, és ezért nem vonatkozik a keresztyén korban élő hívőkre.

Ez azonban a Tízparancsolat része, amelyet Isten Mózes által adott népének, és örök időkre szól. Jézus egyértelművé tette, hogy a törvényből semmi el nem múlik, amíg az egész be nem teljesedik (Máté 5:18), ami csak Krisztus visszajövele után fog megtörténni. Ezért mi továbbra is olyan időben élünk, amikor a törvény érvényben van.

Amikor azonban ezt állítjuk, világosan különbséget kell tennünk azon törvények között, amelyek étkezésekre vagy a ceremóniákra vonatkoztak, amelyek kizárólag a zsidó imádási szertartásaival kapcsolatosak és amelyeket Isten az Új Szövetségben eltörölt (Márk 7:19; Apostolok cselekedetei 10:14-15), valamint az erkölcsi törvények között, amelyeket az Újszövetség megerősített és amelyek még ma is érvényesek (Máté 5:27-28; Márk 7:21-23).

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül az erkölcsre és a viselkedésre vonatkozó alapvető parancsolatokat. Ha elkezdünk válogatni ezek közül, hogy melyek érvényesek ma ránk nézve, hol fogunk megállni? Ha elutasítjuk azt a parancsolatot, amely következményeket is tartalmaz a gyermekekre nézve, ha megszegik azt, akkor nem kellene elutasítanunk ugyanennek a parancsolatnak a másik oldalát is, amely áldásokat ígér azoknak a gyermekeknek, akik egy istenfélő családban születnek? Vagy nem kellene elutasítanunk az olyan parancsolatokat, mint „Ne paráználkodj”?

Ha ezen parancsolatok bármelyikét elfogadjuk, akkor valamennyit el kell fogadnunk, és aztán meg kell birkóznunk a következményekkel, és hinnünk kell, hogy Isten a mi javunkra illesztette be azokat a törvénybe. Lehet, hogy a kegyelem korában élünk, de ez nem jelenti azt, hogy a Jézus után született összes ember üdvösséget nyer. Továbbra is alkalmazni kell a

bűn ellen felírt orvosságot. Ha valaki úgy dönt, hogy nem hisz Jézusban, akkor hiába hivatkozik a kegyelem korára, semmi sem változtathat örökkévaló sorsán.

Az a tény azonban, hogy a kegyelem korában élünk, magában hordozza azt, hogy az atyák bűneinek a gyermekek életében jelentkező következményeivel a kereszttel le lehet számolni. Mert annak a büntetésnek az útján gyógyulhatunk meg, amelyben Jézus részesült. De amint a kereszttel munkáját személyesen alkalmazni kell minden hívő életében, ugyanúgy a gyógyulás és a szabadulás munkáját is alkalmazni kell azoknak az életében, akikben kárt okoztak ősök bűnei. Ez nem fog automatikusan megtörténni.

Nem csoda, hogy Jézus a prédikálás mellett a gyógyítás és a szabadítás szolgálatával is megbízta az egyházat. Tudta, hogy a gyermekek, akiket annyira szeretett, csak akkor fognak az általa kivívott szabadságra eljutni, ha az egyház a teljes üdvösség szolgálatát végzi.

b) Nem létezik semmiféle generációs démonizáltság, mert nem igazságos, hogy az emberek a szüleik bűnei miatt szenvedjenek.

Sajnálatos módon a világnak az igazságról alkotott felfogása nem igazán érvényes erre a helyzetre. Igazságos, vagy sem, az emberek akkor is szenvednek ősök bűnei miatt. Ellentétes lenne a tapasztalatokkal az a feltételezés, hogy ez nem így van, csak azért, hogy legyen egy teológiai érv a kezünkben. A brit újságok mindennap tele vannak olyan történetekkel, amelyek azzal foglalkoznak, hogy a gyermekeknek milyen dolgokat kellett elszenvedniük amiatt, amit szüleik műveltek velük. Ha egy apa úgy dönt, hogy bántalmazni fogja a leányát, akkor ez a gyermek szörnyű dolgokat fog átélni apjának bűne miatt. A legszélsőségesebb naivitás lenne azt sugalmazni, hogy ez a gyermek nem szenvedett apjának bűne miatt.

Egy bukott világban élünk, és a Sátán már a bukás óta piszkos játékot űz. Azt is mondhatnánk, hogy nem tisztességes, hogy a legelső emberpár vétkezett és jogokat biztosított ezzel a Sátánnak az Isten által teremtett világ felett, amibe valamennyien beletartozunk. De mégis megtették, és ennek következményeitől valamennyien szenvedünk!

Ugyanennek a fordítottját is állíthatná valaki: nem volt igazságos, hogy Jézusnak meg kellett halnia a kereszten, és büntetést kellett elszenvednie olyan dolgokért, amelyeket el sem követett. Egyértelmű, hogy ez nem volt igazságos, Jézus mégis vállalkozott rá, és én nagyon hálás vagyok Istennek azért, amiért ő annyira szeretett minket, hogy megengedte, hogy fia meghaljon helyetted és helyettem.

c) És mi a helyzet Ezékiel és Jeremiás próféciáival? Talán az ő próféciáik, amikor azt mondják, hogy a fiak foga nem fog megvásni, nem azt jelentik, hogy a gyermekeket nem érheti kár az atyák bűneinek következtében? (Jeremiás 31:29; Ezékiel 18:1-4).

Nem, ezek a próféciák nem ezt jelentik. Ezek a szakaszok arra utalnak, hogy a gyermekek nem felelősek az atyák bűneiért, nem azt mondják, hogy nem szenvedhetnek a bűn következtében. Ezékiel ezt nagyon világosan megfogalmazza. Ezt mondja: „*a fiú nem osztozik az atya bűnösségében, és az atya sem osztozik a fiú bűnösségében*” (Ezékiel 18:20).

Az a gyermek tehát, akit az apja bántalmazott, nem bűnös, és Isten nem fogja megbüntetni őt apjának bűne miatt. Az apát fogja elítélni a saját maga által elkövetett bűn miatt. Az Ezékiel 18:4 ezt nagyon egyértelművé teszi: „*Az a lélek hal meg, amelyik vétkezik*”. Egyértelmű, hogy Ezékiel nem az azonnali testi halálról beszél, különben nagyon rövid időn belül nem maradt volna élő ember Izraelben azt követően, hogy Ezékiel kimondta ezeket a szavakat! Az örökkévaló halálról beszél, amely a bűn és Isten ítéletének következménye.

Ha figyelmesen elolvassuk Ezékiel könyvének 18. részét, ott azt látjuk, hogy a próféta összevetészhetetlen szavakkal kiterjeszti tanítását, és elmagyarázza, hogy a bűn elkövetője fog íté-

letben részesülni, nem pedig az, aki a bűn következményeként kárt szenvedett. Ezékiel kifejti: teljesen mindegy, milyen gonosz volt az atya, ha a fia úgy dönt, hogy igaz életet él Isten és emberek előtt, akkor nem kerül ítélet alá. Ezékiel azonban arról nem beszél, hogy azok az emberek, akik szüleik bűnei által megsérültek, sokkal nehezebben tudnak engedelmeskedni Istennek.

Jeremiás könyvének ide vonatkozó szakaszában egy kicsit máshova esik a hangsúly. A teljes szakasz Isten népének jövőbeni virágzásával foglalkozik, és teljesen egyértelmű, hogy a próféta arra a korra utal, amikor Jézus fog uralkodni a földön. A 34. vers ezt mondja: „*És nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyjafiát, mondván: Ismerjétek meg az Urat, mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva nagyig...*”. Ez nem vonatkozhat arra a korra, amelyben most élünk, mert csak nagyon kevés ember ismeri az Urat. Ez egyértelműen Krisztus ezer éves uralkodására utal (Jelenések 20:1-6), amikor a Sátán és az összes démon meg lesz kötözve. Akkor nem létezhet majd semmiféle generációs démonizálódás, mert nem lesznek majd démonok! A próféciák értelmezése során ügyelnünk kell arra, hogy a próféciát arra a korszakra vonatkoztassuk, amikor beteljesülnek.

d) Az ige azt mondja, hogy „ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak” (2Kor 5:17). Ez vajon nem azt jelenti, hogy miután valaki keresztény lesz, akkor többé nem maradhatnak meg atyái bűneinek következményei?

A válasz egyszerre igen és nem.

Igen, abból a szempontból, hogy az Istentől való elidegenedettség régi korszaka elmúlt, mert az ember szelleme újjászületett Istentől. De abból a szempontból nem, hogy abban a pillanatban, amikor valaki keresztény lesz, akkor nem kap új testet és lelket a régi helyett. A múltban bekövetkezett sérülések következményei ilyenkor még mindig megvannak. Kizárólag a gyógyító és szabadító szolgálat tudja lerombolni az ellenség munkáját az ember életében, az üdvösség ajándékának elfogadása után. A helyreállítás csak akkor kezdődhet meg, amikor valaki új teremtés lesz Krisztusban.

Ezenkívül az is elég, ha egy pillantást vetünk a lelkipozíció szoba bizonyítékaira és ha őszinték vagyunk azokkal az emberekkel kapcsolatban, akik belépnek az ajtón. Újra meg újra látnunk kell az atyák bűneinek következményeit azokban az emberekben, akiket csecsemőkorukban elhagytak a szüleik, vagy akinek az anyja prostituált volt, vagy akinek a nagyszülei belekeveredtek a boszorkányságba, vagy... Száz és száz különféle lehetőséget tudnék felsorolni lelkipozíció tapasztalataink alapján.

Most pedig fel kell tennünk egy sokkal alapvetőbb kérdést. Miután elfogadtuk, hogy Isten az atyák vétkét megbünteti a fiakban: mindez hogyan működik?

Könnyen megérthetjük a gyermekek bántalmazásának testi, vagy annak szociális következményeit, ha valaki alkoholistá vagy kábítószerfüggő szülőként nő fel. De ha újból elolvassuk a 2Mózes 20:5-öt, akkor azt látjuk, hogy Isten megbünteti az atyák vétkét a fiakban a bálványimádás bűne esetén, vagyis ha nem az igaz és élő Istent imádják, hanem valami vagy valaki mást. Ennek a bűnnek a következményei már nem annyira nyilvánvalóak. Ha valaki felszínesen nézi ezt a kérdést, könnyen abba a kísértésbe eshet, hogy ezt mondja: hogyan lehet ennek bármilyen következménye a rosszindulatú Isten bosszúállásán kívül, aki örömet leli abban, hogy megbünteti az embereket olyan dolgokért, amelyeket el sem követtek?

De valóban ilyen lenne Isten? Ha meg akarjuk ismerni Isten, az Atya jellemét, akkor meg kell néznünk, hogy Jézus milyen. Mert ő ezt mondta: „*Aki látott engem, az látta az Atyát*” (János 14:9). Jézusban nem látunk semmi rosszindulatot vagy bosszúvágyat. Ennek pont az

ellenkezőjét látjuk benne. Egyértelmű tehát, hogy kell lennie valami más módnak, amelyen keresztül az atyák bűnei hatással vannak a gyermekekre.

Ezen a ponton be kell vezetnünk a démoni tevékenységek lehetőségét, mert az összes bálványimádás végeredményben a Sátán imádása a démonok imádásán keresztül. Démonok állnak minden hamis vallás és minden olyan tárgy, kapcsolat vagy tevékenység mögött, amelyek bálvánnyá válnak.

A Sátán utánzó, nem pedig teremtő. Ahhoz hasonlóan, hogy amikor valaki imádja az egy igaz és élő Istent, akkor Isten a Szent Szellem ereje által az ő népének dicséretei között lakozik (Zsoltárok 22:4), ha valaki hűséget fogad egy hamis istennek, akkor annak a gonosz szellemnek a befolyása alá kerül, amelyik a hamis isten mögött meghúzódik, és amely arra törekszik, hogy „imádóiban” lakozzon.

Az ilyen imádat tárgya nem látszik minden esetben egyértelműen bálványnak. Van nagyon sok tárgy, tevékenység (különösen a szexuális tevékenységek), kikapcsolódás, vagy akár kedvenc háziállat, amelyek bálványokká válhatnak a miatt a rajongás miatt, amellyel ezeket körülveszik. Amint Pál mondja a pénzről, hogy annak szeretete, nem maga a pénz okozza a problémákat (1Timóteus 6:10). Ugyanez igaz a szexualitásra is. A helytelen szexuális kapcsolatok utáni vágyakozás okozza a problémákat, nem pedig maga a szex, amely Istentől származó helyes és csodálatos ajándék.

A bálványimádás tehát (és a legtöbb bűn végeredményben a bálványimádás egy formája) jogot ad a démonoknak a belépésre. És miután a démon bejutott, kizárólag megtérés és szabadulás útján lehet tőle megszabadulni. Ezenkívül a démon nem korlátozza magát arra a személyre, aki vétkezett, hanem arra törekszik, hogy a generációs vonalon keresztül megfertőzze a következő nemzedékeket is. Az egyik generáció bűne a következő generációt is kiteszi a démonok támadásainak, és a gyermekek védtelenek lesznek velük szemben az ősök által elkövetett bűnnek a területén.

Ezért a generációs vonalon keresztül történő átadódás egész területe a szabadító szolgálat egyik fontos szempontja. Ezenkívül fennáll az átadódás lehetősége arra a személyre is, aki felé a démonizált személynek lelki kötődése van.

Ezzel tehát bevezettük mind az átadódás problémáját, mind pedig a lelki kötődések jelentőségét. Ezek nélkülözhetetlen kulcsok annak megértésében, hogyan lehet maradandóan megszabadulni a démonoktól. Ezzel a későbbiekben részletesebben fogunk foglalkozni.

A generációs démonizáltság esetében a következő nemzedékre történő átadódás megtörténhet a fogantatáskor, a szülő halálakor, vagy a két szélső időpont között bármikor, annak ellenére, hogy a jelek szerint a születés és a halál az átadódás legáltalánosabb pillanata.

Tehát az atyák által elkövetett bűnök természetes következményein kívül (például bántalmazás, nyomor, erőszak, nélkülözés) azt is meg kell látnunk, hogy létezik egy szellemi (démoni) dimenzió is, amelyet figyelembe kell vennünk, amikor a szükségben lévők felé szolgálunk. Ugyanis gyakran démonokkal van dolgunk, amelyek a családon belül öröklődtek, és most átokként nehezedenek a jelenlegi és a későbbi nemzedékekre.

Még az orvosok is fel szokták tenni ezt a kérdést: „*Nem volt ilyen betegsége az apjának vagy a nagyapjának?*” Az orvosok tudják, hogy egyáltalán nem szokatlan, ha egy bizonyos egészségi probléma jellemző a generációs vonalra. Azt viszont már csak nagyon ritkán ismerik fel, hogy bizonyos esetekben a generációs démonizáltság következményeivel állnak szemben, nem egyszerűen egy testi állapottal, vagy valamilyen genetikai problémával.

Egyszer eljött az egyik gyógyító istentiszteletünkre egy tizennyolc éves lány, és elmondta nekem, hogy az orvosok szerint egy éve sincs hátra valamilyen vírusfertőzés miatt, amely mindkét veséjét megtámadta. Már imádkoztak a gyógyulásáért, de nem lett jobban. Amint ott állt, éreztem, hogy a Szent Szellem azt mondja nekem, hogy érdeklődjem az édesanyja felől. Elmondta, hogy örökbe fogadták őt. Az édesanyja nem volt férjnél, amikor teherbe esett vele, ezért örökbe adta őt. Fogalma sem volt arról, kik lehetnek az igazi szülei.

Miután megtudtam, hogy szülei szexuális bűnt követtek el, megkérdeztem tőle, hajlandó-e megbocsátani vér szerinti édesanyjának és édesapjának viselkedésük miatt és hálát adni Istennek az életéért. Miután mindkét dolgot megtette, megtörtem azt az átkot, amely szüleinek bűne miatt volt rajta. Hatalmat vettem a fölé a szellem fölé, amely fogantatásakor jutott be az életébe, és megparancsoltam neki, hogy menjen el. A lány azonnal azt érezte, hogy valami történik a gyomrában, mert a szellem megmozdult és kijött. Feljött a mellkasába, és egy ideig erősen köhögött, miközben a démonok elhagyták a testét.

Aznap este ott volt velem az ifjúsági szolgáló csoportból egy tizennyolc éves lány, hogy szolgálati tapasztalatokat szerezzen. Korábban még soha nem imádkozott betegekért. Megkértem, hogy tegye rá a kezét a lány veséjére és imádkozzon a gyógyulásáért. A beteg azt érezte, hogy valami történik a veséjével. Néhány perc múlva lehajolt és megérintette a lábujjait. Ezt néhány perccel azelőtt még nem tudta volna megtenni a fájdalom miatt. Hat héttel később levelet kaptam tőle, amelyben azt írta, hogy visszament a kórházba. Az orvosok újból megvizsgálták őt, majd azt mondták neki, hogy éljen normális életet és felejtse el a korábbi diagnózist.

Ez a generációs démonizáltságnak egy klasszikus példája volt, amelyben a gyermekben lévő démonok a szülők szexuális bűne miatt nyerhettek belépési jogot. A lány betegsége annak a szellemnek a közvetlen következménye volt, amely a következő generációra nehezedő átkokhoz kapcsolódott. A szabadító szolgálat nélkül nem gyógyulhatott volna meg, és ha nem foglalkozunk a konkrét belépési ponttal, akkor nem történhetett volna meg a szabadulás!

Ebben az esetben a generációs démonizáltság csak egy generációra adódott át, de az ige azt mondja, hogy a következmények még a harmadik vagy a negyedik generációt is érinthetik. És ha a négy generáció közül az egyik újból elkövet valami hasonló természetű bűnt, akkor újra kezdődik a három vagy négy generációra kiterjedő ciklus. Ezért a gyakorlatban a generációs következményeknek soha nincs vége, mivel az egymást váltó nemzedékek újra meg újra elkövetik őseik bűnét.

Nagyon sok olyan ember felé szolgáltunk, akiknek az esetében úgy láttuk, hogy a démonok több száz évvel korábban léptek be az áldozat családjának életébe. Ez a tapasztalat egyáltalán nem szokatlan azok számára, akik komolyan foglalkoznak a foglyok megszabadításával. Azt is érdemes megjegyezni, hogy az 5Mózes 23:2 a jelek szerint arra utal, hogy ha valahol szexuális bűnt követtek el, akkor ennek következményei akár tíz generációra is kiterjedhetnek, mert ezeket az embereket ilyen hosszú időre kirekesztették Isten gyülekezetéből.

Az evangéliumokban azt olvassuk, hogy a tanítványok egyszer megláttak egy vak embert, és ezt kérdezték Jézustól: „*Ki vétkezett, ez-é vagy ennek szülei, hogy vakon született?*” (János 9:2). Jézus ebben az esetben így válaszolt: „*Egyikük sem*”, de a kérdésnek nem lett volna semmi értelme, ha a Jézussal folytatott beszélgetéseikben nem fogadták volna el annak lehetőségét, hogy az ember szenvedhet szüleinek bűnei miatt.

A generációs démonizáltság esetében gyakran azt látjuk, hogy a következő nemzedéknél megisméltődnek a démonok által kiváltott, hasonló jellegű tünetek, amelyeket az előző

nemzedék megtapasztalt. Ezek lehetnek testi tünetek, bizonyos érzelmi állapotok, fiziológiai vagy pszichiátriai állapotok, szellemi vakság bizonyos területeken stb.

Például találkozhatunk olyan családdal, amelyben emberemlékezet óta minden nő asztmás volt. Vagy egyszer egy férfi ezt mondta nekem: „*A dédapám nagyon parázna életet élt, és a nagyapám is. Aztán a saját apám is ilyen volt, és most én is ilyen lettem*”. Ezzel a házasságtörés szellemének tevékenységét írta le, amely az egyik generációról átadódott a következőre, és mindegyiknek az életében kiváltotta ugyanazt a házasságtörő életmódot.

Minden egyes generáció szabad akarattal rendelkezett arra, hogy ezt mondja: „*Nem, én nem fogok házasságtörést elkövetni*”, de a bennük lévő démonok állandó nyomása miatt az emberek csak nagyon nehezen tudnak a végtelenségig ellenállni, és eljőhet az az idő, amikor végül összeomlik az akaratuk és engednek a kísértésnek, aminek az ember saját akarata ellenére elkövetett bűn miatti kétségbeesés lesz a következménye.

A sok szolgálati tapasztalattal a hátunk mögött könnyű megértenünk, mennyire bölcsek voltak az emberek a korai egyház bizonyos köreiben, amikor ragaszkodtak ahhoz, hogy a megtérés után, de még a bemelegítés és a gyülekezet tagjává válás előtt mindenki átessen a szabaduláson. Vannak a világnak olyan részei, ahol ez még ma is általános gyakorlat. Ők tudták, hogy ha a megtérők nem szabadulnak meg mind azoktól a démoni erőktől, amelyek a saját pogány életüket irányították, mind pedig azoktól, amelyek a generációs vonalon keresztül átadódtak rájuk, akkor ennek egy démonizált gyülekezet lesz az eredménye, amely nagyon gyorsan felveszi a világgal való megalkuvás hozzáállását, és szellemi halálba és vallásos szokásokba hanyatlik. Hiszem, hogy a mai egyház sokkal erősebb lenne, ha ez ma is általános gyakorlat lenne a kereszténységben.

Hiszem, hogy ha az egyház vezetői nem végeznek aktívan és folyamatosan szabadító szolgálatot, akkor a démoni nyomás előbb vagy utóbb elfojtja Isten Szellemének minden megmozdulását. Ezért nem is csoda, hogy a Sátán annyira szembeszegül a szabadító szolgálattal és mindenáron meg akarja azt fosztani hitelétől, mert ha az egyház engedelmeskedik annak a parancsnak, hogy hirdesse az evangéliumot, gyógyítsa meg a betegeket és űzze ki a démonokat, akkor a Krisztus teste olyan erőt fog képviselni, amelyet sem belülről, sem pedig kívülről nem lehet megállítani.

A védelem alapelve

Istennek az volt a szándéka, hogy a gyermekek szülei védelme alatt álljanak és „az Úr félelmében és intése szerint” növekedjenek fel. Ez azt jelenti, hogy a szülőknek Isten helyi képviselőinek kell lenniük, és úgy kell felnevelniük gyermekeiket, hogy megismerjék őt mint Atyát.

Az a védelem, amelyet a szülőknek biztosítaniuk kell gyermekeik számára, olyan mint egy esernyő. Bármennyire is zuhog az eső, ha valaki az esernyő védelme alatt áll, akkor száraz marad. Ha azonban az esernyő lyukas, akkor az ember el fog ázni azon a részén, amely éppen a lyuk alatt van, máshol azonban száraz marad.

Ha tehát az apa tudatosan bünt követ el, akkor ezzel lyukat üt a védelmen (kilyukasztja az esernyőt), és így azok, akik az esernyő alatt állnak, sebezhetővé válnak ugyanazon a területen. Vagy - hogy még pontosabban fogalmazzunk - ha az apa egy bizonyos bűn miatt démonizálódik, akkor a gyermekek is sebezhetővé válnak ugyanazon démoni erők számára.

Amikor az apa, akinek ősei négy generáción keresztül házasságtörő életmódot folytattak, ránéz a fiára és ezt kérdezi: „*Vajon van-e remény az ő számára?*”, akkor el tudjuk neki magyarázni, mi történt a démoni világban és biztosíthatjuk őt afelől, hogy fiának lehetősége

van úgy dönteni, hogy elfordul a bűntől, megbocsát őseinek és utána megszabadulhat attól a szellemtől, amely nemzedékről nemzedékre kiváltotta a házasságtörő életmódot. Van remény, de a szabadítás szolgálata nélkül minden egyes generációra átokként nehezedik az a bűnös magatartási minta, amelynek forrása a dédnagypapa bűne volt.

Nem csoda, hogy a Jeremiás siralmainak írója ezt mondja: „*A mi őseink vétkeztek, most már nincsenek, és nekünk kell szenvednünk bűneik miatt*” (Jeremiás siralmi 5:7). Mózes harmadik könyvében pedig ezt olvassuk: „*Utódaitok megvallják bűneiket és az ő őseik bűneit, akik szembeszegültek velem és felláztak ellenem*” (3Mózes 26:40).

Fontos azt is emlékezetben tartanunk, hogy az Isten szerinti fedezék biztos védelmet nyújt, amely alatt a gyermekek felnővekedhetnek „az Úr félelmében és intése szerint”. Nem csoda, hogy a Sátán minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy a szülőket bűnbe vigye, hogy a generációs védőernyőn ütött lyuk által megpróbálja magának követelni a gyermekeket. A tízparancsolat ugyanennek a kérdésnek a másik oldalát is kifejezi: „*Megmutatom az én szeretetemet ezer nemzedéken keresztül azok felé, akik engem szeretnek és az én parancsolataimat megtartják*” (2Mózes 20:6).

2. Személyes bűn

A Sátán és démonai azzal foglalkoznak, hogy előmozdítják a bűnök elkövetését! Ezzel azonban nem azt akarom mondani, hogy minden egyes alkalommal, amikor valaki elkövet egy bűnt, akkor belép az életébe egy újabb démon. Ez nem így van. A meg nem vallott és ezért meg nem bocsátott bűn folyamatos gyakorlása azonban jogot ad a démonoknak arra, hogy belépjenek és életének bizonyos területein irányítsák az embert. Ezért egyáltalán nem szokatlan, ha egy bűn látszólag elszigetelt elkövetése megnyitja az utat a démonizálódás számára. A Sátán nem tiszteli az embert, és minden egyes elé táruló lehetőséget kihasznál arra, hogy elnyomja és irányítása alá vonja az embereket, és különösen azokat, akik arra törekednek, hogy Jézusért éljenek!

De van orvosság a bűnre. Ez az 1János 1:9-ben van részletesen leírva. Ezek a szavak a keresztényeknek szólnak. Megvallás, megbocsátás, megtisztulás. Ebben a sorrendben. Ha megvalljuk bűneinket Istennek, akkor ő hűséges az ígéretéhez. Ezenkívül igazságos is, és az az ár, amelyet Jézus már megfizetett, elégséges minden bűn eltörlésére. Ezért ő meg fog bocsátani, mert mindig betartja azt, amint mond. De az ígéret ennél tovább megy, és azt mondja, hogy ő nemcsak megbocsát nekünk, hanem meg is tisztít bennünket minden hamisságtól. Ha a bűn által démonok is bejutottak, akkor a megtisztulási folyamatnak tartalmaznia kell a szabadulást is.

Vajon miért válhat a bűn a démonok belépési pontjává? A válasz egyszerű, ugyanakkor mélyértelmű. A bűn lázadás Isten ellen. A Sátán kezdte el ezt a lázadást a mennyben, amikor megpróbálta megszerezni magának azt a dicsőséget, amely egyedül az Atyát illeti meg. A földön pedig azzal folytatja ezt a lázadást, hogy arra csábítja az embereket, hogy bűnök elkövetésével csatlakozzanak lázadásához. Azok a dolgok számítanak bűnnek, amelyek ellentétesek Isten akaratával, terveivel és céljaival. Azért követünk el bűnt, mert bűnös természetet örököltünk.

Amikor elkövetünk valamilyen bűnt, akkor nem egyszerűen fellázadunk az élő Isten ellen, hanem egyben imádatot ajánlunk fel a Sátánnak. Minden bűnt bálványimádnak lehet tekinteni, mert ezek által a Sátánt Isten elé helyezzük az életünkben. Miután megértettük, hogy ilyen a bűn természete, innen már nem nehéz megtenni a következő lépést annak megértése felé, hogy amikor a Sátán imádjuk, akkor sebezhetővé tesszük magunkat arra, hogy a Sátán egyik ügynöke, egy gonosz szellem belénk költözzön.

Miután egy ilyen szellem valamilyen bűn által bejutott, állandó nyomást helyez ránk belülről, és a bűn további elkövetésére akar minket kényszeríteni. Változott a felállás. Korábban kívülről tapasztaltuk meg a kísértést, mint Jézus a pusztában, amikor folyamatosan visszaverte a Sátán támadásait. Ha azonban a bűneink által megnyitjuk az ajtót a démonok előtt, akkor a támadások ezután már belülről érkeznek, és ezeket sokkal nehezebb elhárítani. Mivel a démonok beférkőztek a gondolatainkba, megpróbálnak megteveszteni minket és elhitetni velünk, hogy az ő gondolatainkat a saját gondolatainknak tartjuk, és megpróbálják elérni, hogy úgy véljük, mi akarjuk elkövetni azokat a dolgokat, amelyeket meg akarnak velünk csináltatni.

A démonok, miután bejutottak, megpróbálják megerősíteni pozíciójukat. Minden egyes alkalommal, amikor megadjuk magunkat egy újabb hasonló kísértésnek, az olyan, mintha a démonok újabb gyökerek kibocsátásával még jobban belekapaszkodnának az életünkbe. Minél jobban kitaposott útja van a bűnnek, annál nehezebb megszabadulni az ahhoz kapcsolódó démonoktól. A szabadulás folyamatával a későbbiekben részletesebben foglalkozunk, de nem akarom, hogy azok az emberek, akik ebben a pillanatban is démoni szorítást éreznek életük bizonyos területein, azt gondolják, hogy ők nem szabadulhatnak meg. De igen, ők is megszabadulhatnak.

Az azon démonoktól való szabadulás legfontosabb kulcsa, amelyek a személyesen elkövetett bűnök által jutottak be az életünkbe és építették ki az állásaikat, mindig a bűn megvallása és a megtérés. A megvallás nem egyszerűen annyit jelent, hogy elmondjuk Istennek: hibát követtünk el, amikor újból beleestünk valamilyen bűnbe. A megvallás azt jelenti, hogy a bűnt bűnnek tekintjük és egyetértünk Istennek a bűn felett kimondott ítéletével mind általánosságban, mind pedig a személyes életünk vonatkozásában.

Úgy tudunk egyetérteni Istennel valamilyen kérdésben, hogy kimondjuk: Isten szempontjai az adott ügyben fontosabbak, mint a mi sajátjaink, és hogy hajlandók vagyunk félretenni a saját szempontjainkat Isten szempontjainak kedvéért. Ez része az igazi imádatnak. Amint Jézus mondta az asszonynak a kútnál: „*Az Isten szellem, és azoknak, akik őt imádják, szellemben és igazságban kell őt imádniuk*” (János 4:24). Nem imádkozhatjuk igazságban Istent, ha megengedjük, hogy a bűnös megtévesztés határozza meg a vele való kapcsolatunkat.

A megtérés azt jelenti, hogy mostanra és a jövő alkalmakra nézve is határozottan elfordulunk a bűntől. Mindig van választási lehetőségünk arra nézve, hogy vétkezünk-e vagy sem, bármennyire is démonizált valaki. A Sátán nem képes megfosztani minket a szabad akarattól. De minél többször vétkezünk, annál nagyobb befolyást szereznek a démonok a döntéshozási képességeink felett, és annál nehezebb lesz nemet mondanunk. Az az egyik legerőteljesebb és leghatásosabb szabadulási taktika, ha a Szent Szellem által inspirálva nemet mondunk a bűnre! A Szent Szellem ereje nélkül azonban már eleve vereségre vagyunk ítélve!

Minden egyes alkalommal, amikor ellenállunk annak a démoni nyomásnak, amely valamilyen bűn elkövetésére akar minket kényszeríteni, egyre jobban a felszínre kényszerítjük a démonokat, és szorításuk fokozatosan csökkenni fog. A „Ne engedj a kísértésnek” kezdetű régi himnusznak van egy sora, amely kifejezi a démonok elleni harcnak egy rendkívüli jelentőségű és nagyon erőteljes igazságát:

Minden egyes győzelem segít a következő kivívásában.

A bűnök teljes megvallása és a szívből átélt megtérés mindig aláássa a démonok jogait. Ezek nélkül azonban napestig is parancsolhatunk a démonoknak, hogy menjenek ki, minden fáradozás eredménytelen marad. Valószínű, hogy Jézus ezért számolt le a béna ember bűneivel (Lukács 5), mielőtt megkísérelte volna, hogy meggyógyítsa őt bénaságából. A

megvallás és a megtérés elmulasztása valószínűleg a sikertelen szabadító szolgálatok legfontosabb oka.

A személyesen elkövetett bűnök általi démonizálódás ellen a legjobb védelem az azonnali megvallás és megtérés. Ha rajtakapnak minket egy bűn elkövetésén, akkor természetes reakciónk az, hogy megpróbálunk elrejtőzni (lásd például 1Mózes 3) arra irányuló kísérletként, hogy eltitkoljuk az ügyet Isten elől, az emberek elől, akik ellen vétkeztünk, vagy mindenki elől. De ha vétkezünk, és utána azonnal odamegyünk az Atyához igaz megvallással és megtéréssel, és kérjük az ő bocsánatát, akkor folyamatosan megszüntetjük azt a helyzetet, amelyet a démonok ki tudnának használni. Minél tovább várunk azzal, hogy odamenjünk Istenhez, annál mélyebben meggyökereznek a démonok az életünkben, és annál nehezebb lesz kiszabadulni az ellenség karmai közül.

Vannak emberek, akiknek az a gondjuk a személyesen elkövetett bűneikkel, hogy a bűnös életstílus annyira az életük részévé vált, hogy nincsenek is tisztában azzal, hogy bűnt követnek el, nem is beszélve arról a tényről, hogy a bűnök elkövetése által démonizálódhattak!

A 139. zsoltár utolsó két versében, amikor Dávid felkiáltott az Úrhoz, hogy próbálja meg őt és vizsgálja meg, van-e benne valami gonoszság, leírt egy nagyon fontos imádságot, amelyet mindenkinek bele kell foglalnia az imádságaiba, aki arra törekszik, hogy engedelmeskedjen az Úrnak. Mert a szívünk kétségbeejtően gonosz (Jeremiás 17:9), és ha a saját értelmünkre vagyunk utalva, akkor soha nem leszünk képesek pontosan megkülönböztetni magunkban az igazságot a tévedésektől. Ehhez csak Isten ismer minket elég alaposan. Csak ő az, akire rá lehet bízni azt, hogy leleplezzen bennünk minden rosszat (hogy aztán megfelelő módon leszámolhassunk vele) és megáldhasson minden olyan dolgot, ami jó.

Az elmúlt években nagyon sok idősebb keresztény felé szolgáltam, akik között voltak jól ismert és megalapozott szolgálatok tagjai is. A lelkigondozói szoba bizalmas légkörében megosztották velünk belső problémáikat. Néhányuk szívét összetörte az, hogy folyamatosan harcolniuk kellett a - gyakran szexuális jellegű - kísértésekkel, amelyekkel szemben tehetetlenek bizonyultak. Ezek az emberek sok esetben soha nem értették meg, hogy nem egyszerűen olyan kísértésekkel harcolnak, amelyek kívülről vagy bukott testi természetükből származnak, hanem a bennük lévő démonokkal küszködnek, amelyeket soha nem ismertek fel. Lehetetlenség olyan ellenséggel megküzdeni, amelynek még a személyét sem ismertük fel!

Mennyire örülhet a Sátán, amikor a keresztényeknek azt tanítják, hogy ők nem lehetnek démonizáltak! Nincs még egy tanítás, amely ekkora jogokat adna az ellenségnek ahhoz, hogy észrevétlenül és ellenállás nélkül járjon Isten szentjei között. Micsoda megkönnyebbülést jelent, amikor valaki felismeri, hogy azok a gondolatok és kísértések, amelyekkel már évek óta küszködik, olyan forrásból származnak, amellyel szabadulás útján le lehet számolni!

Amikor ezek az emberek elmondják életük egész történetét, általában kiderül valamilyen szexuális bűn, amelyet korábban elkövettek, és amellyel leszámoltak megvallás és megtérés által („*minden a vér alatt van*” - mondják ők!), de amellyel soha nem foglalkoztak a megtisztulás és a szabadulás szempontjából. Csak nagyon ritkán fordul elő, hogy olyan embert részesíték lelkigondozásban, akinek nincs semmiféle szexuális problémája. Az ajtó felnyitása nagyon fájdalmas lehet, és ehhez nagyon nagy alázatra és őszinteségre van szükség, de ilyen radikális szolgálat nélkül az érintett személynek a belülről származó démoni nyomás alatt kell élnie élete egész hátralévő idejében.

Jézus azt parancsolta az egyháznak, hogy űzzék ki a démonokat. Milyen szomorú lehet az Úr, amikor azt látja, hogy Isten szentjei fel nem ismert démonokkal küszködnek, pedig Jézus

kiontotta az ő vérét azért, hogy meg lehessen törni mind a bűntudatot, mind pedig a bűn hatalmát. Azzal a ténnyel is gyakran találkozunk, hogy az emberek testi betegségeinek nagy része azon démonok tevékenységének hosszú távú következménye, amelyek még fiatal korukban bejutottak az életükben valamilyen bűn miatt, és mivel nem ismerték fel őket, szétmorzszolták létük alapjait.

Minden bűnnel ugyanolyan módon kell leszámolni, de rájöttünk arra, hogy vannak a bűnöknek olyan területei, amelyek annyira fontosak a démonizálódás szempontjából, hogy ezekkel külön címszavak alatt foglalkozunk.

3. Okkult bűn

Az „okkultizmus” egy átfogó kifejezés, amely azokat a - gyakran vallásos természetű - gyakorlatokat jelenti, amelyeknek erőforrása egyértelműen nem Isten. Az okkult gyakorlatokat folytató emberek köre azoktól, akik világosan tudják, hogy az általuk gyakorolt okkultizmus ágazata démoni erőkre támaszkodik (például a boszorkányság) egészen azokig terjed, akik nem is ismerik fel a démonok jelenlétét, de megtévesztés folytán valamilyen démoni erő rendszerének hatása alá kerültek, amely az ellenőrzése alatt tartja őket (például a jóga tanfolyamok tudatlan résztvevői).

Az „okkult” szó egyszerűen annyit jelent, hogy rejtett, és nagyon pontosan leírja azt a módot, ahogyan a Sátán megpróbál ezen a világon tevékenykedni - titokban, - és ahogyan ráveszi az embereket arra, hogy imádják őt, néha anélkül hogy felismernék azt, hogy ő létezik. Ugyanis ha imádják a Sátánt, akkor igent mondanak a démonoknak, és ha valakinek az életében okkult erők működnek, akkor a Sátánnak van egy olyan kapaszkodója, amit nem könnyű eltávolítani. A szabadító szolgálat nélkül egész életükben megmaradnak ebben az állapotban, és Isten ígéje szerint gyermekeik három vagy négy nemzedéken keresztül szenvedhetnek ennek következményeitől (2Mózes 20:5).

Az ige sokszor és sokféle módon figyelmeztet minket erre a veszélyre. Az 5Mózes 18:9-14-ben az Úr Mózesen keresztül figyelmezteti Izrael népét, mielőtt belépnének az ígért földjére, hogy ne folytassanak jövendőmondást, ne beszéljenek a halottak szellemeivel és ne csináljanak semmiféle olyan utálatos dolgot, amelyeket az Úr megvet.

A 2Királyok 21:6-ban Manassé, Júda királya, újra bevezet számos gonosz szokást, köztük a jövendőmondást, a mágiát, valamint a médiumok és a jövendőmondók igénybevételét. Ez az engedetlenség végül Jeruzsálem elestéhez vezetett Krisztus előtt 598-ban. A könnyebbség kedvéért az okkult gyakorlatokra hivatkozó igehelyeket összegyűjtöttük a 2. mellékletben.

Azt tapasztaltuk, hogy a Sátán csak ritkán várja meg, amíg másodszor is meghívást kap valakinek az életébe az okkultizmus valamilyen formájában való részvétel útján. Sok ember, akit lelkigondozásban részesítettünk, úgy démonizálódott, hogy csak egyszer ment el egy jövendőmondóhoz vagy egy cigány tenyérjőshöz, egy ábécés deszkalappal való szellem-idézési szeánszra, csak egyszer hallgatta meg egy asztrológus „próféciáját”, vagy csak egyszer keveredett bele a sok száz lehetőség egyikébe.

Az okkultizmusban való részvétel súlyos és veszélyes, és sok problémának ez a gyökere. Újra meg újra meglepődöm azon, hogy azok közül az emberek közül, akik hozzánk fordulnak, milyen sokan belekeveredtek az okkultizmus valamilyen formájába, vagy milyen sok embernek voltak olyan szülei, nagynénje, nagyszülei stb., akik - akár még kicsi gyermek korukban - elvitték őket valakihez, aki az okkultizmus valamelyik válfaját gyakorolta.

Egyetlen kivezető út létezik, ez pedig a Jézus nevében rejlő hatalom.

A szabadsághoz vezető lépések a következők:

- a) Hajlandóság a bűn természetének elismerésére: bálványimádás, amely végeredményben a Sátán imádása.
- b) Az okkultizmusban való mindenfajta részvétel megvallása (amint a szolgálat folyik, az Úr leleplezheti, hogy az érintett személy mélyebben belekeveredett valamibe, amelynek emléke már el van temetve.)
- c) Szívünkben és akaratunk döntésével meg kell térnünk. (A sajnálkozás nem elegendő, az akaratnak tudatosan részt kell vennie abban a döntésben, hogy elfordulunk az összes ilyen jellegű tevékenységtől a jövőre nézve.)
- d) Szabadulás azoktól a démonoktól, amelyek az okkult tevékenység által beléptek (vagy kívülről irányították az életünket).
- e) A szellem, a lélek és a test gyógyulása azokból a sérülésekből, amelyek a démonikus tevékenységben való részvétel eredményeként bekövetkeztek.

A kezelésnek radikálisnak és határozottnak kell lennie. Az nem elég, ha csak tessék-lássék csinálunk valamit. A Sátán tisztában van azzal, hogy őszintén megtértünk-e, és ha bármilyen kétely van a szívünkben, akkor a saját döntésünk feljogosítja a démonokat arra, hogy ott maradjanak, és hiába kiabálunk velük, mindez teljesen eredménytelen lesz. Jakab nagyon világosan fogalmaz: *„Amikor imádkoztok, hinni kell, és egyáltalán nem szabad kételkednetek. Aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél űz és hajt. Az ilyen ember, aki képtelen elhatározásra jutni és eltökélni magát abban, amit tesz, ne gondolja, hogy bármit is kap majd az Úrtól”* (Jakab 1:6-8).

Ha teljes mértékben megtérünk, akkor ezzel megszüntettük a Sátán jogait, és a démonok kénytelenek eltávozni, amikor erre felszólítjuk őket. (Általában nem távoznak el saját jószántukból, csak akkor, ha utasítjuk őket erre. Ne felejtjük el, hogy a Sátán arra utasította őket, hogy tartsanak ki a helyükön és teljesítsék feladatukat!)

Sok ember semmit sem tud az okkultizmus veszélyeiről, vagy arról a tényről, hogy az, amit ő teljesen veszélytelennek vél, az okkultizmus kategóriájába tartozik. A 3. mellékletben felsoroltuk és kifejtettük a legáltalánosabb okkult tevékenységek ellenőrző listáját. Erősen javaslom, hogy a könyv minden kedves olvasója imádkozva olvassa végig a felsorolást, és kérje meg Istent, hogy mutassa meg neki: nem keveredett-e bele bármilyen okkultizmusba akár személyesen (tudva vagy tudatlanul), akár őseinek bűnein keresztül, amelyek hatással vannak rá úgy, hogy észre sem veszi.

Volt valaki, akit lelkigondozásban részesítettünk, aki nem tudott továbblépni az ellenőrző listában szereplő „kabbala” szón. Fogalma sem volt arról, mi az hogy kabbala, és nem tudott senkiről a családjában, aki ebbe belekeveredett volna. De a Szent Szellem azt mondta neki, hogy meg kell tagadnia őseinek bűneit, amit ezen a területen elkövettek. Meg is tette, mire azok a szellemek, amelyek a kabbala gyakorlásán keresztül beléptek a családjába, azonnal erőszakosan megnyilvánultak a szemünk láttára. Isten a titkok nagy leleplezője, mert *„az egész teremtett világban minden leplezetlen és nyitott a szemei előtt”* (Zsidók 4:13), és *„Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat, tudja, mi van a sötétségben, őt magát pedig világosság veszi körül... van Isten a mennyben, aki kijelenti a titkokat”* (Dániel 2:22, 28).

4. Bizonyos alternatív orvoslási gyakorlatok

Amikor valaki megbetegszik, mindent hajlandó kipróbálni, ami megcsillantja előtte a reményt. Azt tapasztaltuk, hogy az emberek gyakran csak akkor kérnek segítséget imádságon

keresztül, amikor már minden más lehetőséget kipróbáltak, és arra a következtetésre jutottak, hogy csak Isten tud rajtuk segíteni. Először szinte mindig a hagyományos orvostudomány jut az eszükbe, de miután kimerítették az orvostudomány lehetőségeit, mégsem múltak el vagy nem enyhültek a tüneteik, csak akkor kezdenek el távolabbra tekinteni, és csak akkor teszik fel a kérdést: van-e valamilyen más út, amelyet ki kellene próbálniuk

Amikor megvizsgálják az alternatív gyógy módokat, azt tapasztalják, hogy nagyon sok különféle választási lehetőségük van. A sokféle gyógyító ígér fűt-fát, aztán busásan megfizettetik az emberekkel azt a kiváltságot, hogy hozzájuk fordulhattak. Az alternatív gyógyászat hatalmas üzlet. Ezek egy része teljesen tiszta és becsületes ügy. Van azonban ennél sokkal több olyan, amelyik vagy egyszerűen szélhámosság (még ez a legjobb eset), vagy amelyik démoni erőkre támaszkodik (ez a legrosszabb lehetőség). Óriási károkat okozhat, ha rábízzuk magunkat olyan gyógyítókra, akiknek tevékenységét sokkal inkább az okkultizmus, mint a gyógyítás kategóriájába lehet besorolni. Különválasztottam az okkultizmustól ezeket az alternatív gyógyítási gyakorlatokat annak érdekében, hogy felhívjam a figyelmet ezeknek veszélyeire, amelyek egyébként elvesznének a sokkal hosszabb okkult ellenőrző listán, és elkerülnék azoknak az embereknek a figyelmét, akik egészen biztosak abban, hogy soha nem keveredtek bele semmiféle okkultizmusba.

A 4. melléklet felsorol néhány gyanús alternatív orvoslási gyakorlatot, amelyekről azt tanácsoljuk a keresztényeknek, hogy ne legyen azokhoz semmi közük. Készségesen elismerem, hogy azoknak egy része, akik bizonyos alternatív orvoslást vagy ál-gyógyítási gyakorlatot folytatnak, semmit sem tudnak arról, hogy milyen erők rejtőznek az általuk felkínált gyógy módok mögött. Ezeknek a gyakorlatoknak a mellékletben történő felsorolásával távolról sem az a célom, hogy kritizáljam azokat az embereket, akiknek a becsületességéhez nem fér semmi kétség. De helytelen lenne, ha az olvasókat nem figyelmeztetném a potenciális démoni veszélyekre.

Ha valaki részt vett bármelyik felsorolt alternatív gyógy módban, akkor fennáll a lehetősége annak, hogy ennek következtében démonizálódtak és ezért szabadulásra van szükségük. Nagyon sok olyan ember felé szolgáltunk már, aki ilyen módon megszabadult, és aki komoly gyógyulást élt át valamilyen gyanús alternatív gyógyítási módszeren keresztül, amelyet kipróbált.

Nem kétséges, hogy sok olyan gyógy mód, amelyeknek erejét a démonok adják meg, valóban működik. Ha nem működne legalább valamilyen mértékben, akkor nem tudná felkelteni az emberek figyelmét és érdeklődését. Az ige világosan kimondja, hogy az ellenség nagy megtévesztő, és hogy képes felhasználni démoni erőket egy bizonyos mértékű gyógyulás elérése érdekében, távolabbi céljainak elérése céljából. De megfigyeléseink szerint ilyenkor egy körmönfont csere történik. Lehetséges, hogy a tünetek megszűnnek, de az érintett személy sokkal erőteljesebb démoni kötelékek alá kerül.

Például valaki, aki betegségével elment egy spiritualista gyógyítóhoz, meglehetősen drámai módon meggyógyult betegségének tüneteiből, de röviddel ezt követően más tünetek jelentkeztek nála. Sok éven keresztül egyik műtéten a másik után esett át problémáinak egész sora miatt, de továbbra is megmaradtak azok a különös tünetek, amelyek csak azt követően kezdődtek, hogy felkereste a spiritualista gyógyítót.

Miután ezt megvallotta és megtért, meg kellett szabadulnia a betegség szellemétől, amely a médium útján lépett be az életébe, és amely attól kezdve gyötörte őt. Általános jelenség, hogy ilyenkor visszatérnek az eredeti tünetek, amelyeket a démonok tovább már nem fojtanak el. Utána lehetővé válik a további szolgálat, amely által ez az ember valóban meggyógyult az eredeti betegségéből.

Hasonló módon, számos esetben meg kellett szabadítanunk embereket olyan szellemektől, amelyek az akupunktúra során jutottak be az életükbe. Időnként, amint a Szent Szellem leleplezte a sötétséget, heves fájdalmat éreztek azokon a pontokon, ahova az akupunktúrás tűket beszúrták, és ez a fájdalom meghatározta azokat a helyeket, ahol a démonok beléptek.

A démoni erők által működő alternatív gyógymódok útján megszerzett gyógyulás gyakran állandónak tűnik, amíg az érintett személy hitetlen marad. Ha azonban keresztény lesz, a Szent Szellem fokozatosan világosságot hoz a sötétségbe, hogy leleplezze a démonokat, és sor kerülhessen a szabadulásra és a valódi gyógyulásra.

Gyakran azt látjuk, hogy a démoni gyógymódok szellemi pusztaságba vezetik az embereket. Az okkult módszerek használata után az egyén elveszíti bizalmát Istenben, nem akar többé tőle függeni, és az Úrtól való függetlenség magatartását veszi fel. Már nem vonzza őt az evangélium egyszerűsége. Olyan emberekkel is találkoztunk, akik az alternatív gyógymódok igénybevétele után babonások lettek, ami nagyon jellemző az okkult háttérrel rendelkező emberekre.

5. Vallásos bűn

Az egyik barátom egyszer megjegyezte: „*Úgy látom, hogy a keresztény démonokat a legnehezebb kiűzni!*” Micsoda megállapítás! Hogy létezhet egyáltalán keresztény démon? A barátom ezzel nem azt akarta mondani, hogy a démonok megtérhetnek, hanem azt állította, hogy azokat a vallásos szellemeket a legnehezebb azonosítani, amelyek felöltötték magukra a keresztény viselkedés utánzatát annak érdekében, hogy megtévesszék az embereket, és az ezekkel történt démonizálódást ismerik be a legnehezebben az emberek!

Ésaiás azonban, amikor elmondja az Úr üzenetét kora vezetőinek (Ésaiás 1), és Jézus, a farizeusokhoz intézett szavaiban, rendkívül keményen beszélt azokról, akik vallásosak voltak, de akiknek szíve nagyon távol volt az Úrral való kapcsolattól.

„Halljátok az Úrnak beszédét, Sodoma fejedelmei, és vedd füleidbe Istenünk tanítását, Gomora népe! Mire valók nékem véres áldozataitoknak sokasága, ezt mondja az Úr? Megelégettem a kosok egészen égő áldozatait és a hizlalt barmoknak kövérét, s a tulkok, bárányok és bakok vérében nem gyönyörködöm. Ha eljöttök, hogy színem előtt megjelenjete, ki kívánja azt tőletek, hogy pitvarimat tapossátok?

Ne hozzatok többé hazug ételáldozatot, a jó illattétel útálat előttem, újhold, szombat s ünnepre-felhívás: bűnt és ünneplést el nem szenvedhetek. Újholdaitokat és ünnepeiteket gyűlöli lelkem, terhemre vannak, elfáradtam viselni. És ha kiterjesztitek kezeiteket, elrejttem szemeimet előletek, sőt ha megsokasítjátok is az imádságot, én meg nem hallgatom, vérrel rakvák kezeitek.

Mosódjatok, tisztuljatok meg, távoztassátok el szemeim elől cselekedeteitek gonoszságát, szűnjete meg gonoszt cselekedni. Tanuljatok jól tenni, törekedjete igazságra, vezesséte jóra az erőszakoskodót, pártoljátok az árvák és özvegyek ügyét. No jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr. Ha bűneitek skarlát-pirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú. Ha engedelemmel hallgatándotok, e föld javaival éltek. És ha vonakodtok, sőt pártot üttök, fegyver emészt meg, mert az Úr szája szólt” (Ésaiás 1:10-20).

Az Úr itt azt mondja Ésaiáson keresztül, hogy ha a szívünk nincs harmóniában Istennel, akkor a sok vallásos szokás nem egyéb, mint képmutatás, és ezért terhet jelent az Úr számára, amelyet nem tud elviselni. De az Úr ennek ellenére is jó dolgokat ígér, ha a nép hajlandó rendezni az életét Isten előtt és kész engedelmeskedni az Úrnak. Ez az üzenet azóta sem

változott. Isten még mindig türelmesen várja, hogy szellemben és igazságban odaforduljunk hozzá. Amikor Jézus elmondta ezeket a szavakat az asszonynak a kútnál, akkor rátapintott annak a kapcsolatnak a lényegére, amelyre Isten vágyakozik az ő népével.

Isten szellemi lény, és ha mi csak testünkkel vagy lelkünkkel próbálunk kapcsolódni hozzá, akkor hiába próbálkozunk, vallásos cselekedeteink mindig elégtelennek bizonyulnak majd ahhoz képest, amit Isten nekünk szánt. A Sátán minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy elfoglalja ezt a szellemi dimenziót, hogy szellemünk ne Istennel, hanem a sötétségnek a Sátán ellenőrzése alatt álló erőivel álljon kapcsolatban. Annak érdekében, hogy ebben sikerrel járjon, a Sátán gyakran vallásos szellemeket küld az emberekre, amelyeknek az a feladatuk, hogy a keresztény életnek egy olyan formáját ösztönözzék, amely nem szellemi, hanem sokkal inkább lelki jellegű.

Amikor tehát Jézus a kútnál elmagyarázott néhány dolgot az asszonynak, akkor nemcsak azt mondta, hogy szellemben kell imádnunk Istent, hanem azt is mondta, hogy igazságban is kell ezt tennünk. Nem lehet ebben semmi képmutatás. Amit Istennek mondunk, annak igaz vágyunk jogos kifejezésének kell lennie, nem pedig annak, amit véleményünk szerint Isten hallani akar. Ésaiás ezt nagyon pontosan összefoglalta.

Ezért volt képes Jézus úgy tekinteni az adószedőre, mint akinek szíve igaz volt Isten előtt, miután megvallotta bűneit, és ezért dicsérte meg őt őszinteségéért. Utána élesen szembeállította őt azzal a vallási vezetővel, aki képmutatásában csak azért tudott hálát adni Istennek, amiért ő nem olyan, mint mások, pedig a valóságban sokkal rosszabb volt! (Lukács 18:9-14). Lehetséges, hogy pontosan betartotta az összes vallásos rituálét és elmondta az előírt imákat, de szíve nem volt igaz Isten előtt. Vele ellentétben találkoztunk olyan emberekkel, akik annak ellenére, hogy súlyosan démonizáltak voltak és küszködve próbálták legyőzni problémáikat, szívük mégis nyitott volt Isten felé, vágyaik és szándékaik pedig teljesen tiszták voltak.

Annak a vallásos embernek, akit vallásos szellemek irányítanak, és aki aprólékosan betartja vallásos szokásainak minden előírását, ugyanolyan nagy szüksége van szabadulásra, mint annak az embernek, aki megvallja, hogy egész életében okkultizmussal foglalkozott. Ugyanis a valóságban nincs sok különbség az ember szellemi életét irányító okkult szellemek, valamint a vallásos szellemek hatásai között, amelyek szintén meghatározzák az ember szellemi életét, csak éppen keresztény viselkedési minták megtanulása útján teszik ezt!

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy az említett kategóriákba tartozó emberek között nem lehetnek olyanok, akik annak ellenére, hogy vannak ilyen démonaik, mégis újjászületett emberek. Ugyanakkor egészen biztosan van nagyon sok olyan ember, aki azt hiszi, hogy újjászületett, mert annyira jártas a keresztény nyelvezet használatában és a keresztény viselkedésmódban, csak éppen nincs személyes kapcsolata Jézussal.

A Sátán erősen vallásos lény. Amikor a mennyben volt, megpróbálta megszerezni magának azt az imádatot, amely az Atyát illeti meg, és ez volt az a lázadás, amelyért Mihály és az ő angyalai kivetették őt a mennyből. Nem szabad tehát meglepődnünk azon, hogy a Sátán fegyverzetét alkotó leghatékonyabb démoni erők között ott vannak azok a vallásos szellemek is, amelyek körmönfont módon eltérítik az embereket Isten imádatától, és arra készítetik őket, hogy egy utánzat előtt hódoljanak.

Amikor olyan emberek között szolgálunk, akik valami súlyosabb okkult tevékenység gyakorlása által, vagy azáltal démonizálódtak, hogy mélyen belekeveredtek valami hamis vallásba, vagy akik olyan emberek leszármazottai, akik az említett dolgokban érintve voltak, akkor viszonylag gyakran azt tapasztaljuk, hogy még olyan démonok is vannak bennük, amelyeknek kifejezetten az a feladatuk, hogy Atyaistent, a Fiúistent, vagy a Szent Szellem Istent imitálják.

Ez azt jelenti például, hogy ezek a démonok nagyon boldogok, amikor ezek az emberek olyan énekeket énekelnek, amelyek Jézus úr voltáról szólnak, mert ha van bennük egy démon, aki felvette Jézus nevét, és ezek az emberek nem ismerik a valódi Jézust, akkor teljessé válik a megtévesztés.

i) Vallásos szokások

Minden olyan vallásos szokás, amely valakinek a számára fontosabbá válik, mint maga Isten és a vele ápoltság, a démoni megtévesztés potenciális célpontjává válik, mert a vallásos szokásból bálvány lesz, és az érintett személy bálványimádásba fog keveredni. Azt tapasztaltuk, hogy az egyház életén belül nagyon sok minden bálványimádássá vált.

Hadd álljon itt néhány példa erre: a kórus, a zenészek csoportja, az orgona, a padok, a korábbi pásztor, a színezett üvegablakok, a temetőben lévő sírok, az egyház hagyományai, az egyház alapítói, a szokások, az imakönyv, az énekeskönyv, a kehely, a szószék, a szentségek, a prédikáció, a hétköznapi összejövetel, vagy akár maga a Biblia! A Biblia mint bálvány a bálványimádás egyik legkörmönfontabb példája. Sok embert meg kellett szabadítanunk olyan vallásos szellemektől, amelyek valamilyen vallásos tárgyhoz, tradícióhoz vagy gyakorlathoz kapcsolódtak.

Aztán ott van az a sok egyházi irányzat. A démonok rendkívül jártasak abban, hogy liberális, a katolikus felé hajló anglikán, evangéliumi, konzervatív, baloldali, jobboldali, karizmatikus, nem karizmatikus, karizmatikus evangéliumi, karizmatikus katolikus gondolkodásmódot vegyenek fel, és vége-hossza nincs annak a sok egyéb kombinációnak, amelyet itt még felsorolhatnánk!

Amikor az ember elkezdni feltárni ezt az egész területet, akkor egyre jobban megérti, milyen fontos szerepe van a Krisztus testében a szellemek megkülönböztetése ajándékának. Ennek az ajándéknak a használata nélkül ugyanis esélyünk sincs arra, hogy szétválasszuk a valódit a hamistól, vagy hogy felismerjük a vallásos és a Szent Szellemmel betöltött embereket. Ezzel viszont abba a veszélybe kerülünk, hogy megválaszthatunk olyan embereket a gyülekezet kulcsfontosságú pozícióiba, akik a saját személyes erősségeikre támaszkodnak (ez rendkívül veszélyes), vagy hogy ezzel próbálunk lekenyerezni bizonyos embereket (a valóságban inkább ezeknek démonait), hogy elkerüljük esetleges válaszlépéseiket, ha ezek az emberek nem kapják meg azokat a pozíciókat, amelyeket akarnak.

A tisztségviselőknek a gyülekezet kulcsfontosságú pozícióiba történő megválasztása az egyik olyan mód, ahogyan a Sátán a legeredményesebben használja fel a vallásos szellemeket. Ha a Sátánnak sikerül elérnie, hogy azok az emberek, akik igaznak látszanak, de akiknek a szíve nem igaz (annak ellenére, hogy igaznak tartják magukat), döntéshozási pozícióba kerüljenek a közösségben, akkor már szépen el is helyezte stratégiai ötödik hadoszlopát, amely meg fogja akadályozni a Szent Szellem minden valódi megmozdulását. Ezek az emberek még azzal is megpróbálkoznak, hogy megakadályozzák minden olyan személynek a kinevezését, akiket Isten azért küldött, hogy előkészítsék az utat Isten számára abban a gyülekezetben.

Rendkívül fontos az az igeszakasz, amely Istvánnak és a többi hat férfinak a szolgálati pozíciók betöltésére történő megválasztásával foglalkozik a növekvő újszövetségi gyülekezetben. Annak ellenére, hogy a kérdéses feladatkörök nem elsődleges, prominens szellemi pozíciók voltak, az volt az utasítás, hogy nem szabad bárkit megválasztani, aki hajlandó segíteni, hanem „*válasszatok magatok közül hét férfit, akikről tudjátok, hogy be vannak töltve Szent Szellemmel és bölcsességgel*” (Apostolok cselekedetei 6:3).

Veszélyes dolog figyelmen kívül hagyni ezt a figyelmeztetést. Jobban járunk, ha inkább üresen marad egy hivatal, mint hogy olyan ember foglaljon el valamilyen kulcsfontosságú

feladatkört, aki nincs betöltve Szent Szellemmel. Ugyanis ha olyan embert választunk meg bármilyen hivatalra a gyülekezetben belül, aki nincs betöltve Szent Szellemmel, akkor fennáll annak veszélye, hogy a Sátán kezébe helyezzük a közösség szellemi életét! Ez az oka annak, hogy olyan sok gyülekezet haldoklik, és a szellemi élet legalsó szintjén vegetál, és a jelek szerint esélye sincs arra, hogy kimásszon a közepszerűségből.

ii) Vallásfelekezeti gondolkodásmód

Miután a vallásfelekezet fontosabbá válik, mint a vallásfelekezet tagjainak az Úrral ápoltság kapcsolata, akkor eluralkodik a vallásfelekezeti gondolkodásmód. Ennek a gyülekezetnek a tagjai ekkor abba a veszélybe kerülnek, hogy elfoglalja őket egy vallásos szellem, amelynek az a feladata, hogy állandósítsa annak a vallásfelekezetnek a jellegét, ahelyett hogy olyan életre bátorítaná a hívőket, amely bemutatja Jézus jellemét.

Ennek a helyzetnek a klasszikus példáját láthatjuk a metodista egyház korai történetében. John Wesley anglikán lelkészként halt meg. Soha nem állt szándékában, hogy elhagyja az angol egyházat, de az angol egyház nem tudott megbirkózni Isten benne lobogó tüzeivel, Jézus iránti szeretetével, vagy azzal a móddal, ahogyan a tanítványait tanította. Követői annyira a magukévé tették vezetését, hogy létrehoztak egy vallásfelekezeti szervezeti struktúrát, amely felvette a metodizmus elnevezést, azt a gúnynevet, amelyet Johnra akasztottak az Oxfordban töltött első időszakában, amikor nagyon módszeres volt hitének gyakorlásában. Érdekes megfigyelni, hogy a „metodista” gúnynév az azt megelőző évekből származott, amikor betöltek Szent Szellemmel, amikor még nagyon vallásos volt, de valójában még nem született újjá Isten Szelleme. (Erre néhány évvel később került sor az Aldersgate Streeten, a morva testvérek egyik londoni összejövetelén, miután visszatért az új amerikai telepekről, ahol misszionáriusként kudarcot vallott.)

Az első metodisták közül sokan valóban betöltek Szent Szellemmel, de nem kellett sok időnek eltelnie John Wesley halála után ahhoz, hogy kialakuljon egy új vallásfelekezet, amely a metodizmust és annak sajátos hangsúlyait képviseli. Ennek ellenére, hogy milyen sok jót tettek és tesznek azok a metodisták, akik égnék Istenért, a vallásfelekezeti gondolkodásmód magvai fokozatosan szorongató béklyókká váltak, amelyből a közösségnek soha nem sikerült megszabadulnia. A jelek szerint az ellenségnek az az egyik mesterfogása, hogy az új csoportokat olyan címkékkel látja el egy elnevezés által, amelynek gyökerei sokkal inkább a vallásosságba, mint a Szent Szellem kenetébe nyúlnak vissza.

Óva intek mindenkit, aki csak azért, mert a metodistákat hoztam fel példaként, úgy gondolja, hogy az ő vallásfelekezetével minden rendben van. Ugyanis nemcsak a metodizmus vallásos szellemeit kellett kiűznöm emberekből, hanem olyan szellemektől is megszabadítottam már embereket, amelyek sok más vallásfelekezet nevéhez kapcsolódtak. Az Egyesült Királyságban megszabadítottam embereket anglikán, katolikus, baptista szellemektől, a Testvérek és a kongregacionalista egyház szellemeitől, és szinte minden más vallásfelekezet szellemeitől, amire csak a kedves olvasó gondolni tud, ide számítva néhány új közösséget is!

Meglehetősen általános jelenség, hogy azok az emberek, akik megszabadulnak valamilyen vallásos szellemtől, erős fejfájást éreznek, vagy úgy érzik, mintha kötelek szorítanák a fejüket, amikor a démonok megnyilvánulnak és távozni kényszerülnek. Azt is láttuk, hogy ezek a szellemek mentális és testi betegségek forrásai is lehetnek. A Sátán minden lehetséges ajtót felhasznál arra, hogy lerohanja az embereket és megtámadja testüket, lelküket vagy szellemüket.

iii) Eretnek hitbeli felfogások

Az eretnek hitbeli felfogások és a hamis vallások közötti határvonal nagyon vékony, de azért felismerhető. Például: számomra teljesen egyértelmű, hogy a szabadkőművességet a hamis vallások közé kell sorolni (a szabadkőművesség egy olyan istent imád, amelynek neve: Jahbulon, tartalmazza Baál, valamint a termékenység egyiptomi istennőjének nevét!), a Jehova tanúi, a mormonizmus és sok egyéb hamis vallás közé. Viszont nem szívesen sorolnék a hamis vallások közé olyan keresztény szervezeteket, amelyek nem fogadják el az ige tekintélyét, viszont a kereszténység fő irányvonalát képező többséghez tartoznak.

A *Gyógyulás és szabadulás* első kötetének jelentős része annak az álláspontnak a bizonyításával foglalkozik, hogy a keresztények lehetnek démonizáltak, és hogy a szabadító szolgálat értük van. Láttuk, hogy az az elképzelés, hogy a keresztények nem lehetnek démonizáltak, egy démonok által előidézett megtévesztés, amelynek az a célja, hogy az embereket az ellenség kötelékeiben tartsa és megfossa őket a szabadulás általi gyógyulás reménységétől. Ha nem ismerjük fel az ellenség módszereit, akkor védekezni sem tudunk a támadásai ellen. Vannak azonban más hamis hitek is, ezek egy része széles körben elterjedt, amelyekre ebben a vonatkozásban szintén fel kell hívnunk a figyelmet.

Ennek a könyvnek a céljaiból úgy határozom meg az eretnek keresztény hitbeli felfogásokat mint a hitnek egy olyan aspektusát, amelyről a szolgálatunk során megállapítottuk, hogy jogokat biztosítanak vallásos démoni szellemeknek és amelyektől aztán az embereknek szabadulásra van szükségük. Elismerem, hogy ez a meghatározás a gyakorlati tapasztalatokra épül, viszont rendkívüli jelentőségű, különösen akkor, ha megértjük azt, hogy hatalmas mennyiségű gyakorlati tapasztalatról van szó, amelyre sok-sok olyan ember tett szert, akik a keresztény szolgálat különféle területein tevékenykednek, szerte a világon.

Ha egy hitbeli felfogás jogokat ad egy gonosz szellemnek (vagyis démoni belépési ponttá válik), és nem a Szent Szellem kenete számára nyitja meg az ajtót, akkor meglehetősen szilárd alappal rendelkezünk ahhoz, hogy megkérdőjelezzük annak a felfogásnak az eredetét és természetét. Magától értetődik, hogy résen kell lennünk a megtévesztéssel szemben, mert a Sátán arra törekszik, hogy megtéveszse a Krisztus testét ezekben a kérdésekben. Ezért hangsúlyozom, hogy mindaz, amiről itt írok, nem egyetlen embernek a tapasztalata, aki valamiféle szellemi elszigeteltségben tevékenykedik, és aki ezért ki van téve a megtévesztés veszélyének. Ezt a tapasztalatot sok ember felé végzett szolgálat eredményeként szűrtük le és információinkat sok különféle forrásból és szolgálattól gyűjtöttük össze.

A következő oldalakon részletesen megvizsgálom olyan hitbeli felfogásokat, amelyek az ígére, a Szent Szellem ajándékaira, a keresztségre és az univerzalizmusra vonatkoznak. Van még sok más olyan felfogás, amelyre érdemes lenne felhívni a figyelmet, de miután a kedves olvasó megtanulta felismerni az alapelveket, saját maga is felismerheti az egyéb eretnkségeket. Például a Jézus második eljövételével, a teremtéssel, a mennyyel és a pokollal, a szentségekkel, a felszenteléssel stb. kapcsolatos olyan hitbeli felfogások, amelyek ellentétesek az ige átfogó tanításával, elkerülhetetlenül démoni belépési pontoknak fognak bizonyulni azoknak a számára, akik ezeket a nézeteket képviselik. Nagyon oda kell figyelniük arra, nehogy felfogásunk és gyakorlataink fontosabbakká váljanak mint a Jézussal való személyes kapcsolatunk vagy Isten ígérének tekintélye.

Miután valaki igazságként elfogadott valamilyen igeellenes nézetet, nyitva áll az út a megtévesztés szelleme számára, hogy belépjen az elméjébe és még jobban eltérítse őt az igazságtól és egyre jobban megtéveszse.

iv) Az ígéhez való helytelen hozzáállás

A Sátán és a démonok gyűlölik az ígét, mert tudják, hogy az íge Isten ihletett és hiteles beszéde, amelyet a Szent Szellem írt le embereken keresztül. Tudják, hogy Isten ígéje igaz, és hogy ezt a tényt minden hívő ösztönösen tudja. Ez az oka annak, hogy a Sátán néha még az ígét is megpróbálja felhasználni - megfelelően eltorzítva célkitűzéseinek elérése érdekében - emberek megkísértésére, amint Jézussal is tette a pusztában. Ugyanis valószínűbb, hogy a keresztények reagálnak olyan kísértésekre, amelyek biblikus köntösbe vannak öltöztetve, mint egy olyan kísértésre, amely nyilvánvaló módon az ellenségnek valamilyen durva hazugsága.

Sok szolgálat során megláttuk, hogy a démonok kitűnően ismerik az ígét, és jól felkészültek az íge érveinek megcáfolására. Ennek legvégletesebb formáját a sátánizmus démonaiban látjuk, amelyek annyira eltorzították Isten ígését, hogy a sátánista bibliát tartják a színtiszta igazságnak és a keresztényekről állítják azt, hogy a saját céljaikból eltorzították az igazságot. Egyszer egy démon még arról is meg akart minket győzni, hogy egy napon majd a keresztényeknek kell megállniuk a Sátán előtt, nem pedig a Sátánnak Jézus előtt!

Az embereket megtéveszthetik a démonok érvei (hazugságai), de maguk a démonok nagyon jól ismerik Isten ígését és nem kell őket meggyőzni annak igazságáról.

A Sátán királysága a félelem királysága. A büntetéstől való félelem tartja meg a démoni erőket a saját helyükön a sátáni ellenőrzés hierarchiájában. A bukott angyalokat a Sátánnal együtt kiűzték a mennyből, és valamennyiükre a tűznek tavában eltöltendő örökkévalóság vár, amelyet a Jelenések könyve leírt.

Jézus második eljövételének gondolata rettenetes rémületet kelt a démonokban, mert tudják, hogy amikor Jézus másodszor eljön erre a világra, akkor megkezdődik örökkévaló gyötrelmük. A démoni erőket ebben a korban a Sátántól való félelem kényszeríti arra, hogy abban a rendszerben végezzék munkájukat, amelyet a Sátán olyan alaposan felépített az elmúlt korszakokban annak érdekében, hogy minél több embert csapdába csaljon és a démonokkal együtt magával rántsón az örök büntetésre. Jézus neve önmagában szabadságot jelent azoknak, akik hisznek.

Azoknak, akik megkérdőjelezzik Isten ígéjének igazságát, látniuk kellene a rémületet a démonizált emberek arcán, amikor a démonok lelepleződnek és a szabadulás folyamatának részeként felolvassuk a Jelenések könyvének 20. és 21. részét, vagy Jézus szavait: „*Távozzatok... az örök tűzre, amely az ördögnek és az ő angyalainak készített*” (Máté 25:41). Nem kétséges, hogy a démonok (amelyek természetfeletti szellemi lények és ismerik a valódi igazságot Jézusról és Isten ígéről) tudják, hogy az ígének minden egyes szava igaz és hogy azok, akik bíznak Isten ígéjének igazságában, valós fenyegetést jelentenek a számukra!

Érdekes megfigyelni, hogy az Isten ígéjéhez való nem igazán hűséges hozzáállás általában kéz a kézben jár olyan keresztény felfogásokkal, amelyek vagy vallásos jellegűek (és nem helyeznek hangsúlyt az Istennel való személyes kapcsolat szükségességére, amely Krisztus által lehetséges), vagy liberálisak (és nem ismerik fel a gonosz személyes természetét, ezért valószínűleg nyíltan elutasítják a Sátán és a démonok tényleges létezését).

Az az egyetlen helyes viszonyulás az ígéhez, amely Istentől való félelmet kelt a démonokban, ha teljes mértékben megbízunk abban, hogy a Biblia a Szent Szellem ihletésére született. Azt láttuk, hogy teológiai képzettséggel nem rendelkező emberek egész démoni seregeket képesek megfutamítani, ha bíznak Isten ígében, amelyet Pál a Szellem kardjaként ír le (Efézus 6:17). Ugyanakkor azt is láttam, hogy vannak olyan emberek, akik egy egész sor teológiai diplomával rendelkeznek, mégis teljesen tehetetlenek az ellenséggel szembeni harc megvívásában!

Ha valaki részt akar venni a gyógyító és a szabadító szolgálatban, akkor feltétlenül tisztázni kell a saját hozzáállását Isten ígéjéhez. Ha nem hisz az igazságban, az ige tekintélyében vagy szerzőjében, akkor szélesre tárja az ajtót a démonok számára.

v) A Szellem ajándékainak gyalázása

Még olyan körökben is, ahol hisznek az írások tévedhetetlenségében, vannak olyanok, akiknek nagyon torz nézeteik vannak az újszövetségi egyházzal és a Szellem ajándékairól, és tagadják, hogy ezek az ajándékok ma is valóságosak. Azt állítják például, hogy Istennek az volt az akarata, hogy a Szellem ajándékai szűnjenek meg, miután a keresztények első generációja felhasználta azokat a Jézussal kapcsolatos igazságok demonstrálására. Attól kezdve minden kereszténynek csak hitre van szüksége (nem látásra) azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy az ilyen dolgok valamikor megtörténtek. Úgy érvelnek, hogy ha valaki ma szeretné megkapni az ajándékokat, akkor annak az embernek nincs hite!

Az ilyen jellegű felfogás a hagyományos konzervatív evangéliumi és a liberális álláspont - vagyis a keresztény hagyományok két olyan szálának - meglehetősen furcsa házasságát hozza létre, amelyekben szinte semmi közös sincs. Az ember kísértést érez azt mondani, hogy ha valami képes egységbe hozni két, ennyire eltérő hagyományt, akkor az vagy Istentől van, vagy pedig a gonosztól! Mivel ez a felfogás tagadja Isten ígéjének egy részét (amelyet a Szent Szellem írt), nem nehéz felismerni a megtévesztés forrását.

Ám az az egyik fontos különbség a merev konzervatív evangéliumi nézőpont és a liberális felfogás között, hogy a konzervatívok időnként még azt is állítják, hogy a Szellem ajándékainak használata (és különösen a nyelveken szólás) tulajdonképpen démonok igénybevétele vagy az okkultizmusban való tevékenykedést jelenti. A liberálisok, akik nem hisznek a démonok létezésében, nem hoznak fel ilyen súlyos vádakot, és egyszerűen az illúziók világába sorolják ezt a kérdést.

C. Fred Dickason, amikor konzervatív nézőpontból megírja - egyébként kiváló - tanulmányát *Démoni megszállottság és a keresztények* címmel, sajnálatos módon erre a következtetésre jut (189. oldal): „*a szellemi ajándékok és a nyelveken szólás a korai egyházban (csak) bizonyíték volt a zsidók számára arra nézve, hogy Mózes helyét Jézus foglalta el és hogy az evangélium igaz*”. Továbbmegy, és azt mondja, kételkedik abban, hogy: „*létezik-e ma bármilyen nyelveken szólás újszövetségi értelemben*”. (Kurt Koch a gyógyulásról és a szabadulásról írt könyvében ugyanezt a hibát követi el.)

Nézetét alátámasztó bizonyítékként Dickason kijelenti, hogy megszabadított embereket a nyelveken szólás démonaitól, amelyek kézrátétel útján hatoltak beléjük. Egy alkalommal, amikor egy hölgy felé szolgált - mondja ő -, a démon bevallotta, azért lépett be az életébe, hogy „*megadja neki azt, amire vágyott és hogy félrevezesse őt*”. Hitem szerint a kulcs annak megértéséhez, hogy mi történt ebben az esetben, a fentiekben idézett mondatban rejlik. A hölgy az ajándékot akarta, nem az ajándékozót. Ez csak azt hangsúlyozza ki, mennyire fontos, hogy hitünk minden szempontból Jézusra összpontosítson, ellenkező esetben nagyon nagy a megtévesztés veszélye. Az ehhez hasonló esetekben a Sátán mindig lesben áll, hogy megtévesztéssel rávegye az embereket a valós ajándék démoni utáztatásának elfogadására.

Az ilyen jellegű megtévesztés bizonyítékai nem tagadják a nyelveken szólás valóságát, hanem ennek pont az ellenkezője az igaz. A Sátán csak a valóságos dolgokat próbálja meg leutánozni, különben a megtévesztés nem jelentene kísértést, mert nem lenne semmi jelentősége! Én is megszabadítottam már embereket a démoni nyelveken szólástól, de ez nem jelenti azt, hogy minden nyelveken szólás démonikus.

Amikor egy közösségben az emberek nyelveken szólnak vagy énekelnek, nem nehéz felismerni azokat, akik nem Istentől kapott nyelveken beszélnek. A démoni nyelveken szólás gyakran szellemileg durvának vagy bántónak tűnik, és az ember a szellemében érzi, mi is ennek a nyelveken szólásnak a forrása. Isten azért adta nekünk a szellemek megkülönböztetésének ajándékát, hogy képesek legyünk megkülönböztetni a tőle származó dolgokat azoktól, amelyek nem tőle származnak (1Korinthus 12:10). Nem lenne szükségünk erre az ajándékra, ha nem kellene különbséget tennünk az igaz és a hamis dolgok között.

Ha kijelentjük, hogy minden nyelveken szólás hamis, akkor tagadjuk egy csodálatos ajándéknak a valóságát, amelyet Isten azért adott, hogy megáldja az ő népét. Jóllehet az ilyen hitrendszer lehetnek kényelmesek, ártalmatlanok, minden erőszaktól és kockázattól mentesek, nincs semmi igei létjogosultságuk vagy tapasztalati alátámasztásuk az egyház korai történetéből.

Hasonló érvekkel állhatnánk elő a Szellem többi ajándékának használatáról, amelyeket Pál felsorol az 1Korinthus 12-ben, az Efézus 4-ben, a Róma 12-ben stb. De minden ilyen érvelés konklúziója ugyanaz lenne. Ha nem fogadjuk el azt, hogy Isten meg akarta áldani az ő népét ezeknek az ajándékoknak a használatán keresztül, és hogy a hívőknek használniuk kell ezeket minden keresztény szolgálatban és a szellemi hadviselésben, akkor ez a nézőpont démoni belépési ponttá válhat, amely vallásos szokások uralma alatt tartja a helyi gyülekezetet, ellentétben a Szent Szellemben élt élet felszabadító dinamizmusával.

Az az érzésem, hogy vannak olyan gyülekezetek, amelyek erős harcos férfiakból állnak, akik le vannak láncolva és láncokat a hitetlenség lakatjával lezárták. Az emberek gyakran annyira félnek vezetőiktől, akik annyira szemmel tartják őket, hogy észre sem veszik a láncokat vagy a lakatot, nem is beszélve a hit kulcsáról, amely megnyithatná a zárat és felszabadíthatná a közösséget arra, hogy valóban a Krisztus teste legyen.

vi) Univerzalizmus

Az univerzalizmus hívei végeredményben abban hisznek, hogy minden ember üdvösséget fog nyerni és nem számít, miben is hisz az ember. Azt állítják, hogy Isten annyira szeret bennünket, hogy nem akarhatja, hogy akár egyetlen gyermeke is az igében leírt örök büntetésre legyen ítélve. Nem fogadják el azt, hogy Jézus az igazság, hanem olyan jellemmel ruházzák fel Istent, amely összeegyeztethetőbb a saját felfogásukkal és jobban tolerálja hitetlenségüket, amelyeket az írások és Jézusnak az igében kijelentett jelleme és állításai tekintetében tanúsítanak.

Isten valóban a szeretet Istene. Ugyanakkor igazságos is, az ítélet és az irgalom szent Istene. Az ige azt állítja, hogy az Atya nem akarja, hogy bárki is elveszen. Az univerzalizmus hívei azonban kiragadják ezt az ígét az összefüggéseiből, és átsiklanak a fölött a sok tanítás fölött, amely a Biblia legtöbb könyvében megtalálható, és amely leleplezi, mit tartogat az Atya a gyermekei számára, valamint az üdvösség tervét, amely beteljesedett Jézus eljövetelekor, hogy azok, akik hisznek benne, el ne vesszenek, hanem örök életet nyerjenek.

Az univerzalizmus mögött van egy uralkodó szellem, amely szöges ellentétben áll a Szent Szellem munkájával és Isten igéjének tanításával. Ez a szellem megvakítja az emberek szemét és elvakítja az értelmüket a Jézussal kapcsolatos valódi igazság meglátására, és az érzelmeikre hatva próbálja meggyőzni őket arról, hogy Isten nem lehet az ítélet Istene. A démonok túlságosan is jól tudják, hogy ítélet vár rájuk, és hogy Jézus feltámadása bőséges bizonyíték a számukra arra nézve, hogy amit Jézus mondott az ítéletről, az egészen biztosan meg fog valósulni. A közelmúltban a szolgálat során egy démon, miközben kiűztük, így

kiáltott fel haragjában: „*Ha minden keresztény úgy hinne a Bibliában, mint ti, akkor nem lenne sok esélyünk!*”

Az univerzalizmus eretnokség és megtévesztés. Azoknak, akik olyan gyülekezetekben nevelkedtek fel, amelyekben egy univerzalista jellegű evangéliumot hirdettek, meg kell térniük, és el kell fordulniuk az ilyen jellegű felfogásoktól, teljes szívből abba a Jézusba kell vetniük hitüket, akiről írások szólnak, kérniük kell Isten bocsánatát és el kell fogadniuk az örök életet. Ezenkívül szabadulásra is szükségük van azoktól a démonoktól, amelyek megpróbálták elhomályosítani értelmüket és el akarták rejtani előlük az igazságot.

Ha egy gyülekezet vezetője megtudja, hogy a korábbi szolgálók között volt olyan, aki univerzalista (vagy más eretnek) nézeteket vallott, akkor elődei nevében meg kell térnie és hatalmat kell vennie azok felett a démoni erők felett, amelyek ezáltal jogokat kaptak gyülekezete felett. Ha ezt nem teszi meg, akkor folyamatosan harcolnia kell azok ellen a láthatatlan démoni erők ellen, amelyek ragaszkodnak azokhoz a jogaikhoz, amelyeket a gyülekezet korábbi vezetőitől kaptak.

vii) Hamis vallások

Annak érdekében, hogy az olvasók megérthessék, meglehetősen sokat foglalkoztam azzal a kérdéssel, hogy a démonok hogyan tevékenykedhetnek a gyülekezetekben, mivel ezt a kérdést általában sokkal kevésbé értik, mint azokat a nyilvánvalóbb démoni erőket, amelyek az olyan vallások mögött megtalálhatók, amelyek egyértelműen eretnek a Jézus Krisztus személyéhez való viszonyulásukban (például mormonizmus, Jehova Tanúi és a Krisztus Testvérei szekta), vagy amelyeknek hitrendszere kifejezetten nem keresztény vagy keresztényellenes (buddhizmus, szikh vallás, iszlám, hinduizmus stb.).

Ez mind megtévesztés. Sok ilyen vallás több száz, vagy akár több ezer éves is lehet. A Sátán ezeket a vallásokat eszközül használja fel arra, hogy a vallásos démonok megtévesztésén keresztül imádatot szerezzen magának. A jelek szerint a vallásosságnak annyi megnyilvánulása van világszerte, ahány faj vagy kultúra létezik. Mindegyik igazságnak tartja saját magát, de ez nyilvánvalóan nem lehet így, mert az egyik ember igazsága ellentétben áll azzal, amelyet egy másik isten ugyanilyen meggyőződéses követője állít.

Amikor valaki megtér Krisztushoz ezeknek a vallásoknak a valamelyikéből, akkor nem elég megvallaniuk a Jézusba vetett hitüket, hanem el kell fordulniuk a korábbi vallásuk által képviselt felfogásoktól és erőktől is. A keleti kultúrákban működő egyházak ezt nagyon is jól tudják, és teljesen általános dolog az például Kelet-Ázsiában, hogy az új megtérőket keresztény életük indulásának részeként szabadító szolgálatban részesítik.

Bár csak a nyugati egyház elkezdene felismerni azt, hogy amikor az emberek az ő országaikban megtérnek, akkor ők ugyanolyan pogány kulturális vagy vallásos háttérből érkeznek, mint a világ többi részén! Az az egyetlen különbség, hogy azok a démoni erők, amelyek az emberek korábbi életét irányították, esetleg nem egy ismert hamis vallás, hanem az ateizmus, a materializmus, az agnoszticizmus stb. jellegét viselik. Ha felismernénk, hogy mekkora munka vár elvégzésre az új keresztények életében annak érdekében, hogy ők megtisztuljanak és egészségesek legyenek, akkor az egyháznak a jövőben sokkal kevesebb problémája lenne, mert nem kellene olyan sokat vesződni a tagjaiban meglapuló démoni erőkkel úgy, hogy még csak nem is tudja, mivel áll szemben!

A könnyebbség kedvéért az 5. mellékletben felvázoltuk az ismertebb nem keresztény vallások hitrendszerét, valamint azokat a téves hitbeli felfogásokat, amelyekkel a leggyakrabban találkozni lehet az egyházon belül.

Okkal feltételezhető, hogy ha valaki aktívan részt vett egy ilyen vallás gyakorlásában, akkor démonok egész hálózata kapcsolódik benne a démoni megtévesztés minden egyes aspektusához, ezért nemcsak egy démontól kell megszabadulnia, hanem módszeresen meg kell térnie és meg kell szabadulnia minden egyes démoni erősségtől.

6. Isten-ellenes lelki kötődések

Ezt és a következő szakaszt (amely a szexszel és a szexualitással foglalkozik) párhuzamosan kell elolvasni. Azok a szexuális kapcsolatok, amelyek kívül esnek Isten tervein és céljain, mindig létrehozhatnak Isten-ellenes lelki kötődéseket az érintett személy életében, és kiszolgáltatottá teszik őt a démonok számára.

A lelki kötődés egy olyan kapcsolat, amelyben vagy jogszerűen kötődünk valakihez, vagy pedig kötelek alá kerülünk. A „kötődés” szót a jogszerű és egészséges kapcsolat jelzésére használom, a „kötelék” szót pedig olyan kapcsolatok leírására alkalmazom, amelyek egészségtelenek, és van bennük egy olyan elem, hogy az érintett személyek az áldozat szabad akaratát és Isten tervét megsértve viszonyulnak egymáshoz a kapcsolatban, amely tervet Isten az emberek közötti normális kapcsolatokra nézve elkészített.

Az Ószövetségben találunk egy leírást a Dávid és Jonathán közötti kapcsolatáról, és azt olvassuk, hogy a lelkük összeforrt (1Sámuel 18:1). Ez egy egészséges és Isten szerinti kapcsolat volt, amely egyértelműen nagy áldást jelentett mindkettőjük számára. Ezzel ellentétben volt egy nyilvánvaló Isten-ellenes lelki kötődés Saul és Dávid között, amelyben Saul megpróbálta elnyomni és irányítani Dávidot és végül meg is akarta őt ölni. A kapcsolatok két szélsőségének ezek a példái az Isten szerint való és az Isten-ellenes lelki kötődéseket szemléltetik.

Van nagyon sok olyan kapcsolat, amely alapvetően Isten szerint való, amelyeket azonban eltorzíthatnak azok Isten-ellenes dimenziói. Például az apának lehet Isten szerinti kapcsolata a leányával, de ha az apa úgy dönt, hogy szexuálisan bántalmazza a lányát, akkor kapcsolatukba bevisz egy Isten-ellenes lelki kötődést, amely ellentétes az egészséges kötődéssel.

Általános szabályként elmondható, hogy Isten gondoskodott az Isten szerint való lelki kötődésekről testi-lelki jólétünk és kapcsolataink érdekében, egész életünkre nézve, míg az Isten-ellenes lelki kötődések betegségekhez vezetnek és még ennél is gyakrabban idézik elő a démonizálódás veszélyét.

i) A családi életben

Nem tudjuk megválasztani a szüleinket, vagy azt a családot, amelybe beleszületünk, mégis a családuink tagjai az első emberek, akikhez lelki kötődések fűznek bennünket, fogantatásunk és születésünk közvetlen következményeként. Ha a szülők Isten szerinti kapcsolatban állnak egymással, és ennek eredményeként Isten szerint való kapcsolatokat építenek fel a gyermekkel, egészséges módon kötődnek hozzá szülőként és megfelelő fegyelmezésben részesítik őt szükségtelen elnyomás vagy irányítás nélkül, akkor a gyermek egy olyan lelki kötődés biztonságában fog felnővekedni, amely felszabadító hatású lesz egész életére nézve.

A gyermekeknek a neveltetésük során kell megtanulniuk, hogyan kell egészséges kapcsolatokat létrehozni más gyermekekkel, és amint felnővekednek, a szüleikhez fűződő lelki kötődések fokozatosan érett kapcsolatokká válnak és átalakulnak, hogy a szülők képesek legyenek kiengedni felnőtt gyermekeiket a világba, és ők szabadok legyenek arra, hogy önálló

életet éljenek. Az ilyen jellegű szülő-gyermek közötti lelki kötődések esetén a felnőtté érő gyermekek szabadok lesznek arra, hogy egészségtelen szülői nyomás nélkül kapcsolatot alakítsanak ki Istennel és szabadon kiválasszanak maguknak egy társat, akihez Isten szerinti lelki kötődés fűzi majd őket, klausztofóbiás szülői ellenőrzés nélkül.

Megtörténhet, hogy valaki az ilyen jellegű Isten-ellenes lelki kötődések miatt tévesen választja meg házastársát, és házassága végül zátonyra fut. Az anyósviccek mélyen belegyökereznek a valós élet tapasztalataiba!

Az Isten-ellenes lelki kötődésekben történő felnövekedés a problémák és fájdalmak gazdag aratását eredményezheti. Például ha a szülők közötti kapcsolat önző, testies, bűnös és éretlen, akkor gyermekeiket nem tudják felkészíteni arra, hogy érett kapcsolatokat építsenek fel másokkal.

Az ilyen gyermekek nem képesek egészségesen viszonyulni saját korosztályukhoz, ami neveltetésük hiányosságait tükrözi vissza a kapcsolatok területén. Sok tanár látja, amint a szülők közötti kapcsolat életre kel a játszótéren! Az a kisfiú, aki úgy éri el, hogy az ő akarata teljesüljön, hogy megveri a kislányokat, valószínűleg apjától (vagy esetleg nagypapjától) tanulta ezt a technikát, akinél ez hatásos módszernek bizonyult arra, hogy uralkodjon a feleségén.

Az Isten-ellenes házassági kapcsolat elkerülhetetlenül olyan kötődésekhez vezet a szülők és a gyermekek között, amelyeknek lesznek Isten-ellenes elemeik, és valószínűleg inkább kötelék, mint egészséges kötődés lesz majd a szülők és a gyermekek között. A kötelékek lázadáshoz vezetnek. Ezt időnként úgy is nevezik, hogy a keserűség gyökerének ítélete, amikor az egyik generáció bűnös magatartása visszatükröződik azokban a nyomásokban és fájdalmakban, amelyeket a következő nemzedék átél. Ez egy ördögi kör, amelyből kizárólag Jézus üdvözítő, gyógyító és szabadító hatalma által lehet kitörni.

A gyermek természetes reakciója a szüleihez fűződő Isten-ellenes lelki kötődések kötelékeiből való menekülés. Szíve mélyén a gyermek elutasítottságtól szenved. Van több, jól kitaposott ösvény, amelyeken a gyermekek elindulhatnak, amikor ki akarnak törni azokból a láncokból, amelyeket az elutasítottság rájuk helyezett.

Ezeknek a magatartási formáknak az egyik szélsőséges megnyilvánulási formája a külsőleg passzív személyiségbe történő teljes visszahúzóds (belső azonban általában a fájdalmak katlana fortyog, készen arra, hogy minden előzetes figyelmeztetés nélkül kitörjön, akár egy nyugalmi állapotban lévő vulkán), a másik véglet pedig a tizenéves korban jelentkező lázadás, amely megnyilvánulhat kábítószerek élvezetében, erőszakban, promiszkuitásban, bűnözésben, menekülésben és számos egyéb lázadó magatartásformában. A potenciális viselkedési minták köre szinte határtalan, amelynek a tinédzserkorú gyermekek megtört szívű szülei jelentik a bizonyítékát.

Ezekben a fájdalmakban és sérülésekben a démonok nagyon otthonosan mozognak. A családon belüli Isten-ellenes lelki kötődések által létrehozott belépési pontok száma szinte végtelen, és ezek közül soknak a gyökerei az elutasítottságban keresendők. De ha egyszer lábra kapott az Isten-ellenes lelki kötődésekre adott reagálás, legyen az akár lázadás, passzív mogorvaság, vagy a kettő keveréke, akkor a démonok egyre inkább hatalmat vesznek, kihasználva azokat a bűnös viselkedési mintákat, amelyek ekkorra már kialakultak.

ii) A szabad akarat megsértése

Minden bántalmazó magatartási forma következtében Isten-ellenes lelki kötődések alakulnak ki, akár abból áll ez a bántalmazás, hogy a szülők a számtalan lehetséges ok egyike miatt elutasítják a gyermeket, akár egyértelmű szexuális bántalmazást vagy manipulálást követnek el. Annak kulcsa, hogy egy lelki kötődés vajon Isten szerint való, vagy pedig Isten-ellenes, abban az igei felfogásban található, hogy mit jelent abban a szabad akaratban élni, amelyet Isten minden egyes gyermeke számára biztosított.

Istennek az a szándéka, hogy a gyermekek a szülői fegyelmezés biztonságos keretei között gyakorolhassák szabad akaratukat, amelyek aztán fokozatosan tágulnak és lazulnak, amint a gyermek felkészül a felnőtt korra és az életnek azokra a még biztonságosabb kereteire, amelyeket az Istennel való közvetlen kapcsolat tesz lehetővé, amint a gyermek személyes hitre jut Jézusban, és ezáltal felkészül az életre szellemben, lélekben és testben.

A szabad akarat talán a legdrágább ajándék, amelyet Isten az emberiségnek adott. Az a tény, hogy az ember arra használta fel szabad akaratát, hogy vétkezzen azáltal, hogy elfordult Istentől, aki megalkotta őt, Istent nem arra készítette, hogy ő is hátat fordítson teremtményének, vagy hogy megfossa az embert döntési szabadságától. Isten nem olyan emberekkel akar kapcsolatokat létesíteni, akik kénytelenek kapcsolatban lenni vele, akár tetszik ez nekik, akár nem. Ő szabad akaratot adott nekünk annak eldöntésére, hogy kivel akarunk kapcsolatokat létesíteni és hogyan akarjuk eltölteni az életünket. Az a vágya, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit által mi döntsünk úgy, hogy újra felvegyük vele azt a szövetségi kapcsolatot, amelyet a bűn szétrombolt.

Mi Isten képére lettünk megalkotva (1Mózes 1:26), és ennek - többek között - azt is kell jelentenie, hogy nekünk ugyanúgy kell viszonyulnunk másokhoz, mint ahogyan Isten viszonyul hozzánk. Nekünk is tiszteletben kell tartanunk mások szabad akaratát, és úgy kell döntenünk, hogy nem uralkodunk rajtuk és nem irányítjuk őket akaratuk ellenére. Ha mégis így teszünk, az ellentétben áll az Isten által teremtett renddel, és nyílt lázadás Istennek az emberiséggel kapcsolatos tervei és céljai ellen. Azt azonban látnunk kell, hogy azoknak a fegyelmezése, akiknek a jólétéért felelősek vagyunk, nem azonos az elnyomással és az irányítással. Fegyelmezés nélkül a gyermekek (és a felnőttek!) nem fogják megtanulni, hogyan kell élniük szabad akaratukkal olyan módon, hogy elkerüljék a további problémákat!

Az ige azt mondja, hogy a lázadás *„ugyanolyan rossz, mint a varázslás”* (1Sámuel 15:23). Ezért nem szabad elfelejtenünk, hogy mások (gyakran a félelem vagy a közvetlen démoni beavatkozás útján történő) elnyomása és irányítása a varázslás gyakorlásának fémjelzése. Ezek a Sátán módszerei és taktikái. Amikor valaki elnyomást és manipulálást alkalmaz olyan emberek irányítására, akikhez lelki kötődések fűzik, ennek hatásai éppen olyan pusztítóak, mint a közvetlen varázslás.

Ezt szemléletesen illusztrálja az a helyzet, amikor egy nyilvános alkalmon megkérem a résztvevőket arra, hogy aki úgy érzi, hogy szülei Isten-ellenes módon elnyomták vagy irányították őt, az álljon fel. Gyakran az emberek 30-40%-a is reagál. Ilyenkor megkérem őket, hogy bocsássonak meg a szüleiknek és tiszteljék őket (mert bármilyen rosszak is voltak a szüleink, akkor is Isten teremtő munkájának eszközei voltak, és azt a parancsot kaptuk, hogy tiszteljük őket), utána pedig megtöröm azokat az Isten-ellenes lelki kötődéseket, amelyek közöttük és szüleik között kialakultak.

Gondosan ügyelek arra, hogy ezt csak akkor tegyem meg, amikor a rendelkezésemre áll egy megfelelő létszámú szolgáló csoport az istentiszteleten, mert hatalmas reakciókra lehet számítani. Abban a pillanatban, amikor elvágjuk a lelki kötődéseket, felszabadulnak mind azok a démoni erők, amelyek bennük voltak, mind pedig az az érzelmi fájdalom, amelyet a - gyakran évtizedekig tartó - elnyomás és irányítás kiváltott, és szabadon ki tudnak fejeződni.

Az ilyen alkalmak során rendkívüli gyógyulások történnek. Ahhoz, hogy ezt az ember fel tudja mérni, látnia kell azokat a leveleket, amelyeket az ilyen összejövetelek után kapunk, és amelyekben az emberek leírják azokat a testi, érzelmi és pszichés gyógyulásokat, valamint kapcsolataik helyreállítását, amelyeket átéltek. Csak akkor láthatjuk meg, mennyire nélkülözhetetlen a szabadítás szolgálata annak érdekében, hogy az embereket eljuttassuk a teljességre, ha látjuk azoknak a démoni kötelékeknek a kiterjedt voltát, amelyeket a szülőkhöz fűződő Isten-ellenes lelki kötődések idéztek elő.

Azok, akik kizárólag a belső gyógyulás alkalmazásával szeretnék helyreállítani a szülő-gyermek kapcsolatokat, gyakran démoni erőkkkel szembesülnek, és észre sem veszik. Persze előfordul, hogy - szinte véletlenszerűen - alkalmanként a saját módszerükkel is leszámolnak egy-egy démonnal. Sajnos azonban egyáltalán nem szokatlan, hogy a belső gyógyulási szolgálatok hetekig, hónapokig, sőt, akár évekig is elhúzódnak, amikor megpróbálnak megoldani egy problémát, amelyet kizárólag érzelmi fájdalomnak tartanak. Az, amivel találkoznak, valójában egy fel nem ismert démon, amely egyrészt élvezi azt a figyelmet, amelyben a folyamatos szolgálat által részesül, másrészt szereti lefoglalni a lelkigondozó és a lelkigondozásban részesülő személy idejét egy teljesen gyümölcstelen szolgálattal!

A démonokat nem lehet „belső gyógyulásban” részesíteni. Ha csak ezt az egyetlen dolgot megértenék és elfogadnák azok, akik a belső gyógyulással foglalkoznak, de vagy nem hiszik el, vagy nem értik meg a szabadulás szükségességét, akkor sok régóta elhúzódó szolgálatot szinte azonnal be lehetne fejezni. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy nincs szükség belső gyógyulásra és hogy az nem is fontos. De igen, a belső gyógyulás szükséges és fontos. Csaknem ugyanilyen nagy problémákat tudnak okozni azok is, akik mindig csak démonokat akarnak kiűzni és nem értik meg a belső gyógyulás szükségességét, különösen a sérült érzelmek estében. A két szolgálatnak kiegyensúlyozott módon kéz a kézben kell haladnia a maximális eredmények elérése érdekében.

Úgy tűnik, hogy a démonok az összes Isten-ellenes lelki kötődést - bármi legyen is annak eredete - közvetlen belépési pontként tudják használni. Az olyan emberek felé végzett szolgálat esetében, akik összetett problémáktól szenvednek és nehéz múltjuk volt, azt tapasztaltuk, hogy ha szisztematikusan végigvisszük a megtérést vagy a megbocsátást az adott kapcsolatok tekintetében, majd megtörjük a lelki kötődéseket, ez nagyon hatékony alapnak bizonyul a gyógyító és a szabadító szolgálathoz. Ez az eljárás időnként annyira aláássa a démonok állásait, hogy mihelyt parancsszavunkkal elvágjuk a lelki kötődéseket, a szabadulás spontán módon megtörténik. De legtöbbször azt tapasztaljuk, hogy azoknak a démonoknak a kiűzéséhez, amelyek ezen a belépési ponton keresztül bejutottak, kiterjedt szabadító szolgálatra van szükség.

iii) Potenciálisan veszélyes kapcsolatok

A következőkben beszélünk azokról a legfontosabb Isten-ellenes lelki kötődésekről, amelyeket tapasztalataink szerint a démonok a leggyakrabban igénybe vesznek a démonizálódás erőteljes csatornáiként.

a) Szexuális partnerek a férjen vagy a feleségen kívül

Csak ritkán találkozunk olyan emberrel, aki nem szedett össze démonokat erkölcsstelen szexuális kapcsolatain keresztül. A szex elsősorban szellemi természetű, és amikor az emberek bűnös szexuális kapcsolatokat létesítenek, akkor nem lepődhetnek meg, ha a démonok

kihasználják ezt a csatornát, amelyet a bűn megnyitott a számukra. (A démonokat nem érdekli, hogy az ember tisztában van-e a szex szellemi dimenziójával.)

Olyan korban élünk, amelyben nem lehet elkerülni azt, hogy olyan emberek felé szolgáljunk, akiknek egynél több szexuális partnerük volt, és egyáltalán nem szokatlan, amikor valaki elmondja, hogy tíznél is több szexuális partnere volt már az évek során. A démoni tényező mellett, amely annyira erős az ilyen esetekben, széttöredezik a szellem és a lélek, amikor valaki szexuális kapcsolatot létesít egy újabb partnerrel.

Amikor két ember összekapcsolódik a szexben, akkor nemcsak testi, hanem szellemi egyesülés is történik. A férj és a feleség mindig érzékeli a másik szellemét, mert jogszerűen van bennük valami a másik ember szelleméből. Ez része a házasság misztériumának. De ez a szellemi tranzakció nem kizárólag azoknak a szexuális kapcsolatoknak a következménye, amelyekre házasságon belül kerül sor, hanem az összes szexuális kapcsolatnak ez a következménye, akár házasságon belül, akár azon kívül történik. Amikor tehát valakinek sok partnerrel volt már szexuális kapcsolata, akkor ez olyan, mintha a szelleme (és a lelke) szét lenne szórva. Az emberek gyakran ilyen szavakkal jellemzik ezt az állapotot: *„Időnként szeretném tudni, ki vagyok és hol vagyok”*.

Amikor valaki őszintén megtér bűnös szexuális magatartásából és megtörjük az Isten-ellenes lelki kötődéseket, gyakran azt tapasztaljuk, hogy a szolgálatnak az is fontos része, hogy megkérjük Istent, hozza vissza annak az embernek minden egyes részét, amelyek hozzátapadtak a volt partnereihez. Ami ilyenkor történik, azt az emberek gyakran így írják le: *„Úgy érzem, mintha összeállt volna a személyiségem. Amióta vissza tudok emlékezni, az első alkalommal érzem magam teljesnek”*.

A szellem szétszóródása és az a démonizálódás, amelyet a szexuális bűn előidéz, segít megértenünk, hogy a Sátán miért kísérti az emberiséget olyan könnyörtelenül ezzel a bűnnel. A szexuális bűn nagyon kiszolgáltatottá teszi az embert az ellenség számára, gyakran rettenetes büntudatot és különféle démoni kötelékeket okoz, számtalan módon.

Isten a szexet arra szánta, hogy az emberiség ilyen módon részt vehessen az ő teremtő munkájában. A Sátán nem képes teremteni, csak eltorzítani. Ha sikerül eltorzítania azt, amit Isten a szexuális kapcsolatokon keresztül adni akart az emberiségnek, akkor a nagy megtévesztő nagy eredményt ért el. A kísértő hangja: *„Csakugyan azt mondta az Isten, hogy ez rossz?”*, már sok-sok millió embert rávett olyan kapcsolatokra, amelyek által néhány perces élvezetért eladták az őket származásuknál fogva megillető jogaikat.

Sok ember számára a megbetegedésnek a promiszkuitásból származó veszélye eltöpreng a szellemi veszélyek és a szellemi vakság mellett, amelyet a féktelen szexuális élet okozott.

Tisztában vagyok azzal, hogy amikor erről beszélek, sok ember, aki ezt elolvassa, hirtelen kellemetlenül kezdi érezni magát, amint végiggondolja korábbi meggondolatlanságainak potenciális és tényleges következményeit, és eltűnődik, hogy van-e visszaút a számára. Szeretném őket bátorítani, mert van visszaút!

Számtalan embert láttunk már megszabadulni - néhányukat rendkívül drámai módon - a múltjukból, és felszabadulni arra, hogy azok az emberek legyenek, akiknek Isten rendelte őket. De a helyreállítás útja mindig a kereszten át vezet, és ezt nem lehet megkerülni. Az ige ezt mondja: *„Valljátok meg bűneiteket egymásnak, hogy meggyógyuljatok”* (Jakab 5:16). Azt tapasztaltuk - és különösen a szexualitás területén -, hogy ha a bűnös megvallja bűneit valakinek, és utána imádság által elvégezzük a szükséges szolgálatot, akkor hatalmas gyógyulások történnek az ember életében, időnként drámai testi gyógyulások is.

Általában azt tapasztaltuk, hogy az első szexuális partner gyakorolja az emberre a legmélyebb hatást. Az a pillanat, amikor az ember elveszíti a szüzességét, szellemileg drámai pillanatnak számít, amelyet általában rendkívüli érzelmek vesznek körül, amelyeknek sora a diadalmamortól a csalódottságig terjedhet. Ha erre az eseményre nem egy Isten szerinti házasság szellemi biztonságában kerül sor, akkor egy jó adag büntudat és félelem is hozzájárulhat ezekhez az érzelmekhez. Ebben a pillanatban a résztvevők különösen kiszolgáltatottak a démonok számára.

A másik olyan pillanat, amikor intenzív démoni tevékenység zajlik, akkor van, amikor az ember elárulja házastársát és házasságtörést követ el azáltal, hogy házasságon kívüli szexuális kapcsolatot létesít valakivel. Ebben a pillanatban az ember megszegi házassági esküjét, és szellemileg elválik házastársától. A szellemi világban olyan ez, mintha a bűnös fél már el is vált volna az ártatlan féltől, mivel egy új szellemi egyesülés jött létre az eredeti mellett. Egy időben történik válás és újrarázasodás!

Nem csoda, hogy a házasságtörésnek olyan mély szellemi fájdalom a következménye, hogy csak nagyon kevés kapcsolat éli túl teljes egészében a házasságtörést, függetlenül attól, hogy valaha is fény derül-e rá. Ha soha nem derül ki, akkor a házassági kapcsolat sok megfoghatatlan ok miatt fog szenvedni, és a másik fél egyfolytában azon töpreng majd, hogy vajon mivel tudna eleget tenni házastársának.

Nagyon sok házaspár továbbra is együtt marad annak ellenére, hogy az egyik fél házasságtörést követett el. De ettől a pillanattól kezdve meg kell kérdőjeleznünk annak a házasságnak a minőségét. Ahhoz, hogy egy ilyen esemény után mindkét fél teljesen meggyógyuljon, szükség van teljes megvallásra és megtérésre, utána pedig teljes megbocsátásra. Utána pedig - mivel már megtörtént a válás -, meg kell újítaniuk egymásnak tett esküjüket egymás, Isten és tanúk előtt (vagyis újból össze kell házasodniuk).

Ekkor a kapcsolatuk lehetőséget kap arra, hogy még jobb legyen, mint a házasságtörést megelőzően volt. De ha a házasságtörés titkos bűn marad, akkor az a házasság szellemileg annyira megsérül, hogy ennek minden szinten következményei lesznek.

Annak ellenére, hogy a könyvnek ez a szakasza nem a válással és az újrarázasodással foglalkozó tanulmány akar lenni, feltétlenül szót kell ejtenünk arról, hogy vannak olyan alkalmak, amikor nem az a személy a „vétkes fél” Isten szemében a kapcsolat összeomlása miatt, aki a házasságtörést elköveti, még akkor sem, ha cselekedete rábizonyosodott. Van nagyon sok olyan házasság, amelyben az a fél, aki felszínesen nézve ártatlan, annyira kiszolgáltatottá tette partnerét mélységes elutasításával vagy lekicsinylő magatartásával, hogy már el is vált a „vétkes féltől”, és szó szerint elüldözte őt a házasságukból.

Ezzel nem mentségeket keresek a házasságtörés bűnére, csak figyelmeztetni szeretném a lelkigondozókat arra, hogy legyenek nagyon tapintatosak, amikor megpróbálnak segíteni olyan embereknek, akik ilyen jellegű házassági problémákat éltek át. Lehetséges, hogy az a fél, aki felszínesen nézve ártatlannak tűnik, sokkal inkább vétkes! Nagyon könnyű beletaposni a fájó szívű emberek lelkébe. Jézus együttérzéssel és megbocsátással fordult ahhoz az asszonyhoz, akit rajtakaptak házasságtörésen. Nekünk is ugyanilyen hozzáállást kell tanúsítanunk. Ne feledkezzünk meg azonban arról, amit Jézus mondott: „*Eredj el, de többé ne vétkezzél!*”! (János 8:11).

b) A házasság előtti szexuális élet

Még azok között is létrejöhet bűnös szexuális kapcsolat, akik össze akarnak házasodni! Azok, akik megelőlegezik maguknak a házassági kapcsolatot és a házassági kötelék biztonságán

kívül megkezdik szexuális kapcsolatukat, éppen annyira kiszolgáltatottá válnak a démonok számára, mint azok, akik cserélgetik a partnereiket bármiféle házassági szándék nélkül, vagy akik házasságtörést követnek el.

Volt valaki, aki megvallotta, hogy három hónappal az esküvőjük előtt megkezdtek szexuális kapcsolatukat (házasságuk előtt vagy után egyiküknek sem volt egyetlen másik partnerük sem). Ez az asszony röviddel a házasságkötésük után epilepsziás lett. Amikor először szolgáltunk felé, erről semmit sem tudtunk. De ő meghallotta és megértette ezt a tanítást, és Isten elé akarta vinni ezt az ügyet. Miután megvallotta ezt a bűnt és megtörtük a férjéhez fűződő kapcsolatának Isten-ellenes dimenzióját, azonnal megparancsoltuk a sötétség erőinek, hogy távozzanak el. Amikor a démonok kimentek belőle, az asszony összeesett, és egy hatalmas epilepsziás rohamot élt át összejövetei helyiségünk padlóján.

Tíz perc múlva volt még egy rohama, de utána felállt, és kijelentette, hogy teljesen meggyógyult. Megkérdeztük tőle, hogy ezt honnan tudja. Elmondta nekünk, hogy a legmagasabb engedélyezett dózisban szedte az epilepszia elleni gyógyszereket, de ennek ellenére is sok rohama volt. A rohamok után általában két-három napot elsötétített szobában kellett eltöltenie, hogy kiheverje a fájdalmat, a traumát és a villogó fényeket. De miután átélte azt a két rohamot a szolgálat során, azonnal felkelt, és remekül érezte magát!

Három év múlva levelet kaptunk tőle, amelyben elmondta, hogy (orvosával együttműködve) néhány hét alatt fokozatosan abbahagyta a gyógyszerek szedését. Azóta egyszer sem volt rohama, és gyógyszert sem szedett. Az ő esetében a szexuális bűn nyitotta meg az ajtót a betegség két szelleme számára, amelyek epilepsziát okoztak nála, és mihelyt Isten-ellenes kapcsolatát megszenteltük Isten előtt, az epilepszia átka azonnal megnyilvánult.

Nem vagyok biztos abban, hogy az epilepszia szellemei valaha is megnyilvánultak volna nála, ha úgy dönt, hogy házasságtörő életmódot fog folytatni más és más partnerekkel. Ebben az esetben megtörténhetett volna, hogy a betegség szellemei átadódnak a gyermekeire, akik nem értették volna, honnan származik az epilepszia. Sok ember szenved olyan démonok hatásaitól, amelyek őseik bűnei által jutottak be a családba, csak éppen soha nem vették észre. Csak egyetlen válasz létezik: megbocsátás az ősöknek, megtérés minden ismert bűnből, a lelki kötődések elvágása és szabadulás: ez vezet el a gyógyuláshoz.

A fenti történetből nem szabad azt a következtetést levonnunk, hogy minden epilepsziás szexuális bűnt követett el. Ez nem így van. Abba a tévedésbe sem szabad beleesnünk, hogy aki szexuális bűnt követ el, az mind epilepsziás lesz. De ennek az asszonynak az esetében ez történt. Azoknak a démonoknak a természete, amelyek a bűn által behatolhatnak az emberbe, a kéjvágy szellemeitől a meghatározott betegségeket előidéző szellemekig terjedhet. A következők megidézése az időnként az határozza meg, hogy milyen démonok voltak abban az emberben, akivel az érintett személy szexuális kapcsolatra lépett.

Egy alkalommal szolgálatot végeztem egy férfi felé, akinek sok szexuális partnere miatt nagyon sok lelki kötődése volt. Módszeresen megtörtem a lelki kötődéseket, amelyek az első négy szexuális partneréhez fűzték őt. De amikor eljutottunk az ötödik nőhöz, a férjében lévő démon felordított: „*Őt nem adom!!*” Kiderült, hogy az a bizonyos nő aktívan részt vett varázslásban, és a vele folytatott szexuális kapcsolaton keresztül a férfi erősen a varázslás befolyása alá került. Azok a sötét erők, amelyek a férjében uralkodtak, nem sokat törődtek azzal, hogy elveszítik azt a négy démont, amelyek az első négy partnerrel folytatott szexuális kapcsolat útján léptek be az életébe, de azok a démonok, amelyek az ötödik nőn keresztül fertőzték őt meg, nagyon fontosak voltak a démoni királyság számára. Súlyos csatát kellett megvívunk ahhoz, hogy teljesen megszüntessük a démonok jogát az ott maradásra, és ehhez szükség volt megtérésre és szabadulásra.

c) A házasságon belül

Amint a fentiekben már utaltunk erre, nem biztos, hogy minden rendben van a házassági kapcsolatban, még akkor sem, ha a felek a jelek szerint boldogan élnek egymás mellett, és egyikük sem akar házasságtörő kapcsolatot létrehozni. Van nagyon sok olyan házasság - még keresztény körökben is -, amelyet nagyon jól álcáznak a külső szemlélők számára, de amelyek nagyon távol állnak az Isten által rendelt kapcsolattól, az örömteli szellemi, lelki és testi egységtől, amelyet a következő dolgok jellemeznek:

- i) A kapcsolatban résztvevő két fél teljes bizalma a másik félben
- ii) Egymás kölcsönös tisztelete
- iii) Egymás ajándékainak és képességeinek értékelése és bátorítása
- iv) Gátlásoktól mentes szexuális kapcsolat, amely a szellemi, lelki és testi harmónia gyümölcse
- v) Gondviselés egymásról és az Istentől kapott gyermekekről
- vi) Az a közös vágy, hogy Isten akarata legyen a legfontosabb kapcsolatukra nézve, és
- vii) Nincs uralkodás vagy manipulálás egyik fél részéről sem!

Tisztában vagyok azzal, hogy amikor a fenti fogalmakkal írok le egy házasságot, akkor sokkal inkább egy célról, nem annyira az átlagos házasságról beszélek, akár keresztény, akár világi házasságra gondolunk. Azt viszont kijelenthetem, hogy minél jobban eltávolodik az eszményképtől egy házaspár, annál valószínűbb, hogy kapcsolatuk Isten-ellenes dimenziója belépési ponttá válik a démonok számára. Nagyon gyakran előfordul, hogy olyan embereket kell lelki-gondozásban részesítenünk, akik egy kapcsolaton belül úgy viselkedtek, mint akik teljes szabadsággal rendelkeznek arra, hogy úgy bánjanak házastársukkal, ahogyan akarnak, kihasználhatják és bántalmazhatják őt, aztán panaszkodnak, amikor a másik fél nem bírja őt tovább elviselni, és otthagyja valaki másért!

A házassági kapcsolaton belüli manipulálás és elnyomás a felelős sok boldogtalan házasságért, és ez nem egyéb, mint bűn! A házasság egyik felet sem jogosítja fel arra, hogy a házassági kötelék leple alatt Isten-ellenes lelki kötődések áldozatává tegye házastársát. Szomorú, de az egyház csak nagyon kevés tanítással szolgál arról a témáról, hogy a házastársaknak hogyan kell viselkedniük egymással, a manipulálás vagy az elnyomás felhasználása nélkül. Ez az egész terület nagyon kevés figyelemben részesül. A legtöbb ember teljesen tudatlan azzal kapcsolatban, hogy ha a házasság ilyen módon Isten-ellenessé válik, az milyen károkat okoz, és milyen hatalmas démoni erők szabadulnak fel.

Szeretnék megemlíteni néhány klasszikus taktikát, amelyet a partnerek egymás ellen fel szoktak használni:

A házasság kezdetén a férjből erőszakosan kitör az indulat. A feleség annyira fél attól, hogy ez valaha is megismétlődik, hogy házasságuk további részében lábujjhegyen oson a férje körül, nehogy még egyszer felébressze az „alvó oroszánt”. A férj ilyen módon teljesen az irányítása alatt tartja a feleségét a félelem által. A házasságnak ez az aspektusa Isten-ellenes és démonikus.

Ha a feleségnek valaha is módja nyílik arra, hogy segítséget kapjon, akkor el kell vágni ezt az Isten-ellenes kötődést és meg kell őt szabadítani az elnyomás és a félelem szellemeitől, amelyek addig kötelékükben tartották őt. A férjnek pedig nagyon őszintén meg kell térnie abból, amit tett. Neki is keresnie kell az Urat a saját problémái miatt, amelyek ilyen

viselkedésre készítették őt. Ha egy férfi így viselkedik - és ez a viselkedés meglehetősen általános -, az a saját súlyos problémáit jelzi, amelyek feltételezhetően a gyermekkori elutasítottságából és félelmeiből fakadnak.

A kapcsolat másik oldalán viszont az áll, hogy a feleség gyakran lekicsinylően viselkedik a férjével, különösen a szexuális életükben, és a szexet jutalmazásként, illetve annak megtagadását büntetésként használja annak érdekében, hogy valamilyen viselkedésre kényszerítse a férjét. Általában egyik fél sem érti teljes mértékben, mi történik ilyenkor, de szíve mélyén a férfi tudja, hogy a felesége nem sokra értékeli őt mint férfit, a nő pedig tudja, hogy ha nem tartja a kezében házasságuknak ezt a területét, akkor elveszíti azt a hatalmát, amelyre szüksége van ahhoz, hogy biztonságban érezhesse magát.

Ezek csak példák voltak. Sok más módja is van annak, ahogyan egy házasság Isten-ellenes módon eltorzulhat, de a probléma gyökere mindig a manipulálásnak, az elnyomásnak és az irányításnak valamilyen változata. Minden ilyen esetben el kell vágni az Isten-ellenes lelki kötődéseket, hogy az emberek megszabadulhassanak kapcsolatuk démoni dimenzióitól, és megfelelő szellemi tekintélyt gyakorolhassanak házasságukon belül, amely ezt követően Isten szerint való lehet. A folyamat gyakran nagyon fájdalmas, de ha nem tesszük meg ezeket a merész lépéseket, akkor házasságuk továbbra is ugyanilyen marad, és arra számíthatnak, hogy a helyzet a jövőben egyre csak rosszabbodni fog, egészen idős korukig, és a házasságuk fáján megmaradó gyümölcsök nagyon egészségtelenek és keserűek lesznek.

És végül: mielőtt továbblépnénk más lelki kötődésekre, meg kell említenünk, valamit. Annak ellenére, hogy két ember házasságban él, nincs joguk arra, hogy olyan módon használják egymást szexuálisan, amelyeket egyébként bántalmazásnak vagy perverzióknak minősítenék. Sok olyan házaspárt részesítettünk már lelkiigondozásban, ahol az egyik fél szexuális bántalmazás áldozatának érezte magát. Ez általában annak a következménye, hogy a férfi olyan dolgokat akart a feleségétől, amelyekben a nő nem akart részt venni (például anális vagy orális szex). A szolgálat során azt tapasztaltuk, hogy a szexuális perverziók még a házasságon belül is közvetlen démoni belépési pontot alkotnak, és hogy azoknak a házaspároknak is szabadulásra van szükségük, akik perverz módon éltek szexuális életet.

Viszont azt is el kell mondanunk, hogy a szexuális kapcsolat a házasság normális, jogszerű és szükséges része. Pál határozottan leszögezi (1Korinthus 7:5), hogy a szexuális élet felfüggesztésének a házasságon belül csak egyetlen oka lehet, mégpedig az imádkozás, de ilyenkor is csak rövid időre, mert ha hosszabb ideig megtagadják magukat egymástól, akkor fennáll annak veszélye, hogy kísértésbe esnek.

Az a férj, vagy feleség, aki megtagadja társától azt, hogy rendszeresen és készségesen szexuális életet éljen vele, bántalmazza a partnerét. Sok olyan férfit részesítettem már lelkiigondozásban, aki egy „piszkos öregembernek” érezte magát azért, mert szexuális életre vágyott a feleségével. Ugyanakkor sok nőnek is segítségre volt szüksége azért, mert középkorú férjük elveszítette érdeklődését a feleségükkel folytatott szexuális élet iránt.

Időnként azt érzem, hogy az a mód, ahogyan a feleség a saját testéhez viszonyul, erősen elkedvetlenítő hatást gyakorol a férjére, más esetekben viszont azon tűnődtem: nem lehetséges-e, hogy a férjet már azért nem érdekli a felesége, mert valahol máshol keresi a szexuális beteljesülést, akár más kapcsolaton keresztül, vagy - és keresztény házasságokban ez az általánosabb - pornográfián és önkielégítésen keresztül.

Sok és sokféle Isten-ellenes lelki kötődés alakulhat ki a házastársak között. Ha pedig van a kapcsolatban valami Isten-ellenes vonás, akkor fennáll a démonizálódás veszélye. A helyzet az, hogy minél közelebb áll hozzánk valaki, annál nagyobb a kapcsolatunkban a

fájdalom és az öröm lehetősége. A házastársak közötti kapcsolat gyógyulásának szükséges feltétele az Isten-ellenes lelki kötődések elvágása és a démonoktól történő szabadulás.

d) Szülők és gyermekek

A legtöbb szülő nagyon boldog, ha gyermekáldásban részesül. Teljes mértékben részt vesznek a gyermekek felnevelésének örömeiben (és nehézségeiben). Vannak azonban olyan szülők, akiknek a teljes személyisége a szülői szerep betöltésének csapdájába esik. Különösen igaz ez az édesanyák esetében. Ha a házassági kapcsolat önmagában is bizonytalan, vagy ha nincs saját hivatása, amelyet folytathatna, miután a gyermekek felnőttek, akkor nagyon határozott lépéseket kell tenni a potenciális problémák megelőzése érdekében. Ugyanis Istennek nem az a szándéka, hogy a teljes személyiségünket megkötözze az, hogy gyermekeink tőlünk függenek.

Vannak olyan nők, akik a tőlük függő gyermekek jelenlétében találják meg a biztonságérzetüket. A gyermekek jelentik a számukra a megerősítést és a dédelgetést, és ha férjüktől nem kapják meg a házasságnak ezeket a nélkülözhetetlen elemeit, akkor könnyen megtörténhet, hogy egy tartalék alkatrésznek érzik magukat, akiknek nincs semmi jövőjük, miután a gyermekek felnőnek és kirepülnek a családi fészekből.

Az ilyen asszonyok minden tőlük telhetőt el fognak követni annak érdekében, hogy akkor is függő helyzetben tartsák a gyermekeiket, amikor azok már régen elérték a felnőttkort (az önállóságot), hogy továbbra is nélkülözhetetlennek érezhessék magukat. De ez akkor is bűn, bármilyen köntösbe is van felöltöztetve, mert ez egy kísérlet arra nézve, hogy megfosszák gyermekeiket szabad akarattuktól és függetlenségüktől, amely nélkül viszont soha nem élhetnek sikeres felnőtt életet. Különösen valószínűtlen, hogy a házasságuk sikeres lesz, mert az édesanyjukhoz fűződő kötelékek túlságosan erősek lesznek ahhoz, hogy megfelelő módon viszonyulhassanak új partnerükhöz.

A sikeres házasság bibliai képlete az elhagyás és a ragaszkodás. A szülői otthon és biztonság elhagyásának egyértelműnek és véglegesnek kell lennie. A ragaszkodás jelentése ebben a vonatkozásban a házassági kapcsolatban való összekapcsolódás, amely kapcsolat független minden más emberi kapcsolattól. Az „elhagyás” szó jelentése magában hordozza valaminek az elvágását, és nem csak annyit jelent, hogy búcsút veszünk valakitől a következő találkozásig!

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy a szülők soha többé nem láthatják gyermekeiket. Azt jelenti, hogy a gyermekek szabadon viszonyulhatnak szüleikhez, érett és felnőtt módon, és nem kell félniük attól, hogy felnőtt kapcsolatokat ápoljanak a szüleikkel, mert tudják, hogy azok nem fognak uralkodni rajtuk. De ez csak akkor történhet meg, ha a szülők hajlandók ilyen értelemben „elveszíteni” - gyermekeiket, hogy aztán újból visszanyerjék őket egész hátralévő életükre.

Újra meg újra megdöbönt, amikor azt látom, hogy a szülők micsoda démoni erőket vetnek be gyermekeik ellen annak érdekében, hogy kötelékükben tarthassák őket. Amikor elvágjuk ezeket a kötelékeket, gyakran hihetetlen érzelmi fájdalmak fakadnak fel és hatalmas szabadulások történnek. Amikor valakinek a testi gyógyulásáért imádkozunk, arra is nagyon oda kell figyelniük, hogy azok a betegségek, amelyek a generációs vonalon keresztül öröklődnek, gyakran a szülők elnyomásán keresztül adódnak át. Amikor elvágjuk az ilyen jellegű Isten-ellenes lelki kötődéseket, azok a betegségek, amelyek korábban minden imádságnak ellenálltak, nagyon könnyen meggyógyulnak szabadulás által.

Bárcsak minden házasságkötési istentiszteleten a menyasszonynak az édesanyja is (és nemcsak az édesapja, amint hagyományaink előírják) „odaajándékozna”⁵ leányát, és a vőlegény szülei is ugyanígy felszabadítanák gyermeküket. Sok szívfájdalom és anyós-probléma egy csapásra megoldódna!

7. Szexuális bűn

Az Isten-ellenes lelki kötődések démoni veszélyeivel foglalkozó előző részekben már érintettem a szexualitást, a szexuális bűnt és a szexuális kapcsolatokat sok különféle aspektusát. A szexualitás az élet sok területére kihatással van, és ebben a szakaszban össze akarom gyűjteni azokat a különféle módokat, ahogyan a szexualitást az ellenség eltorzíthatja, és így a démoni belépési pontok gazdag választékát hozhatja létre, amelyeket aztán olyan nagy élvezettel használ fel.

Azoknak az előnyöknek egy része, amelyeket az egyház az ellenségnek adott, azáltal keletkezett, hogy nem tanítunk szexuális etikát pozitív és hasznos módon a fiatalok egymást követő generációinak. A Biblia nem a mai kor álszemérmes és prűd hozzáállását képviseli a szexualitással szemben. Sok helyen nagyon világosan beszél erről a kérdéstről. Ha felületesen szemléljük az egyház tanítását, akkor hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy a keresztények nem a szexuális szaporodás által születtek erre a világra, hanem rendelkezniük kell egy saját különleges és szexmentes módszerrel gyermekek nemzésére!

A szaporodás módja, amit az emberiség kapott, Isten teremtő munkájának egy semmihez sem hasonlítható része. Ezáltal ő úgy döntött, hogy nemcsak teremtő hatalmát osztja meg az emberrel, hanem ad az emberiségnek valami olyan dolgot, amely ismeretlen az egész teremtett világ többi része számára. Kizárólag az emberről mondja azt a Biblia, hogy Isten képére és hasonlatosságára lett megalkotva, de ugyanezt nem mondja sem a kutyákról, sem a majmokról, és semmi más lényről sem. Csak mi rendelkezünk azzal a képességgel, hogy megismerjük egymást szellemben, hogy megtapasztaljuk egymás érzelmeit és hogy nemi szerveinken keresztül testileg is összekapcsolódjunk.

Az a szexuális kapcsolat, amely nem tükrözi vissza ezt az isteni és szellemi megismerést, kevesebb annál, amit Isten az emberiségnek szánt. Meglehetősen különösnek tűnhet, és különösen azok számára, akik a keresztény hitet összekapcsolják a prűdséggel, hogy ez csak azoknak a hívőknek a számára elérhető, akik valóban ismerik Istent, akik ennek következtében képesek egymást is valóban megismerni (nemcsak testileg, hanem szellemileg is), és akiknek a számára a szex magában hordozza azt a lehetőséget, hogy kihozza belőlük a legjobbat!

Az a gondolat, hogy a házasságon belül a jó szexuális kapcsolat és a keresztény hit kéz a kézben jár, bizonyos emberek számára túl van a józan ész határain, mások számára viszont, akik traumatikus és fájdalmas tapasztalatokat szereztek a szexuális életükben, a lehetőségek határain van túl! Mindenki fájdalommal és problémákkal lép be a házasságba. Ha ezek nem gyógyulnak meg, akkor valamilyen mértékben befolyást fognak gyakorolni a leendő partnerek szexuális kapcsolatára.

Én azonban hiszem, hogy ha a kapcsolat nem omlott össze jóvátehetetlenül olyan bűn miatt, amellyel nem számoltak le, vagy rejtett szexuális bántalmazás miatt, és ha mindkét fél hajlandóságot tanúsít, akkor az örömteli szexuális élet helyreállítása nemcsak lehetséges, hanem erősen kívánatos is. És nem szabad megfélemedkeznünk arról, hogy ez a keresztény gyógyulás-

⁵ Lefordíthatatlan szójáték. A 'give away' kifejezés arra a szertartásra utal, amikor az édesapa az oltárhoz vezeti leányát és ott átadja a vőlegénynek, ugyanakkor elajándékozást is jelent. A fordító megjegyzése.

nak egy olyan területe, amelyet a Sátán foggal-körömmel akadályozni igyekszik. Nem tudja elviselni azt az örömet, amelyet a házastársak együttesen átélnek, és fél azoktól a gyümölcsöktől, amelyek megjelennek annak következtében, hogy két ember, akik jogszerűen házasok, kiteljesítik lehetőségeiket Isten előtt. Ha két ember teljesen összekapcsolja az életét és kapcsolatuk minden szempontból beteljesül, akkor ők egy nagyon erőteljes párost alkotnak, és az ellenség csak nagyon nehezen tudja bennük megvetni a lábát.

Azáltal, hogy ennyire kihangsúlyoztam a házasságon belüli szexuális életre vonatkozó fenti megjegyzéseket, csak azt a tényt akartam kihangsúlyozni, hogy Istennek az volt a szándéka, hogy a szexuális élet a házasságra korlátozódjon. Nem azt akartam mondani, hogy az egyedülálló embereknek nincs szexualitásuk és nincsenek szexuális problémáik. Az egyedülálló emberek szexuális problémái gyakran sokkal súlyosabbak, különösen azért, mert olyan korban élünk, amikor a társadalmi légkör nagyon erősen bátorítja a házasságon kívüli szexuális élettel szembeni laza hozzáállást.

Egyértelmű, hogy a szexuális bűnök által előidézett démonikus problémák mind az egyedülálló, mind pedig a házas emberekre hatással vannak, csak nagyon különböző módon. Az a szellem, amely valamilyen szexuális bántalmazás útján lépett be egy lány életébe, arra törekszik majd, hogy egy életre elvegye a kedvét a házasságtól, annak szexuális vonatkozása miatt. Ugyanakkor mint személynek kétségbeejtő szüksége lesz szeretetre és társra. Tehát abban a fájdalmas kutyaszorítóban fog vergődni, hogy vágyakozni fog egy olyan kapcsolatra, amelyet a saját akaratából megtagad saját magától. Mindig olyan jelzéseket ad majd a férfiaknak, hogy barátokat akar, de intimitást nem. De nincs túl sok olyan férfi, aki hajlandó lenne ilyen feltételek mellett házasságra lépni, és sok potenciális házassági kapcsolat soha nem teljesül be. Ha nem ismerik fel a helyzet démoni gyökereit, akkor az áldozat számára nincs semmi remény.

Mivel a szex annyira erősen szellemi természetű, egyértelmű, mennyire fontos annak megértése, hogy a Sátán milyen módokon torzítja el a szexualitást annak érdekében, hogy szétrombolja azt a szellemi dimenziót, amely miatt a keresztény szex olyan csodálatos lehetőségeket tartogat a házasságon belül, és amely annyi frusztrációt, sőt kétségbeesést okoz az egyedülálló embereknek.

A lelkipásztori tapasztalataink arra utalnak, hogy sok keresztény szexuális élete messze elmarad attól, amit Isten nekik szánt. Nagyon fontos azt megértenünk, hogy az ellenség hogyan okoz nekünk problémákat, mert csak így tudjuk azokat legyőzni.

Az alábbiakban ismertetem azokat a legfontosabb módokat, ahogyan a démonok behatolnak az emberek életébe és befolyásolják szexuális életüket:

i) Generációs szexuális bűn

Amint korábban már hivatkoztam erre, az ősök bűnei olyan démoni erőket szabadíthatnak fel, amelyek aztán befolyást gyakorolnak a következő generációkra. Például, ha a családban múltja van a házasságtörésnek, akkor ennek nemcsak az lesz a következménye, hogy a későbbi generációk hajlamosabbak lesznek arra, hogy elfogadják a házasságtörő kapcsolatokat, hanem valószínű, hogy működni fog bennünk a házasságtörés szelleme, amely arra kényszeríti a család tagjait, hogy folytassák ezt az életmódot.

ii) Szexuális bántalmazás

Ha valakit szexuálisan bántalmaztak, függetlenül a bántalmazás súlyosságától, mindig fennáll a démonizálódás lehetősége, mert a démonok mindig arra törekednek, hogy eltorzítsák és rombolják az Isten szerint való kapcsolatokat.

Például lehetséges, hogy egy lányt csak egyszer bántalmaztak szexuálisan, még egészen kicsi gyermekkorában. Bármilyen traumatikus volt ez az esemény, valószínű, hogy a múlt más eseményei mélyen maguk alá temetik ennek emlékét. Az a démon azonban, amely az esemény által bejutott az életébe, nem felejt, és amikor ez a lány férjhez megy egy keresztény férfihoz, akkor a démon (gyakran a félelem szelleme) minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy beavatkozzon szexuális életükbe.

Az ezen a területen átélt szenvedések hatalmas pusztításokat végeznek a kapcsolatban és tönkreteszik azokat a lehetőségeket, amelyeket a férfi és a nő Istentől kapott. Ezért egyáltalán nem szokatlan azt látni, hogy azok a szellemek, amelyek a bántalmazás által bejutottak, röviddel a házasságkötés után a felszínre jönnek, jóllehet az emberek gyakran nem ismerik fel mi-benlétüket. Ha a nő nem szabadul meg, akkor a házaspár valószínűleg nagyon sok fájdalmat fog átélni, mielőtt arra kényszerülnének, hogy beletörődjenek egy nagyon nem megfelelő szexuális kapcsolatba, vagy hogy teljesen lemondjanak kapcsolatukról.

Lehetséges, hogy közben arra bátorítják őket - általában nem keresztény - házassági tanácsadók, hogy próbáljanak ki mindenféle dolgot annak érdekében, hogy segítsenek ezen a helyzeten, ide számítva még a pornográfiát és a perverz szex különféle módjait is. Az ilyen módszerekkel talán el lehet érni némi ideiglenes javulást a szexuális élet bizonyos vonatkozásaiban, de a végeredmény mindig az lesz, hogy az ilyen gyakorlatok útján még több démon nyer belépést az életükbe, és végül még súlyosabb problémáktól kell majd megszabadulniuk. Időnként az a benyomásunk, hogy a házaspárnak a kezébe adtak egy lapátot, hogy ássák meg a saját sírjukat. Ha egy szexuális kapcsolat szellemi okok miatt nem funkcionál, azon nem lehet segíteni olyan magatartással, amelynek az a célja, hogy a lélek és a test felhasználásával a kapcsolatnak kizárólag a testi vonatkozásain segítsen.

A fentiekkel nem azt akarom mondani, hogy nincs helye a tanácsadásnak és a lelkipozásnak, ha valakinek az érzelmeivel problémák vannak, vagy egészségügyi tanácsadásnak valamilyen tényleges testi probléma esetén, akár a férfi, akár a nő szenved ezektől, mert egyértelmű, hogy szükség van ilyen jellegű segítségre. Csak annyit akartam mondani, hogy ha nem oldják meg a szellemi (démoni) problémákat, akkor minden segítség vagy lelkipozás legfeljebb rövid távon nyújt reménységet, és ha ez a reménység szétzúródik, akkor ennek még nagyobb fájdalom és kétségbeesés lesz a következménye.

iii) Elnyomó lelki kötődések

Az elnyomó jellegű szülői lelki kötődések előrevetítik a házasságon belüli egészséges szexuális kapcsolat kudarcának árnyékát. Például, ha az anya uralkodik a gyermekben, akkor ennek eredményeként a gyermekben gyakran egy olyan szellem van, amely az anyán keresztül jutott be az életébe. Az ilyen jellegű gonosz szellemek gyakran még az anya jellemét és uralkodását is leutánozzák, ezért az érintett személy akkor is érzi magában édesanyja befolyásának elnyomását, amikor távol vannak egymástól.

A házasság által jogszerűen kilépünk a szülői felügyelet alól. Az uralkodó anyai szellem mindig megpróbálja megakadályozni a szabadságra irányuló ilyen jellegű törekvéseket. Ezt a legnyilvánvalóbb módon a hálószobában lehet megtapasztalni. Például voltak férfiak, akik beszámoltak nekem arról, hogy amikor szexuális életet éltek a feleségükkel, mindig úgy érezték, mintha feleségük édesanyja is ott lett volna velük, vagy ami még ennél is rosszabb, mintha

ilyenkor az anyósuk feküdt volna mellettük az ágyban! Ezek a férfiak a valóságban azt tapasztalták, hogy anyósuk szelleme megnyilvánult annak érdekében, hogy megfossza őket attól a szabadságtól, amelyet a feleség választott, amikor férjhez ment.

Olyan példát használtam illusztrációként, amikor a férfi szembesült anyósának szellemével a feleségében. A gyakorlatban ennek fordítottja is ugyanilyen általános jelenség! A nők is szembetalálhatják magukat férjük édesanyjának szellemével, amely annyira elnyomása alatt tartja a férfit, hogy nem képes úgy viszonyulni feleségéhez mint feleséghez, hanem csak mint édesanyjának helyettesítőjéhez! Nagyon sok - keresztény és világi - házasság megfeneklik ezen a sziklán.

Ennek megértése után könnyű meglátni, mennyire fontos megtörni a szülőkhöz fűződő Isten-ellenes lelki kötődéseket és megszabadítani az embereket minden uralkodó és elnyomó szellemtől, amely a generációs vonalon keresztül átadódott rájuk. E nélkül a szabadság nélkül az egészséges és felszabadító szexuális kapcsolat lehetősége a házasságon belül, valamint egyedülálló esetében az egészséges és irányítható szexualitás lehetősége erősen korlátozott, amelynek következtében nagyon nehéz lesz ellenállni a különféle szexuális kísértéseknek, amelyeknek köre a pornográfiától a házasságon kívüli szexuális kapcsolatok létrehozásáig terjed.

iv) Házasság előtti szexuális kapcsolatok és próbaházasságok

A szexuális kapcsolatok minden olyan formája bűn, amelyekre nem a házasság biztonságos keretei között kerül sor. Szomorú, de a szexuális bűnöket gyakran nem vallják meg nyíltan és nem számolnak le ezekkel Isten előtt. A meg nem vallott és ezért meg nem bocsátott bűn könnyű terepet jelent az ellenségnek ahhoz, hogy bejuttassa az életünkbe a démonait és azok ott is maradjanak.

Minden egyes alkalommal, amikor valaki házasságon kívüli szexuális kapcsolatra lép valakivel, létrejön egy Isten-ellenes lelki kötődés, és a démonok jogot kapnak a belépésre. Minél mélyebben belemérik valaki az ilyen jellegű erkölcstelen kapcsolatokba, annál erősebben megragadják a résztvevőket a démonok, és ez nyitott kapuvá válik a további, és néha még kiterjedtebb démonizálódás számára. A lelkigondozás során azt tapasztaltuk, hogy (tapintatosan) fel kell tárnunk a korábbi szexuális kapcsolatok egész területét, különösen azoknak az embereknek az esetében, akik a jelek szerint már régóta különféle (egészségi vagy más jellegű) problémákkal küszködnek, amelyek tartósan fennállnak minden nyilvánvaló ok nélkül, vagy amelyeket nem lehet diagnosztizálni.

Például gyakran azt tapasztaljuk, hogy a betegségek szellemei vagy okkult szellemek gyakran kihasználják egy Isten-ellenes lelki kötődést és átadódnak az egyik szexuális partnerről a másikra. Vannak emberek, akik idejétmúltnak tekintik azokat a mércéket, amelyeket Isten a Bibliában lefektetett. Nincs szükség túl sok tapasztalatra a szolgálatnak ezen a területén ahhoz, hogy megértsük: azok nem rendelkeznek naprakész információkkal, akik szexuális bűnöket követnek el!

v) Orális és anális szex

Isten úgy tervezte meg a férfit és a nőt, hogy képesek legyenek egyesülni azáltal, hogy a férfi nemi szervét behelyezik a női nemi szervbe. Az ezt követő orgazmus erőteljes öröm forrása mindkét partner számára, és a nőbe kilövellő spermium megtermékenyíti a petesejtet, és így

megtörténhet a szaporodás. A spermiumnak bármilyen más nyílásba történő ejakulálása annak eltorzítása, amit Isten az emberiség számára tervezett és szánt.

Azt tapasztaltuk, hogy azok az emberek - akár házasok, akár nem -, akik részt vettek a szexuális életnek ilyen perverz formáiban, akkor beléptek az életükbe hasonlóan perverz démonok. A következmények között az érintett és a környező szervek - gyakran orvosilag diagnosztizálhatatlan - betegségeitől kezdve az egyre perverzebb szex utáni fokozódó kény- vágyig sok minden előfordult. Miután a démonok a perverzítés kapuján keresztül beléptek, mindig arra bátorítják az embereket, hogy járjanak ezen az ösvényen.

Semmiféle indokkal nem szabad bátorítani az orális és az anális szexet, még azoknak az embereknek az esetében sem, akik valamilyen testi ok miatt nem képesek normális módon szexuális életet élni. Az orális és az anális szex alapvető démoni belépési pontnak számít.

vi) Homoszexualitás és lesbikusság

Az ige kifejezetten tiltja a homoszexuális életstílust. Az Ó- és az Újszövetségben egyaránt vannak olyan igeszakaszok, amelyek ezt kihangsúlyozzák (3Mózes 18:22; Róma 1:26-32). Hiába próbálják sokan átértelmezni az igét a különféle társadalmi vagy kulturális megfontolá- sok fényében, nem tudják annyira elvenni az élet annak, amit Isten igéje mond erről a kérdé- sről, hogy akár még a liberális teológusokat is meg tudják győzni annak ellenkezőjéről, hogy Isten a homoszexualitást és a lesbikusságot helytelen dolognak tartja.

Azt azonban megfigyeltem, hogy azoknak körében, akik olyan dolgokat hirdetnek, mint „keresztény melegek mozgalma” (ilyesmi ugyanúgy nem létezhet, mint a keresztény jóga) erősen megfigyelhető az ige tekintélyétől való idegenkedés bármilyen kérdésben. Miután kijelentik, hogy a homoszexuális kapcsolatok elfogadhatóak, az ember kénytelen hasonlóan liberális nézeteket elfogadni az ige többi részével kapcsolatban is. Ezek után már nem létezik semmiféle olyan, az igére épülő standard, amelyet ésszerű módon fenn lehetne tartani.

A bármilyen jellegű homoszexuális kapcsolatokban való részvétel annyira egyértelmű alapot kínál a démonoknak, hogy nemigen lehet olyan emberrel találkozni, aki akár homoszexuális bántalmazás áldozatává vált, vagy akár szándékosan, akár tudatlanságból ilyen jellegű kap- csolatokba keveredett másokkal, mégsem démonizálódott és nem volt szüksége szabadulásra. Például van sok olyan férfi, akiket kisfiú korukban idősebb férfiak rossz szándékkal meg- érintettek és ezáltal homoszexuálisan bántalmaztak. Ha valaki ilyen módon homoszexualitás áldozatává vált, vagy szándékosan részt vett homoszexuális kapcsolatokban, az időnként démoni okokból impotenssé válhat házasságán belül, amely egyébként teljes mértékben Isten szerint való.

Az AIDS világméretű elterjedésében is jelentős szerepet játszott a homoszexuális erkölcs- tenség. Még nem keresztény orvosok is világosan kihangsúlyozzák, hogy ha nem létezne férfiak közötti homoszexuális kapcsolat, akkor az AIDS nem terjedhetett volna el ilyen mértékben. De ez a betegség már elterjedt, és sok olyan ember is az áldozatává válik, akinek soha nem volt homoszexuális kapcsolata. Az atyák bűneinek következményei drámai módon jelennek meg azokban a gyermekekben, akiknek a szüleit már fogantatásuk előtt megfertőzte a HIV vírus.

A homoszexualitásnak sok lehetséges oka van, de hiszem, hogy minden olyan esetben, amikor elnézően viselkednek a homoszexualitással szemben azon az alapon, hogy nem a homoszexuális személy akart homoszexuális lenni és nem volt személyes döntési lehetősége ebben a kérdésben, figyelmen kívül hagyják azt, hogy a homoszexualitásnak alapvetően szelle- mi forrásai vannak. Hiszem, hogy a bűnvallást és a megtérést követően a

homoszexuálisok megszabadulhatnak és meggyógyulhatnak, és hogy ennek kell lennie a keresztények normális reagálásának, amikor egy homoszexuális segítséget keres. Azzal nem segítünk neki, hogy elnézően viselkedünk az életstílusához kapcsolódó bűnnel szemben, amikor ő a szellemében tisztában van azzal, hogy Isten nagyon világosan elmondta: a homoszexualitás bűn, és ellentétes az emberrel kapcsolatos terveivel és céljaival.

A homoszexuális hajlamok legfontosabb lehetséges okai a szabadulás szempontjából a következők:

a) A homoszexualitás generációs szelleme, amely átadódott vagy az anyán, vagy az apán keresztül. Ez a szellem származhat maguktól a szülőktől, vagy egy sokkal korábbi generációtól. A jelek szerint a szexuális bűnnek a családi vonalban jelenlévő átka sokkal régebbre visszanyúlhat, mint a bálványimádás három vagy négy generáción keresztül tartó átka. Mózes ötödik könyve tíz nemzedéket említ (5Mózes 23:2).

Az említett örökletes bűn lehet egy házaspár között létrejött anális szex is. Fiúk olyan szellemet örökölhet, amely bátorítja az anális szexet, akár férfakkal, akár nőkkel. Miután a fiú elköveti ezt a bűnt egy férfival, az ajtó nyitva áll a homoszexualitás szelleme előtt, amely az anális szex szellemének kihasználásával behatolhat az életébe.

b) A kisbaba nemének elutasítása, amelynek következtében a szíve mélyén azt az üzenetet érti meg, hogy nem megfelelő neműnek született. (Ne felejtsetek el, hogy a szex szellemi természetű dolog, és a szülőknél a gyermek nemével kapcsolatos várakozásai elkerülhetetlenül hatással vannak a gyermek szellemére.) Ezért a gyermek - feltehetőleg öntudatlanul - megpróbál megfelelni a szülők elvárásainak, és úgy viselkedik, mintha a másik nemhez tartozna. A szülői elutasítás termékeny talajt jelent a démonok számára és kitarja a kaput a homoszexualitás szelleme előtt, és az be tud lépni a felcseperedő gyermek életébe.

c) A szülők elleni lázadás, akik kizárólag a neme miatt szeretik a gyermeket. Például az a fiú, akit az apja csak azért szeret nagyon, mert fiú, azt érezheti, hogy életének minden egyéb területén elutasítják őt, ezért fellázad az ellen, hogy szülei előnyben részesítik a fiúkat.

d) Homoszexuális bántalmazás. Feltehetőleg ez a homoszexuális démonizáltság leggyakoribb forrása. Az sem ritka, hogy azáltal tud behatolni a gyermek életébe, hogy a gyermekek bántalmazzák egymást, különösen akkor, ha az egyik gyermekben örökletes módon jelen van a homoszexualitás szelleme, és ez olyan viselkedésre kényszeríti a gyermeket, amelyet nem a szüleitől tanult.

e) Az anya vagy az apa uralkodik a gyermek fölött, és ez homoszexualitáshoz, illetve lesbikussághoz vezet. Ha az a férfi, aki felett az anyja ilyen módon uralkodott, szeretne megnősülni, akkor ezt az anya úgy tekinti, mintha a fia elutasítaná őt, ezért ennek lesz a következménye, hogy a fiú más férfiaknál keresi a szexuális beteljesülést és homoszexuális lesz. Ugyanennek a fordítottja történik azoknak a nőknek az esetében, akik felett az apjuk helytelen módon uralkodott.

f) Szándékos homoszexuális kapcsolatok. Vannak olyan emberek, akiknek a háttérében nincsenek korábbi homoszexuális kapcsolatok, sem a saját, sem pedig az őseinek a múltjában, hanem tudatosan próbálnak ki mindent. A férfi és a női homoszexuális kapcsolatok a világ deviáns lehetőségeinek egyikét alkotják, amelyeket a démonok a leendő szabados életű embernek javasolhatnak.

A démonok a fenti lehetőségek bármelyikét felhasználhatják arra, hogy behatoljanak az ember életébe és eltorzítsák a szexuális életét. Van visszaút, de ehhez szükség van arra az elhatározásra, hogy összhangba hozzuk az életünket Isten akaratával. Ez az út pedig a bűn teljes megvallása és a megtérés. Ha a homoszexuális ember nem hajlandó belátni azt, hogy a

homoszexuális vagy a leszbikus életstílus bűn, akkor nincs szabadulás. A homoszexuális keresztény átok alatt van, ezért egész életét végigkíséri a szexuális élethez kapcsolódó fájdalom.

vii) Fantáziálás és pornográfia

A pornográfia használata tiltott szexuális élvezetek megszerzése és a szexuális vágyak kiváltása céljából, amely önkielégítéshez vezet, kiterjedt démonizáltság forrásává válhat. A pornográfia tudatos igénybevétele azonban nagyon távol áll a meztelen emberi testek meglátásától, amely képeket valóban nagyon nehéz teljesen figyelmen kívül hagyni.

Olyan korban élünk, amikor a meztelen testek képeivel - és különösen a női testek látványával - nap mint nap találkozunk a napilapokban és a folyóiratokban, és ez különösen igaz a nyugati világban. Olyan korban élünk, amikor a keresztényeknek úgy kell élniük, hogy ne essenek bele a pornográfia következményeibe, amelyeket a kéjvágy határoz meg.

Az ige arra bátorít bennünket, hogy éljünk ebben a világban, de ne tartozzunk a világhoz (János 15:19, 17:1-26), ezért kell lennie egy útnak a nyugati világ nyílt szexuális dzsungelében, amely lehetővé teszi, hogy mindezen dolgok közepette úgy éljünk, hogy ne kövessük el azokat a bűnöket, amelyek szélesre tárják a kaput a démonok előtt.

Tudom, hogy amikor erről a témáról írok, akkor nagyon jó híreket mondok azoknak az embereknek, akik úgy érzik, hogy elátkozták őket ezzel a problémával és ez nagyon sok megtérés forrása lesz (és rávilágít a szabadulás szükségességére) azok számára, akik tudatosan sétáltak bele a pornográfia démoni hálójába. A meztelenség egész témáját részletesebben is megtárgyalom az előző könyvemben, és arra bátorítom a kedves olvasót, hogy olvassa el a *Gyógyulás és szabadulás* I. kötetének 139-143. oldalait.

Ennek az egész területnek a kulcsa azokban a szavakban rejlik, amelyeket Jézus mondott a Hegyi Beszédben arról, amikor valaki kéjvággyal a szívében tekint egy nőre. Jézus azt mondta, hogy ez egyenértékű a házasságtöréssel. Az egyéntől függően nagyon változó lehet, hol húzódik a veszélyes határvonal. Vannak férfiak, akiknek a fantáziáját már az is beindítja, ha meglátnak egy különösen jó alakú nőt teljesen felöltözve, és ez - ha kicsúszik az ellenőrzésük alól - könnyen kéjvágyhoz vezethet. Mások esetében csak ott kezdődik a veszély, ha valami olyasmit látnak, ami sokkal nyíltabban szexuális természetű. De a belépési pont minden esetben a szem. Nem csoda, hogy az ige ezt mondja: „*Ha azért a te szemed tiszta, a te egész tested világos lesz*” (Máté 6:22).

Valamennyiünknek résen kell lennünk, nehogy szándékosan keressünk és helytelenül használjunk pornográf anyagokat. Ezen a ponton nagyon nagy a démonizálódás veszélye. A szent élet kulcsa az, hogy a Szent Szellemnek ellenőrzése alatt kell tartania a gondolatainkat. A Szent Szellem azonban akarunk ellenére nem kényszerít minket arra, hogy Isten szerinti módon éljünk. Ahhoz, hogy a Szent Szellem felruházhasson minket erővel ehhez a harchoz, a saját akaratunkkal meg kell hoznunk azt a döntést, hogy elvetjük a pornográfiát.

De van nagyon sok olyan ember - elsősorban férfi -, akit a pornográfia olyan erősen vonz, hogy hiába minden erőfeszítés, olyan erős kényszert éreznek arra, hogy szexuálisan izgató képeket és más hasonló dolgokat nézegessenek, vagy ilyesmire gondoljanak és még az önkielégítésig is elmenjenek, hogy úgy látszik, ez a kérdés nem áll az ellenőrzésük alatt. Amikor túl vannak mindenen, akkor büntudatot és vádlást éreznek, és úgy gondolják, hogy teljes kudarcra vannak ítélve. Az ilyen esetekben általában démonok vannak a háttérben. A kéjvágy szelleme, amely a szemem keresztül belépett, kiváltja ezt az ördögi kört, majd utána - hogy az áldozat nyomorúsága teljes legyen - ráterheli az emberre a büntudat érzését.

A démonizáltság ezen a területen általában egészen kicsi korban kezdődik, amikor a gyermek véletlenül talál egy pornográf folyóiratot, és meglepetten és ámulva végignézi. Szinte lehetetlen, hogy ne vegyék észre az újságok címlapjain, a hirdetésekben és az egyéb helyeken leplezetlenül eléjük tárta meztelenséget, amelyek önmagukban is elegendőek egy sebezhető gyermek démonizálódásához. Megint mások megnézik valamilyen pornográf anyagot, amelyet az iskolában titokban körbeadnak, véletlenül meglátnak egy meztelen embert vagy egy szeretkező párt.

Az élet korai szakaszában ez rendkívül izgalmasnak tűnik, de az újabb és egyre nyíltabb anyagok iránti igény fokozatosan teret enged a kéjváagnak és a bűnnek. Sok ember azért váltogatja sűrűn a partnereit, mert pornográf képek nézegetése miatt démonizálódott, és attól kezdve a démonok által kikényszerített lefelé vezető spirál az életmódjává vált.

Azzal a gondolattal igazolják ezt a maguk számára, hogy ez a titkos szexuális bűnnek az egyik formája, amely a megítélésük szerint azért van az elfogadhatóság határain belül, mert senki mást nem érint. Úgy érzik, hogy titkukat soha senki nem fogja megtudni, és nem derül ki, mi is történik a felszín alatt. Nagyon sok keresztény van ebben a helyzetben, még vezetők is, akik kulcsfontosságú pozíciókat töltenek be a keresztény szolgálatokban. Van sok olyan férfi, aki húsz éven keresztül elszigetelten küszködött ezzel a problémával, mire végül kiöntötte szívét csoportunk egyik tagjának. Voltak közöttük olyanok, akik azt hitték, hogy e miatt a bűn miatt nem mehetnek be Isten országába, amikor meghalnak. Hatalmas megkönnyebbüléssel vették tudomásul, hogy van reménység, van szabadulás és van lehetőség új kezdésre, bár a megoldást jelentő, nagy önfegyelmet követelő út nem könnyű. Ugyanis az ördög nem fog csak úgy lemondani azokról az emberekről, akiket a pornográfia által az irányítása alatt tartott.

Olyan korban élünk, amikor a televízió a pornográfia nagy terjesztője lett, és a keresztény férfiaknak ez ellen kell a leginkább résen lenniük. A műholdas televíziózás beköszöntével, amikor egyetlen kattintással tucatnyi országból lehet fogni különféle adásokat, szinte egész éjszaka lehet nézni szexfilmeket, teljes titokban. Soha senki nem fogja megtudni, mit is néztünk, még annak sem kell kitennünk magunkat, hogy a videóüzenet eladója megtudja. De ami után titokban vágyakozunk, az meg fog jelenni az életünkben. Ami titokban történik, az határozza meg az Istentől kapott élet hatalmát és szellemi tekintélyét. Amint a titkos imakamra hatalmas erő forrása, a pornográfia titkos élvezete a gyengeségek, a vereségek és a kudarc forrása lesz.

Még a házasságon belül is megtörténhet, hogy valaki titokban pornográfiafüggővé válik. Az ilyen esetekben általában a házasságon belüli szexuális kapcsolat miatt érzett csalódottságért akarják magukat kárpótolni az emberek, amely nagyon távol van Isten tökéletes akaratától, és amelyből legitim módon nem tudnak kimenekülni. A szegényes szexuális kapcsolat ezért önmagában is démoni belépési ponttá válhat a kéjvágy pornográf szelleme számára.

Szabadulás és a házassági kapcsolat gyógyulása nélkül az ilyen férfiak arra vannak ítélve, hogy házasságuk folyamatosan még tovább romlik mindaddig, amíg el nem jutnak a kölcsönös tolerancia hiányának egy olyan szintjére, ahol már látszólag semmiféle javulásra nincs remény. Egészen biztos, hogy Pál a házassági kapcsolatot törvényes és Isten szerinti módnak tekintette a szexuális vágyak levezetésére. Az 1Korinthus 7:9-ben ezt nyíltan és tömören meg is fogalmazta: „...*jobb házasságban élni, mint égni*”. Ezért nagyon fontos, hogy a férj és a feleség egyaránt munkálkodjon szexuális életükön, hogy létrejöjjön közöttük az a beteljesítő kapcsolat, amelyet Isten a számukra tartogatott.

A pornográf képek megtekintése mindenképpen potenciális belépési pont a démonok számára, bármilyen okból is javasolják használatát. Sajnálatos módon vannak olyan házassági

tanácsadók - még keresztények is -, akikről egyértelmű, hogy nincsenek tisztában a démonizálódás veszélyeivel, mert azt javasolják azoknak a házaspároknak, akiknek nehézségeik vannak szexuális életük területén, hogy nézzenek meg pornográf anyagokat, hogy ezzel felizgassák magukat szexuálisan! Bármilyen előnyei legyenek az ilyen „terápiának” rövid távon, nem éri meg a hosszú távú fájdalmak miatt.

viii) Állatokkal való fajtalankodás

A homoszexualitás és az egyéb szexuális perverziók mellett az ige pontos kifejezéseket használ az állatokkal való szexuális közösülés megtiltására. A törvény alatt az ilyen Isten-ellenes gyakorlatokban részt vevő embereket és állatokat egyaránt halállal kellett sújtani (3Mózes 20:15-16). A halál volt a perverz szexuális magatartás orvoslásának normális módja. Vannak, akik azt állítják, hogy az állatokkal való fajtalankodás lehetett az AIDS eredeti forrása.

Érdekes elgondolkodni azon, hogy azt megelőzően, hogy Jézus itt járt a földön és adta az egyháznak a szabadítás szolgálatát, a halálbüntetés volt a szankciója annak, ha valaki nem tartotta be a törvényben előírt, a halottak érintése után kötelező rituális tisztulási szertartásokat (4Mózes 19), mivel csak ezen a módon lehetett megakadályozni, hogy azok a démonok, amelyek a szexuális perverzió elkövetése miatt jogokat szereztek, bejuthassanak Isten népének generációs vonalába. Egyértelmű, hogy egy ilyen radikális cselekvés nélkül nem lehetett volna megakadályozni, hogy a démonok átokként telepedjenek rá a későbbi nemzedékekre.

Ha valaki fogékony szellemileg, akkor néhány percnyi gondolkodás után felismeri és nagyra értékeli azt a csodát, hogy Jézus eljött a földre és feláldozta magát a kereszten. A Golgotán megfizette az árat minden bűnünkért, hogy ne kelljen nekünk meghalunk azért, hogy kifizethessük azt az árat, amelyet a bűneink miatt ki kellett volna fizetnünk, hanem elég legyen felnézünk arra, akit feláldoztak értünk és dicsérelhessük Istent azért a bocsánatért, amelyben részesültünk, mert Jézus meghalt helyettünk.

Sok olyan ember felé szolgáltunk már, aki a lelkipozíciói szoba bizalmas légkörében bevallotta, hogy részt vett állatokkal való fajtalankodásban. Elsősorban férfiak voltak azok, akik saját akaratukból kísérleteztek állatokkal való szexuális kapcsolatokkal, amelyeknek sora a macskától a tehénig terjed.

Nagyon gyakran előfordul azonban, hogy valakit akarata ellenére kényszerítenek állatokkal való fajtalankodásra. Vannak nők, akiket kényszerítenek arra, hogy valamilyen perverz rituálé keretében adják oda magukat kutyáknak, vagy kígyókat helyeztek a nemi szervükbe. Ez talán bizarr és szélsőséges dolognak tűnik, de mi már nem lepődünk meg a szexuális bűnök mértékén vagy azokon a dolgokon, amelyeket az emberek megvállanak, amikor Isten arra hívja őket, hogy megtisztulva kezdjenek vele új életet.

Az állatokkal való fajtalankodásnak mindig démonizáltság a következménye. Ez a különféle szexuális cselekmények egyik szélsősége, amely annyira eltorzítja annak a csodálatos tervnek a jellegét, amelyet Isten a férfi és a nő számára tartogat, hogy azoknak az esetében, akik saját akaratukból vesznek benne részt, elkerülhetetlen a démonizálódás, és szinte minden esetben elkerülhetetlen azoknak a számára, akiket arra kényszerítenek, hogy tapasztalják meg ezt a rémületes élményt. Kiemelkedő lelki és szellemi erőre van szüksége a nőnek ahhoz, hogy egy ilyen esemény ne jelentsen a számára akkor traumát, hogy a démonok ne tudják kihasználni ezt a helyzetet.

ix) Transzvesztizmus és transzszexualitás

A transzvesztita olyan ember, aki szexualitása kifejezésmódjának részeként női ruhákba öltözik. A transzszexuális pedig olyan ember, aki nemcsak felveszi a másik nem ruháját, hanem ténylegesen a másik nemhez akar tartozni. Az ilyen embereket gyógyszeres kezelésnek és műtéteknek vetik alá, hogy megváltoztassák testi megjelenésüket és nemi szerveiket, hogy a másik nemhez tartozónak érezhessék magukat.

Az ilyen jellegű magatartás lehetséges gyökerei nagyon hasonlóak a homoszexualitás gyökereihez. Sok esetben az Istentől kapott nem gyermekkori elutasítása adja meg a kezdeti ösztönzést arra, hogy az érintett személy a másik nem ruháit viselje. Más esetekben az ilyen jellemvonásokat viselő örökletes szellem adódik át a generációs vonalon keresztül.

Gyakran rajtakapnak kisfiúkat azon, hogy felpróbálják édesanyjuk fehérneműjét. Egy férfit, akit lelkigondozásban részesítettem, annyira elbűvölt a kályha előtt száradni felakasztott női fehérneműk látványa, hogy valami arra kényszerítette őt, hogy vegye fel azokat. Ez a kényszer határozta meg az egész életét. Most már tudjuk, hogy nem valamiféle kényszer, hanem egy démon vett rajta ekkor hatalmat. Ettől kezdve ez a démon irányította nemi életét.

A homoszexuálisokhoz hasonlóan a teljességhez vezető útnak feltétlenül tartalmaznia kell a szabadulást, ugyanakkor ezeknek az embereknek nagyon sok érzelmi gyógyulásra is szükségük van. A legnagyobb problémát azonban az akarat jelenti. Ha az a személy, aki segítséget kér, a szívében nem hajlandó szakítani ezzel az életstílussal, akkor nincs az a mennyiségű lelkigondozás, amely elvezetné őt a szabadulásra. Készségesen el kell fogadnia, hogy az a gyakorlat, amelyet az ige annyira elítél (5Mózes 22:5), ellentétes Isten rájuk vonatkozó akaratával.

x) Szexuális bántalmazás

Minden szexuális bántalmazás kiszolgáltatottá teszi az embert a démonizálódásra. A szexuális bántalmazásnak a démoni belépési pontként történő megtárgyalása megtalálható a 8 (iv) szakaszban.

Összefoglalás

A helytelen szexuális cselekmények következményei messze meghaladják a démonizálódás tényét, függetlenül attól, hogy saját akaratából, vagy akaratára ellenére vesz részt benne az ember. A gyógyulás elnyerése érdekében az okozott károk minden aspektusával foglalkozni kell. Ez a könyv nem tárgyalja a gyógyító szolgálatok teljes sorát, mégis érdemes megemlíteni a gyógyulásnak azokat az egyéb területeit, amelyekre szükség lehet, hogy a könyv egyetlen olvasója se gondolja azt, hogy a súlyosan sérült emberek gyógyulása kizárólag néhány démon kiűzéséből áll.

A démonok kiűzése elengedhetetlen, de nekünk, szolgálóknak, az emberek meggyógyítása a feladatunk, nem egyszerűen a démonok kiűzése. Azoknak a károknak a helyreállításához, amelyeket a sok évi démonizáltság okozott az ember életében, gondos, alapos és szeretetteljes szolgálatra van szükség.

A legfontosabb területek, amelyekkel foglalkozni kell, a következők:

- a) Az Isten és az érintett személy közötti kapcsolatban keletkezett károk.
- b) Az érintett személy és a szexuális bűnökben részt vevő más emberek között kialakult lelki kötődések létrejötte.

- c) Az átélt büntudat és vádlás.
- d) Elutasítottság: nagyon gyakran felmerül ez a probléma, akár a szexuális bűn elsődleges okaként, akár pedig annak következtében, hogy a személy testét elfogadják szexuális célokból, de a cselekményben részt vevő más személyek nem fogadják el magát a személyt.
- e) Érzelmi zavarok és szorongások (rövid és hosszú távon).
- f) A szellem, a lélek és a test egységének bármilyen jellegű megbomlása, amely - különösen a traumát elszenvedett és bántalmazott személy esetében - azt eredményezi, hogy az esemény következtében fellépő fájdalom elleni védekezés eszközeként a szellem és a lélek szétválik a testtől. A lehetséges testen kívüli élmények sokféle változata gyakran az egység ilyen jellegű megbomlását jelzi.

8. Fájdalmak, bántalmazás és elutasítás

Jézus lehengerlő egyértelműséggel beszélt azokról, akik megbántanak egy kicsi gyermeket. Azt mondta, jobb nekik, ha malomkővet kötnek a nyakukba és a tenger mélységeibe vetik őket (Máté 18:6). Vajon miért beszélt Jézus ennyire szigorúan ezekről az emberekről? Hiszem, hogy a válasz részben abban keresendő, hogy Jézus mindenképp jobban tisztában volt azokkal a démoni következményekkel, amelyeket a gyermekeknek a bántalmazás által okoznak.

Még soha nem szolgáltam olyan (akár szexuálisan, akár más módon) súlyosan bántalmazott ember felé, akinek ne lett volna szüksége szabadulásra is. A bántalmazás traumája szélesre tárja az ajtót a démonok előtt, amelyek ilyen módon kihasználhatják az érintett személy fájdalmát. A bántalmazás következményei már akkor is éppen eléggé szörnyűek, ha kizárólag az érzelmi vagy a testi következményeket vizsgáljuk, de az a démoni uralom, amely a bántalmazás útján erőt vesz a gyermek fölött, életének hátralevő részére hatalmába keríti őt, és a teljes szabadulás nélkül nem képzelhető el valódi gyógyulás.

A lelki kötődésekkel foglalkozó szakaszban megvizsgáltuk az emberek között létrejövő Isten szerinti és az Isten-ellenes lelki kötődések egész területét. A lelki kötődés egy olyan kötelék (legyen az akár jó, akár rossz), amely kapcsolatot teremt az emberek között, akár tetszik ez nekik, akár nem. Amikor valakit bántalmaznak, akkor létrejön egy Isten-ellenes lelki kötődés a bántalmazó és a bántalmazott személy között. Ez a cselekmény úgy működik, akár egy démoni csövezeték, amelyen keresztül a démonok átadódhatnak az egyik emberről a másikra. Ez különösen igaz abban az esetben, ha érzelmi vagy szexuális bántalmazás teremt Isten-ellenes köteléket a bántalmazó és a bántalmazott személy között.

Napjainkban, amikor a szexuális bántalmazás olyan nagy nyilvánosságot kap, hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy a bántalmazásnak csak ez a fajtája képes komoly sérüléseket előidézni az emberben. De ha megpróbálunk úgy tekinteni az emberre, ahogyan Isten tekint ránk, akkor sokkal alaposabban megértjük a bántalmazás és az elutasítás súlyát. Akkor meglátjuk, hogy a fogantatástól kezdve fennáll a lehetősége a démoni belépési pontok létrejöttének, vagyis sokkal korábban, mint hogy fizikailag lehetséges lenne bármiféle szexuális bántalmazást végrehajtani.

Feltétlenül meg kell értenünk, hogy a személyiség már abban a pillanatban is létezik, amikor a spermium megtermékenyíti a petesejtet, és egyesülésükből létrejön egy emberi lény embriója. Az abortusz híveinek érvei, amelyek szerint az élet a tizenkettedik, a tizennegyedik, a tizennyolcadik héten, vagy pedig a születéskor kezdődik, a világi kényelem szempontjaira épülnek, nem pedig a szellemi igazság és felfogás valóságára. A két élő sejt találkozásának

pillanatában minden együtt van, ami szükséges a születendő gyermek nemének, jellegzetességeinek, személyiségének, testalkatának és megjelenésének meghatározásához, de még a testi természet (lélek és test) jellegzetességeinél is fontosabb az a tény, hogy a gyermekben már ekkor benne lakozik a szelleme.

A szellem, akit Isten már azt a pillanatot megelőzően is ismert, mielőtt a szexuális egyesülés megalkotta volna a megfelelő testi környezetet a személy emberi lényként történő megteremtéséhez, már életének legkorábbi pillanataitól kezdve rendkívül érzékenyen reagál mind a jó, mind pedig a rossz szellemi hatásokra. Például sok embert megszabadítottunk már az elutasítottság szellemétől, amely annak a szexuális cselekménynek a során lépett be az életébe, amely által megfogant. Gondolok itt különösen arra a nőre, aki egy nemi erőszak során fogant meg, amikor sem az apa, sem pedig az anya nem akarta a közösülés termékét. Az elutasítás a bántalmazásnak egy különösen erőteljes és veszélyes formája.

Az elfogadás és az elutasítás egész dinamikája rendkívül erőteljes. A szeretett és elfogadott gyermek egy nem bántalmazó jellegű és védelmet nyújtó kapcsolat biztonságában növekszik fel. Az a gyermek azonban, aki az elutasítás áldozatává válik, rendkívül sebezhető arra, hogy démonok fogadják el és „vegyék őt birtokba”, ami sok fájdalmat és gyötrelmet okoz neki egész életében.

Az elutasítottság szelleme, kihasználva azt a fájdalmat és traumát, amelyet azoknak a személyeknek az elutasítása idéz elő, akiknek az lett volna a feladatuk, hogy szeretetteljes gondozásban részesítsék a gyermeket és felelősséget vállaljanak érte, olyan mélyen belegyökeredzik az emberi életbe, hogy csak a szellemek megkülönböztetésének ajándéka és a Szent Szellem erőteljes kenete által lehet szétválasztani a személy valódi tulajdonságaitól, amelyeket Istentől kapott.

Az emberek gyakran felteszik a kérdést: hogyan tud kialakulni egy ennyire erőteljes démoni uralom az emberi életben a fájdalmak, a bántalmazások és az elutasítás által? A válasz a jelek szerint abban a hatásban rejlik, amelyet az ilyen jellegű viselkedés az áldozat szellemi egységére és épségére gyakorol. Az ember felépítésének hármasság jellege (szellem, lélek és test) erőteljes védelmet jelent az ellenséggel szemben („*A hármasság kötélt nem könnyen szakad el.*” Prédikátor könyve 4:12). De ha bármilyen ok miatt összeomlik az a védelmi fal, amely a személy épségét őrzi, akkor ennek szinte elkerülhetetlenül démonizálódás lesz a következménye.

Minden olyan magatartás, amely arra készíti az áldozatot, hogy „meneküljön el önmaga elől”, potenciálisan veszélyes. A közelmúltban egy klinikai pszichológus elmondta nekem, hogy van egy közös szál, amely végigfut az összes olyan nő esetén, akiket tanácsadásban részesített, és akiket szexuálisan bántalmaztak, mégpedig az a tény, hogy szinte valamennyiüknek voltak testen kívüli élményeik. Ezzel azt akarta mondani, hogy ezek a nők be tudtak számolni arról, hogy elhagyták a testüket és egy bizonyos távolságból szemlélték önmagukat, vagy hogy sétálgattak a kertben, vagy elmentek valahova egy képzeletbeli barátjukkal. Megtanulták, hogy ha elhagyják a testüket, amikor kellemetlen dolgok történnek velük, akkor jobban el tudják viselni a fájdalmat.

Az ilyen jellegű viselkedés annak a kezdete, amit az okkult gyakorlatokat űző emberek asztrális kivetítésnek neveznek. Az asztrális kivetítés egy démonok által végrehajtott okkult technika, amely által az ember megtanulja, hogyan tudja tudatosan elhagyni a testét. Ennek elkerülhetetlenül démonizálódás lesz a következménye. Azoknak a gyermekeknek, akik olyan környezetben növekednek fel, ahol varázslást vagy sátánizmust űznek, már egészen kicsi korukban megtanítják, hogyan kell az asztrális kivetítést végrehajtani, mert ez az elsődleges mód annak biztosítására, hogy a démonok beléphessenek a kicsi gyermekbe és az uralmuk alá

hajthassák az életét. Miután megsérül a szellem, a lélek és a test szerves egysége, a démonizálódásnak nincsenek akadályai.

Ha egy gyermek (vagy egy felnőtt) a bántalmazások miatt megtanulja, hogy a fájdalom leküzdhető azáltal, hogy elhagyja önmagát, vagy a fantáziálás világába menekül, ennek nagyon könnyen démonizálódás lesz a következménye. A test, valamint a szellem és a lélek kettőse között megnyílik egy kapu, amelyen keresztül a démonok behatolhatnak és megvethetik a lábukat. Az elutasítottság, a bántalmazótól származó valamilyen gonosz szellem, egy kitalált démonikus barát, a félelem és a zavarodottság csak néhány példa azokra a gonosz szellemekre, amelyek felüthetik szálláshelyüket az ember életében, és amelyekkel a szabadító szolgálat által le kell számolni, amikor az Úr megnyitja a lehetőséget a személyes szolgálat előtt.

A bántalmazás minden formája magában hordozza az elutasítást. Ám feltétlenül különbséget kell tennünk az Isten szerinti fegyelmezés és a testi bántalmazás között, mert a kettőnek semmi köze sincs egymáshoz. Az eltúlzott és igazságtalan testi büntetés kivált egy ellenhatást az áldozatban, de ugyanez történik akkor is, ha nem büntetjük meg azt a gyermeket, aki tudja, hogy átlépett egy tiltott határt. Mert ha a gyermek nem kapja meg azt a büntetést, amelyre szüksége van és amelyet megérdemelt, az elkövetett vétségnek megfelelő mértékben, akkor a gyermek szelleme azt fogja érzékelni, hogy a szülei nem igazán törődnek vele, és gyökeret ver az életében az elutasítottság.

A gyermekek testi büntetését ellenző mai mozgalmak (vannak olyan országok, ahol az emberek még a saját gyermekeiket sem büntethetik meg!) egy démoni megtévesztés eredményeként jöttek létre, amellyel az ellenségnek az volt a szándéka, hogy elutasítottságot és idő előtti függetlenséget váltson ki a gyermekekben. Ennek az lesz a következménye, hogy amikor a gyermekek felnövekednek, nem tudnak majd megfelelően viszonyulni azokhoz, akik bölcsen átsegíthetnék őket a kísértéseken és az élet próbáin. A megfelelő életkor elérése után a gyermekeknek függetlenedniük kell a szüleiktől. De ha a függetlenségi törekvések idő előtt megjelennek az elutasítottság következtében, akkor az ilyen módon okozott károk felépítenek egy olyan falat, amelyet a szülőknek (és másoknak) újra meg újra le kell küzdeniük.

A démonizálódás lehetséges útvonalainak az alábbi felsorolása, amelyek a fájdalmakon, a bántalmazásokon és az elutasításon keresztül bekövetkezhetnek, nem tér ki mindenre és nem teljes. Mivel tartalmazza azoknak a problémáknak a legfontosabb típusait, amelyekkel találkozunk, a problémás területek vezérfonalának kell tekinteni, de semmiképpen sem egy átfogó ellenőrző listának.

i) Fogantatáskor

Megtörténhet, hogy a szeretetteljes szexuális érintkezés során létrejön egy nem kívánt fogantatás. Ha az anya (elsősorban, de nem kizárólag ő) kedvezőtlenül reagál, amikor felismeri, hogy terhes, és kitart a méhében fejlődő gyermek elutasítása mellett, akkor a gyermek szelleme érzékelni fogja azt, ami az anyában lezajlik, és elkezd elutasítottnak érezni magát. Ez aztán létrehozza azt a szellemi környezetet, amelyben egy démon elkezdheti magának követelni a gyermeket, és fennáll annak a veszélye, hogy az elutasítottság szelleme belép a megsérült gyermek életébe és átveszi az uralmat a kialakulófélben lévő emberi lény felett.

Sok anya számára hatalmas megrázkódtatást jelent, amikor megtudja, hogy terhes, de negyvennyolc órán belül annyira megváltozik a hozzáállásuk, hogy még kötögetni is elkezdnek! Ezzel azt akarom mondani, hogy ha az anya (és lehetőleg az apa is) meg-

változtatja a hozzáállását az eredetileg nem kívánt gyermek felé, akkor nem okoznak neki hosszú távú károkat és a gyermek elfogadásával legyőzik annak veszélyét, hogy az elutasítottság szelleme megerősítse állásait a gyermek életében.

Szomorú, de a teljes mértékben elutasított gyermekek közül sokat elvetetnek, és ők soha nem kapnak lehetőséget az életre. A legtöbb olyan emberhez hasonlóan, akik a szellemi szolgálatnak ezen a területén tevékenykednek, én is úgy hiszem, hogy az abortált csecsemőket Isten olyan gyermekeként kezeli, akik még nem érték el azt az életkort, amikor felelősséggel tartoznának tetteikért és a mennyben érik el szellemi érettségüket. Egészen biztos, hogy ezeknek a gyermekeknek a fogai nem fognak megvásni atyáik bűnei miatt (Jeremiás 31:29). Nem kerülnek ítélet alá és nem kell elszenvedniük az örök halált szüleik bűnei miatt.

ii) Az egyszülős családok és a nem kívánt terhességek

Istennek az volt a szándéka, hogy a csecsemők családokban növekedjenek fel, vagyis hogy szeretetteljes gondozásban részesüljenek mind az anya, mind pedig az apa részéről. Sok édesanya a stabil és állandó kapcsolat biztonsága nélkül esik teherbe és arra kényszerül, hogy egyedül élje meg terhességét a méhében fejlődő gyermekkel. Ilyen körülmények között a szerető édesanya és a támaszt nyújtó családi háttér hatalmas segítséget jelent azoknak a szellemi károknak a minimálisra csökkentésében, amelyeket az apa hiánya okoz a legelső hónapok során.

A gyermekeknek azonban nemcsak anyára, hanem apára is szükségük van, az anyáknak pedig szükségük van a férjükre (valamint szüleik támogatására) ahhoz, hogy biztosítani tudják azt a szellemi, érzelmi és testi védelmet, amelyre a gyermekeknek oly nagy szükségük van ebben a rendkívül fogékony életkorban. A növekvő gyermek azt érzi, hogy apja, akit soha nem is ismert, elutasítja őt, és ennek sok esetben az lesz a következménye, hogy belép az életébe az elutasítottság szelleme. Az elutasítottság szelleme jelenlétének sok és sokféle következménye lehet. A problémák egyik legáltalánosabb területe a szexualitás, amely gyakran valamelyik szélsőségbe csap (heteroszexuális promiszkuitás, vagy homoszexuális életstílus).

Ilyen körülmények között meglehetősen gyakori, hogy a terhesség időszaka hatalmas traumát jelent mind az anya, mind pedig a gyermek apja számára, amelyben erőszakos vonások is megjelenhetnek. Az apa, aki csak le akart feküdni az anyával, úgy érzi, hogy egy olyan helyzet csapdájába esett, amelyet soha nem akart. Egy darabig elviseli a helyzetet, de forr benne a neheztelés és a harag, míg végül kirobban belőle az erőszak és kapcsolatuknak vége szakad.

Alkalmanként meg kell szabadítanunk embereket olyan szellemektől, amelyek a terhességnek ezekben a kritikus időszakaiban léptek be az életükbe. A Szent Szellem időnként (sok évvel később) pontosan megmutatja az érintett személynek, mi történt akkor, amikor édesanyjának méhében volt. Amikor édesanyjától megkérdezi a részleteket, kiderül, hogy a körülmények pontosan megegyeznek azzal, amit Isten a szolgálat során kijelentett.

Amikor a szülők - életük folyamán bármikor - viharos időket élnek át, azt a gyermekek gyakran megszenvedik. Ez a terhesség időszakára is igaz. A gyermek nem képes felmérni a helyzetet és ésszerűen felfogni azokat a nehézségeket, amelyeket szülei átélnek. Gyakran megtörténik, hogy a gyermekek a történeteket figyelve azt hiszik, hogy ők okozzák a problémákat. Vannak olyan esetek, amikor valóban a gyermek jelenléte okozza a problémákat, de hogy ez valóban igaz-e vagy sem, az szinte teljes mértékben mellékes. Csak az számít, hogy a gyermek saját magát tekinti a problémák forrásának, és ezért nemcsak elutasítottnak érzi magát, hanem saját magát is elkezd elutasítani. Az elutasítottságot tehát

követi önmagának elutasítása és a gyermek úgy fog felnővekedni, hogy retteg a további elutasításoktól. Ekkor már három szellem dolgozik a gyermek jóléte ellen: az elutasítottság, önmagának elutasítása és az elutasítástól való félelem.

A terhesség nem csak akkor lehet nem kívánt, ha a szülők nem házasok. Megtörténhet, hogy a gyermek az anya karrierje szempontjából rendkívül kényelmetlen időpontban érkezik, és az anya haragszik, amiért félbe kell szakítania üzleti életének sikeres fejlődését. Lehetséges, hogy a családi költségvetés már amúgy is túl van terhelve, és egy újabb éhes száj anyagi csődbe sodorhatja őket. Vagy lehetséges, hogy az anya már jóval negyven fölött jár, a többi gyermeke már tinédzserkorú, amikor váratlanul jön egy újabb gyermek.

Sokféle okból el lehet utasítani az anyaméhben fejlődő gyermeket, de bármi is legyen az elutasítás oka, a démonok mindig megpróbálják kihasználni a szülők bűnét, akik elutasítják azt a gyermeket, akit Isten alkotott. Ha valakit nem fogadunk el olyannak, amilyen a maga valójában, akkor sebezhetővé válik az ellenség támadásaival szemben. Különösen igaz ez a meg nem született gyermekekre, akiknek az Isten szerinti szülői gondoskodáshoz fűződő jogát szétzúzta az elutasítottság fájdalma.

iii) A gyermek nemének elutasítása

Ha elutasítják a gyermek nemét, annak hosszú távú és maradandó következményei lesznek. Minden egyes megfogant gyermek saját szexuális identitással rendelkezik, és semmit sem tehetünk azért, hogy megváltoztassuk azt, amit Isten megalkotott. Vannak azonban szülők, akik a terhesség alatt kialakítják a saját elvárásaikat, és arra számítanak, hogy a gyermek majd beteljesíti szívük vágyát, és vagy fiú, vagy pedig lány lesz, annak megfelelően, amit szeretnének.

Aztán ha a megszületett gyermek valóban annak születik, amire a szülők annyira vágnak, akkor megtörténhet, hogy minden rendben lesz, de fennáll annak veszélye, hogy a gyermeket csak azért szeretik, mert beteljesítette szülei kívánságát nemének tekintetében. Az ilyen gyermekek felnevelése során a veszélynek két szélsősége jelentkezhet.

Először: a gyermeknek mindent megengednek gyermekkorában, és ezzel teljesen elrontják. Ennek letaroló következményei lehetnek, különösen a későbbi gyermekek szempontjából, akiknek neme nem felel meg a szülők elvárásainak, és akik elutasítva érzik magukat azért, mert a szülők kivételeznek az első gyermekkel!

Másodszor, és ez a másik szélsőség: a gyermek azt fogja érezni, hogy őt csak a neme miatt fogadják el, nem pedig saját maga miatt. Ha csak azért fogadnak el egy gyermeket, mert neme megfelel a szülők ezirányú elvárásainak, annak végső soron az az ára, hogy elutasítják a gyermek személyiségét. Az ilyen gyermekek rendkívül sebezhetővé válnak a démonizálódásra.

Ezért egyértelmű, hogy az egyetlen biztonságos reakció a gyermek nemére az, hogy örülünk annak, amit Istentől kaptunk, és nem részesítjük előnyben egyik gyermeket sem a neme miatt és nem utasítjuk el a másikat csak azért, mert nem „megfelelő” neműnek született. Ha ezt tesszük, akkor a megfogant gyermekek nemcsak biztonságban élik végig a terhességet abban a tudatban, hogy nemüktől függetlenül elfogadhatóak, hanem amikor megszületnek, akkor nem kell elszenvedniük sem az agyondicsérés szélsőségeit (ha nemük megfelelő), sem pedig a kétségbeesést (ha nem megfelelő neműnek születtek).

Semmi kétség nem férhet ahhoz, hogy amikor a gyermekek megszületnek, akkor szellemileg érzékelnek olyan dolgokat, amelyeket nem tudnak megfogalmazni vagy megérteni, különösen

akkor, ha nemük nem felel meg az elvárásoknak. Nem képesek ugyan kifejezni az elutasítottsággal kapcsolatos érzelmeiket, de hiszem, hogy a szívük mélyén tudják, hogy van bennük valami, ami nem felel meg az elvárásoknak. Nagyon sok embert meg kellett szabadítanunk olyan démonoktól, amelyek életüknek pontosan ebben az időszakában léptek be az életükbe, és amelyeknek az adott jogot a belépésre, hogy szüleik helytelen módon viszonyultak annak a gyermeknek a neméhez, aki éppen akkor érkezett meg a családba.

A gyermek nemének elutasítása hosszú távú következményekkel járhat a szexuális és az érzelmi élet területén, és ez gyakran meg is történik. Mind a férfiak, mind pedig a nők esetében ez a homoszexualitás egyik legáltalánosabb oka. Egy homoszexuális férfit, akit lelkipáterrel beszélgettem, életének első öt esztendejében rózsaszínű ruhákba öltöztette az édesanyja, hogy arról álmodozhasson, hogy megszületett az a kislánya, akire már olyan régen vágyott, és megfelelkezessen arról, hogy valójában fia van.

Amint a gyermek felcseperedik, öntudatlanul elkezdi annak a nemi orientáltságnak megfelelően élni, amire az egyik vagy mindkét szülő vágyakozott, és a homoszexualitás vagy a lesbikusság démoni szelleme mélyen átítatja egész személyiségét. A démonizáltság gyökere az elutasítottság (a gyermek nemének elutasítása miatt), amely teret nyit a homoszexualitás vagy a lesbikusság szellemeinek belépéséhez és a deviáns szexuális életstílus kialakulásához.

iv) Szexuális bántalmazás

A szexuális bántalmazás az elutasításnak egy speciális formája. Egy egész könyvre lenne szükség annak kifejtéséhez, milyen következményekkel jár a bántalmazás ezen a személyes és rendkívül intim területen. Annak megértéséhez, hogy a szexuális bántalmazás miért minősül az elutasítás egyik formájának, vissza kell emlékeznünk arra, hogy az ember több mint egy test, mivel szellemünk és lelkünk is van.

Amikor valakit szexuálisan bántalmaznak, akkor a bántalmazó figyelme a bántalmazott személy testére irányul. Ezért elutasítja az áldozat szellemét és lelkét. Ez majdnem olyan, mintha a bántalmazó megpróbálna felépíteni egy falat az áldozat teste és a személyisége közé annak érdekében, hogy cselekedetével ne ártson az áldozatnak és így minimálisra csökkentse a tettének következtében jelentkező büntudatot.

A szexuális kapcsolat azonban szellemi természetű, és semmiféle szexuális kapcsolatot nem lehet megélni a szellemi következmények nélkül. A héber nyelv ugyanazt a szót használja a szexuális egyesülés leírására, mint amellyel Isten megismerését kifejezi. Ez a cselekedet a másik személy mélyes és intim módon történő megismerése, amelyet Isten a férfinak és a nőnek szánt és rendelt, amikor megalkotta a nemiséget. Ez az ismeret áthatja az ember létének mindhárom részét, vagyis a szellemet, a lelket és a testet.

Ezért a bántalmazó hiába fárad annak érdekében, hogy bűnét elszigetelje az áldozat testében lakozó személyiségtől, mert ez lehetetlen. Minden esetben létrejön egy Isten-ellenes lelki kötődés az áldozat és a bántalmazó között, és ez megnyit egy szellemi csatornát, amelyen keresztül könnyen megtörténhet a démonok átadódása.

Miután a bántalmazás szelleme belépett az áldozatba, ez a szellem soha nem fog megelégedni azzal, hogy tétlenül üljön, hanem mindig arra fog törekedni, hogy hasonló jellegű perverz cselekedetekre ösztökélje az áldozatot. Ezért sok bántalmazott gyermek küszködik azzal a vágyal, hogy bántalmazzon másokat, és vannak olyanok, akik engednek ennek a váagnak és maguk is bántalmazókká válnak. Még soha nem szolgáltam olyan, másokat szexuálisan bántalmazó ember felé, akit ne bántalmaztak volna gyermekként.

Mi tehát a szexuális bántalmazás?

Általában azt tartják szexuális bántalmazásnak, amikor egy férfi bántalmaz egy fiatal lányt. Annak ellenére, hogy talán ez a szexuális bántalmazás leggyakoribb formája, nők is szoktak bántalmazni fiatal fiúkat, és az is eléggé gyakori, amikor idősebb homoszexuális férfiak bántalmaznak fiatal fiúkat. A bántalmazó a következő cselekményeket követheti el:

- a) Vizuális bántalmazás és leskelődés
- b) Nem kívánt simogatás
- c) A nemi szervek és környékük megérintése
- d) A végbél megérintése
- e) Önkielégítés az áldozat előtt
- f) Kikényszerített orális szex
- g) Közös önkielégítés
- h) Szexuális közösülés/ erőszak
- i) Anális közösülés/ erőszak
- j) Állatokkal való fajtalankodás
- k) Rituális szex
- l) Vértartozás, vagyis bármilyen szintű szexuális kapcsolat egy családtaggal
- m) A házastárs bántalmazása, vagyis olyan szexuális követelések és szokások, amelyek túlmennek azon a jogszerű testi kapcsolaton, amelyet Isten a férfinak és a nőnek szánt és rendelt.

A szexuális bántalmazás minden fajtájának vannak szellemi következményei, amelyek az áldozatot kiszolgáltatottá teszik a démonizálódás számára. A démonok közvetlenül átadóhatnak a bántalmazóról (és ez általában meg is történik), de ezenkívül fennáll a speciális démonizálódás veszélye is a félelem, a zavarodottság, a megtévesztés, a fájdalom és az egyéb érzelmi traumák által.

A szexuális bántalmazás következményei

Nem szeretném azonban, hogy azok, akik a szexuális bántalmazással és a szexuális kapcsolatokkal foglalkozó szélesebb körű tanítástól elszigetelten olvassák ezt a könyvet, azt gondolják, hogy szerintem a démonizálódás a bántalmazás kizárólagos következménye. Ez nem így van. A következmények köre ennél sokkal szélesebb, és kiterjedhet a következő problémák bármelyikére vagy mindegyikére:

- a) Az önazonosság, a nemi hovatartozás, a testi önazonosság és az érzelmek zavarai;
- b) A gyermekkori bántalmazások, a gyermekkori érzelmi és testi bánásmód emlékeinek visszatérése;
- c) Az emlékek elfojtása, annak tagadása, hogy bármi is történt, amikor ez nyilvánvaló módon nem igaz;
- d) Fantáziálás: a kitalált emlékek fantáziavilágába történő menekülés, kitalált barátokkal ápoltságok, a kitalált ellenségektől való félelem;
- e) A bizalom megsérülése: az áldozat nem képes megbízni másokban, még olyan emberekben sem, akik nyilvánvaló módon megbízhatók;
- f) Elutasító magatartás, amely önmagának elutasításához és az elutasítástól való félelemhez vezet;
- g) Lázadás: az alkalmazkodás vagy az együttműködés elutasítása, irracionális harag;

- h) Titkolózó életstílus;
- i) A méltóság elvesztése a megjelenésben;
- j) A nemi jellegzetességek álcázása az anorexia vagy a túl sok evés szélsőségeivel;
- k) Büntudat;
- l) Félelemmel átítatott viselkedés;
- m) Az áldozat képtelen reagálni a szeretetre: ez időnként csak a házasságkötés után derül ki, amikor a szexuális kapcsolat megromlik a nyilvánvaló frigiditás miatt;
- n) Promiszkuitás: a bántalmazott emberek egy része úgy reagál az idő előtti szexuális érettségre, hogy gyakran váltogatja partnereit;
- o) Halálvágy;
- p) Testi betegségek: gyakran tartós betegségként, amely a mélyben rejtőző valós problémák álcázásává válik;
- q) A szellem károsodásai: a belső harag Istenre irányul, és ez lehetetlenné teszi a vele való kapcsolatot.

És ez a lista nem is teljes. De ez is elég annak jelzésére, hogy amikor szexuálisan bántalmazott emberek felé szolgálunk, akkor a fájdalmaknak és a sérüléseknek egy olyan összetett hálózatával foglalkozunk, amely az elutasítás és a bántalmazó szándékainak alapján épült fel. Nagyon szomorú, de ha valaki Isten-ellenes viselkedéssel reagál a múltban átélt fájdalmaira, akkor az életére nehezedő démoni szorítás ettől csak még jobban megerősödik, mivel újabb démonokat enged be az életébe. Például ha egy tinédzser promiszkuitással reagál a gyermekkorában átélt bántalmazásokra, akkor minden egyes kapcsolatával újabb és újabb démonokat szabadít saját magára.

Annak ellenére, hogy nagyon hálás vagyok Istennek azokért a világi szervezetekért, amelyek a közelmúltban létrejöttek a bántalmazott emberek megsegítésére, tudnunk kell, hogy ezek a szervezetek nem sokat tehetnek azon kívül, hogy megmutatják, hogyan lehet együtt élni a bántalmazás következményeivel. Kizárólag a keresztény szolgálat eredményezhet tényleges gyógyulást, amely által az áldozat legyőzheti a bántalmazás következményeit és elindulhat egy olyan jövő felé, amely nem kötődik a múlt fájdalmaihoz, ugyanis a szolgálatnak egyetlen más módja sincs felruházva olyan hatalommal, hogy képes lenne leszámolni a sötétség erőivel, amelyek a szexuális bántalmazás által beléptek az áldozat életébe.

v) Testi bántalmazás

A testi erőszak nemcsak az áldozat testének árt, hanem ennél sokkal nagyobb károkat okoz. Az ember teste elleni erőszak a testben lakozó személy ellen elkövetett bűn. Bármilyen nagy testi fájdalmakat okoz is, ezt össze sem lehet hasonlítani az ennek következtében jelentkező maradandó érzelmi és szellemi károkkal. A gyermek ösztönösen tudja, hogy igazságosan kapott-e büntetést az általa elkövetett rossz dolgok miatt, és szíve mélyén elfogadásként és szeretetteljes gondoskodásként elfogadja a büntetést, még akkor is, ha felszínesen nézve ennek pont az ellenkezőjét látjuk!

Ha azonban testileg bántalmazzák a gyermeket, akkor ennek pontosan az ellenkezője történik. A gyermek tudni fogja, hogy ez a büntetés az elutasításnak az egyik formája, és ilyenkor fennáll annak a veszélye, hogy megnyílik a kapu a test, valamint a lélek és a szellem között a démonok számára, hasonlóan ahhoz, amint ez a szexuálisan bántalmazott emberek esetében

történik. Létrejön egy Isten-ellenes lelki kötődés a bántalmazó és a bántalmazott között, és az elutasítottság szellemével együtt általában átadódik a gyermekre egy szellem a bántalmazóról.

A képzeletbeli démonikus barátok (amelyeket néha tévesen angyalnak vélnek) a démonok jelenlétének egy további rendkívül általános megnyilvánulási formái a testileg bántalmazott személyek esetében. A gyermek bármikor hozzájuk fordulhat, és ők meghallgatják és megértik őt. Azt azonban a gyermekek nem érthetik meg, hogy ez a démoni barát szorosan együttműködik a bántalmazóban működő szellemekkel annak érdekében, hogy tovább építse az áldozatban kialakult démoni erődítményt. Az áldozat nem tud arról, hogy azok a démonok, amelyek már bejutottak az életébe, egy olyan viselkedésre ösztönzik őt, amelynek az a célja, hogy kiváltsa a bántalmazóból az erőszakos viselkedést. Miután elérték ezt a célkitűzésüket, ugyanezek a démonok (vagy más démonok, amelyek partnerként együttműködnek velük), hirtelen vigasztalókká válnak, hogy az áldozat beleessen a büntetés és a vigasztalás démonikus hálójába. Olyan ez, mintha a magasabb démoni hatalmasságokat rendszeresen le kellene kenyerezni a viselkedésnek ezzel a körforgásával.

A Sátán nagy megtévesztő, és akár a világosság angyalának is felöltözteti démonait, ha ez az álcázás megfelel a céljainak, ezért nem szabad meglepődnünk módszerein. Nem tiszteli a személyiséget, és arra törekszik, hogy a lehető legfiatalabb korban démonizálja a gyermekeket. Tudja, hogy minél fiatalabb a gyermek, amikor létrejön benne a démoni erősség, annál nehezebben jut Krisztusba vetett személyes hitre, és ha mégis megtér, annál nehezebben tud az új keresztyén megszabadulni a sötétség erőitől.

Minél többet szolgál valaki olyan emberek körében, akik valamilyen bántalmazás következtében démonizálódtak, annál jobban megérti, mennyire fontos, hogy a keresztyén szülők Isten szerinti védelemben részesítsék gyermekeiket. A Sátán a szülők minden elképzelhető gyengeségét ki fogja használni annak érdekében, hogy belopózkodjon a gyermekekbe. Az ember a bántalmazottak felé végzett szolgálat során elkerülhetetlenül megérti, melyek azok a dolgok, amelyek valóban számítanak a gyermekek felnevelésében, mert ezen szolgálat során meglátjuk, melyek azok a dolgok, amelyek bezárják az ajtót az ellenség előtt és lehetetlenné teszik, hogy a démonok belépjenek. Meglátjuk továbbá azokat a dolgokat is, amelyek megnyitják az ajtót, és amelyek következtében a gyermekek démonizálódnak. A jó keresztyén nevelés követelményeit, amelyek a fentiekből következnek, az alábbiak szerint lehet röviden összefoglalni:

- a) A szülők egysége szellemben, lélekben és testi kapcsolatukban.
- b) A szülőknek el kell fogadniuk gyermekeiket, függetlenül nemüktől, személyiségüktől és képességeiktől.
- c) Isten szerint való fegyelmezés, hogy a gyermek biztonságos környezetben növekedhessen fel, és
- d) Áldozatos és feltétel nélküli szeretet, hogy a gyermek valóban megtudja: számít azoknak az embereknek a szemében, akikre Isten az ő jólétét rábízta.

A tapasztalatok és a szolgálat alapján most már látom, hogy ha bármelyik említett területen hibát követünk el, azt az ellenség ki fogja használni, ami miatt gyermekeink ki lesznek téve a démonizálódás veszélyének.

vi) Érzelmi és lélektani bántalmazás

A szexuális és a testi bántalmazás könnyen azonosítható és felismerhető. Az érzelmi és a lélektani bántalmazásokat azonban, amelyeknek a szülők vagy a szülőket helyettesítő

személyek közül sokan kiteszik gyermekeiket, sokkal nehezebben lehet felismerni. A bántalmazásnak ezt a formáját sok felnőtt is gyakran megtapasztalja.

Mások elnyomása és manipulálása bűn, függetlenül attól, hogy az áldozat egy kicsi gyermek vagy egy idős ember, a bántalmazó férje, felesége, fia, leánya, barátja, üzlettársa, munkatársa, keresztény testvére stb. Minden olyan viselkedés, amely arra törekszik, hogy megfossza a másik embert Istentől kapott szabad akaratától, bántalmazásnak minősül, és különféle mértékű problémákhoz fog vezetni. A bántalmazó életében már ott vannak ezek a problémák, és az áldozat gyakran olyan módon reagál a bántalmazásokra, amellyel megnyitja az ajtót a démonok előtt. Megismétlem: az elutasítás egy formájának minősül minden ilyen jellegű bántalmazás, amelynek során semmibe veszik az embernek azt a szabad akaratát, amelyet Isten neki szánt, és ezért elutasítják azt az embert.

Ezen a ponton a félreértések elkerülése érdekében tisztáznunk kell néhány dolgot. Nem azt akarom mondani mindezzel, hogy a szülőknek meg kell engedniük, hogy gyermekeik mindig a saját fejük után menjenek, mert Isten szabad akaratával ajándékozta meg őket. Ez katasztrófához vezetne. A gyermeknek meg kell tanulnia, hogy a keresztény család akkor lehet boldog, ha tudatosan engedelmeskedünk egymásnak, és hogy a szülőknek kell mindent egyensúlyban tartaniuk azáltal, hogy ügyelnek arra, hogy a család egyetlen tagja se uralkodhasson jogosulatlanul a többiek kárára.

Azt sem állítom, hogy nincsenek olyan alkalmak, amikor a családfőnek meg kell hoznia olyan súlyos döntéseket, amelyek felszínesen nézve legázolják a feleség és/vagy a gyermekek érdekeit. Ám az Isten által rendelt kapcsolatokon belül az ilyen jellegű döntéseket a feleség támogatásával kell meghozni, és a gyermekeknek abból a hozzáállásból kell megtanulniuk viselkedésük kulcsát, amelyet édesanyjuk az édesapjukkal szemben tanúsít.

Sőt, még azt sem állítom, hogy nincsenek olyan alkalmak, amikor a feleségnek - akár a saját, akár gyermekei érdekében - nem kell arra törekednie, hogy hatással legyen a férjére olyan kérdésekben, amelyeket a férfi először nem hajlandó mérlegelni. Ezek a dolgok nem minősülnek elnyomásnak vagy manipulálásnak, amennyiben a családtagok által betöltött különféle pozíciók teljes tiszteletben tartásával hajtják azokat végre.

Egy valamit azonban határozottan állítok: az egyén szabad akaratának megsértése és annak megakadályozása, hogy valaki azzá a személlyé legyen, akinek őt Isten tervezte és rendelte, Isten elleni lázadásnak minősül. A manipulálás, az elnyomás és az irányítás a varázslás eszköztárába tartozik, ezért nem meglepő, hogy a manipulálás, az elnyomás és az irányítás áldozatai démonizálódhatnak.

Senki sem kételkedhet abban a tényben, hogy azok, akik belekeverednek a boszorkányságba, valószínűleg démonizálódni fognak, és ezért akkor sem szabad meglepődnünk, ha azt tapasztaljuk, hogy azok, akik igénybe veszik a varázslás eszközeit (még akkor is, ha nyíltan nem keverednek bele olyan dolgokba, amelyeket általában varázslásként ismerünk fel), azok - még ha nem is tudatosan - valójában démonokat használnak annak érdekében, hogy kikényszerítsék a saját akaratukat, és ennek következtében áldozataikat kiteszik a démonizálódás kockázatának.

Ebben a tekintetben az egyik legáltalánosabb problémás terület a szülők és a gyermekek közötti kapcsolat. Istennek az volt a szándéka a gyermekekre nézve, hogy már a gyermek életének kezdetétől fogva egy állandóan változó kapcsolat álljon fenn a gyermek és szülei között. Amint a gyermek 18-19 éves korára eléri az érettséget és felkészül arra, hogy megkezdje önálló felnőtt életét, fokozatosan le kell bontani a körülötte felállított korlátozókat. Magától értetődik, hogy szabad akaratából időnként visszamehet szüleihez gondoskodásért, segítségért, szeretetért és tanácsokért. Ezzel nincs semmi baj, feltéve hogy a

gyermek teljes szabadságot élvez arra, hogy szükség esetén odamenjen a szüleihez, majd el is távozhasson. Vannak, akiknek többször kell ilyen módon hazamenniük, mint másoknak.

Az viszont problémákat fog okozni, ha a szülő csak a gyermekeiben találja meg önazonosságát, és nem rendelkezik önálló érett önazonossággal ahhoz, hogy meg tudjon birkózni azzal a gondolattal, hogy gyermekei elhagyják őt. Nagyon sok szülő számára olyan súlyos válságot jelent az a gondolat, hogy közeledik az a pillanat, amikor gyermekeinek már nem lesz rá szüksége, hogy amint a gyermekek növekednek, egyre hevesebben akadályozzák ennek az időpontnak az eléréését. Érzelmi zsarolás, irányítás és elnyomás gondoskodik arról, hogy a gyermek soha ne lehessen eléggé érett ahhoz, hogy teljesen elhagyhassa a családi fészket, és mindörökre az anya, az apa vagy mindkét szülő uralma alatt maradjon.

Az anyai elnyomás jelenti a legsúlyosabb veszélyt, különösen azokban a családokban, ahol az anya soha nem járt el dolgozni és az apa úgy kezelte őt, mint egy fizetésben nem részesülő házvezetőnőt és „tenyészanót”, nem pedig úgy, mint egy egyenrangú partnert egy dinamikus és szeretetteljes kapcsolatban. Miután a gyermekeknek már nincs szükségük az édesanyjukra, ezt ő olyan erős elutasításként élheti át, hogy minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy nélkülözhetetlenné tegye magát fia vagy lánya számára, aki már alig várja, hogy elköltözhessen otthonról. Az összes anyósvicc sok olyan ember tapasztalataira épül, akik kénytelenek voltak végignézni, amint egy zsarnok érzelmi és lélektani eszközökkel próbálja a karmai között tartani gyermekeinek házasságát (és azoknak házastársát).

Ezek valóban nagyon kényes kérdések, mert az egyik oldalon ott áll az a parancsolat, hogy tisztelnünk kell szüleinket, a másik oldalon pedig az az igei utasítás, hogy el kell hagynunk otthonunkat és új partnerünkhöz kell ragaszkodnunk (azoknak az esetében, akik házasság miatt költöznek el otthonról). A két parancsolat miatt hatalmas konfliktusba keveredhetünk és vannak olyan édesanyák, akik súlyos bűntudatot terhelnek gyermekeik lelkiismeretére, mert az anyagi helyzettel való zsarolástól a könnyekig minden elképzelhető érzelmi trükköt felhasználnak.

Ha valaki nem áll a sarkára a rajta uralkodó szülővel szemben és nem veszi igénybe jogszerű szellemi hatalmát, akkor valójában nem tiszteli a szüleit, akiknek segítségre van szükségük ahhoz, hogy elérjék az érettséget és akiknek az a feladatuk, hogy elengedjék gyermeküket. Ha valaki nem viselkedik határozottan ebben a kérdésben, akkor ezzel súlyos válságot idézhet elő a saját házasságában, nagyon sok fájdalmat fog vele okozni, és az is lehetséges, hogy különélés vagy válás lesz a dolog vége, hacsak házasságának még egészen korai szakaszában véget nem vet ennek a helyzetnek és megfelelő módon meg nem oldja a problémát.

A szolgálat során túl sok alkalommal kellett már megtönnünk az anyához (és az apához) fűződő lelki kötődéseket. Időnként félelmetes élmény találkozni azzal a démoni erővel, amely az ilyen jellegű elnyomás és uralkodás következtében hatalmat vesz az áldozat felett. Vannak emberek, akiknek a számára hatalmas megrázkódtatást jelent annak felismerése, hogy milyen rettenetes hatalmat gyakoroltak felettük ilyen módon. Mások számára, akik érezték az őket szorosan körülvevő láncokat, egyáltalán nem megrázkódtatást, hanem hatalmas megkönnyebbülést jelent, amikor megszabadulnak kötelékeiktől! Sokan meggyógyulnak testi betegségeikből, amikor megszabadulnak a betegségnek azoktól a szellemeitől, amelyek azoknak a bűnös bántalmazásoknak a következtében adódtak át rájuk a generációs vonalon keresztül, amelyeket gyermekkorukban ellenük elkövettek!

Van sok más olyan kapcsolat is, amelyben az egyik fél elnyomhatja és manipulálhatja, és ezért bántalmazhatja a másik embert. Ezeknek a bántalmazásoknak a hatásai nagyon hasonlóak azokhoz, amelyeket a fentiekben kifejtettünk, ezért egyszerűen csak felsorolok néhány ilyen kapcsolatot. Bántalmazhatja:

- a) A feleség a férjet,
- b) A férj a feleséget,
- c) A gyermekek a szülőket,
- d) Az idősebb testvér a fiatalabb testvért,
- e) A nagynéni, a nagybácsi vagy a nagyszülő a gyermeket,
- f) A munkaadó az alkalmazottat,
- g) A gyülekezet tagjai a szolgálot,
- h) A szolgálo a gyülekezet tagjait.

vii) Különélés és válás

Az, ahogyan a körülöttünk történő eseményekre reagálunk, jelentős részben meghatározza azt, hogy a démonok ki tudják-e használni azt a fájdalmat, amit átéltünk, vagy sem. Különösen igaz ez a házastársak különélésére vagy válására.

Azok az emberek, akik házastársuktól külön élnek vagy elváltak, nagyon hosszú időn keresztül csak az egyház másod- vagy harmadosztályú tagjainak érezhették magukat. Az az elutasítás, amelyet a Krisztus testének bizonyos tagjai éreztek velük, alkalmanként sokkal súlyosabb és fájdalmasabb volt, mint a házasságuk felbomlása miatt átélt elutasítottság. Nagyon sok olyan levelet kaptunk elvált emberektől, amelyben segítséget kértek ezen a területen.

Megértem azt a gyülekezeti közösséget, amelyik nem akar olyan benyomást kelteni, mintha elnézné vagy bátorítaná a válást. Ez helyes és jó, de nagyon távol áll attól, amikor az elvált embereket a felfüggesztett büntetés állapotában tartják, akik soha nem érezhetik azt, hogy befogadták őket a közösségbe.

Ebben a könyvben nem tudunk részletesen foglalkozni a válás és az újravezetés erkölcsi kérdéseivel, de sok olyan ember tapasztalatai alapján, akiket az elmúlt évek során lelkigondozásban részesítettünk, azt kell mondanom, hogy az egyház nagyon képmutató módon viselkedik ebben a kérdésben, és nem hajlandó szembenézni az ezzel kapcsolatos valós kérdésekkel.

Nem minden elvált ember hibás abban, hogy elvált, de az egyház mégis ezzel vádol sok embert, akinek el kellett szenvednie a válás intenzív fájdalmát. Az a tény, hogy az egyház nem érti meg az elvált emberek helyzetét és nem nyújt nekik segítő kezet, további démonizálódás lehetőségét teremtette meg ezeknek az embereknek az életében.

Minden szétválás együtt jár az elutasítással. Még az a fél is, aki elhagyja társát egy új kapcsolat kedvéért, gyakran az átélt elutasítás miatt teszi ezt. Az elhagyott félnek pedig nagyon nehezebb esik saját elutasítottságának kellős közepén belátnia azt, hogy viselkedésével ő is hozzájárulhatott házasságának felbomlásához.

Az elvált emberek számára nélkülözhetetlen lelkigondozáshoz nagy gyakorlatra van szükség. Azoknak, akiknek el kellett szenvedniük a válás fájdalmát, nagyon résen kell lenniük a keserűséggel szemben, és a környezetükben élő embereknek a feltétel nélküli elfogadás szeretetével kell szolgálniuk feléjük, ami a démonok támadásának leghatásosabb ellenszere.

Az elvált emberek felé végzett szolgálat során - egy megfelelő pillanatban - el kell vágni a korábbi partnerhez fűződő lelki kötődéseket. A lelkigondozóknak azonban különösen fogé-

konyaknak kell lenniük ennek a pillanatnak a bölcs megválasztásához. Nem mindig lesznek ott démonok, amelyek ekkor már hajlandóak lesznek távozni, de általában igen. Mire egy kapcsolat eljut arra a pontra, hogy jóvátehetetlenül megromlik, addig általában sok-sok traumával teli év eltelik, és ez alatt az idő alatt volt nagyon sok olyan alkalom, amikor a démonok behatolhattak az érintett személy életébe.

Az elvált emberek felé végzett szolgálat során azt is emlékezetben kell tartanunk, hogy a válás okát időnként a távoli múlt homálya fedi, és messze visszanyúlik a házasságkötést megelőző időszakba. Mindig nagy segítséget jelent, ha törekszünk arra, hogy a megfelelő időpontban gyógyulással szolgáljunk ezeken a területeken annak érdekében, hogy az esetleges újracházásodás esetén ne ismétlődjenek meg ugyanazok a hibák.

A válási élethelyzetekben a gyermekek is démonizálódhatnak, különösen akkor, ha a szülők kiteszik gyermekeiket a házassági viták elszenvedésének. Az a trauma, amit a gyermekek ilyenkor elszenvednek, önmagában is démoni belépési ponttá válhat, amely miatt egy későbbi időben gondos szolgálatra lesz szükségük.

viii) Haláleset

Megtörténhet, hogy a szeretett személy halálát a hátramaradt ember a legteljesebb elutasítás-ként éli át. Az érettség nélkülözhetetlen részeként képesnek kell lennünk arra, hogy szembenézzünk az elválások tényével és megtanuljuk azt elfogadni. Vannak azonban olyan emberek, akik soha nem tudták elfogadni egy szeretett személy halálát, és ezzel a hozzáállásukkal önmagában lehetőséget adtak arra, hogy a démonok hatalmat vegyenek az életük felett.

Egyáltalán nem szokatlan azt tapasztalni, hogy egy démoni szellem magára ölti az elhunyt személy tulajdonságait, majd irányítása alá vonja az életben maradtakat. Ilyen esetekben a szabadító szolgálat előtt mindig el kell vágni a halott személyhez fűződő lelki kötődések Isten-ellenes dimenzióját.

Az életben maradt személy, aki az elválás fájdalma és traumája által démonizálódott, időnként drámai felszabadulást él át, amint megszabadul attól a démoni uralomtól, amely a fájdalom kötelékében is tartotta őt.

9. Traumák és balesetek

A traumák és a balesetek az élet elkerülhetetlen részei. Még keresztényként sem vagyunk mentesek az alkalmi válságoktól és problémáktól. Egy bukott világban élünk, amelynek a Sátán az istene (2Korinthus 4:4). Nagyon sok esemény, amely ebben a világban megtörténik, a bukás következménye, és nem helyes Istent vádolni, amikor a dolgok rosszra fordulnak. A Sátán uralmának csak akkor lesz vége, amikor Jézus visszajön mint a Királyok Királya, és bejelenti Isten országának uralmát azon a hatalmas és csodálatos napon.

Addig is Isten megígérte, hogy mindig velünk lesz (Máté 28:20), egészen annak a kornak a végéig, amelyben most élünk. De ez az ígéret feltételekhez van kötve, és teljesülése annak függvénye, hogy hajlandók vagyunk-e engedelmeskedni annak a parancsolatnak, amelyet Jézus az egyháznak adott, vagyis hogy neveljünk tanítványokat és tanítsuk meg őket mindazokra a dolgokra, amelyekre Jézus megtanította az első tanítványokat (lásd a *Gyógyulás és szabadulás* I. kötetének 221-226 oldalát).

A szolgálat során megszerzett sok tapasztalatunk alapján rájöttünk, hogy a hatalmas traumák vagy a súlyos balesetek pillanataiban is fokozottan érzékenyek vagyunk szellemileg. Ekkor annyira sebezhetőek vagyunk a természetfeletti világra, mint talán soha máskor, és ha nem

vagyunk biztonságosan elrejtve Isten szeretetében és gondoskodásában, amikor eljönnek a gonosz napok (amelyek eljövételéről Pál biztosít bennünket az Efézus 6:13-ban), akkor ki vagyunk szolgáltatva az ellenség támadásainak.

Az ellenség nem tiszteli a személyiséget, és nem úgy gondolkodik, hogy mivel valaki átélt valamilyen megrázó élményt, pusztán szívjóságból békén hagyja őt! A Sátán szívében nincs semmi kedvesség, és pontosan ezeket a pillanatok választja ki arra, hogy megpróbáljon szellemi előnyökre szert tenni és belője egyik nyílát (egy démont) a szenvedő emberekbe. Nem csoda, hogy Pál arra bátorít minket, hogy mindig viseljük fegyverzetünket!

Az alábbiakban felsoroljuk azokat a traumákat, amelyek lelkipáncélozási tapasztalataink szerint gyakori belépési pontoknak bizonyultak a démonok számára:

i) Súlyos betegségek

A váratlan betegségek mindig nagy megrázkódtatást jelentenek az érintett személy és közeli hozzátartozói számára. A tökéletes egészséget egyik napról a másikra felváltja a halálfélelem. Amikor egy gyermek váratlanul megbetegszik, akkor a szülő gyakran sokkal nagyobb megrázkódtatást él át, mint maga a gyermek. Vannak olyan emberek, akiknek elég meghallaniuk a „rák” szót ahhoz, hogy elárassza őket a félelem, és ismerek olyan eseteket, amikor a ráktól való félelem lett az a kapu, amelyen keresztül belépett a személy életébe a betegségnek az a szelleme, amely a rákot előidézte.

Ez rendszeresen megtörténik, amikor egy közeli családtag rákban meghal. Az a félelem, hogy valaki más is megkapja, lehetővé teszi, hogy a betegség átadódjon és kiváltsa ugyanazokat a tüneteket. Sok olyan ember felé szolgáltunk már, akiknél a rák tünetei azt követően alakultak ki, hogy családjuk egyik tagja meghalt ebben a betegségben. A tünetek rendszerint ugyanabban a szervben és az előző áldozat esetéhez hasonló módon jelentkeznek.

Azoknak az embereknek az esetében, akik egyedül élik át a betegség traumáját, az ilyen jellegű félelmek: „*Most ki fog rólam gondoskodni? Hogy tudok megbirkózni ezzel a helyzettel?*”, és ha arra a következtetésre jutnak, hogy nem lesznek képesek megbirkózni vele és erőt vesz rajtuk a jövőtől való félelem, ez további démonikus betegségeket és akár halált is előidézhet.

ii) Munkanélküliség

A munkanélküliséget mindig nehéz elviselni, de még nehezebb akkor, ha váratlanul jön. Az ember reggel elmegy dolgozni, telve van várakozásokkal, de este lesújtva megy haza, mert megtudta, hogy létszámfeletti lett. Egy ilyen átélés traumája szélesre tárhatja az ajtót az elutasítottság előtt, az ember képtelen lesz megbirkózni az élettel, mert feleslegesnek érzi magát. Az elutasítottság szelleme bezárkózásra készíti, és elveszíti életkedvét és reménységét.

Ha a munkahelyi leépítéseket megfelelő módon közelítik meg, akkor ez csodálatos lehetőséget nyújthat az ember számára ahhoz, hogy új alapokra helyezze az életét Isten előtt, és talán életében először elfoglalja Istentől rendelt helyét. Sok ember úgy tekint vissza arra a napra, amikor elbocsátották, mint az Istentől valaha is kapott legnagyobb lehetőségre. A reménység a félelem leghatásosabb ellenszere, és ha van reménységünk, akkor minden rosszat el tudunk hárítani, amit az ellenség el akart érni az életünkben a munkanélküliség traumája által, mert nem a földi támogatásokban és sikerekben keressük a biztonságérzésünket, hanem abban, hogy ott vagyunk, ahol Isten látni akar bennünket.

iii) Balesetek

Az olyan balesetek, mint például az autóbalesetek, nagyon előkelő helyet foglalnak el a potenciális démoni belépési pontok listáján. A szolgálat során azt tapasztaltuk, hogy azokban az emberekben, akiknek a balesetben szerzett sérüléseik nem akarnak meggyógyulni, a félelem szelleme, vagy a balesetek átka vált állapotuk okává.

Időnként előfordul, hogy magát a balesetet is démonok idézik elő abból a célból, hogy beteljesítsenek egy bizonyos átkot. Ez különösen igaz azoknak az embereknek az esetében, akik minden látható ok nélkül sorozatosan baleseteket szenvednek. Lehetséges, hogy egy generációs szellem idézi elő ezeket a baleseteket, amelyet a családi vonalon keresztül örököltek. A balesetek átkát tudatosan rá lehet helyezni valakire - de az is lehet, hogy az őseit átkozták meg - varázslás által, vagy akaratlanul gyűlölet, keserűség vagy a bosszú mozgatórugói által. Alkalmanként előfordult, hogy amikor kihívást intéztünk az átok szelleméhez, akkor az ember hirtelen fájdalmat érzett olyan testrészeiben, ahol ez korábban soha nem fordult elő. A démonok gyakran megnyilvánulnak azon a helyen, ahol először gyakoroltak hatást vagy az érintett személyben, vagy az egyik őseben!

iv) Bántalmazás (Lásd a 8. szakaszt: Fájdalmak, bántalmazás és elutasítás)

v) Félelem

A félelem mindig démoni belépési ponttá válik, amikor valaki átél egy traumát. Félelem az ismeretlentől, félelem attól, hogy mi fog történni, félelem a haláltól, és félelem még sok-sok különféle dologtól, amelyek időnként megragadhatják az ember szívét: a Sátán ezt mind fel tudja használni ahhoz, hogy a hatalmába kerítse az embert. Vannak emberek, akiknek az életében hatalmas területeket a félelem határoz meg, és a démonok remekül ki tudnak használni minden olyan lehetőséget, amelyet a félelem az ellenségnek felkínál.

A hatalmas traumák pillanataiban szellemileg sebezhetővé válunk. Például egy közúti baleset remek lehetőséget kínál a démonoknak ahhoz, hogy kihasználják azt a traumás állapotot, amelyet a balesetek áldozatai gyakran átélnek. Gyakran csak sokkal később, évek múlva tudtuk kiűzni a démonokat - amikor a személy még mindig szenvedett a baleset hatásaitól -, miután az események mozaikkockáit összerakva megértettük, mi is történt valójában, amint a démonokat rákényszerítettük arra, hogy nevezzék meg magukat.

Bizonyos esetekben az a démon, amely bejut az ember életébe, félelmet vált ki belőle az autókkal, a közlekedéssel, bizonyos útszakasszal vagy egy bizonyos sofőrrel szemben. A következmények minden esetben hosszú távúak és démonikusak, de szabadulás által gyógyíthatók, feltéve hogy az érintett személy hajlandó megbocsátani a balesetért felelős embernek és megfelelő módon leszámol minden más dologgal, amit korábban még nem oldott meg.

10. Halálesetek (ide számítva a vetélést és az abortuszt is)

i) A halál mint átmenet

A halál pillanata egy átmeneti pillanat - átmenet annak a testnek a korlátozásaiból, amelyet Isten egy embrió formájában adott fogantatásunk pillanatában, a ránk váró másik életbe. A

keresztények, akik bíznak Jézusban, az igéből tudják, hogy a halál után eljön a szétválasztás ideje (a juhok és a kecskék szétválasztása), majd az ítélet pillanata.

Jézus meglehetősen hosszasan beszélt az „eljövendő korról”. Máté evangéliuma feljegyzi, hogy több történetet is elmondott földi cselekedeteink és magatartásunk örökkévaló következményeinek szemléltetésére, például az okos és az ostoba szüzek történetét (Máté 25:1-13). Ebben a hasonlatban az is benne van, hogy senki sem tudhatja, mikor jön el halálának pillanata, vagy az az időpont, amikor az Úr dicsőségben visszatér. Ezért mindig készen kell állnunk, hogy amikor ez a pillanat eljön, tagjai legyünk Krisztus menyasszonyának, az egyháznak.

Amikor meghalunk, testünk egy üres hüvellyé válik, mert a testben lakozó személy eltávozik. Számára eljött a földi élet vége, és jövője Jézusnak, az ő Megváltójának és Istennek, az ő mennyei Atyjának szeretetétől és irgalmától függ. Ettől a pillanattól kezdve már nem érvényesek rá nézve a földi élet korlátozásai, de az itt maradtak számára jelentkezik egy egész sor következmény, és a démonok minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy kihasználják ezeket a következményeket.

A démonoknak nincs saját testük. Úgy próbálják teljesíteni mesterük (a Sátán) kívánságait, hogy elfoglalják emberi lények testét és eltérítik őket az Úr Jézus Krisztustól, hogy ne legyen belőlük keresztény hívő. A keresztények esetében pedig megkísérlik minimálisra csökkenteni keresztény életük hatékonyságát és az abban a gyülekezetben kifejtett hatásukat, amelyhez tartoznak.

Ez az oka annak, hogy a démonok tevékenysége általában sokkal nyilvánvalóbb a hívőkben, mint a hitetlenekben! Mert bennük nagyon sok dolguk van. A hitetlenekben azonban, akik önös érdekeiket követik és elfordultak Istentől, a démonok általában nagyon visszafogottan viselkednek, mert tudják, hogy bármikor fokozhatják tevékenységüket, ha fennáll annak lehetősége, hogy házigazdájuk szellemi hozzáállása megváltozik!

A halál pillanatának hatalmas jelentősége van. A holttest általában használhatatlan a démonok számára. Ezért a halál nemcsak a meghalt személy számára jelent átmenetet, hanem a benne lakó démonok is új lakóhelyet keresnek maguknak. A démonok azonban csak akkor költözhetnek át egy másik személybe, ha joguk van ehhez, ezért még életében arra bátorítják az embert, hogy hozzon létre Isten-ellenes lelki kötődéseket másokkal, hogy halálának pillanatában viszonylag könnyen megtörténhessen az átadódásuk.

Úgy tűnik, hogy a haláleset bekövetkeztekor a démonok ezeket az Isten-ellenes lelki kötődéseket használják fel arra, hogy átköltözzenek egy élő személybe. A démonok kihasználják továbbá saját életünk minden szellemi gyengeségét is az átadódáshoz. Például ha valaki nagyon fél és ott van benne a félelem szelleme, akkor ezt belépési jogként felhasználhatják további démonok is, amelyek elhagyják az éppen akkor elhunyt embert. Tisztában vagyok azzal, hogy ezzel az egész fejtegetéssel egy nagyon kényes és potenciálisan ellentmondásos kérdést érintek.

Az ószövetségi törvény részletes utasításokat tartalmazott arra nézve, hogyan kellett az akkori embereknek védekezniük az abból fakadó veszélyekkel szemben, hogy érintkezésbe léptek egy nem sokkal korábban meghalt emberrel. A 4Mózes 19:11 félreérthetetlenül kijelenti, hogy az az ember, aki „*megérint egy holttestet, rituálisan tisztátalan hét napig*”, és a 14. versben kiterjeszti ezt az előírást mindenkire, aki az elhunyt személy halálakor ugyanabban a sátorban (épületben) tartózkodott. A tisztátalanság leírására használt szavak a jelek szerint mindig rituális tisztátalanságot jelentenek.

Az ige figyelmes olvasása alapján kiderül, hogy a rituális tisztátalanság mindig valami olyan szellemi dologhoz kapcsolódik, amely miatt a személy, a hely vagy a tárgy tisztátalanná válik. Ezékiás egy olyan időszak után lett Júda királya, amikor a templomot bűnös módon okkult imádatra használták fel. Ennek következtében a templom rituálisan tisztátalanná vált, és a papok utasítást kaptak arra, hogy tisztítsák meg magukat rituálisan, majd a templomot is tisztítsák meg az Úr törvénye szerint (2Kronika 29).

A rituális tisztátalanság mindig valami olyan, szellemi természetű dologhoz kapcsolódik, amely valóban beszenyez embereket, helyeket vagy tárgyakat, más szavakkal olyan szellemi lényekhez vagy erőkhöz kapcsolódik, amelyek jogokat kaptak annak következtében, ami korábban ezekkel az emberekkel, helyekkel vagy tárgyakkal történt.

Ezért a 4Mózes 19. világosan kijelenti, hogy azok, akik érintkezésbe kerültek a halottal, a rituális tisztátalanság veszélyében vannak. Hogy miért? Vannak olyan igemagyarázók, akik megpróbálnak kitérni ez elől a kérdés elől, és azt mondják, hogy Isten ilyen módon gondoskodott arról, hogy ha érintkezésbe kerülünk egy olyan valakivel, aki egy fertőző betegségben halt meg, akkor a mosakodás csökkentette a fertőzés veszélyét, mert a megtisztulásnak a törvényben előírt módja tartalmazza a megtisztulás vizével történő mosakodást is.

Ám ha ez valóban igaz, akkor értelmetlen a megtisztítás vizének elkészítése: az előkészítés részeként a megszentelt vörös tehén hamuját bele kellett szórni a vízbe. Az egyetlen értelmes egészségügyi tanács az lett volna, hogy az, aki le akarja mosni a testéről a betegség nyomait, mosakodjon meg folyó vízben.

Ezért a 4Mózes 19. egyetlen lehetséges értelmezése az, hogy a megtisztítás vizét különleges módon kellett elkészíteni és megszentelni (az eljárás megtalálható a 4Mózes 19:1-11-ben), és hogy az ilyen módon elkészített víz olyan szellemi hatalommal volt felruházva, amely el tudott bánni azokkal a beszenyező szellemi hatalmakkal, amelyek átadódhattak az éppen akkor elhunyt személyről.

Sok száz ember felé végzett szolgálatunk alapján megértettük, hogy ha megtörjük az összes lelki kötődést a szolgálatban részesülő személy és a meghalt ember között, majd megszabadítjuk őt azoktól a tisztátalan szellemektől, amelyek az elhunyt személy halála után átadódtak rá, akkor ezáltal nagyon eredményesen le tudunk számolni a sötétség erőivel és megfoszthatjuk őket attól a joguktól, hogy új házigazdájukban maradjanak. Nagyon gyakran azt tapasztaltuk, hogy a démonok pontosan ugyanazokat a tüneteket idézik elő új gazdájukban, mint amelyek az elhunyt személy állapotát jellemezték. A betegség szellemei, amelyek átadódtak, új lakóhelyükön zavartalanul folytatták korábbi ténykedésüket.

Egyértelmű, hogy a megtisztítás vizének használata, amint az a törvényben le van írva, egy ószövetségi eljárás az ilyen jellegű szellemi erőkkal való leszámolásra. Érdemes azonban megfigyelni, hogy a víz elkészítéséhez szükség volt egy tökéletes vörös tehén feláldozására, amelyet még soha nem fogtak munkára. Amikor Jézus meghalt a kereszten, ő lett a tökéletes, mindenre elégséges áldozat. Amint a pusztában az embereknek hittel fel kellett tekinteniük a bronzkígyóra, hogy meggyógyuljanak a mérges kígyók harapásából, úgy kell nekünk is feltekintenünk az Isten Fiára, akit felemeltek a Golgotán, hogy meggyógyulhassunk annak a mérregnek a hatásaiból, amelyet az ellenség szellemileg belénk fecskendezett, és hogy megszabadulhassunk ennek következményeitől.

Amikor Jézus kiadta tanítványainak a nagy misszióparancsot (Máté 28:19-20), kihangsúlyozta, hogy be kell meríteniük a hívőket az Atya, a Fiú és a Szent Szellem nevében. A szolgálat során azt tapasztaltuk, hogy amikor a bemerítésben felismerjük Jézus nevének megmentő, gyógyító és szabadító hatalmát, az emberek sok esetben úgy jönnek ki a vízből, hogy azonnal megszabadultak a sötétség erőitől, amelyek nem tudtak ellenállni

engedelmességük következményeinek és a megszentelt víz megtisztító erejének, amelybe bemeztettük őket. Nagyon érdekes az a megjegyzés, amelyet Pál tesz az egyház vízzel való megtisztításáról az Efézus 5:26-ban, ahol azt mondja, hogy Isten úgy tisztította meg az egyházat, hogy megmosta azt vízzel.

Néhány igazán mély szabadító szolgálat során azt is megtapasztaltuk, hogy ha a szabadító szolgálatban részesülő személynek adunk inni olyan vizet, amelyet megszenteltünk, akkor ennek drámai és azonnali hatása lehet a démonokra nézve. A „megszentelt víz” kifejezésen olyan vizet értek, amely felett imádkoztunk, hogy töltsé be azt a Szent Szellem. Amikor ezt megtesszük, akkor a vizet elfogyasztó személy erőben részesül, hasonlóan ahhoz, ami akkor történik, amikor rátesszük valakire a kezünket.

Erre akkor jöttünk rá, amikor valaki, akiért imádkoztunk, kért egy pohár vizet. Kimentem a konyhába a vízért, de miközben visszafelé mentem, az Úr nagyon világosan szólt hozzám és azt mondta, hogy kézzel áldjam meg azt a vizet. Megtettem, majd bevitettem a vizet a szobába, és odaadtam annak a hölgynek, hogy igya meg. Ő ivott belőle egy kortyot, de azonnal ki is köpte, és a rajta keresztül megszólaló démon ezt mondta: „*Hozzatok nekem megfelelő vizet!*” Hoztunk neki olyan vizet, amelyet nem áldottunk meg. Minden probléma nélkül meg is itta az egész pohárral.

Azt mondta, hogy ennek a víznek teljesen más volt az íze, és mivel nem volt megszentelve, a démonok minden akadékoskodás nélkül meg is engedték neki, hogy megigya. Ám csoportunk egyik tagja ezután rátette a kezét a hölgy gyomrára, és megszentelte azt a vizet, amely már benne volt. Ennek hatását azonnal megtapasztalhattuk, mert szinte forni kezdett benne a lenyelt víz, és azonnal megszabadult!

Tehát a gyakorlatban megtapasztaltuk, hogy a 4Mózes 19-ben leírt alapelv ma is érvényes. Az akkori és a mostani idők között csak annyi a különbség, hogy az áldozatot Jézus már bemutatta, ezért - hála Istennek - nincs szükség több vörös tehenre, és hogy ő erőt és hatalmat adott a hívőknek általa, hogy részesített bennünket a Szent Szellem erejéből. A keresztények a kereszt által a győzelem helyzetében lehetnek.

A démonizálódás lehetősége miatt a halálesetek veszélyhelyzetet jelentenek az élők számára, mert azok a szellemek, amelyek az éppen akkor elhunyt személyben laktak, a lehető leggyorsabban új lakóhelyet keresnek maguknak. Ez kihangsúlyozza azt, mennyire fontos, hogy senkihez ne fűzzenek minket Isten-ellenes lelki kötődések, és hogy mindig tartsuk magunkat szellemileg tisztán.

Amikor lelkigondozásban részesítünk valakit, akkor rutinszerűen rákérdezzük a családban történt halálesetekre, különösen akkor, ha valaki hosszú távú problémáktól szenved. Gyakran előfordult, hogy amikor olyan dolgokkal foglalkoztunk, amelyek másokról adódtak át, a szolgálat sok-sok óráját meg tudtuk takarítani, és az emberek megszabadultak az őket irányító erőktől.

Tapasztalatból megtanultuk, hogy az imádságban részesülő személyhez gyakran hozzákapszolódik egy, a meghalt embertől származó olyan szellem, amelyet mi „vezérlő szellemnek” nevezünk. Ez egy olyan démon, amely magára öltötte az elhunyt személy tulajdonságait. Az ilyen szellemek gyakran egész életében végigkísérik az embert. Ezeket a vezérlő szellemeket idézik fel a spiritiszta médiumok, amikor valaki hozzájuk fordul abból a célból, hogy beszéljen valakivel, aki már meghalt.

A vezérlő szellem, amely rendkívül jól ismerte az elhunyt személyt és ezért meglepő ravaszsággal és pontossággal képes a médiumhoz forduló embereket megtéveszteni, hamis hitbe vezeti az embereket a halál utáni életről, akik beleesnek a spiritualizmus csapdájába.

Amikor megszólítjuk és kiűzzük a halottaktól származó vezérlő szellemeket, hatalmas dolgok történnek az emberek életében, és meggyógyulnak azokból a betegségekből és tünetekből, amelyek az elhunyt személyen keresztül átadódtak rájuk a generációs vonalról.

ii) Kapcsolódó kérdések

A halálnak van néhány további olyan aspektusa, amelyekbe a démonok bele tudnak kapaszkodni, és amelyekre oda kell figyelni a szolgálat során. Ezeket a kérdéseket már érintettük más szakaszokban, de ezen szakasz teljességének a kedvéért röviden megismétlem őket:

a) Gyász

A gyász átélése elkerülhetetlen. A gyász kifejeződése nélkül nem lehet teljesen meggyógyulni a veszteség átéléséből. Időnként azonban az érzelmi traumát kihasználva bejut az ember szívébe egy démon, és nem engedi meg, hogy elmúljon a gyász érzése. Ha olyan három hónap eltelte után sincs észrevehető változás a gyászt átélő ember állapotában, akkor ésszerűen feltételezhető, hogy a gyász szellemei tevékenykednek benne. Ismertem egy hölgyet, aki még tizenöt év után is gyászolta férje elvesztését. Az ekkor kifejeződő gyász teljes mértékben démonikus volt. Szabadulása után meggyógyult.

b) Megrázkódtatás

Ez különösen érvényes a váratlan halálesetekre. Megtörténhet, hogy az a trauma, amit az emberek átélnek akkor, amikor minden figyelmeztető előjel nélkül elveszítenek valakit, olyan mélyen érinti őket érzelmileg, hogy teljesen védtelenné válnak a démoni támadásokra. Amikor valaki egy hosszú betegség után költözik el, az élőkre gyakorolt hatás akkor is ugyanolyan erős lehet, mint amikor autóbalesetben hal meg valaki. Vannak emberek, akik attól a pillanattól kezdve, amikor megtudják, hogy hozzátartozójuk haldoklik, képesek érzelmeiket teljesen „kikapcsolni”, hogy támogatást és bátorítást nyújthassanak a haldoklónak. Amikor mindennek vége, a sokkhatás, hogy már nincs betegük, akit ápolhatnának, rendkívül traumatikus lehet.

c) Magány

Ez az állapot rendkívül általános, amikor egy hosszú és odaadó házassági kapcsolat az egyik fél halálával véget ér. Az életben maradt fél gyakran olyan erős magányt érez, hogy a démonok az érzelmeit kihasználva be tudnak hatolni az életébe, különösen akkor, ha nem támaszkodhat gyermekeire vagy más közeli hozzátartozójára, akik bátoríthatnák őt ebben az időben.

d) Elutasítottság

Vannak olyan emberek (elsősorban gyermekek), akik a szeretett személy elvesztését úgy élik át, mintha az elutasította volna őket. Úgy érzik, hogy az elhunyt személy szándékosan halt meg és hagyta őket magukra. Ez általában akkor történik meg, amikor már eleve ott van az életükben az elutasítottság mély gyökere, amelyet a démonok fel tudnak használni arra, hogy teljes elutasítottságba taszítsák őket annak a személynek a halála által, akitől függtek.

11. Átkok (ide tartoznak a belső fogadalmak, kijelentések és a helytelen imák)

Az átkok olyan szavak, amelyeket valaki egy másik emberre kimond abból a célból, hogy ártsen neki. Maguk a szavak nem árthatnak senkinek, a szavak mögött meghúzódó szellemi erők hajtják végre a kimondott átkokat.

i) Isten átkai

Mielőtt megvizsgálnák az emberek által kimondott átkok következményeit, fel kell tennünk a kérdést: mit jelentenek azok az ígék, amelyek arra utalnak, hogy Isten átkot mond valakire a törvény valamely vonatkozásának megszegéséért (például 5Mózes 28 15-68). Ezekben az esetekben az átok az engedetlenség és a lázadás fölött kimondott ítélet egyik formája. Amikor vétkezünk, akkor kilépünk Isten védelme alól, és ezért a Sátán védelme alá helyezük magunkat. Általánosságban szólva: Isten átka az ő védelmének elvesztése a saját tudatos döntésünk eredményeként.

Bizonyos esetekben azonban Isten sommásan cselekszik, amikor végrehajtja ítéletét bizonyos embereken. Az ige világosan kijelenti, hogy az Úr a bosszúállás (Róma 12:19), és hogy mi nem vehetjük a kezünkbe az ítélkezést. Azokban az esetekben, amikor Isten ezt teszi, az „átkot” feltehetőleg angyalok hajtják végre, és ez konkrétan meg is van írva Heródes esetében (ApCsel 12:23), aki megengedte, hogy az emberek úgy imádják őt, mintha Isten lenne. Az Ószövetségben olvasunk arról, hogy az Úr elküldött egy gonosz szellemet, hogy gyötörje Saul királyt (1Sámuel 16:14) jelezve, hogy a végső hatalom, még magának a Sátánnak az erői felett is, továbbra is Isten kezében van, és ha ő úgy kívánja, akkor még egy gonosz szellemet is fel tud használni céljai teljesítésének érdekében.

Isten átkairól Pál azt mondja, hogy Jézus átokká lett értünk (Galácia 3:13), és minket, akik hiszünk, megváltott a törvény átkától. Isten a kereszttel szabadította meg az emberiséget az átoktól. A bűnvallás, a megtérés és a megbocsátás jelenti azokat az alapvető követelményeket, amelyek által meg tudunk szabadulni attól az általános átoktól, amely a bűn miatt az emberiségre nehezedik. Ezek a követelmények vonatkoznak valamennyiünkre, ha rájövünk arra, hogy vétkezünk, és ennek következtében a további lázadás által Isten átka alá helyeztük magunkat.

Hála legyen Istennek, amiért János egyértelműen hívő keresztényekhez szólt, amikor ezt írta: *„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól”* (1János 1:9). János számított arra, hogy a hívők fognak vétkezni, és gondoskodott arról, hogy tudják: van orvosság a bűnre. A megszentelődés folyamata időnként nagyon hosszúnak és nehéznek tűnik. Pál gyötrődve felkiáltott, hogy időnként nem tudja megtenni a jót, amit tenni akar, hanem azon kapja magát, hogy rossz dolgokat tesz, amelyeket a szíve mélyén nem akart megtenni! (Róma 7:14-25). Pál tapasztalatai azonosak minden olyan ember tapasztalataival, akik teljes szívükből Jézust akarják követni. Minél inkább az Úrral járunk, annál világosabban felismerjük a bennünk lakozó bűnt. Minél nagyobb a világosság, annál könnyebb észrevenni a szennyet!

Vannak olyan keresztények, akik a múltban elkövetett bűneik miatt teljes kétségbeesésbe és vádlásba zuhannak, ha elolvassák a Zsidókhöz írt levél 6. részét. Ez azoknak az idősebb emberek az általános tapasztalata, akik egész életükben arra törekedtek, hogy Istent szolgálják, gyakran hatalmas kísértések között, amelyek ellen kétségbeesetten harcoltak. Olyan életre tudnak visszatekinteni, amelyet Isten szolgálatában töltöttek el, de minél közelebb jutnak életük végéhez, annál inkább a tudatára ébrednek kudarcaiknak.

A Sátán egyik neve „a testvérek vádolója”, és ő nagyon szeret gonosz szellemeket elküldeni azért, hogy pontosan ezt tegyék: vádolják Isten szentjeit minden olyan hibáért, amelyet elkövettek és olyan ígéretekre hivatkoznak, amelyek letaroló hatásúak, ha kiragadják őket szövegösszefüggésükből és az igei egyensúlyból, különösen azok számára, akik arra vágnak, hogy tiszta legyen a szívük és akik a leginkább törekednek arra, hogy Istent szolgálják.

Ám a Sátán nagyon jártas az ige idézésében. Ezt a módszert használta fel Jézussal szemben is. Milyen egyszerű lett volna Jézus számára, hallva az idézett igét, arra a következtetésre jutni, hogy ha ezt bele lehet érteni az igébe, akkor bizonyára igaz is. A Sátán hazug, és még Isten igéjét sem tévőzik felolvasni, értelmezni és felhasználni, ha az beleillik céljaiba. Nagyon kell ügyelnünk arra, milyen módon használjuk az igét és nagyon ébereknek kell lennünk, amikor más keresztények (vagy olyanok, akik nem keresztények) idézik nekünk azt nekünk. Nem is annyira az idézett szavak számítanak, hanem a szavak mögött meghúzódó szellem. Nem csoda, hogy a Szent Szellem egyik ajándéka az Istentől származó és a nem az Istentől származó dolgok közötti különbségtétel képessége (1Korinthus 12:10).

A Zsidókhoz írt levél 6. része, amelyben azok, akik nem szabadultak meg teljesen a törvény átkától, gyakran fennakadnak, kifejezetten azokról beszél, akik elhagyták hitüket, nem pedig azokról, akik még harcolnak és kitartanak, annak ellenére is, hogy alkalmanként elesnek, vagy problémáik vannak. Óriási különbség van azok között, akik elhagyták hitüket és azok között, akik küszködve próbálják megőrizni hitüket egy bukott világban és egy bukott testben élve! Sokkal inkább akarok magamnak egy olyan alkalmazottat, aki elkövet ugyan hibákat, de okul azokból, és minden tőle telhetőt megtesz, mint egy olyat, aki hátradől és nem csinál semmit, nehogy elkövessen valamilyen hibát. Ezt még a világi bölcsesség is megerősíti: „Csak az nem követ el hibát, aki nem csinál semmit”.

Nagyon fontos, hogy bátorítsuk azokat, akik küszködve próbálnak kitartani Isten mellett, és emlékeztetnünk kell őket arra, hogy Jézus által meg vannak váltva a törvény átkától. Isten kiragadta őket az ördög karmai közül, bármit is suttojon egy hazug szellem a szívükbe!

Ha kapitulálunk az ellenség gáncoskodásai előtt, amikor a múltunkat próbálja felemlegetni, akkor ezzel felhatalmazzuk őt arra, hogy ránk szabadítsa a kétely és a hitetlenség szellemeit. Már megszabadítottunk embereket sok olyan szellemtől, amelyek kihasználták az ilyen helyzeteket, amely szellemek kétségbeesésként, Istentől való félelemként (nem az Istennel szembeni szent félelemként, hanem egy rossz félelemként, amely abból fakad, hogy nem vagyunk képesek megbízni az üdvösség áldásában), a méltatlanság érzéseként, büntudatként stb. azonosították magukat.

Pál az 1Korinthus 3-ban foglalkozik azoknak a keresztényeknek a problémájával, akik vétkeztek (nem építettek megfelelő módon arra az alapra, amelyet Jézus lerakott). Itt egy épülethez hasonlítja azt, amit keresztény életünkkel teszünk, és azt mondja, hogy lesz sok olyan ember, akinek a teljes munkája megsemmisül Isten ítéletének tüzeiben, mert semmi értékállót nem tud felmutatni, de „*ő maga megmenekül, mintha tűzből menekülne meg*” (1Korinthus 3:15).

ii) Sátáni átkok

Amikor olyan átkokkal van dolgunk, amelyek nem Istentől származnak, akkor valami nagyon más dologgal foglalkozunk, nevezetesen gonosz szellemekkel, amelyek azt a speciális feladatot kapták, hogy beteljesítsék azokat az átkokat, amelyeket embertársaink mondtak ki ránk. Azok, akik úgy érzik, hogy a mások által kimondott átkok soha nem árthatnak nekik, a Példabeszédek könyvéből merítik a bátorítást, amely ezt mondja: „*Az ok nélkül való átok nem*

száll az emberre” (Példabeszédek 26:2). Általánosságban szólva ez azt jelenti, hogy ha mi magunk nem adunk semmiféle jogot az ellenségnek az életünkben, akkor teljesen mindegy, mit mond ránk a Sátán, a démonok, vagy rosszindulatú emberek, ez az átok nem gyakorolhat ránk szellemi hatást.

Én azért óvatosságra inteném az olvasót az ilyen jellegű igeversekkel szemben, mert ki az közülünk, aki annyira tisztán jár Isten előtt, hogy abszolút biztos lehet abban, hogy semmiféle okot nem szolgáltat az ellenségnek arra, hogy átkai megfogjanak rajta? A büszkeség halálos ellenség. Csak gondolatok arra, mit mond az ige a szívről és annak megtéveszthetőségéről.

Hiszem, hogy az istenfélelem mellett kevés olyan ösztönző erő készíttet minket a szent életre, mint az a tény, hogy a viselkedésünk és szívünk hozzáállása megnyithatja az ajtót az ellenség előtt. A zsoltáríró önvizsgáló imájának elmondása fontos nevelő eszköz minden hívő keresztény számára: *„Vizsgáld meg engem, ó Isten... és lásd meg, van-e nálam a gonoszságnak valamilyen útja, és vezérelj engem az örökkévalóság útján”* (Zsolt. 139: 23-24).

Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy az ellenség folyamatos támadásai felőrölhetik erőnket és akadékoskodásaival és a próbákkal szembeni ellenállásunkat. Folyamatosan résen kell lennünk, nehogy meggyengüljön a védelmünk és nehogy alapot szolgáltatassunk az ellenség átkainak, és démonai ne tudjanak megtapadni rajtunk!

Miután már sok száz ember felé szolgáltunk, akik átkok áldozataivá váltak, tapasztalatból tudom, hogy az ellenség olyan eltökélten mesterkedik abban, hogy semlegesítse a Krisztus testének erejét, hogy semmi sem tudja őt megállítani. Az átok az egyik kedvenc eszköze, és nagyon szereti kihasználni gyengeségeink területeit és az átkoknak azokat a csatornáit, amelyekről általában nem is gyanítjuk, hogy milyen veszélyesek.

A legtöbb olyan ember, aki átkokat szokott mondani másokra, nincs tisztában azzal, hogy szavaival milyen súlyos károkat okoz. A jelek szerint csak nagyon kevesen értik meg, hogy amikor gonosz dolgokat mondanak valaki másra, akkor ezzel lehetőséget teremtenek arra, hogy az ellenség megtámadja és démonizálja azt az embert, akiről gonosz dolgokat mondanak. Ezek talán erős szavak, de nem szabad ezeket félvállról venni.

Soha nem fogom elfelejteni azt a szolgát, aki egészségi okokból kénytelen volt lemondani megélhetéséről, legalábbis ő ezt gondolta. Teljesen kudarcot vallott, és képtelen volt tovább folytatni szolgálatát. Abban az időben nem sokat tudott arról, hogy gyülekezetének tagjai olyan hevesen beszélnek vele és róla, hogy abban a pillanatban, amikor elfoglalta helyét az egyházközösségben, átkok áldozatává vált. Istenfélő ember volt, és elhatározta, hogy szabadságot ad a Szent Szellemnek arra, hogy cselekedjen a gyülekezetében. Ám gyülekezetének tagjai részéről, akik nem sokkal azelőtt választották őt meg, mindez heves ellenállásba ütközött. Ők olyan pástort akartak, aki azt teszi, amit ők akarnak, nem pedig azt, amit Isten akar.

Egy idő múlva elkezdett reagálni azokra a dolgokra, amiket róla beszéltek. Érzelmileg nem volt eléggé harcedzett, és sem ő, sem pedig a felesége nem tudta, hogyan kell megvédelmezniük magukat, vagy nem volt elég bölcs ahhoz, hogy ne menjen el egy olyan helyre, ahol nem akarják hallani Isten üzenetét, amelynek hirdetésére elhívást kapott. Más problémák is elkezdtek felütni a fejüket az életükben, amelyek éveken keresztül nem jelentkeztek, és néhány év múlva végül lemondott, nemcsak annak a gyülekezetnek a vezetéséről, hanem általában a szolgálatról is. A Sátán megátkozta őket, és most többre volt szükségük, mint egy kis szeretetteljes törődésre.

Mindkettőjüknek meg kellett szabadulniuk annak az átoknak a szellemeitől, amelyet a gyülekezet tagjainak szavain keresztül magukra vettek. Amikor eljöttek, hogy megszabaduljanak,

nemcsak ők, hanem mi is megdöbbszünk, milyen erősségeket épített fel bennük az ellenség azáltal, amit el kellett szenvedniük.

Számos alkalommal láttuk, hogy a más keresztények által kimondott átkokat az ellenség sokkal jobban ki tudja használni, mint a hitetlenek szavait. Az ilyen átkok olyan jogokat biztosítanak a démonoknak, amelyek közvetlenül aláássák a Krisztus testének életét. A helytelen imádkozás (amikor megkérjük Istent olyan dolgokra, amelyeket helytelen kívánságok motiválnak) az átoknak egy különösen erőteljes formája, és ezt mások, akik nálam több tapasztalattal rendelkeznek, szintén megerősítik. Ha valaki szeretné alaposabban megérteni ezt a témát, elolvasásra javaslom Derek Prince *Áldás és átok* című könyvét.

Az emberektől származó átkok két általános kategóriára oszlanak. Az elsőbe tartoznak az azok által tudatosan kimondott átkok, akik az okkultizmus világában mozognak. Ők pontosan tudják, mit tesznek, és akár felfogják ezt, akár nem, démonokat vesznek igénybe annak érdekében, hogy ártsanak az átok áldozatának. A második csoportba azok tartoznak, akik nem szándékosan átkozódnak, de akkor is ezt teszik, mert szavaik a mások ellen kimondott szavak általános kategóriájába esnek, amely szavak ellentétben állnak Istennek az adott személyre vonatkozó terveivel és céljaival.

iii) A mások által tudatosan kimondott átkok

Nagyon sokat tanulhatunk azokból a módszerekből, ahogyan azok az emberek tevékenykednek, akik tudatosan mondanak ki átkokat. Nem találomra választanak ki valakit, hogy megátkozzák. Annak érdekében, hogy az átok megfogadjon, léteznie kell valamilyen kapcsolatunknak az érintett személlyel, amelyet felhasználhatnak hozzáférési pontként az áldozathoz. Úgy tűnik, mintha azok a démonok, amelyek az átkokat végrehajtják, ismernék az áldozatot, vagy lennének eszközeik az azonosításához. Ezért megpróbálnak megszerezni valamit, ami az érintett személy tulajdona, hogy felhasználhassák a megátkozási szertartáshoz.

Az áldozat tulajdonát képező és rendszeresen felhasznált ilyen jellegű tárgy (lásd még a következő szakaszt) általában egy ruhadarab vagy egy ékszer. Amikor ellopnak egy tárgyat vagy egy ruhadarabot, azt fel lehet használni például tulajdonosának megátkozására. Ha pedig egy átok (egy démon) kapcsolódik ahhoz a tárgyhoz, akkor azt visszaküldik a tulajdonoshoz, és így az átok szelleme képes közvetlenül fellépni az áldozat ellen.

Az ember testének egy darabja különösen erőteljes. Rendszeresen felhasználnak levágott körmöket, hajat és vért. Az ige beszél arról, hogy „*a vérben van az élet*”, és ha vért használnak a megátkozási rituálé során annak érdekében, hogy az átok megfogadjon az áldozaton, az a jelek szerint az egyik legerőteljesebb eszköz arra, hogy az embereket démoni átkokon keresztül irányítsák. Számos példával találkoztunk erre nézve.

Az áldozat megátkozásának másik módja az áldozatról készült fényképek igénybevétele. Ez a vudu egy elterjedt gyakorlata, ahol egy vudu bábu helyett a fényképet veszik igénybe arra, hogy fizikai fájdalmakat és különféle tüneteket okozzanak az áldozatnak. Például, ha bizonyos helyeken megszúrják a bábút vagy a fényképet, a vudu gyakorlatot űző emberek képesek démonokat igénybe venni annak érdekében, hogy azonos tüneteket idézzenek elő az áldozat testében.

Azokban az országokban, ahol a vudu a bennszülöttek varázslásainak egyik alapvető gyakorlata, az emberek általában rettenetesen félnek azoktól, akik az ilyen praktikákat űzik, mert tudják, mi történt másokkal, akik tevékenységük áldozataivá váltak. A vudu gyakorlatot űző embereket gyakran kereskedelmi módon veszik igénybe, és felfogadják őket olyan emberek, akik meg akarják átkozni áldozataikat, például üzleti vetélytársaikat.

Amikor okkult gyakorlatokat folytató embereket vesznek igénybe az áldozat megátkozása céljából, akár a vudu, akár más okkult gyakorlat felhasználásával, akkor mindig szükség van valamire, ami az érintett személy tulajdona, annak érdekében, hogy létrehozhassák a szükséges szellemi kapcsolatot a kiszemelt áldozattal, hogy a démonok képesek legyenek azonosítani az áldozatot és meg tudják tenni azt, amire felkérjük őket.

A fenti fejtegetés megalapozza számunkra azt a tényt, hogy szükség van egy kapcsolatra az átkot kimondó személy és az áldozat között. E nélkül a kapcsolat nélkül az átkot nem lehet az áldozatra irányítani, és az nem is fog működni. Ám még egy ilyen kapcsolat megléte esetén sem fog feltétlenül működni. Olyan emberek, akik korábban belekeveredtek az okkultizmus gonoszágaiba, elmondták nekem: azt tapasztalták, hogy egyes keresztényeket nehezebb megátkozni, mint másokat. Egyszerű szabályként megfogalmazhatjuk, hogy minél szorosabban jár valaki az Úrral, annál kisebb a valószínűsége annak, hogy az ellenség átkai megfogannak az életében.

Bizonyos szolgálatok során azt tapasztaltuk, hogy amikor valakinek az életében minden nyilvánvaló ok nélkül elkezdenek kialakulni bizonyos tünetek, ez időnként okkult átkok következményeinek tudhatók be. Más esetekben az emberek váratlanul belekeverednek különös balesetekbe, vagy olyan dolgok történnek velük, amelyek megmagyarázhatatlan módon ártanak kapcsolatainknak vagy munkájuknak.

Az ezen a területen végzett szolgálathoz gyakran szükség volt a tudomány beszédére azzal az emberrel kapcsolatban, akiért imádkoztunk. Más alkalmak során, amikor átkokra gyanakodtunk és felszólítottuk az átok szellemét, amely a problémákat okozta, hogy nyilvánuljon meg, a démon gyakran elmondta, hogyan jutott be az áldozat életébe. Miután valaki megbocsátott annak az embernek, aki akarva-akaratlanul megátkozta őt (vagy aki megfizette az okkult gyakorlatot üző személyt, hogy ezt tegye meg), akkor megtörténik a szabadulás, és általában vége is szakad azoknak a jeleknek, vagy tüneteknek, amelyek átok jelenlétére utaltak.

Amikor olyan emberek felé végzünk szolgálatot, akik aktívan részt vettek olyan hamis vallásokban vagy okkult gyakorlatokban, amelyek rituálék részeként átkokat mondanak másokra, számíthatunk arra, hogy a szolgálat során sok-sok különféle típusú átkokkal találkozunk. Minden boszorkányság, sátánizmus, szabadkőművesség és más titkos rend (és sok ilyen van) beépített átkokat rituáléjába annak megakadályozása érdekében, hogy az emberek elhagyassák szervezetüket, vagy ha ezt mégis megteszik, abban a kötelékben tartásuk őket, amelyet szándékosan magukra vettek, amíg a csoporthoz tartoztak.

Ezeknek az átkoknak egy része a halál átka, ezért egyáltalán nem szokatlan, hogy miután valaki megszabadul egy olyan szellemtől, amely egy adott rituáléhoz kapcsolódik, akkor annak az átkoknak a szelleme, amely annak a rituálénak az őrző szelleme volt, azonnal akcióba lép és időnként megpróbálja megállítani az érintett személy lélegzetét, vagy megpróbálja rávenni, hogy kövessen el öngyilkosságot. A démonnak joga van arra, hogy ezt tegye, mert maga az érintett személy hatalmazta fel erre, amikor tudatosan kimondta, hogy elfogadja a tagság feltételeit vagy a szervezet hatalmi rendjét.

Például a szabadkőművesség átkai minden egyes szinten, amelyet a résztvevő elér, különbözőek. Láttuk, hogy ezek az átkok átadódhatnak a gyermekekre: a 2Mózes 20:5 szavai szerint az atyák bűneinek következményei lesznek a harmadik és a negyedik generációig. A szabadkőművesek leányaiban, akik felé szolgáltunk, nagyon gyakran megnyilvánultak a szabadkőműves átkok tünetei, pontosan azon átkok szavainak megfelelően, amelyeket atyáink minden egyes fokozat beavatási szertartásának részeként kimondtak .

A szabadkőműves átkok egy másik aspektusa az, hogy a jelek szerint ezek az átkok különösen érintik azokat a keresztényeket, akik megtagadják vagy saját szabadkőműves voltukat, vagy

őseik szabadkőműves vallását. A szabadkőművesség a „jóléti kultusz” egyik formája az érintettek számára, ami által a szabadkőművesek fogadalmat tesznek szabadkőműves társaik megsegítésére. Amikor valaki megtagadja szabadkőműves voltát, akkor az a szellem, amelynek az volt a feladata, hogy támogassa annak az embernek a jólétét, szerepet vált azért, hogy beteljesítse Jézus-ellenes célkitűzéseit. A jólét a nyomor átkává változik, amely - és különösen a hívők életében - az ember anyagi érdekei ellen cselekszik. Amikor olyan emberek felé szolgáltunk, akik érintve voltak a szabadkőművességben, azt tapasztaltuk, hogy ehhez gyakran egy szellem kapcsolódik. Azt is tanúsíthatjuk, hogy voltak közöttük olyan emberek, akiknek az életében jelentős fordulat állt be, amikor megtörtük a nyomor átkát.

Amint az emberek lerázzák magukról mindezeket a dolgokat és megszabadulnak azoktól a démonoktól, amelyek az életükben tevékenykedtek, a keresztség csodája egyre élesebben a középpontba kerül. Amikor Jézus meghalt, lehetővé tette, hogy megszabaduljunk minden átoktól, mert Isten öreá vetette minden átok következményét, és annak következtében, amit ő elszentvedett, mi meggyógyulhatunk. Ésaiás próféciája (Ésaiás 53), amelyben leírja, hogy az, aki eljövendő, hogyan teszi lehetővé gyógyulásunkat, meglepően pontosnak bizonyult.

iv) Nem tudatosan kimondott átkok

A nem tudatosan kimondott átkokon olyan átkokat értek, amelyeket emberek kimondanak mások ellen, de nem kifejezetten azzal a szándékkal, hogy ártsanak nekik, a fentiekben leírt értelemben. De az azzal kapcsolatos tudatlanság, hogy a démonok bele tudnak kapaszkodni azokba a dolgokba, amiket kimondunk és megteszünk, nem akadályozza meg a démonokat abban, hogy felhasználjanak minket arra, hogy szavainkkal károkat okozzunk másoknak. Például az ellenség bekapaszkodhat abba, amit dührohamunkban kimondunk, és hozzáragadhat annak az embernek az elméjéhez és érzelmeihez, akihez beszéltünk. Ha ő elhiszi és elfogadja szavainkat, akkor a démonok befészkelhetik magukat az életébe, és kimondott szavaink fogságában tarthatják az áldozatot.

Ahhoz azonban, hogy ez megtörténhessen - a fentiekben leírt szándékos átkokhoz hasonlóan - szükség van valamilyen kapcsolatra az átkot kimondó és a megátkozott ember között. Ez visszavezet bennünket a lelki kötődések jelentőségéhez. Amikor valaki olyan dolgokat mond nekünk, amelyek komoly fájdalmat okoznak, azt az esetek többségében olyan emberek teszik, akikkel összekapcsol minket valamilyen lelki kötődés. Ezek a szavak pontosan azért gyakorolnak ránk olyan erőteljes hatást, mert olyan ember szájából származnak, aki nagyon közel áll hozzánk.

Ha egy ismeretlen ember minden nyilvánvaló ok nélkül gorombán és durván beszél velünk, azt általában egy vállrándítással elintézzük. Emlékszünk ugyan az esetre, de az nem gyakorol ránk semmiféle hatást, és a kimondott szavak nem befolyásolnak bennünket. Ám ha a férfi egy szép napon hazamegy a munkából és durván letámadja a feleségét valami miatt, amit az asszonynak meg kellett volna tennie (vagy éppen nem kellett volna megtennie!), akkor ennek valószínűleg letaroló hatása lesz és súlyos sebeket fog okozni.

Ha a nő emlékezetében megmaradnak férje szavai, és elhiszi azokat a hazugságokat, amiket a férfi kimondott róla (például: „*te nem vagy jó semmire*”), akkor az ellenség fel tudja használni a közöttük lévő lelki kötődést arra, hogy mélyen az asszony szívében elrejtse a kudarc szellemét. Ettől kezdve ez a szellem minden tőle telhetőt el fog követni annak érdekében, hogy a szegény nő élete megfeleljen ennek az elvárásnak, és mindaddig ezt mondja neki a szívében, amíg el nem hiszi, hogy ő tiszta kudarc, és az egész világ darabokra nem hullik körülötte.

Időnként, amikor nyilvános alkalmakon beszélek a kudarc egész témaköréről, azt érzem, hogy sok jelenlévő ember küszködik, nemcsak azoktól a problémáktól, amelyekkel életük során találkoztak, hanem a kudarc szellemeinek hatásától is, amelyek az őket ért károk nagy részét okozták. Amikor megszólítom és kiűzöm a probléma mögött meghúzódó démonokat, gyakran a jelenlévők nagy része szabadulni kezd a rájuk helyezett kötelekektől.

Tehát ennek az egész fejtegetésnek a során olyan negatív és pusztító szavakról beszélünk, amelyeket hozzánk közel álló emberek kimondanak (és elimádkoznak!), akikhez lelki kötődések fűznek bennünket. Az ilyen szavak, ha elhiszük és elfogadjuk azokat, lehetővé teszik a démonoknak, hogy megvessék a lábukat az életünkben.

A gyermekek különösen sebezhetőek azokkal a kritikákkal szemben, amelyeket szüleik kimondanak róluk, mert ösztönösen elhiszik mindazt, amit a szüleik és más olyan felnőttek kimondanak, akik felelősséggel tartoznak gondozásukért. Fenntartás nélkül elfogadják a jót és a rosszat egyaránt. A pozitív szavak bátorítják őket. A negatív szavak viszont romboló hatásúak. Időnként rettenetesen megdöbbenünk, amikor az emberek beszámolnak nekünk arról, hogy szüleik miket mondtak nekik, miközben támogatjuk őket a teljesség felé vezető útjukon. Időnként olyan nagy fájdalmat éreznek, amikor ezekre a dolgokra visszagondolnak, hogy nagyon nehezen tudnak megbocsátani, jóllehet tudják, hogy megbocsátás nélkül nem lehet megtörni a szavak mögött meghúzódó démoni erőket.

Szeretnék felsorolni néhány tényleges példát, amelyekkel találkoztunk, és amelyeknek következtében az embereknek szabadulásra és gyógyulásra volt szükségük.

Amiket szülők mondtak gyermekeiknek

Haszontalan vagy.

Soha nem lesz belőled semmi. Olyan vagy, mint az anyád.

A nagy fiúk nem sírnak (miközben megverik a hétéves gyereket a sírásért, annak ellenére, hogy alapos oka volt a sírásra).

Soha nem fogsz megnősülni. Ugyan ki akarna veled élni?

Csúnya vagy.

Soha nem fogsz munkát kapni.

Soha ne bízz meg a férfiakban! Csak bajt okoznak neked.

Te nagyon gonosz vagy.

Soha nem fogsz megváltozni, mindig ilyen maradsz.

Ez van a családban, és te is meg fogod kapni.

Amiket a férfiak mondtak a feleségüknek

Miért nem tudsz úgy főzni, mint az anyám?

Olyan szánalmas vagy.

Úgy öltözködsz, mint egy bohóc.

Ha az ágyban látlak, legszívesebben a vendégszobában aludnék.

Miért nem tudsz olyan lenni, mint John felesége?

Amiket a feleségek mondtak a férjüknek

Bárcsak egy igazi férfihoz mentem volna feleségül!

Téged csak a szex érdekel (egy olyan férfinak, akinek szívét összetörte az, hogy a feleségét egyáltalán nem érdekli az ő személyisége).

Milyen kár, hogy a gyerekeknek nincs senkijük, akire felnézhetnének.

Te is ugyanolyan haszontalan vagy, mint az apád.

Nem csoda, hogy nem kapsz munkát. Én se vennék fel téged semmire.

Amiket a gyülekezetek mondanak a pásztoruknak

Milyen kár, hogy Mr. Jones-nak nyugdíjba kellett mennie. (Mr. Jones volt a korábbi pásztor.)

Nagyon élveztem a korábbi pásztor látogatásait.

Imádkozunk azért, hogy elmenjen innen, nem közénk való.

Ne hidd, hogy bármit is meg tudsz változtatni!

Ha tíz percnél hosszabban prédikálsz, valamennyien kimegyünk.

Azért fizetünk, hogy azt tedd, amit mi mondunk neked.

Amiket a pásztorok mondanak a gyülekezetüknek

Valamennyien halottak vagytok.

Bárcsak soha ne jöttem volna ide.

Ha azt hiszitek, hogy meg tudtok engem változtatni, hát nagyon tévedtek.

Amiket a munkaadók mondanak az alkalmazottaknak

Soha semmit nem tudsz rendesen megcsinálni.

Ha ezt így folytatod, csődbe viszel engem.

Úgy vezetem a saját cégemet, ahogy akarom. Eredj a fenébe a kereszténységeddel!

Még egy majom is gyorsabban gépel, mint te.

Az, ahogyan az ilyen dolgokra reagálunk, meghatározza, mekkora befolyást tud az életünkre gyakorolni az ellenség. Ezek a dolgok is azok közé a nyilak közé tartoznak, amelyekről Pál beszélt, amikor az Efézusi levél 6. részében arról írt, hogy a hit pajzsával meg kell védelmeznünk magunkat az ellenség minden tüzes nyilától. Megtehetjük, hogy feltartjuk hitünk pajzsát és Isten tekintélyével visszautasítjuk az ilyen jellegű szavaknak az életünkre gyakorolt hatását, vagy pedig elfogadhatjuk ezeket a szavakat, gondolkodhatunk rajtuk és elhiszhetjük azokat. Mihelyt ezt megtesszük, ezzel azonnal felhatalmazzuk az ellenséget arra, hogy legázoljon bennünket, és valamikor a jövőben szabadulásra lesz majd szükségünk.

v) Önmagunkra kimondott átkok és belső fogadalmak

A gyermekek sajnálatos módon csak nagyon ritkán tudják megfelelő módon kezelni azokat a helyzeteket, amikor gonosz szavakat mondanak ki róluk. Ezek a nyilak általában célba találnak. Szíve mélyén a gyermek (és gyakran a felnőtt is) ilyenkor tesz egy belső fogadalmat. Ez az önmagunkra kimondott átkok egyik formája, amely által úgy döntünk, hogy nem engedjük meg ugyanezeket a dolgokat még egyszer megtörténni, bármi legyen is ennek az ára.

Például, ha egy hétéves gyermeket megvernek azért, mert sír, az erre adott természetes válasz az lesz, hogy megfogadja: „*Soha többé nem fogok sírni*”. Egy negyvenhat éves férfi, aki felé szolgáltam, pontosan ezt tette, és hétéves korától negyvenhat éves koráig soha nem sírt. De rendkívül magas árat kellett fizetnie jogszerű érzelmeinek ilyen jellegű elnyomásáért. Mivel érzelmei az átok és az ebből következő belső fogadalom miatt ekkor már démoni ellenőrzés alatt álltak, mélységes depresszióba zuhant és életének legnagyobb részében kénytelen volt különféle gyógyszereket szedni. A depresszió és a gyógyszerek olyan bénító hatást gyakoroltak rá, hogy élete erősen csökkent értékű volt. Gyógyulása azzal kezdődött, hogy megbocsátott apjának és megtagadta azt a belső fogadalmat, amit tett.

Amikor teszünk valamilyen belső fogadalmat saját magunk ellen, ami azt jelenti, hogy életünk bizonyos részét Isten terveivel és céljaival ellentétes módon fogjuk élni, akkor nemcsak saját emberi lehetőségeinket korlátozzuk, hanem még az ellenséget is felkérjük arra, hogy irányítson bennünket azon a területen. Sok ember később rájött arra, hogy milyen nagy ostobaságot követett el, amikor ilyen dolgokat mondott, mert utána azt tapasztalta, hogy képtelenek volt kitörni abból a helyzetből. Nem ismerték fel, hogy démonokkal küszködnek, és csak szabadulásuk után voltak képesek megkezdeni a helyes gondolkodási és viselkedési minták helyreállításának hosszú folyamatát.

Például egy lány, akit súlyosan bántalmaztak, sok ilyen belső fogadalmat tett, köztük a következő kettőt: „*Soha többé nem alszom ágyban*” (arra a következtetésre jutott, hogy az ágyak veszélyesek, és úgy döntött, hogy soha többé nem alszik ágyban), és „*Soha többé nem bízom meg a férfiakban*” (mert a férfiak csúnya dolgokat csinálnak a nőkkel). Amíg a saját akaratából próbálta meg leküzdeni ezeket a problémákat, azt kellett tapasztalnia, hogy ez szinte lehetetlen. Csak azután gyógyult meg, miután megszabadult azoktól a szellemektől, amelyek a belső fogadalmi által önmagára kimondott átkok eredményeként az életét irányították. Végül megszabadult kötelekeitől, és képes volt újból ágyban aludni, és egy bizonyos idő eltelte után megértette, hogy nem minden férfi akarja őt bántalmazni, és képes volt számítani arra, hogy valamikor szeretetteljes kapcsolata lesz majd egy férfival.

Néhány példa azokra a belső fogadalmakra, amelyektől meg kellett már szabadítanunk embereket:

Soha nem bocsátok meg magamnak

Ez egy nagyon általános reagálás azokra a helyzetekre, amelyeket el lehetett volna kerülni, de valami elromlott. Utána megtörténhet, hogy az emberek egész életükben vádolják saját magukat.

Csúnya, kövér és haszontalan vagyok, csak nyűgöt jelentek másoknak, stb.

Ide tartoznak azok a belső fogadalmak, amelyek közvetlen választ alkotnak arra a felfogásra, hogy amit mások mondanak rólunk, az feltétlenül igaz.

Soha többé nem beszélek X. Y-nal

Azok a belső fogadalmak tartoznak ide, amelyek közvetlen választ alkotnak arra a kárra, amelyet egy bizonyos személy okozott.

Veszélyes dolog vonzónak látszani

Ha vonzóvá teszem a megjelenésemet, akkor megint bántalmazni fognak. A tudatos elhízás, vagy az anorexia kialakulása az a tipikus válasz, amely ilyen esetekben el tudja rejteni a szexualitást.

Engem nem szeret senki, ezért senkit sem engedek közel magamhoz

A miatt a fájdalom miatt, hogy megbízott valakiben, aki aztán cserbenhagyta, arra a következtetésre jutott, hogy soha senki nem fogja őket szeretni, ezért érzelmileg visszahúzódóvá válik és erős falakat emel maga köré.

Meg akarok halni; bárcsak meghalnék

Amikor az élet fájdalmai olyan erősek, hogy az emberek arra a következtetésre jutnak, hogy helyzetükre egyetlen értelmes válasz létezik: az, hogy eldobják maguktól az életet. Ez sokkal gyakoribb, mint azt a legtöbb ember hajlandó lenne elismerni. Ha egy nyilvános keresztény összejövetelen felteszem a kérdést: hány embert kísértett már meg az öngyilkosság gondolata életének valamely pontján, általában az embereknek legalább a fele felemeli a kezét!

Soha nem fogok felnőni

Ez annak a gyermeknek a reakciója, aki fél a felnőttek világától valami olyan dolog miatt, amit ellene elkövettek.

A szülőkből nem lehet megbízni

Ez annak a gyermeknek a reakciója, akit szülei elárultak. Valakit, akiért imádkoztunk, a szülei „öt percre” hagytak ott valahol, majd elmentek, és öt óra hosszat mulattak. Ennek az egyetlen eseménynek a gyötrelmei egész életére kihatottak.

A szex piszkos dolog

Ez annak a gyermeknek a reakciója, aki feltett a szüleinek néhány kérdést az élet bizonyos tényeiről. Látva szülei zavarát, arra a következtetésre jutott, hogy a szexnek valami nagyon piszkos dolognak kell lennie. A házasságon belüli szexuális problémák a szexualitás feletti démoni ellenőrzésből fakadnak, amely az ilyen jellegű belső fogadalmak által jön létre.

Minden apa bántja a gyerekeket

A testileg bántalmazott gyermek reakciója a nevelőszülő közeledésére. A belső fogadalomhoz kapcsolódó démonok megakadályozták a kapcsolat létrejöttét azzal a férfival, aki megpróbálta megmenteni a gyermeket a saját múltjától.

Azok, akiket valamikor életük folyamán csapdába ejtettek azoknak az átkoknak a szellemei, amelyeket okkult gyakorlatokat folytató emberek rosszindulatból rájuk kimondtak, vagy amelyek ellenlábasaik meggondolatlan szavainak következtében vagy a saját belső fogadalmak eredményeként rájuk szálltak, merítsenek bátorítást és gondoljanak arra az igazságra, amit Isten igéje olyan világosan kijelent:

„Hittetek Krisztusban és Isten rátok ütötte tulajdonosi bélyegét azáltal, hogy adta nektek a Szent Szellemet, akit megígért. A Szellem a garancia arra, hogy megkapjuk azt, amit Isten megígért az ő népének, és ez biztosít minket afelől, hogy Isten teljes szabadságot ad az övéinek... (és) megtudjátok, mi az a reménység, amelyre elhívott minket, milyen gazdag az a

csodálatos áldás, amelyet ő ígér az ő népének, és milyen roppant nagy az ő hatalma, amely bennünk, hívőkben működik.” (Efézus 1: 13-14, 18-19).

12. Elátkozott tárgyak és épületek

Ha megértjük, hogy az emberekre kimondott átkok tisztátalan szellemek tevékenységén keresztül működnek, utána már nagyon könnyű lesz megértenünk, hogy a tisztátalan szellemek tárgyakhoz és épületekhez is kapcsolódhatnak, és így azokra, akik az ilyen jellegű helyek és tárgyak befolyása alá kerülnek, egyben az azokhoz kapcsolódó démonok is hatást fognak gyakorolni.

Azok, akik elátkozott tárgyak befolyása alá kerülnek, alkalmanként tudatosan alkalmazott okkult erők áldozataivá válnak, de gyakran előfordul, hogy az áldozat egy elátkozott tárgy tulajdonosává válik, vagy belép egy elátkozott helyre, és képtelen felfogni, hogy ennek következtében szenved.

A 2Kronika 29 különösen fontos igei hivatkozási pont ebből a szempontból. Miután a jeruzsálemi templomot pogányok okkult célokra használták, Ezékiás király trónra lépett és úgy döntött, hogy megtisztítja az épületet. A papoknak nemcsak saját magukat kellett rituálisan megtisztítaniuk a hitehagyás időszaka után, hanem rituálisan megtisztítottak minden egyes tárgyat is a templomban, hogy azok megszabaduljanak minden olyan erőttől, amelyek elkerülhetetlenül hozzákapcsolódtak azokhoz a tárgyakhoz, amelyeket olyan súlyosan beszennyeztek.

Az okkult gyakorlatokat folytató emberek hatalmas erőket kapcsolnak hozzá azokhoz a tárgyakhoz, amelyeket korábban keresztények használtak, de amelyeket aztán elloptak és pogány célokra kezdtek használni. Ők tisztában vannak azzal, hogy az a démoni erő, amelyet gyakorolni lehet azoknak a tárgyaknak a nyilvánvaló módon helytelen használata által, amelyet korábban Istennek szenteltek, sokkal nagyobb, mint az egyéb tárgyakhoz kapcsolódó démoni erők. Ezért virágzik a lopott vallási tárgyak feketepiacja, és ez az oka annak, hogy az elmúlt évek során a nyugati világban, ahol egyre terjed a sátánizmus és a boszorkányság, egyre gyakrabban megtörténik, hogy a templomokból ellopnak vallási tárgyakat, különösen kelyheket és más templomi ezüstműt. Emiatt az Egyesült Királyságban, a tolvajok elrettentése érdekében, az istentiszteleti időn kívül állandóan zárva kell tartani sok templomot, amelyek korábban mindig nyitva álltak arra a célra, hogy az emberek szentélyként használják azokat.

A pásztoroknak és mindenkinek, akik felelősséggel tartoznak a templomok épületéért, nemcsak magára az épületre kell vigyázniuk, hanem szellemileg fel kell ismerniük azokat az embereket, akik érzékelik, ha valami nincs rendben és képesek kiűzni az épületből bármit, amit a látogatók (az „imádkozók”) otthagytak a templomban, vagy a templomban vagy a templom körül éjszaka tudatosan elvégzett szertartásoknak a következményeit. Ez rávilágít arra, hogy ma is mennyire fontos követni a korai egyház példáját, és csak azokat szabad kinevezni egyházi hivatalokra, akik „*telve vannak Szent Szellemmel*” (ApCsel 6:3). Ki más lenne képes felismerni azokat a (szellemi természetű) dolgokat, amelyek nem Istentől származnak?

Amikor Isten utasításokat adott Mózesnek arra, hogy szentelje fel a sátrat Isten jelenléte számára, akkor ezt mondta neki: „*Azután vedd a kenetnek olaját és kend meg a hajlékot és mindazt, ami benne van, így szenteld meg azt, és minden edényét, hogy szent legyen*” (2Mózes 40:9). Ez a fontos vers azt jelenti, hogy minden olyan tárgy, amelyet felhasználtak a sátorhoz és annak tartozékaihoz, korábban tisztátalan volt, és meg kellett azokat szentelni ahhoz, hogy szentek legyenek.

Egy bukott világban élünk, amelyben jelenleg minden e világ istenének (a Sátánnak) az ellenőrzése alatt áll. Ezért megszentelése előtt minden anyag, amelyet a sátor és tartozékai elkészítéséhez felhasználtak, az ellenség befolyása alatt állt. Annak érdekében, hogy megszüntessék azt a jogot, amellyel egyébként a Sátán rendelkezett az igaz és élő Isten imádatához felhasznált tárgyak felett, rituálisan meg kellett tisztítani mindent, hogy a Sátán ne tudjon befolyást gyakorolni Isten imádatára.

Ez az eredete az az Isten imádatára használt épületek megszentelése szolgálatának. Nagyon fontos, hogy tanulmányozzuk ezt a területet, amely túl nagy ahhoz, hogy egy ilyen jellegű általános könyvben részletesen foglalkozzunk vele.

A föld kapcsán, amelyen a templomokat ténylegesen felépítik, érdemes megjegyezni, hogy a 2Mózes 3:5-ben Isten azt mondja Mózesnek, hogy vegye le a saruját, mert szent földön áll. A földet megszentelte az élő Isten jelenléte, aki szólt Mózeshez az égő csipkebokorból. Ennek a találkozásnak nem az a legérdekesebb pontja, hogy az a föld, amelyen Isten áll, az szent (szerintem ez magától értetődik!), hanem az, hogy az a föld viszont, amelyen Mózes korábban állt, tisztátalan volt. Tehát nemcsak a tárgyakat és az épületeket kell megtisztítani azáltal, hogy megszenteljük azokat, hanem azt a földet is, amelyen a templom áll.

Ez a megszentelés megszünteti a Sátán jogait, amellyel egyébként (e világ isteneként) rendelkezne az érintett föld és épületek fölött. De ha a tárgyakat, a földet és az épületeket ráadásul még fel is használták az okkult imádat bármilyen formájának céljaira, akkor létezik egy további démoni erő, amely az emberek bűnei miatt ahhoz a helyhez kapcsolódik. Tehát nem elég azokat egyszerűen csak Istennek odaszentelni, hanem először ki is kell űzni onnan minden olyan démont, amelyek azoknak a bűnein keresztül, akik korábban azt a helyet használták, ahhoz a helyhez kapcsolódnak.

Tudatosan használom itt a „kiűzés” (exorcism: ördögűzés) szót, hogy megkülönböztessem a „szabadítás” szótól, amelyet emberek gonosz szellemek jelenlététől történő megszabadítására szoktam használni. Az ige sehol sem használja az „exorcism” szót embereknek démonoktól történő megszabadítására, viszont ennek a kifejezésnek van egy speciális és rendkívül releváns jelentése ebben az egész témakörben, amely sokkal helyénvalóbbnak tűnik élettelen tárgyak és helyek speciális megszabadításának leírására.

Sok régi templomunk - követve Ágoston utasításait - ősi pogány istentiszteleti helyeken épült fel országunk falvaiban és városaiban. Jóllehet az építkezés során az épületeket megfelelő módon odaszentelték Istennek, engem azért érdekelne, hogy arról a földről is kiűzték-e a démonokat, amelyek a templomokat felépítették, amely démonok ott különleges jogokkal rendelkeztek, gyakran emberi és állati áldozatokon keresztül, amelyeket a démoni istenségeknek és ezért végeredményben a Sátánnak ott bemutatnak.

Van nagyon sok olyan épület, amelyben a keresztényeknek hosszú időn keresztül állandóan problémáik voltak, és amellyel ilyen módon foglalkoztunk. Amikor kihívást intéztünk az ahhoz a földhöz kapcsolódó erőkhöz, nagyon gyakran rendkívüli démoni erők szabadultak fel ennek következtében, különösen azokon a helyeken, ahol áldozatok bemutatására került sor. Azok a démonok, amelyek az ilyen jellegű cselekményeken keresztül azokhoz a területekhez kapcsolódtak, hevesen tiltakoztak kiűzésük ellen, és voltak olyan alkalmak is, amikor megpróbáltak behatolni a szolgálatban részt vevő emberekbe. Azt tapasztaltuk, hogy amikor a földet ilyen módon alaposan és jogszerűen megtisztítottuk, figyelemreméltó változás következett be az épület szellemi atmoszférájában.

Visszatérve az elátkozott tárgyakhoz, időnként bizonyos emberek esetében, akiknek megpróbálunk segíteni, azt tapasztaljuk, hogy küszködve próbálnak megszabadulni, és mi is küszködünk azzal, hogy megszabadítsuk őket! Számos ilyen esetben olyan, az ő tulajdonukban

lévő tárgyakkal találkozunk, amelyek meg vannak átkozva, és amelyek ezért rendkívül erőteljes démoni befolyást gyakorolnak rájuk. Az érintett tárgy általában valamilyen ékszer, vagy pedig valami rendkívül értékes tárgy. Ez gondoskodik arról, hogy az érintett személy kétszer is meggondolja, mielőtt kidobná az ilyen jellegű tárgyat, és pénzben kifejezhető értéke miatt ragaszkodik hozzá. Azt tapasztaltuk, hogy az az egyetlen bölcs döntés, amelyet ezekkel a tárgyakkal kapcsolatban meghozhatunk, hogy a magunkévá tesszük azt az eljárást, amelyet Pál is követett az ApCsel 19:18-19-ben az okkult könyvek esetében, amelyek abban az időben rendkívül értékesek voltak. Máglyát raktak belőlük, és elégették valamennyit.

Elég egyetlen alkalommal meglátnunk, hogyan reagál az emberben lévő démon arra az ajánlatra, hogy elpusztítjuk azt a tárgyat, amelyből a démon az erejét meríti, hogy felismerjük, mennyire nélkülözhetetlen része ez a szolgálatnak azoknak az esetében, akik vagy saját maguk belekeveredtek az okkultizmusba, vagy akiket megátkoztak azáltal, hogy okkult tárgyak kerültek a birtokukba. A démonok sikoltoznak rémületükben, és minden elképzelhető „józan” érvet felhoznak, hogy miért nem szabad megsemmisíteni azt a tárgyat, és a végén, amikor látják, hogy az az ember hajlik arra, hogy megszabaduljon az elátkozott tárgytól, akkor időnként fizikai erőszakhoz folyamodnak azért, hogy ezt megakadályozzák!

Az elátkozott ékszerek gyakran örökségként kerülnek az emberek birtokába, ezért az egyik kérdés, amelyet fel kell tennünk azoknak az embereknek, akiknek az életében, vagy családjában minden előzmény nélkül furcsa problémáik támadnak, a következő: „*Örököltél-e bármi olyan tárgyat, amely esetleg okkult háttérből származik?*” Azt tapasztaltuk, hogy az emberek időnként szabadkőműves tárgyakat őrizgetnek, amelyek egy elhunyt hozzátartozóé voltak, és az ezen tárgyak elpusztításával szembeni démoni ellenállás ugyanolyan erőteljes volt, mintha ezeket a tárgyakat a boszorkányság céljaira használták volna korábban.

Ezért soha nem tanácsolom senkinek, hogy vásároljon bármilyen, másodkézből származó ékszer (hiszen fogalmunk sem lehet arról, hogy milyen átkok kapcsolódnak hozzá), és mindig alaposan nézzünk utána az ajándékok eredetének, amelyeket a családban kapunk, mielőtt elfogadnánk azokat! Például a használt eljegyzési gyűrűk is átkokat hozhatnak a házasságra, ha korábbi tulajdonosaik helytelenül használták azokat. Ha az előző tulajdonos egy felbomlott eljegyzés vagy válás miatt adta el a jegygyűrűt, akkor a válás uralkodó szelleme hatást gyakorolhat a gyűrű következő viselőjére. A legkevesebb, amit meg kell ilyenkor tennünk, hogy minden használt ékszert alávetjük az ördögűzés szertartásának és odaszenteljük azokat az Úrnak.

Az elátkozott tárgyak nemcsak ékszerek lehetnek. Például a gyermekek sokkal nagyobb értéket tulajdonítanak a kedvenc játéknak, mint egy darab arany. Már láttuk, hogy azok a gyermekek, akik olyan otthonban növekednek fel, amelyet átítatott a varázslás, időnként kapnak egy különleges játékot, amelyet először megátkozás útján demonizáltak. Ez a játék aztán egy démoni őr és vigasztaló lesz a gyermek számára, és a játékhoz való természetellenes ragaszkodás kötelékben tartja majd a gyermeket, nemcsak gyermekkorában, hanem későbbi életében is.

Az elnyomás és a manipulálás Isten-ellenes lelki kötelékeit bátorítják és erősítik az attól a személytől kapott különleges ajándékok, aki a lekötelezettség, a büntudat és a gyengeség felhasználásával uralkodik a másik emberen. Ezek az ajándékok gyakran kézi munkával készülnek, és sok órai munka fekszik abban a játékban, hogy a megajándékozott személy már akkor is büntudatot érezzen, ha ezt a tárgyat egy közönséges játékként kezelné. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy minden ilyen játékot ezzel a céllal adnak ajándékba. De az ajándék elkészítésének és átadásának motívuma nem mindig olyan tiszta, mint ahogyan azt gondolhatnánk!

Általában csak azokat a tárgyakat kell megsemmisíteni, amelyeket kifejezetten felhasználtak valamilyen okkult gyakorlatban, de erősen javaslom, hogy ha bármi természetellenes dolog kapcsolódik bármilyen ajándékhoz vagy tárgyhoz, akkor feltétlenül imádkozzunk fölötte, és vágjunk el minden Isten-ellenes lelki kötődést a tulajdonos és az ajándékozó között. Azt tapasztaltam, hogy ha ezt megteszik, akkor sokkal józanabban tudnak tekinteni arra a bizonyos ajándékra, és jöllehet továbbra is értékelik, de az már nem rendelkezik azzal az elnyomó és manipuláló erővel, mint korábban.

Ennek a szakasznak a befejezéséül szólnom kell azokról az épületekről, amelyeket az emberek fel szoktak keresni, és amely látogatások által tudatlanságból démonizálódnak. Ennek néha egyszerűen az az oka, hogy bölcstelenek, és nem ismerik fel azt a démoni veszélyt, amelynek kiteszik magukat, amikor felkeresik például más vallások templomait, vagy más olyan helyeket, ahol a démoni erők jogokat kaptak a nekik ott felajánlott hamis imádat által.

Bizonyos helyeken a látogatókat felkérlik arra, hogy vegyék le a cipőjüket, mielőtt belépnének a templomba. Ha ők ezt megteszik, akkor ezzel végeredményben imádják azt a démoni istenséget, amely a templom felett uralkodik. Ezért nem meglepő, hogy sok ember, még elkötelezett keresztények is, akik meglátogatják az ilyen jellegű helyeket, összeszedhetnek valamilyen szellemet, amelynek a saját cselekedetük által biztosítanak jogokat maguk felett. Résen kell lennünk, hogy ilyen dolgokkal ne adjunk lehetőségeket a gonoszoknak.

Más esetekben az emberek egy olyan ház által démonizálódnak, amely a tulajdonukba kerül (vagy ahol látogatást tesznek). A ház korábbi tulajdonosa jogokat adott a démonoknak azokon a dolgokon keresztül, amiket ott tett, és aztán a későbbi tulajdonosok az általa hátrahagyott ellenállás egész szellemi szökőárjával találják magukat szemben. Ez különösen igaz akkor, ha a ház új tulajdonosai keresztények, akiknek a jelenléte természetes módon fenyegetést jelent a démonok számára.

Ez aláhúzza annak fontosságát, hogy a keresztény családoknak úgy kell bánniuk a saját otthonukkal, mint egy templommal (ószövetségi értelemben), és oda kell szentelniük az Úrnak mind a területet, mind pedig az épületet, miután megtisztították azt minden olyan démoni erőtől, amely a korábbi tulajdonosok cselekedetei által felütötte ott szálláshelyét. Tudunk olyan esetekről is, amikor a korábbi tulajdonos a házban halt meg, és jöllehet semmiféle okkult dologba nem keveredett bele, olyan erősen kapcsolódott a házhoz, hogy azok a démonok, amelyek elhagyták a holttestét, továbbra is kötődtek az ingatlanhoz és a „birtokukban” tartották azt a meghalt személy nevében.

Néha az is előfordul, hogy valakinek a démoni vezérlő szelleme kísértésként megjelenik a házban. Ez akkor is megtörténhet, ha a múltban történt valamilyen tragédia abban a házban, gondolok itt különösen az erőszakos halálra és az öngyilkosságra, mert ennek erőteljes démoni tevékenység lesz a következménye. Néhány ilyen esetben hasznosnak találtuk, ha az ingatlan újbóli odaszentelésének részeként úrvacsorai szolgálatot tartunk abban a házban, és kijelentjük a sötétség erői előtt, hogy az Úr Jézus Krisztus halála és feltámadása miatt a keresztényeknek nem kell félniük a Sátán tetteitől és nem kell tovább elviselniük a démonok befolyását abban a házban.

13. Szenvedélyek

A szenvedélyek három fő kategóriába sorolhatók. Az első kettőt nevezhetjük kényszeres viselkedési mintáknak is.

Először is vannak olyan szenvedélyek, amelyeknek semmi közük sincs a szervezet kémiai összetételéhez, mert semmiféle módon nem kapcsolódnak idegen anyagok beviteléhez, vagy olyan anyagok túlzott beviteléhez, amelyeket általában csak kis mennyiségekben veszünk magunkhoz. Nem maga az anyag jelenti a szenvedélyt, hanem egy bizonyos jellegzetes viselkedésmód (mint például a kézmosás, pornográf anyagok nézegetése stb.).

A szenvedélyek második kategóriájába olyan ételek elfogyasztása tartozik, amelyek önmagukban nem olyan, függőséget okozó anyagok, mint a kábítószeres (nincsenek kémiai elvonási tünetek, ha a függőséget okozó anyag nem áll rendelkezésre), de amelyek nélkül az áldozat nem tud megenni.

A szenvedélyek harmadik kategóriájába az olyan anyagok tartoznak mint az italok, a kábítószeres és a cigaretta. Ezek tartalmazzak függőséget okozó kémiai anyagokat, amelyek iránt leküzdhetetlen vágy alakul ki az emberben és elvonási tünetek jelentkeznek, ha nem jut hozzá ezekhez az anyagokhoz. A kémiai alapú szenvedély mellett kialakul egy függő magatartásforma, amely ezeknek az anyagoknak a beviteléhez kapcsolódik, például kocsmába járás, dohányzó emberek társaságának keresése stb. A viselkedésbeli szenvedély erősíti a kémiai függőséget és fordítva.

A szenvedélyek mindhárom mintája esetében találkozunk a démoni irányítással, amely nagyon megnehezíti az egyén számára szenvedélyének megtagadását és elhagyását. Ha olyan démonok vannak valakiben, amelyeknek az a feladatuk, hogy egy adott szenvedély felhasználásával irányítsák azt az embert, akkor az áldozat sokkal nehezebben tud megszabadulni attól a szenvedélytől.

A szenvedélybetegségek általában nem úgy kezdődnek, hogy valaki úgy dönt: valaminek a rabjává válik. Ez a viselkedés általában reagálás valami másra, ami a személy életében történik, vagy egy valaki másnak adott válasz, aki a kérdéses magatartásra bátorítja őt. A harmadik kategóriába tartozó szenvedélyek szinte kivétel nélkül ehhez az utóbbi típushoz tartoznak, ahol szociális nyomás nehezedik az emberre és arra kényszeríti őt, hogy alkalmazkodjon ahhoz a csoporthoz, amelyhez tartozik. Ha mindenki dohányzik, akkor ő is nehezen tudja megállni, hogy ne dohányozzon. Ha mindenki kábítószeres, akkor azt neki is ki kell próbálnia.

Miután valaki elkezdett hódolni valamilyen szenvedélynek, legyen az akár viselkedésbeli, akár kémiai alapú szenvedély, az ellenség minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy démonikusan hozzákötözze azt az embert ahhoz az életstílushoz. De nincs semmi értelme azzal próbálkozni, hogy kiűzzük belőle azt a demont, amely bejutott az életébe. Először is alá kell ásni azt a jogot, amelyet az ellenség kapott. Időnként ehhez elég a megtérés, a bűnvallás és a bűnbocsánat, de csak nagyon ritkán lehet ilyen egyszerűen megoldani a problémát!

A szenvedély szinte mindig reagálás az ember életében lévő valamilyen hiányra, amely nincs megfelelő módon betöltve. Lehetséges, hogy valakit mélyen elutasítottak és elfogadás után sóvárog, ezért ragaszkodik a kábítószeres társaságához, akik feltétel nélkül befogadják őt maguk közé. Lehetséges, hogy valakinek szétesett a házassága és a csokoládéévsben keresi a vigasztalást, mert házastársánál nem találhatja azt meg.

Sok megrögzött szenvedélynek is az érzelmi sérülésekbe nyúlnak le a gyökerei, amelyeknek gyógyulásra van szükségük. Lehetséges, hogy démonok is vannak az ember életében, de ha érzelmei nem gyógyulnak meg, akkor a szabadulás nem jelentheti a gyógyulás eredményes módját.

Egy másik példa arra, hogy a szenvedélyek démonai hogyan lépnek be az emberi életbe, amikor egy fiatal ember először kíváncsiskodik, azután elbűvöli őt a szex, és végül elkezd

pornográf anyagokat nézegetni. Nem kell hozzá sok idő, hogy hevesen sóvárogni kezdjen az egyre keményebb pornográfia után, és végül nem fog tudni megállni a lejtőn. Egy démon elárasztja őt kéjvágygal. A vágy a szenvedélyvé válik, és démonok irányítása alá kerül.

Ha segíteni akarunk szenvedélybeteg embereknek, akkor először is meg kell találnunk és ki kell elégítenünk a valódi szükségletet, ellenkező esetben órákat eltölthetünk azzal, hogy megpróbáljuk kiűzni ennek a szenvedélynek a démonait, de még csak érinteni sem fogjuk a valós problémát. A főbb problémás területek, amelyeket meg kell vizsgálnunk, amikor a szenvedélybetegségek gyökereit keressük, a következők:

Elutasítottság

Félelem

Magány

Szexuális problémák

Kapcsolatok felbomlása

Bántalmazás az érintett személy hátterében
(különös tekintettel a szexuális bántalmazásra)

Elnyomás és uralkodás

A fenti rövid felsorolás alapján nyilvánvaló, hogy amikor a szenvedélyekkel foglalkozunk, akkor megtörténhet, hogy sokkal mélyebben belenyúlunk a démonok világába, mint azt a felületes szemlélő gondolná. Ha ezt nem tesszük meg, akkor minden szolgálat csak látszólagos eredményeket fog elérni, amelyek nem lesznek tartósak.

Jóllehet a fenti megállapítás gyakran vonatkozik a cigarettázásra és az alkoholfogyasztásra, ezeknek a szenvedélyeknek az esetében megtörténhet, hogy a környezettől származó nyomás a szokás kialakulásának az egyetlen oka. Gyakran előfordul, hogy az érintett személy nagyon szeretné abbahagyni, különösen a dohányzást, és minden tőle telhetőt megpróbál. Az ő esetükben a szolgálat viszonylag egyszerű és hatékony, csak fel kell szólítanunk és ki kell üznünk azokat a démonokat amelyek a tüdőt és a nikotin iránti szükségletet az irányításuk alatt tartják. A szellemek általában a lélegzettel együtt távoznak, gyakran köhögés és köpködés kíséretében!

Azoknak azonban, akik megszabadulnak a szenvedélynek a dohányzáshoz kapcsolódó szellemeitől, ettől kezdve nagyon fegyelmezettetteknek kell lenniük korábbi szenvedélyük tekintetében. Mert nagyon könnyen vissza lehet esni a régi szokásokba, és ez lehetővé teszi, hogy a démonok visszatérjenek. Ha van valami gyengeség az ember életében, azt kétszeres erővel kell védelmezni engedelmesség és a Szent Szellem által ösztönzött önfegyelem által.

14. Félelmek és fóbiák

Az ige azt mondja nekünk, hogy „*A szeretetben nincsen félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet*” (1János 4:18). Ennek ellentéte a jelek szerint arra utal, hogy ha nem Jézus tökéletes szeretetének megtapasztalásában élünk, akkor sebezhetővé válunk a félelemre. Ebben a megállapításban is sok igazság van, mert csak Jézus tökéletes szeretete és az a teljes biztonság képes megvédeni bennünket az élet válságaival és nehézségeivel szemben, amelyet ő ad családja tagjainak.

Sok olyan dolgot átélhetünk az életben, amelyek hatalmas félelmeket válthatnak ki bennünk. Sok ilyen dolog, amelyet az előző részekben megtárgyaltunk, mint például a szexuális bántal-

mazás, a balesetek, az elutasítottság, a varázslás stb., potenciális belépési pontot alkot. A kicsi gyermekek különösen sebezhetőek a félelemmel szemben, és nem tudják megállni, hogy gondolataik ne foglalkozzanak azokkal a dolgokkal, amelyek velük történtek, vagy ami még ennél is rosszabb, hogy mi minden történhet velük a jövőben. Félelem a sötétségtől, a felébredéstől, attól, hogy nem fognak felébredni, félelem a férfiatól, a nőktől, a kudarctól, a pókoktól, és a végtelenségig lehetne folytatni ezt a felsorolást.

A félelem teljes területének és a félelemtől történő szabadulás egész területének alaposabb megértése érdekében erősen javaslom elolvasásra Graham Powell *Fear Free* című könyvét.⁶ Graham azzal kapcsolatos személyes bizonyágtétele, hogy Isten hogyan szabadította meg őt, nagyon jól kiegészíti jelen könyv tanításának tartalmát.

Nem minden félelem démonikus, mert a megfelelő félelem Istentől kapott ajándék, amelynek az a rendeltetése, hogy megvédjen bennünket a bajtól. Helyénvaló dolog, ha valaki fél átmenni az úttesten egy emeletes busz előtt, vagy ha fél beledugni a kezét a tűzbe. Az ilyen jellegű dolgoktól való félelem rendkívül fontos életünk megóvása érdekében.

A Sátán azonban mindig megpróbálja kihasználni és a saját céljaira eltorzítani mindazt, amit Isten adott. Például Isten alkotta meg a szexet, de a Sátán bátorítja a szexualitással való visszaélést. Hasonló módon a félelem is Isten alkotása, de a Sátán megpróbálja a félelem útján irányítani az életünket. Ha teret engedünk azoknak a félelmeknek, amelyeket időről időre megtapasztalunk, és állandóan ezek foglalkoztatják a gondolatainkat, akkor az ellenség ki fogja használni ezeket a helyzeteket és ránk szabadítja a félelem szellemét, amely aztán megkötöz minket, és még olyan körülmények között is félni fogunk, amikor józan eszünkkel tudjuk, hogy semmi okunk sincs félni. Az irracionális félelmekből kivezető út az, hogy bűnként megvalljuk ezeket, megkérjük Jézust, hogy a félelmek helyét töltsse be az ő tökéletes szeretetével, majd szabadulás útján leszámolunk a démonokkal. Létezik megoldás. Isten megígérte, hogy gondoskodik a számunkra kivezető útról.

15. Kimerültség és fáradtság

Amikor túlságosan elfáradunk, akkor sebezhetővé válunk mind a kísértések, mind pedig a démonizálódás számára. Sok ember bátorítást és védelmet meríthet a következő csodálatos igeverséből: „*De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.*” (Ésaiás 40:31).

Isten megígérte, hogy megerősít minket és képessé tesz arra, hogy megbirkózzunk bármilyen nyomással, amellyel találkozunk. Ha tehát ez Isten ígérete, akkor miért lehet a fáradtság és a kimerültség démoni belépési pont? Ennek egyik oka az, hogy sokan közülünk azért fáradtak, mert olyan dolgokat tesznek, amelyekkel Isten nem bízta meg őket. Nem számíthatunk az Isten által megígért áldásokra, ha nem Isten útján járunk.

Az emberek gyakran megpróbálják a saját bűneik eltakarására felhasználni Isten ígéreteit, és azt gondolják, hogy így minden rendben lesz. De ez nem így van. Ha olyan tevékenységekkel és programokkal töltjük ki az életünket, amelyek ugyan önmagukban jók, de mégsem ez Isten akarata ránk nézve, akkor nem szabad meglepődnünk, ha akkor, amikor fáradtak és kimerültek vagyunk, az ellenség le tud győzni bennünket, és az lesz a dolog vége, hogy bűnbe esünk és démonizálódunk.

⁶ Nem jelent meg magyarul. Javasljuk viszont Graham Powell: *Rázd ki magad a porból!* című könyvét, amely szintén foglalkozik ezzel a kérdéssel. A fordító megjegyzése.

Az Istentől kapott testünknek szüksége van pihenésre és alvásra. Isten megígérte, hogy megtart bennünket, hogy bármilyen nehézséggel is találkozunk, képesek legyünk megbirkózni azzal. De én úgy értelmezem az ígét, hogy ez az ígéret csak akkor érvényes, ha olyan dolgokat teszünk, amelyekkel ő bízott meg bennünket. Az a tény, hogy nagyon szorgalmasan csinálunk olyan dolgokat, amelyek jónak tűnnek és teljesen kitöltjük ilyesmivel az időnket, nem jelenti feltétlenül azt, hogy helyénvaló dolgokat teszünk. Legyünk nagyon elővigyázatosak és ne essünk bele az elbizakodottság bűnébe, és ne tegyük ezzel sebezhetővé magunkat az ellenség számára.

Összefoglalás

A könyvnek ebben a részében megértettük, hogy létezik sok különféle belépési pont, amelyeket az ellenség felhasznál arra, hogy beszivárogon az életünkbe. A listát semmiképpen nem szabad teljesnek tekinteni, és a szolgálat során találkozni fogunk sok további lehetőséggel, jöhetnek a legtöbb beleillik majd valamelyik fenti kategóriába.

Azt tapasztaltuk, hogy a szabadító szolgálat elvégzésének az az egyik legeredményesebb módja, hogy leszámolunk a belépési ponttal és eltávolítjuk a démonok azon jogait, amelyek miatt a démonok olyan nagy biztonságban érezhetik magukat. Ilyen módon nemcsak szabadító szolgálatot végzünk, hanem megszüntetjük azt a behatolási útvonalat, amelyen keresztül további démonok is bejuthatnának az ember életébe. Ezután sor kerülhet a gyógyulásra, vagyis teljesíthetjük a szolgálat célkitűzését: hogy Isten népe engedelmisségben járjon, beteljesítve Istennek az életére vonatkozó céljait és élvezhesse azokat az áldásokat, amelyeket ő ingyenesen felkínál gyermekei részére.

Figyelmeztetés és bátorítás

Mivel ez a könyv a démonok tevékenységére és belépési pontjaira összpontosít, ügyelnünk kell arra, nehogy megragadja szívünket a félelem és ne váljon a rögeszménkké az a gondolat, hogy minden démonikus! Ne feledkezzünk meg arról, hogy a Sátán mindenáron ki akar minket billenteni abból az egyensúlyból, amely Isten akarata ezen a területen.

Ha láthatnánk azt a sok baktériumot, amely ott van a csészénken, akkor biztos, hogy nem innánk belőle. De mégis megteesszük, mert van egy természetes immunrendszerünk, és a megszokott higiéniai eljárások részben megvédnek bennünket. Ugyanez a helyzet a démonokkal is. A hívőkben működik egy Istentől kapott, beépített ellenállóképesség, és a rendelkezésünkre áll Isten ígéje is, amelyhez ha ragaszkodunk, akkor az megtart minket egészségben és tisztaságban. És mindenekfelett Jézusba és az ő kereszten elvégzett művébe kapaszkodunk, amely megoltalmaz bennünket, elfedezi a hibáinkat és figyelmeztet minket minden fenyegető veszélyre, ha szívünk mindig öfelé fordul.

„Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atyaisten dicsőségére.” (Filippi 2:10-11).

III. RÉSZ

A SZABADÍTÓ SZOLGÁLAT GYAKORLATA

A könyv utolsó része könnyen érthető és alkalmazható módon kifejti a szabadulás általi gyógyulás gyakorlati szolgálatát. A szolgálat eljárásai kihangsúlyozzák, mennyire fontos meggyőződnünk egyrészt arról, hogy le vannak-e rakva a megfelelő alapok a szükségben lévő emberek életében, másrészt arról, hogy az emberek megszabaduljanak minden olyan dologtól, amelyek elnyomják, vagy az irányításuk alatt tartják őket.

A gyógyító szolgálat sok részből áll, és ezeknek csak egyike a szabadulás. Az érzelmi és a testi gyógyulás gyakran elválaszthatatlan a szabadulástól. Amint Pál megemlíti az 1Korinthus 12:9-ben, vannak a gyógyulásnak ajándékai (többes számban), és nagyon fontos, hogy azok, akik szabadító szolgálatot végeznek, mindig megőrizték a bölcs egyensúlyt annak a gyógyulásnak a különféle aspektusai között, amelyre az érintett személynek szüksége van.

5. fejezet

Az emberek felkészítése a szabadulás általi gyógyulásra

Bevezetés

Amikor valaki lelkigondozást és imaszolgálatot kér, ez gyakran az utolsó menedéke. A legtöbb ember, mire eljut oda, hogy ilyen jellegű segítséget kérjen, általában már kimerítette a segítségnyújtás minden egyéb lehetőségét, amelyeknek sora a szomszédok megkérdezésétől egy helyi orvos felkeresésén keresztül egészen egy professzionális tanácsadóhoz szóló vagy egy kórházi beutalóig terjed. Ekkorra már sokan túl vannak azon is, hogy kipróbáljanak különféle alternatív gyógyszereket és vannak olyanok is, akik belekeveredtek kétes eredetű gyógymódokba, vagy akár már olyan okkult gyakorlatot folytató emberekkel is konzultáltak, mint egy spiritualista gyógyító vagy egy New Age terapeuta.

A helyi gyülekezetekben ott vannak azok is, akikért a helyi közösségük már imádkozott (a távollétükben), mert betegek voltak, vagy egy istentiszteleten előrementek, hogy imádkozzanak értük, vagy talán már kézzel is imádkoztak értük egy gyógyító istentiszteleten, de minden látható eredmény nélkül.

Tapasztalataink szerint az a leggyakoribb oka annak, amiért csak olyan kevesen gyógyulnak meg az ilyen, rutinjellegű szolgálatokon keresztül, hogy azok, akik imádkoznak, a tünetekért imádkoznak, miközben azért a helyzetért kellene imádkozniuk, amelyek a tünetek mögött meghúzódnak. Egészen egyszerűen fogalmazva: lehetséges, hogy nem a megfelelő dologért imádkoznak! De van nagyon sok olyan ember, aki azt akarja, hogy csak a tüneteikért imádkozzanak. Őket egyáltalán nem érdekli az, hogy Isten rendet akar tenni életük minden területén, és ezért egyáltalán nem meglepő, hogy általában nem is gyógyulnak meg az imádkozás által.

Minden egyes alkalommal, amikor valaki imádságot kér, bármilyen egyszerűnek tűnik is a kérés, az mindig egy segélykiáltás. A fogékony szolgáló úgy válaszol az ilyen kiáltásokra, hogy lehetőséget biztosít a személyes beszélgetésre az érintett emberrel, és fokozatosan feltárja, mi van a betegség vagy azon körülmények mögött, amelyek az imakérést kiváltották. Ha egy gyülekezetben működik szolgáló csoport, akkor a csoport tagjait fel lehet kérni arra, hogy töltsenek el valamennyi időt minden olyan emberrel, aki imádságot kér, nehogy valaki ne kapja meg a szükséges gondozást, és nehogy átcsússzon a szolgálat hálóján.

Az olyan gyülekezetekben, ahol már működik egy kellően megalapozott gyógyító szolgálat, ott a gyülekezeti szolgálat megszokott, és teljesen elfogadott részének kell lennie annak, ha a gyógyító csoport tagjaitól valaki imádságot kér. De még akkor is ott lesznek a zárkózott vagy szégyenlős emberek, akiknek nagyon nehezükre esik majd, hogy megosszák problémáikat és szükségleteiket, ráadásul olyan emberekkel, akikkel hétről hétre együtt kell dicsérniük az Urat! Rendkívüli fogékonyságra van szükség ahhoz, hogy bátorítsuk őket arra, hogy nyissák meg magukat Isten előtt, amikor egy olyan valakinek kell beszélnie helyzetéről, akiben meg kell tanulniuk megbízni.

A skála másik végén ott vannak azok, akik minden héten beszélni akarnak valakivel egy-egy újabb problémáról. Jóllehet vannak olyanok, akiknek több problémájuk van, mint másoknak, időnként elkerülhetetlenül arra kell bátorítanunk bizonyos embereket, hogy járjanak abban a gyógyulásban, amelyet Isten már megadott nekik és erősödjenek meg hitükben, mielőtt

továbléphetnének velük gyógyulásuk következő állomására. Az Isten szerinti önfegyelem a keresztény gyógyulás teljes folyamatának egy rendkívül fontos dimenziója.

Amikor a gazdag ifjú kérdéseket tett fel Jézusnak, Ő tétovázás nélkül közölte vele, hogy ha tovább akar lépni hitében, akkor tennie kell valami a vagyonával, mert ez akadályozza az Istennel való kapcsolatát (Lukács 18:18-23). Amikor viszont Nikodémussal beszélgetett, elhárította a teológiai kérdéseket és meggyőződött arról, hogy Nikodémus megértette-e, hogy először a saját életét kell rendbehozni és újjá kell születnie Isten Szellemétől (János 3).

Jézus soha nem tanúsított képmutató tiszteletet az emberek pozíciója és a társadalomban elfoglalt helyzete iránt. Kimondta az igazságot helyzetükről, függetlenül attól, hogy ők akarják-e azt hallani, vagy sem. Simon Péter, közvetlenül azután, hogy kapott egy csodálatos kijelentést, és kimondta, hogy Jézus a Messiás, olyan dolgokat mondott, amelyeknek kimondására az ördög készítette őt. Jézus nem hagyta figyelmen kívül ezeket a szavakat, amint mi tettük volna a Péter helyzete iránti tiszteletből, ami a különleges ajándékok birtokosait megilleti (Máté 16:13-23), hanem nyilvánosan megdorgálta az ellenséget, amely most felhasználta Pétert hazugságok kimondására.

Vannak olyan alkalmak, amikor kísértést érezhetünk arra, hogy az azon személy iránti tiszteletből, vagy a tőle érzett félelem miatt ne mondjuk ki az igazságot. A helyi gyülekezetekben különösen nehéz szembenézni a potenciálisan zavarbaejtő személyes ügyekkel, mert mindenki fél attól, hogy tönkreteszi hírnevét, ha bevallja saját magáról az igazságot.

Ennek a könyvnek a tartalma alapján egyértelmű, hogy mennyire fontos felmérni minden olyan potenciális démoni dimenziót, amely esetleg hozzájárulhat valakinek a betegségéhez, különös tekintettel a tartós betegségekre. Amikor azonban szükségben lévő emberek felé szolgálunk, arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy emberekkel állunk szemben, nem pedig tárgyakkal, amelyekből éppen megpróbálunk kiűzni egy démont!

Minden olyan démon, amely valakiben jelen van, az érintett személy élete során szerzett, vagy a generációs vonalban talált speciális jog által jutott be az életébe. Ha nem számolunk le megfelelő módon ezekkel a jogokkal, akkor a szabadító szolgálat eredményei csak tiszavirág-életűek lesznek, és ennek hosszú távú következményei miatt az emberek szellemileg még rosszabb helyzetbe kerülhetnek, mint a szolgálatot megelőzően voltak! Ezért az emberek felkészítése a szabadító szolgálat elfogadására annak a folyamatnak az elengedhetetlen része, amely által az emberek megszabadulhatnak a sötétség erőtől. Ez ennek a fejezetnek a legfontosabb témája.

Amikor egy adott testi tünettel foglalkozunk, gyakran közvetlenül szolgálhatunk az adott helyzet kapcsán, és a kérdezősködést azokra a dolgokra korlátozhatjuk, amelyek közvetlenül kapcsolódnak az adott állapothoz. De a szolgálat elfogadásának következő útmutatójában azt feltételeztük, hogy a szabadulásra vágyó személy hajlandó a teljes életét rendbetenni, és nem egyszerűen azért kér imádságot, hogy meggyógyuljon az influenzából!

1. A szolgáló csoport

Az évek során az Ellel szolgáló csoportja sok ezer ember felé szolgált már. Tapasztalataink alapján szeretnénk kihangsúlyozni a következő alapvető szabály betartásának jelentőségét: Soha ne szolgálj egyedül! Ha kilépünk az ige gondoskodása miatt előírt és a józan ész által megkövetelt ezen szabály alól, akkor mind magunkat, mind pedig a gyógyítás szolgálatát veszélybe sodorjuk.

Miért olyan fontos ezen szabály betartása?

i) Jézus erre utasította tanítványait

Jézus párosával küldte el a tanítványokat, hogy gyógyító és szabadító szolgálatot végezzenek (Lukács 10:11). Nem kétséges, hogy ez egyrészt a bátorításukat, másrészt viszont a védelmüket is szolgálta. Gondosan kell ügyelnünk arra, hogy mi se tegyük ezt másként. Persze egészen más a helyzet, ha a szolgálatra egy hatalmas nyilvános istentiszteleten kerül sor, ahol sok-sok ember van körülöttünk. Ilyen helyzetben megengedjük az önállóan végzett szolgálatot, mivel van ott éppen elég ember ahhoz, hogy szükség esetén segítséget nyújtson, de az Ellel Ministries alapvető szabályai közé tartozik, hogy minden más helyzetben, amikor valaki felé szolgálunk, akkor a szolgáló csoportnak feltétlenül legalább két főből kell állnia.

ii) Nagy erő van a megegyezés imájában

Jézus akkor is arra bátorította tanítványait, hogy páronként szolgáljanak, amikor ezt mondta: „*Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám*” (Máté 18:19). Vannak emberek, akik ezt az ígét durván kiragadják szövegösszefüggéséből, mert azt gondolják, hogy elég egyszerűen megegyezni (testileg) mindenben, amit csak akarnak (és nem olyan dolgokban, amelyekre szükségük van), és akkor Istennek kutya kötelessége azt meg is tenni!

Feltétlenül meg kell értenünk az imádkozásban való megegyezés valódi jelentését. A zsoltáríró kijelenti: „*Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit*” (Zsoltárok 37:4). Az áldás kulcsa az Úrral ápolt személyes kapcsolatunkban van. Szívünk kívánságai csak akkor fognak megegyezni Isten szívének kívánságaival, ha gyönyörködünk Őbenne.

Mindkét embernek, akik imádságban megegyeznek egymással, az Úrban kell gyönyörködni, és személyesen kell megtudnia Isten akaratát és céljait. Ha azt tapasztalják, hogy egymástól függetlenül ugyanazt mondta nekik Isten, akkor egyetérthetnek abban, hogy mit is mondott az Úr, és szilárd meggyőződéssel és hittel a szívükben állhatnak Isten elé és kérhetik tőle, hogy teljesítse be azokat a kívánságokat, amelyek eredetileg tőle származnak. Azt az erőt, amelyet két olyan ember imádsága képvisel, akik ilyen módon egyetértenek egymással, amikor imádkoznak valakiért, csak az értheti meg, aki megtapasztalta.

A Máté 18:20-ban Jézus továbbmegy és azt mondja, hogy ha ketten vagy hárman összegyűlnek az ő nevében, akkor ő ott lesz közöttük. Ehhez megint csak egyetértésre van szükség. Ez nem azt jelenti, hogy Isten nincs ott azokkal az emberekkel, akik egyedül imádkoznak. Hiszem, hogy ezt az ígét csak a szellemi hadviselés összefüggésében lehet teljesen megérteni, amikor két, vállvetve küzdő ember összehasonlíthatatlanul erősebb, mint két, egyedül harcoló ember.

Az Úr különleges áldása nyugszik azokon, akik egyetértésre jutnak az imádságban, a közösségben és a hadviselésben egyrészt azért, hogy felemeljék Jézus nevét, másrészt azért, hogy lerombolják az ellenség munkáját. Két, lelkigondozást végző és imádkozó ember egyesített ereje sokkal nagyobb, mint a kettő összege.

iii) A két lelkigondozó egymásnak védelmet, az imádságban részesülő személynek pedig biztonságot nyújt

Amikor olyan emberekért imádkozunk, akik démonoktól kapják erejüket, akkor előfordulhat, hogy a benne lévő démonok testileg, érzelmileg vagy szavakkal nekitámadnak azoknak, akik az érintett személyért imádkoznak. Hatalmas biztonságot jelent az, ha nem vagyunk egyedül akkor, amikor valami ilyen dolog történik. Ha ketten együtt végeznek egy szolgálatot, az nagyon hatékonyan elejét veszi az ilyen ellenséges lépéseknek.

Nemcsak a szolgálat időtartama alatt van szükségünk védelemre. Ugyanis ha négyszemközt végezzük a szolgálatot, akkor annak befejeződése után nincs független tanú az ott törtétekre nézve. A Sátán egyik neve „a testvérek vádolója”, és ő nagyon élvezi, ha árthat valakinek pletykák, szóbeszéd, rágalom és hazugságok által. Mivel ezeket a taktikákat mindig megpróbálja felhasználni a Szent Szellem által vezetett szolgálat ellen, nem szabad fegyvert adnunk a Sátán kezébe, amelyet aztán felhasználhat ellenünk!

Ha önállóan szolgálunk, ki mondja meg, mi is történt valójában a lelkigondozói szoba zárt ajtó mögött? Már előfordult, hogy imádkoztunk kellett olyan szolgálóért, akiknek hírneve forgott kockán olyan dolgok miatt, amelyeket a közösségben róluk terjesztettek. Az egyik ilyen esetben a pásztor a dolgozószobájában imádkozott egy nőért. Senki sem volt akkor velük. A pásztor jogszerűen szembeállította a nőt életének dolgaival, és arra bátorította őt, hogy tegye rendbe az életét. A nőnek nem tetszett ez a tanács, ezért miután elment, hivatalosan panaszt tett a lelkész ellen és azzal vádolta, hogy szexuálisan bántalmazta őt a dolgozószobában. Ezt másoknak is elmondta abban a közösségben, és nem kellett hozzá sok idő, hogy az ügy óriási botránnyá dagadjon. Teljes mértékben meg vagyok győződve arról, hogy semmi ilyesmi nem történt ebben az esetben. A nő megsértődött a pásztor egyenesen kimondott tanácsa miatt, és mivel nem volt hajlandó Isten előtt rendberakni az életét, a démonok lehetőséget kaptak arra, hogy felhasználják őt a pásztor Isten szerint való szolgálatának szétrombolására.

A pásztor hibát követett el azért, hogy egyedül szolgált a nő felé, és amikor ezt tette, elsőrendű fegyvert adott az ellenség kezébe. Ha egy kicsit is elővigyázatos, és maga mellé vesz valakit, akkor senki sem vádolhatta volna meg ilyen dolgok elkövetésével. Akkor lett volna ott egy független tanú, aki lát és hall mindent, ami ott történik.

Szomorú, de olyan nőkért is kellett már imádkoznunk, akiket valóban bántalmazott szexuálisan keresztény lelkigondozójuk, aki kihasználta a lelkigondozói szoba bizalmas légkörét arra, hogy szabad utat engedjen szexuális kívánságainak. Erre sem kerülhetett volna sor, ha jelen van egy harmadik személy. Az ilyen események által okozott károk felmérhetetlenek. Amikor valakinek az életét egy olyan ember zúzza szét, akiről azt gondolta, hogy megbízhat benne, mert Istent szolgálja, akkor ennek nemcsak az lesz a következménye, hogy a továbbiakban kerülni fogja a keresztény lelkigondozást és szolgálatot, hanem az ilyen emberek gyakran Isten elől is menekülnek, mert úgy érzik, hogy elárulta őket. Nem csoda, hogy Jézus ezt mondta: *„Aki pedig megbotránoztat egyet e kicsinyek közül, akik énbennem hisznek, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára és a tenger mélységébe vessék”* (Máté 18:6)

Olyan helyzetekkel is találkoztunk már, amikor a férfi lelkigondozó homoszexuális fenyegetést jelentett az általa lelkigondozott férfi számára. Ezért, különös tekintettel a mai szexuális erkölcsökre, az esetleges későbbi homoszexuális vagy lesbikus vádaskodások miatt még azt sem lehet biztonságosnak tekinteni, ha valaki egy azonos nemű ember felé szolgál egyedül. A lelkigondozottnak is védelemre van szüksége a lehetséges veszélyekkel szemben.

Valószínűleg az áll a legközelebb az ideális megoldáshoz, ha egy férfi és egy nő közösen szolgál a lelkigondozott felé. Lehetnek azonban olyan helyzetek, amikor a lelkigondozott nem képes ezt elfogadni. Például lehetséges, hogy egy olyan nő, akit férfiak szexuálisan bántalmaztak, először nagyon nehezen tud szolgálatot elfogadni egy férfitől, annak ellenére, hogy a szolgálatnak az az egyik aspektusa, hogy meg kell bocsátania azoknak a férfiaknak, akik ilyen dolgokat tettek vele.

Az ilyen esetekben két nő kezdi meg a szolgálatot, amelybe később bekapcsolódik egy férfi, hogy segítsen a lelkigondozottnak a férfiakkal való kapcsolatának helyreállításában. Általá-

nosságban véve, a szolgálati eljárásnak fontos része az, amikor egy férfi szolgál a bántalmazott nő felé, vagy amikor egy nő szolgál a bántalmazott férfi felé, amikor a bántalmazást egy ellenkező nemű személy követte el.

Összefoglalva: a következőket javaslom azoknak, akik részt vesznek a lelkigondozói szolgálatban, vagy akik imádkoznak mások gyógyulásáért vagy szabadulásáért:

- a) Soha ne szolgálj egyedül!
- b) Mindig legyen veled valaki a szolgáló csoportból, aki a lelkigondozottal azonos nemű. (Nincs semmi baj azzal, ha két férfi szolgál egy férfi felé, vagy ha két nő szolgál egy nő felé, de soha nem szolgálhat két férfi egy nő, vagy két nő egy férfi felé. Az a legjobb, ha egy férfi és egy nő végzi el a szolgálatot.)
- c) Ha a szolgáló csoportot egy házaspár alkotja, akkor nehezebb szolgálatok esetében (különösen súlyos bántalmazás történt, vagy az érintett személy részt vett okkult tevékenységekben), mindig javaslom, hogy legyen jelen egy harmadik személy is. Ennek legfontosabb oka az, hogy bizonyos házaspárok esetében megtörténhet, hogy az egyik fél annyira aláveti magát a másiknak, hogy félreteszi a saját önálló véleményét az esetről, és valójában egy ember végzi a szolgálatot, nem kettő. Ilyenkor megtörténhet, hogy a házaspár téves vágányra viszi a szolgálatot, és a harmadik személy segít megteremteni az egyensúlyt, vagy szükség esetén helyreigazítja a dolgokat.
- d) Akkor is elővigyázatosságot kell azonban tanúsítani, ha egy férfi és egy nő, akik nem házastársak, rendszeresen együtt szolgál, nehogy Isten-ellenes lelki kötődés alakuljon ki a két lelkigondozó között.
- e) Mindig imádkozzunk a lelkigondozottért, mielőtt lelkigondozás és imádkozás céljából ténylegesen találkozoznánk vele.
- f) Mindig állapotodjunk meg a teendőkről, mielőtt megkezdénénk az imádkozást és a szolgálatot. Nincs rosszabb annál, mint amikor a lelkigondozók között nézeteltérés támad a következő lépésről. A Sátán nagyon szereti a nézeteltéréseket!
- g) A szolgálat szellemileg, érzelmileg és testileg is nagyon kimerítő lehet. Ezért a szolgálat után imádkozzatok egymásért, hogy megerősödjetek, helyreálljatok és felépüljete, bármi is vár rátok, és imádkozzatok azért, hogy Isten gyógyítsa meg azokat a sérüléseket, amelyek a szolgálat során titeket értek. Például egyáltalán nem szokatlan, ha a lelkigondozott olyan dolgokat mond, amelyekkel öntudatlanul beetalál a lelkigondozó személyes fájdalmaiba. Egyértelmű, hogy ezt nem lehet megbeszélni a szolgálat alatt, de utána nagyon hasznos, ha néhány percet imádkozásra fordítotok a megsebzett szív helyreállítása érdekében.

Ez velem is megtörtént. Miközben valakinek a családi helyzetéért imádkoztam, hirtelen ráeszméltem, hogy mindaz, amit mondok, legalább annyira nekem is szól, mint annak az embernek, akiért imádkoztam! A szolgálat után azonnal nekem volt szükségem gyógyulásra és szabadulásra.

Azok, akik betartják a fenti alapvető útmutatásokat, a következőket fogják tapasztalni:

- a) A lelkigondozást az Isten szerinti rendben együttesen végző két ember egyesített ereje sokkal nagyobb, mintha egyedül végeznék a szolgálatot.
- b) Védelmet élveznek szavaik későbbi félreértelmezésével, téves idézésével, vagy a vádakkal szemben.

- c) Mindig jelen van egy, a lelkigondozottal azonos nemű személy, hogy segítséget nyújthasson a személyes és intim szolgálatokhoz és az imádkozás alatti kézzelvezetéshez.
- d) A szolgálat Isten szerinti ellenőrzés alatt áll, ami megakadályozza azt, hogy letérjen a helyes vágányról.
- e) A szolgálatok újszerű módjai jogszerű módon korlátozva vannak mindaddig, amíg mindketten egyet nem értenek abban, hogy ezek a módok helyesek.
- f) Az egyik lelkigondozó átveheti a másiktól a szolgálat vezetését. Az a személy, aki abban a pillanatban nem végez közvetlenül szolgálatot, imádkozhat a társáért.
- g) Kipróbálhatják a tudomány beszédeit, amelyeket az Úrtól kapnak és imádkozhatnak azokért, mielőtt alkalmaznák azokat a szolgálat során.
- h) Bátoríthatják egymást arra, hogy növekedjenek a hitben és elvárásaikban.
- i) Bármikor időt szánhatnak arra, hogy beszélgessenek és együtt imádkozzanak a szolgálatért.
- j) Emlékeztethetik egymást a vonatkozó igékre. Egyikük kikeresheti a megfelelő igeverseket, miközben a másik tovább folytathatja a szolgálatot.
- k) A két ember ajándékainak és képességeinek együttese, amelyeket a szolgálatba bevisznek, lehetővé teszi a helyzet szélesebb látókörű szemlélését.
- l) Fizikai védelmet nyújtanak egymásnak.
- m) Fel tudják ismerni azokat az alkalmakat, amikor az ellenség különös erővel támadja a lelkigondozó társukat, és imádkozhatnak azért, hogy részesüljön védelemben.
- n) El lehet kerülni azt, hogy a lelkigondozottban túlságosan erős függés alakuljon ki egy személy felé. Ha a szolgálatban mások is részt vesznek, akkor kiegyensúlyozottabb kapcsolatok alakulhatnak ki.
- o) Biztosítva van a szolgálat folytonossága abban az esetben, ha a lelkigondozók egyike megbetegszik, vagy elkerülhetetlen okok miatt nem tud részt venni az alkalmon.
- p) Lehetővé teszi, hogy a szolgáló csoport kiképezzen újabb tagokat, a gyakorlottabb lelkigondozók által végzett tanítási helyzetek biztonságában.

Lelkigondozói kérdőív

A fejezet további részében felvázolom azokat a kérdéseket, amelyekkel gyakrabban találkozunk, és amelyek segítséget nyújtanak a lelkigondozóknak a problémák lehetséges területeinek azonosításában. Az Ellel Ministries az imaszolgálat ezen aspektusának támogatása céljából létrehozott egy átfogó dokumentumot, amelynek címe: „Lelkigondozói kérdőív”, és ez rendkívül hasznosnak bizonyult. (Ez a szerzői joggal védett kiadvány alacsony áron beszerezhető az Ellel Ministriestől. Cím a Függelékben.)

Ennek a kérdőívnek nemcsak az a feladata, hogy feltárja a lehetséges démonikus problémákat, hanem az is, hogy napvilágra hozza a szükséges gyógyulások teljes skálájának legmélyebb okát.

2. Hogyan kezdjük hozzá

Ha valaki összeszedi a bátorságát és imasegítséget kér, nagyon fontos, hogy a lehető leghamarabb hozzákezdjünk a probléma megoldásához. Ha a helyzet nagyon bonyolult,

belelhet valamennyi időbe, mire az alapos szolgálat lehetővé válik, de legalább össze kell hozni egy megbeszélést a helyzet kezdeti felmérése céljából. Ez bátorítást nyújt a szabadulást kereső embernek, és látni fogja, hogy törődnek vele. Valószínű, hogy már ezen az előzetes megbeszéléseken fel fognak merülni olyan dolgok, amelyek arra bátorítják azt az embert, akiért imádkozunk, hogy végezzen el némi szellemi házi feladatot!

Az elmúlt évek során azt tapasztaltuk, hogy a szolgálatot kérő személy szükségleteinek és helyzeteinek kezdeti felmérése a szolgálat rendkívül értékes részének bizonyult. Lehetővé teszi azt, hogy a lehető legjobb összetételű szolgáló csoportra bizzák a kérdéses helyzetet és személyt, aki ezenkívül lehetőséget kap arra is, hogy választ kapjon minden fontos kérdésre, amely a felmérés során a felszínre jött.

Mielőtt a szolgálat felmérése megkezdődne, feltétlenül bátorítsuk az érintett személyt arra, hogy legyen teljesen őszinte, mind Isten, mind önmaga, mind pedig lelkigondozói előtt. Vannak, akiknek a számára ez először nem könnyű. Sok ember a „kegyes hazugságok”, a féligazságok, vagy saját maga megtévesztésének egy bonyolult hálóját szövi meg saját maga körül múltjának leplezésére. Belelhet valamennyi időbe, mire megérti, hogy nem fogják őt elutasítani, ha őszintén beszél saját magáról, és nem fogják megróni, ha lelepleződnek azok a dolgok, amelyeket szeretett volna eltitkolni, vagy amelyekkel nem akart szembenézni.

Ezenkívül arról is meg kell győznünk az embereket, hogy mindent, amit mondanak, bizalmasan kezelünk, és nem kell attól félniük, hogy azokat a dolgokat, amelyeket elmondanak nekünk, közhírré tesszük. Az évek során nagyon sok olyan emberrel találkoztunk már, akik azért jöttek el Ellet Grange-be segítséget kérni, mert megbízhatónak és semlegesnek tekintették. A magánéletükre vonatkozó dolgokat a helyi gyülekezetükben az emberek továbbadták az imavonalon (amelyet gyakran pletykavonal néven is ismernek), és ezért azok, akik valós problémákkal küszködtek, vonakodtak segítséget kérni azoktól, akik saját gyülekezetükben segíthettek volna nekik, mert nem merték elmondani nekik bizalmas dolgaikat.

A Sátán nagyon örül annak, ha a bizalom megrontásán keresztül szétzúzhatja a gyógyító szolgálatot. Ha biztosítasz valakit afelől, hogy megbízható vagy, akkor nagyon ügyelj arra, hogy soha senki ne szerezhessen tudomást azokról a bizalmas dolgokról, amelyeket bárki is elmondott neked. Az persze teljesen más, ha valaki úgy dönt, hogy bizonyágtételként elmond valamit saját magáról. Ez mindenkinek szíve joga, de ezt soha nem tehetjük meg mások helyett!

Ha valakinek az esete viszonylag bonyolult, akkor elengedhetetlen, hogy jegyzeteket készítsünk. Ha ezt nem tesszük, akkor előfordulhat, hogy memóriánk cserbenhagy bennünket a kritikus pillanatokban, és nem fog az eszünkbe jutni, miért is kell imádkoznunk, vagy ami még ennél is rosszabb, valami olyan dolog miatt fogunk imádkozni, amihez lelkigondozottunknak nincs semmi köze, hanem azzal az emberrel kapcsolatos, akiért a múlt héten imádkoztunk! Mindig kérjük ki a lelkigondozott hozzájárulását, és biztosítsunk minden lelkigondozottat afelől, hogy ezeket a jegyzeteket bizalmasan kezeljük és elzárva őrizzük. Elengedhetetlen, hogy rendelkezünk kulcsra zárható szekrényekkel, amelyekhez csak a szolgáló csoport tagjai férhetnek hozzá.

3. Kinek a napirendi pontjaival foglalkozunk

Amikor valaki azt kéri, hogy imádkozzunk érte, először is meg kell tudnunk, miért kér segítséget. Általánosságban fogalmazva: az emberek azt akarják, hogy Isten foglalkozzon tüneteik meggyógyításával.

Jóllehet Isten természetesen törődik azokkal a tünetekkel, amelyektől valaki szenved, mégis teljesen más nézőpontból látja a helyzetet. Megtörténhet, hogy Istennek először teljesen más dolgokkal kell foglalkoznia. Például a Lukács 5-ben ott van az a béna férfi, akit négy barátja a tetőn vágott lyukon keresztül engedett le Jézushoz. Napirendjén egyetlen fontos kérdés szerepelt: meg akart gyógyulni bénaságából! Amikor Jézus ránézett erre a férfira, felismerte, hogy az Atya először teljesen más napirendi kérdésekkel akar foglalkozni: le akar számolni a férfi bűneivel.

Szinte bizonyos, hogy ennek a bénaságnak volt egy olyan oka, amely egy meg nem vallott és meg nem bocsátott bűnben gyökeredett, és Jézust nemcsak az érdekelte, hogy megszüntesse a bénaság szemmel látható tüneteit, hanem a bűnnel is le akart számolni, hogy a tünetek később ne térhessenek vissza, és ne alakuljon ki annak lehetősége, hogy ez az ember elforduljon Jézustól, aki korábban meggyógyította őt. Nem kétséges, hogy Jézus törődött ennek az embernek a testi jólétével, de szellemi jóléte sokkal jobban érdekelte. Ez egy olyan kérdés, amelyet soha nem szabad szem elől tévesztenünk a gyógyító szolgálat végzése közben.

Miközben lelkigondozásban részesítünk valakit és beszélgetünk vele, feltétlenül törekednünk kell arra, hogy megismerjük Isten rá vonatkozó napirendi kérdéseit, és arra kell bátorítanunk mindenkit, hogy egy időre tegye félre a saját napirendi pontjait. Azt tapasztaltuk, hogy ha valaki kész ezt feltétel nélkül megtenni, akkor Isten képes arra, hogy megoldja ezeket a kérdéseket. Minél nyitottabb valaki Isten felé, annál erősebben leszáll rá a Szent Szellem kenete, és annál nagyobb áldásban részesül Istentől.

Miközben beszélgetünk az emberekkel, tárjuk fel a nyilvánvaló tünetek mögött meghúzódó okokat és helyzeteket. A fejezet későbbi részeiben sok ilyen lehetséges okot és helyzetet leírtam. Azt fogjuk tapasztalni, hogy valószínűleg több ilyen helyzet is hozzájárul az adott személy állapotához, és szükség lehet arra, hogy felfejtsük egy meglehetősen bonyolult személyes múlt szárait, hogy amikor végre sor kerülhet az imádkozásra és a szolgálatra, akkor képesek legyünk foglalkozni minden egyes olyan helyzettel, amely a lelkigondozás során lelepleződött.

Istennek az a végső célja, hogy helyreállítsa a lelkigondozott életében az Isten szerinti rendet. Ez a gyógyulás folyamatának egyik nélkülözhetetlen része. Az emberek gyakran megküzdnek ennek vonzataival, de elengedhetetlen, hogy önszántukból alárendeljék életüket Jézus úr voltának és rendezzék kapcsolatukat Istennel. Isten a rend Istene.

A 3Mózes 26 alapján egyértelmű (14-17. vers), hogy ha megszegjük Isten szövetségét, annak egyik következménye a zűrzavar lesz, ami az egészség megromlásához vezethet. Ezért nem meglepő, ha azt tapasztaljuk, hogy amikor az emberek összhangba hozzák az életüket Isten szövetségével, akkor elkezdnek meggyógyulni. Valószínű, hogy minél idősebb valaki, annál több olyan dolog van az életében, amelyet rendbe kell hozni, és sok ember esetében rendbe kell hozni jó néhány gyakorlatias dolgot, például meg kell bocsátaniuk azoknak, akik ártottak nekik. Az emberek lelkigondozása a gyógyulásra és a szabadulásra való felkészítésként lényegében egy olyan folyamat, amelynek során leleplezzük, hogy az ellenség milyen pontokon tudta megragadni az életüket, majd megoldjuk ezeket a problémákat.

Fel kell mérni az emberek szellemi helyzetét a 2. fejezetben található alapvető tanítások fényében. Ha tisztázzuk az olyan alapvető kérdéseket, mint az elfogadottság, a megbocsátás, Jézus úr volta stb., az jelentékeny mértékben megkönnyíti a szabadulás tényleges folyamatát. Azt fogjátok tapasztalni, hogy azoknak az embereknek egy része, akik segítséget kérnek, valójában nem ismeri Jézust, ezért be kell vezetnetek őket Isten országába, mielőtt további kérdésekben imádkozhatnátok értük. Azoknak, akik bekapcsolódnak a gyógyító szolgálatba,

hajlandóaknak és képeseknek kell lenniük arra, hogy evangélisták legyenek és elvezessék az embereket Krisztushoz. Az évek során sok száz ember lett keresztény az Ellel Ministries munkájának eredményeként. Azért jöttek el hozzánk, mert meg akartak gyógyulni, de rádöbbentek arra, hogy elsősorban a Jézussal való kapcsolatra van szükségük, mert ő az egyetlen, aki meggyógyíthatja őket.

Nagyon nehéz bármilyen kérdésben is imádkozni azokért az emberekért, a szabadulásról már nem is beszélve, akik szívükben keserűséget és meg nem bocsátást ápolgatnak. Feltétlenül el kell távolítanunk az útból minden meg nem bocsátást, amely útját állhatja Isten áldásának és a Szent Szellem kenetének.

Ha a lelkigondozó nem végzi el ezeket az alapozó munkálatokat, és megszólít egy olyan démont, amely egyértelműen megnyilvánul valakinek az életében, akkor komoly csatákra lehet számítani, mert egy olyan démon akar kiűzni, amely jogszerűen tartózkodik ott. A dolognak az lehet az eredménye, hogy a lelkigondozott csalódottan távozik, és könnyen megtörténhet, hogy elutasítja a szabadító szolgálatot, a lelkigondozó pedig nagyon kimerül, mert megpróbált démonokat kiűzni, de nem győződött meg arról, hogy hatalmi pozícióban van-e. Soha ne vágjunk bele a szabadító szolgálatba, ha előzőleg nem ástuk alá a démonok jogait a megfelelő szellemi alapozó munkák elvégzése által.

4. A lehetséges démonizáltság tüneteinek megfigyelése

A 3. fejezetben leírtam a démonizáltság néhány megfigyelhető tünetét. Ezek támpontot nyújtanak abban, hogy milyen dolgokra kell odafigyelni azoknak a lelkigondozása során, akik imasegítséget kérnek. Azoknak, akik mások gyógyulásáért és szabadulásáért imádkoznak, a lehető leghűségesebben le kell másolniuk Jézus szolgálatát. Ez talán egy elérhetetlen eszmének tűnik, de az evangéliumok egyértelműen bizonyítják, hogy amikor Jézus találkozott valakivel és imádkozott érte, világosan látta, mi zajlik az életében. Nemcsak a tüneteket ismerte, hanem azt is tudta, mit gondolnak és mi van a szívükben (Lukács 5:22; János 2:25).

Amikor Jézus elküldte a tanítványokat, hogy prédikáljanak, gyógyítsák és szabadítsák meg az embereket (Lukács 9), akkor adott nekik erőt és hatalmat, ami minden bizonnyal azt jelenti, hogy azzal a képességgel is megajándékozta őket, hogy észre tudták venni, mi volt a probléma azoknak az életében, akikért imádkoztak. Az 1Korinthus 12-ben megfogalmazza a Szellem szolgálati ajándékainak leírását. Azok az ajándékok, amelyeket Isten a Szent Szellem által az ő népének ad, arra szolgálnak, hogy hozzásegítsék a keresztényeket ahhoz, hogy hatékonyan végezhessek az evangélium szolgálatát.

Jézus, miután Keresztelő János bemerítette őt a Jordánban, drámai módon betöltekezett a Szent Szellemmel, és a sokaság hallotta, amint egy mennyei hang ezt mondja: „*Te vagy az én szeretett Fiam, tebenned gyönyörködöm*” (Lukács 3:22).

Ettől a perctől kezdve Jézus a csodák világában mozgott, és nap mint nap megnyilvánult benne a Szent Szellem ajándékainak teljes mértéke. Amikor felment a mennybe, megígérte, hogy elküldi a Szent Szellemet, és pünkösdkor beteljesedett ez az ígélet, és azok, akik betöltekeznek Szent Szellemmel, Jézushoz hasonlóan képesek a Szent Szellem ajándékaiban mozogni.

A Szent Szellemben való megkeresztelkedés a gyógyító szolgálat felé vezető út egyik elengedhetetlen lépése. Ha valaki nem tudja használni a Szellem ajándékait, akkor a gyógyulásért való imádkozása szigorúan a vallásos megnyilvánulások szokásaira korlátozódik. Természetesen lesznek olyan emberek, akik így is meggyógyulnak, de általánosságban csak azok, akik Isten kegyelme által felkészültek erre a szolgálatra a szívükben, eltávolították az

életükből azokat a dolgokat, amelyek akadályozhatták volna a Szent Szellem munkáját, és készen állnak a gyógyulás elvételére.

Tapasztalataink szerint a betegeknek csak egy egészen kis százaléka jön el hozzánk teljesen felkészülve arra, hogy elvegye az Úrtól a gyógyulást. Gyakran azt látom, hogy még a legszentebb emberek életében is vannak olyan erősségek, ahol az ellenség - talán még életük korai szakaszában - megvetette a lábát, és amelyek befolyást gyakorolnak rájuk. Az embereknek segítségre van szükségük ahhoz, hogy észrevegyék ezeket a dolgokat és megtegyék a megfelelő lépéseket az ellenség munkájának az aláásása érdekében.

Számítanunk kell arra, hogy az Úr megmutatja nekünk, mi van a szívében azokkal kapcsolatban, akik imádkozásért hozzánk fordulnak. Időnként adja nekünk a tudomány beszédét. Máskor a szellemek megkülönböztetésének ajándékán keresztül közvetlenül megérezzük a démonok jelenlétét, megint máskor pedig Isten adja nekünk a hit csodálatos ajándékát és hinni tudunk látszólag lehetetlen dolgokban. De mindenképpen számítanunk kell arra, hogy ha várunk az Úrra, akkor ő szólni fog hozzánk azért, hogy azok, akik valóban keresik őt, elnyerhessék azt a gyógyulást, amelyet Jézus felkínál azoknak, akik odamennek hozzá.

A gyógyító és a szabadító szolgálat helyreállítása érdekében feltétlenül helyre kell állítanunk a Krisztus Testében a Szent Szellem összes ajándékának teljes körű használatát. Az a tanítás, hogy a szellemi ajándékok ma már nem érvényesek, bezárja az ajtót sok olyan áldás előtt, amelyet Isten ki akar árasztani az ő népére.

Mégis lesznek olyan alkalmak, amikor úgy látszik, hogy nem kapunk választ. Vágyakozunk arra, hogy az Úr szóljon hozzánk és segítsen ezzel nekünk a szolgálat elvégzésében, de mintha nem történe semmi. Megértettem, hogy az ilyen eseteknek számos különféle oka lehet, amelyek közül egy vagy több bármikor releváns lehet:

- a) Az érintett személy akarata nincs összhangban Isten akaratával, és nem hajlandó összhangba hozni az életét Isten akaratával és igazságával, vagy pedig nem tudja, hogyan kell ezt megtenni.
- b) Közbenjáró imádságra (vagy böjtölésre) van szükség az ellenség stratégiájának legyőzéséhez és a Szent Szellem kenetének felszabadításához.
- c) Lehetnek annak az embernek az életében más olyan területek, amelyekkel Isten foglalkozni akar, mielőtt meggyógyíthatná őt (például meg nem bocsátás).
- d) Lehetséges, hogy a lelkigondozó túlságosan fáradt és nem tud szellemében ráhangolódni arra, amit Isten mondani akar.
- e) Az adott helyzet megoldásához a szolgálat következő szakaszában szükség van olyan emberek jelenlétére, akik bizonyos területeken különlegesen nagy gyakorlattal rendelkeznek (például egy olyan emberre, aki alaposan ismeri a hamis vallásokat, vagy az okkultizmus kérdéseit).

A Sátán azért akadályozza a szabadító szolgálatot, mert lényegét tekintve ez az a szolgálat, amely leleplezi az ő terveit és céljait az egyénnel és a Krisztus testével kapcsolatban.

Nagyon fontos, hogy legyünk kitartóak és ne adjuk fel. A gyógyító szolgálat gyakran az ellenség munkái ellen vívott intenzív csata, amely nemcsak a beteg saját életében, hanem családjában is zajlik. Vannak olyan alkalmak is, amikor a csata azért annyira erős, mert a Sátán nem akarja azt, hogy egy egész gyülekezeti közösség nyitottá váljon a gyógyító és a szabadító szolgálatra, és ebből a szempontból bizonyos szolgálatok fontosabbak lehetnek a többinél.

Ezért elengedhetetlen, hogy a szolgálat során odafigyeljünk az Úrra és az érintett emberre, és kérjük, hogy Isten adjon konkrét kijelentést arról, hogy az ellenségnek milyen erősségei vannak annak az embernek az életében, amelyek stratégiai jelentőségűek lehetnek a gyógyító és szabadító szolgálat szempontjából.

5. A hamis hitek és az okkultizmusban való részvétel kivizsgálása

A hamis imádat minden formája mögött a Sátán lapul, legyen az akár egy nyilvánvalóan hamis vallás, akár (titkos és rejtett) okkult praktika. Annak is nagyon örül, amikor a keresztények eretnek nézeteket vallanak, és elutasítják az evangélium alapvető igazságait. Ezt a területet feltétlenül meg kell vizsgálnunk, amikor lelkipozásban részesítjük az embereket, mert amikor valaki belekeveredik bármely ilyen jellegű tevékenységbe, akkor megnyitja magát az ellenség előtt, és a hamis imádat és hit által sebezhetővé teszi magát a hamis vallás mögött meghúzódó démoni erők számára.

Az ige sok helyen óv minket az okkult (pogány) imádat minden válfajától (például 5Mózes 18:9-14), és hasonló módon ostromozza azokat a vallásos szokásokat is, amelyek az élő Isten imádatának tűnnek, de tele vannak képmutatással az imádók szívének titkos bűnei miatt (Ésaiás 1:10-20). Amikor az „én” ül a trónon az ember életében, akkor ő saját magát bálványozza. Isten az igében világosan kijelenti, hogy „*ne imádj más Istent, csak engem... mert én vagyok az Úr, a te Istened, és én nem tűrök meg versenytársakat*” (2Mózes 20:3-5).

Amikor saját magunkat, valaki mást, egy tárgyat, egy vallást, valamilyen eretnek felfogást, egy titkos társaságot (például a szabadkőműveseket) vagy bármi mást az igaz és élő Isten imádata elé helyezünk, akkor közvetett módon a Sátánt magasztaljuk fel. Amint Isten megígérte, hogy az ő népének dicséretei között fog lakozni (Zsoltárok 22:4), hasonló módon a Sátán is kihasználja az ilyen jellegű bűnöket és azoknak a ‘dicséretei’ (imádata) között fog lakozni, akik átengedik neki életük trónját. A démonok hozzátapadnak a hamis imádat különféle területeihez, például eskükhöz, bálványokhoz, szobrokhoz, rituálékhoz stb., és arra törekszenek, hogy behatoljanak azokba az emberekbe és elfoglalják azoknak az életét, akik szándékosan vagy tudatlanságból elkövetett bűnökön keresztül megnyitják magukat előttük.

A sok, különféle ember felé végzett szolgálatunk során azt tapasztaltuk, hogy egy-egy adott probléma gyakran az okkultizmus valamilyen formájában való részvétellel, valamilyen eretnek felfogás vagy gyakorlat elfogadásával kezdődik. Ez a fajta részvétel lehet egy olyan jelentéktelen esemény, mint egy pogány templom megtekintése, ahol a látogatóknak az ott imádkozó emberek iránti tisztelet jeleként le kell venniük a cipőjüket. A 2Mózes 3:5-ben, amikor Isten szólt Mózeshez az égő csipkebokorból, ezt mondta neki: „*Vedd le a te sarudat, mert az a hely, ahol állsz, szent föld*”. Az ige itt megfogalmazza azt az alapelvet, hogy Isten jelenléte megszenteli azt a földet, amely a bukás és a Sátánnak a világ fölött gyakorolt ideiglenes uralma miatt tisztátalanná vált.

Amikor valaki leveszi a cipőjét egy pogány templomban, akkor ezzel elismeri azt, hogy azt a földet ‘megszentelte’ annak az ‘istennek’ a jelenléte, amelyet abban a templomban imádnak. Az igazi szentség azonban csak az egy igaz Isten fémjelzése, és ugyanez nem mondható el azokról a hamis istenekről, amelyek megtévesztéssel rávették a világot arra, hogy adjanak tiszteletet a démonoknak és végső soron a Sátánnak, e világ bukott istenének. Amikor tehát valaki egy ilyen helyen leveszi a cipőjét, akkor ezzel végeredményben hitelt ad annak a hitrendszernek, és megnyitja magát a démonizálódás lehetősége előtt. Nagyon sok embert láttunk már megszabadulni olyan démonoktól, amelyek ilyen módon jutottak be az életükbe és megátkozták őket mindenféle köteléssel és betegségekkel.

Néhány évvel ezelőtt szolgáltam egy keresztény pásztor felé, aki korábban szikh vallású volt. Annak ellenére, hogy más sok év óta nagyon hatékony pásztori munkát végzett, tudta, hogy valami visszatartja őt ebben a szolgálatban. Csak akkor sikerült kiűzni belőle azt a démoni erőt, amely még mindig az ellenőrzése alatt tartotta őt, amikor megtagadta a megtévesztésnek azokat a szellemeit, amelyek korábbi vallási élete mögött rejtőztek. A démonok olyan dühvel és olyan fenyegető erőszakkal nyilvánultak meg, hogy nagyon drámai módon megértette, mi is volt az, ami akadályozta őt a szolgálatban.

Az Úr gyakran felhívja a figyelmünket egy-egy ékszerre. Amikor rákérdezzük ezekre a tárgyakra, mindig kiderül, hogy vagy maga az ékszer, vagy az a személy, akitől származik, szorosan kapcsolódik az okkultizmus valamelyik válfajához. A démonok alkalmanként heves ellenállást tanúsítanak az ékszer eltávolításával szemben azoknak az átkoknak az ereje miatt, amelyek ahhoz az ékszerhez kapcsolódnak.

Hasonló módon a házban is lehet okkult tárgyakat tartani. Ezeknek a tárgyoknak a tulajdonosa általában semmit sem tud arról, hogy a démoni erők csatornaként használják ezeket a tárgyakat, amelyen keresztül bejuthatnak otthonukba és időnként családjuk valamelyik tagjának életébe. Gyakran őrizgetik a padlószobában az elhunyt hozzátartozók szabadkőműves tárgyait. Újra meg újra meglepődöm azon, hogy mi minden derül ki néhány jól irányzott kérdés nyomán, amelyet a halott vagy az élő rokonokról felteszünk, akik belekeveredtek valamilyen furcsa gyakorlatba!

Az okkult tevékenységekhez kapcsolódó szellemekhez hasonló természetűek azok a vallásos szellemek, amelyek más vallásokhoz, vagy eretnek és álkeresztény hitekhez kapcsolódnak. Az ige szerint ezek valamennyien a „hazug szellemek” általános kategóriájába tartoznak, amelyekről Pál azt mondja, hogy meg fognak téveszteni embereket. *„A Szellem világosan azt mondja, hogy az utolsó időkben lesznek olyan emberek, akik elhagyják a hitet. Ezek hazug szellemeknek fognak engedelmességni és démonok tanítását fogják követni”* (1Timóteus 4:1). Ezek a szellemek megkötozik az emberek elméjét és értelmét, ezért ők nem tudják majd elfogadni a Szent Szellem munkáját.

A szolgálat során sok olyan, az embereket kötelékben tartó szellemmel is el kellett már bánnom, amelyek azonnal reagáltak, amikor pontosan néven szólítottam őket annak a vallásfelekezetnek a neve szerint, amelyhez hozzátapadtak! Tisztában kell lennünk azzal, hogy ha valakinek a számára egy vallásfelekezet előírásai fontosabbakká válnak, mint a Jézus iránti szeretet és engedelmesség, akkor az az ember kiszolgáltatja magát arra, hogy vallásos szellemek irányítása alá kerüljön.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy a vallásfelekezeteken belül nincs helye a rendnek és a fegyelemnek. De feltétlenül ügyelnünk kell arra, hogy ne helyezünk súlyos terheket az emberek vállára (mint a farizeusok tették), amelyeknek elhordozását Isten nem várja el tőlük!

Ennek a szakasznak a befejezéseként: azt tapasztaltuk, hogy minden egyes komolyabb eretnek felfogás mögött démoni erősségek rejtőznek, és amikor valaki hitelt ad bármely ilyen jellegű felfogásnak, akkor kiteszi magát annak a veszélynek, hogy befogad egy megtévesztő szellemet, amely ekkor elkezd befolyást gyakorolni keresztény életének más területeire is. Az emberek ezt néha nagyon nehezen tudják megérteni, de ha megértik, akkor gyakran hatalmas csatákat kell megvívni szabadulásuk érdekében. Az ilyen hitek mögött meghúzódó démoni erők nagyon körmönfontak lehetnek, és időnként a szellemek megkülönböztetésének finoman behangolt ajándékára van szükség annak megértéséhez, mivel is állunk szemben.

A könyv függelékében közöltük a legfontosabb okkult praktikáknak és nem keresztény vallási rendszereknek egy rövid ellenőrző listáját. Ha valaki ezek bármelyikébe belekeveredik, akkor

ez valószínűleg a démoni irányítás forrásává válik a számára. Hasznos lehet, ha a szolgálatra való felkészülésként minden lelkigondozottal alaposan áttanulmányozzuk ezt a listát.

6. A generációs vonal ellenőrzése

A 3. és a 4. fejezetben részletesen kifejtettük, hogy a démoni erők hogyan és miért adódhatnak tovább a generációs vonalon keresztül, és az egyik generáció miért lehet démonizált a korábbi nemzedékek bűneinek következtében. Amikor lelkigondozásban részesítünk olyan embereket, akik hosszú távú problémákkal küszködnek, elengedhetetlen, hogy gondosan megvizsgáljuk annak lehetőségét, hogy a generációs bűnök okozhatják-e a jelenlegi problémákat.

Az orvosok - képzésüknek megfelelően -, amikor megvizsgálják a betegeket, rákérdeznak a betegség generációs előzményeire. *„Volt-e ilyen betegsége a szüleinek, vagy valamelyik nagyszülőnek?”* Az orvostudomány felismerte, hogy sok ember örökletesen fogékony olyan betegségekre, amelyek átadódhatnak az egyik generációról a másikra. Jóllehet vannak olyan betegségek, amelyeknek van egy jól meghatározható genetikai öröklési vonala, ez nem minden betegségről mondható el. De még a genetikailag örökölhető betegségek esetében is fel kell tennünk a kérdést: mi történhetett eredetileg, ami létrehozta azt a betegséget, amely a családi vonalon örökletessé vált?

Időnként hasznosnak bizonyult egy egyszerű családfa elkészítése az előző két-három generációról, amelyen feltüntetjük, ki, mikor és miben halt meg. Az egyik családtag halála és a kapcsolódó vagy hasonló tüneteknek egy másik családtagnál történő folytatódása közötti korreláció gyakran nagyon szoros. Rendszeresen látunk embereket megszabadulni olyan démonoktól, amelyek egy-egy haláleset kapcsán átadódtak rájuk, majd láttuk, hogy meggyógyultak betegségükből. Nemcsak a testi betegségekre kérdezzük rá, hanem a magatartási jellegzetességekre is. Az emberek viselkedését - a testi betegségekhez hasonlóan - szintén befolyásolhatja a démonok az ősök bűnein keresztül.

Időnként azt tapasztaljuk, hogy egy démonok által kiváltott betegség kihagy egy generációt. Például, amikor a nagyszülők meghalnak, akkor azok a démonok, amelyek jogokkal rendelkeznek abban a családban, bárkibe hajlandóak átköltözni, aki éppen kéznél van, csak fenntarthatják jelenlétüket abban a családban.

7. A szexuális múlt feltárása

Az emberek általában nem szívesen tárgyalják meg nyíltan a szexuális életüket! Zavarba ejti őket ez a téma, és félnek a pletykáktól. Ha pedig valaki keresztény szolgálatot végez, vagy vezetőként tevékenykedik, akkor attól fél, hogy ha sötét titkait előhossa a világosságra, akkor elveszítheti pozícióját és hírnevét. A büszkeség és a félelem sok embert távol tart a gyógyulás kapujától. A Sátán ennek nagyon örül, mert ez azt jelenti, hogy az ő legerőteljesebb eszközei, amelyek által a démonok irányítani tudják az embereket (vagyis az Isten-ellenes lelki kötődések), tiltott téma marad.

Gyakran részletesen ki kell fejtenünk az embereknek, hogyan tudja a Sátán felhasználni a szexuális bűnt arra, hogy valaki démoni befolyás alá kerüljön, és csak ezután értik meg, hogy érdemes mindent megvallani. Biztos vagyok abban, hogy Jézus pontosan tudta, miről beszél, amikor ezt felelte Nikodémusnak: *„Aki gonosz dolgokat cselekszik, gyűlöli a világosságot ... mert nem akarja, hogy az ő gonosz cselekedetei kiderüljenek”* (János 3:20).

Az emberek általában sokkal könnyebben rászánják magukat arra, hogy megvallják azokat a szexuális bűneiket, amelyeket megtérésük előtt követtek el. De mivel keresztényként „nem

lenne szabad ilyen dolgokat tenniük”, igencsak össze kell szedniük a bátorságukat, ha szembe akarnak nézni azokkal a szexuális bűnökkel, amelyeket megtérésük után elkövettek. De ezt akkor is meg kell tennünk. Szomorú, de sok keresztény bevitte az egyházba a világ mércéit, ahelyett hogy a keresztény életét vitte volna ki a világba. Ennek az lett az eredménye, hogy valószínűleg a mi nemzedékünkben tombol a legerősebben a szexuális bűn a Krisztus testében, az egyház létrejötté óta.

A lelkigondozók nem engedhetik meg maguknak, hogy prúdek vagy tájékozatlanok legyenek az elkövethető szexuális bűnök teljes skálájának tekintetében. Ugyanakkor vádaskodniuk és ítélniük sem szabad, amikor ezek a bűnök a napvilágra kerülnek. Elengedhetetlen, hogy azok, akik életükben először elmondják valakinek hosszú időn keresztül őrizgetett titkaikat, a bizalom, a szeretet, a megértés és a tisztelet légkörében tehesék ezt meg.

Azokat a lelki köteleket, amelyek a szexuális bűnök következtében az emberek között létrejönnek, a Sátán egész életükben fel tudja használni, vagy mindaddig, amíg meg nem törjük azokat bűnvallás, megtérés, majd az azoktól a démonoktól való szabadítás által, amelyek kihasználták az elkövetett bűnöket. A helytelen szexuális lelki kötődések akkor is létrejöhetnek a szexuális partnerek között, ha nem kerül sor közösülésre, mert vannak olyan emberek, akiknek az esetében a tiltott kapcsolatok érzelmi oldala megnyithatja az ajtót a démonok előtt.

Ám ha sor kerül közösülésre is, akkor a Sátán úgy tekinti ezt az aktust mint egy „házasság” testi beteljesülését. Ugyanis az Isten szerinti kapcsolatokban, miután megtörtént a házassági eskü, a házasság a közösüléssel kezdődik meg. Az egyház mindig elismerte azt, hogy ha a házasságkötést követően a közösülés - bármilyen ok miatt - lehetetlennek bizonyul, akkor a házasságot a házastársak kívánságára semmisnek lehet nyilvánítani, feloldják őket házassági fogadalmuk alól, és újból nőtlennek, illetve hajadonnak tekintik őket.

Ezzel ellentétben, ha két ember szexuális kapcsolatra lép egymással, akkor ez bizonyos mértékben olyan, mintha összeházasodtak volna, mert sor került arra a szexuális aktusra, amely az ige szerint beteljesíti a házasságot. A Sátánnak tehát joga van arra, hogy ezt a két embert a „testi házasság” által életük hátralévő részében egymáshoz kapcsolja. Ez a kötelék úgy tud működni, mint egy démoni csővezeték, amelyen keresztül a Sátán hatást gyakorolhat az emberre. Azt a kapcsolatot, amely a mennyei magasságokban ilyen módon létrejött, kizárólag úgy lehet megsemmisíteni, hogy megvalljuk a bűnt, megtérünk belőle, és megkérjük Istent, hogy a kereszt műve által szakítsa szét ezt a lelki köteleket.

Amikor Isten ezt megteszi, ennek eredményeként hatalmas gyógyulás és kötelekekből való szabadulás történik. A Sátán nagyon szereti odaláncolni az embereket a múltban elkövetett bűneikhez, de Jézus azért jött, hogy megszabadítsa a foglyokat! Ugyanilyen láncokat kell szétszakítani akkor is, ha valakinek szexuális bántalmazást kellett elszenvednie, mert az igaz, hogy nem ő döntött úgy, hogy szexuális kapcsolatra lép bántalmazójával, a trauma és a félelem miatt általában akkor is hozzákötődik ahhoz az emberhez, még akkor is, ha nem került sor közösülésre. Ugyanez történik a közösülés aktusa és a nem kívánt közösülés vagy erőszak esetében is.

Ha valakinek már sok szexuális partnere volt, akkor időnként megkérjük, hogy írja össze mindenkinek a keresztnevét, akire vissza tud emlékezni. Ha egy név nem jut az eszébe, akkor arra kérjük, hogy próbáljon meg visszaemlékezni valamire, ami azzal a személlyel kapcsolatos, hogy amikor imádkozunk a lista alapján, minden egyes kapcsolat tekintetében nagyon konkrétan tudjunk beszélni. Alkalmanként az is előfordul, hogy valakinek olyan sok szexuális partnere volt, hogy képtelen mindegyikre visszaemlékezni. Ilyenkor azokkal az

esetekkel foglalkozunk, amelyek az eszébe jutnak (ezek általában a legfontosabbak), a többiekért pedig együtt (nem külön-külön) imádkozunk!

Megtapasztaltuk, milyen nagy bölcsesség van Jakab szavaiban: „*Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok*” (Jakab 5:16). Amikor valaki veszi magának a bátorságot és napvilágra hozza rejtett dolgait, akkor Isten képes meggyógyítani őt azoknak következményeiből. Elvégre Jézus pontosan ezt tette, amikor a Lukács 5-ben odavittek hozzá egy béna férfit. Szembeállította őt a bűneivel, mielőtt imádkozott volna azért, hogy gyógyuljon meg a bénaságából.

8. Figyelj oda az elutasítottság jeleire

Erősen javasolom mindenkinek, aki szeretne gyógyító szolgálatot végezni a fájó szívű emberek körében, hogy először olvassa el Steve Hepden: *Az elutasítottságról* című könyvét (Sovereign World). Ez segít majd a lelkigondozóknak annak megértésében, hogy a démonok hogyan tudják olyan hatékonyan befolyásolni az elutasított emberke életét.

Az elutasítottság által okozott és meg nem gyógyult múltbeli sérülések kiváló belépési pontot kínálnak az ellenségnek. Mindaddig, amíg a fájdalom meg nem gyógyul, és amíg meg nem bocsátunk annak, aki elutasított bennünket, a gyógyulás csak egy délibábos ábránd marad, amelyet soha nem fogunk elérni. A démonok mindaddig nem fognak eltávozni, amíg bármi olyan dolog ott marad az életünkben, amelybe bele tudnak kapaszkodni.

A szolgálatnak ezen a területén a leggyakrabban az elutasítottság, az elutasítástól való félelem és az önelutasítás démonaival találkozunk. Ezek hárman gyakran együtt tevékenykednek az elutasított emberben a démoni irányításnak egy tisztátalan háromságában, és ezzel elszigetelik az embert az azokkal való minőségi kapcsolatoktól, akiket ismer és szeret, és megakadályozzák, hogy felismerje azokat a lehetőségeket, amelyekkel Isten által rendelkezik.

A jelek szerint a betegségek szellemei és az egyéb démoni lények egész sora képes behatolni az ember életébe az elutasítás démonainak hátán. Jóllehet nem akarok a szükségesnél nagyobb jelentőséget tulajdonítani annak a szorításnak, amelyet az elutasítás démonai ki tudnak fejteni, feltétlenül ki akarom hangsúlyozni azt, hogy ha leszámolunk az elutasítottság érzelmi gyökereivel és helyes döntéseket hozunk kapcsolataink tekintetében, akkor ezzel a démonok jogainak jelentős részét megszüntetjük. Inkább eltöltök néhány órát azzal, hogy a fájó szívű és elutasított emberek mély belső gyógyulást élhessenek át, mielőtt megpróbálnám kiűzni belőlük a démonokat, mint hogy azt kockáztassam, hogy csak még nagyobb fájdalmakat okozzak nekik a démonok kiűzésével és ezzel jelentős megpróbáltatásoknak tegyem ki őket.

9. Az egyéb Isten-ellenes lelki kötődések kivizsgálása

A szexuális kapcsolatok útján létrejövő lelki kötődések mellett a Sátán az uralkodásra és irányításra hajlamos embereket is fel tudja használni arra, hogy más módon kialakuló Isten-ellenes lelki kötelékekben tartson bennünket. A démonok fel tudják használni átadódási pontként az ilyen kapcsolatokat. A lelkigondozás során gyakran felteszem a kérdést az embereknek, hogy van-e valaki, akitől félnek és kötelességüknek érzik, hogy kikérjék a jóváhagyásukat, mielőtt valami új dolognak nekifognak.

Ha van ilyen félelmük, akkor ez az ember valószínűleg uralkodik rajtuk, és ha valaki fél meghozni egy önmagával kapcsolatos hétköznapi döntést úgy, hogy nem beszél meg a dolgot valaki mással, akkor minden valószínűség szerint Isten-ellenes manipulálással van dolgunk.

Eszembe jut az az alkalom, amikor azt mondtam egy hölgynek, hogy menjen haza és mondja meg az édesanyjának, hogy nagyon szereti őt, de ez nem jelenti azt, hogy köteles minden döntését alávetni az ő akaratának. A hölgy sokatmondó választ adott: „Meg is ölne, ha ezt mondanám neki!” Az anyák és az anyósok hatalmas befolyást tudnak gyakorolni, és képesek az egész családon uralkodni.

Helyénvaló és szükséges, hogy a szülők fenntartsák Isten szerinti tekintélyüket a családban, de amint a fiatalok felnövekednek, érettebb kapcsolatokat kell kialakítaniuk szüleikkel. A szülők kötelesek lemondani a gyermekeik feletti irányítás vágyáról, jóllehet gyakran továbbra is szükség van arra, hogy szeretetteljes tanácsokat és támogatást nyújtsanak nekik. A szülők továbbra is adhatnak gyermekeiknek tanácsokat és segítséget, de ez nem azonos azzal, hogy a „gyermekek” csak azt tehetik, amit a szülők akarnak!

10. Tudakozódj a balesetek és a traumák felől

A balesetek és a váratlan traumák következtében a testünk egész rendszere sokkos állapotba kerülhet. A sokk fiziológiai hatásai jól ismertek és alaposan meg vannak határozva, és léteznek megalapozott módszerek a gondozásra és kezelésekre az alkalmanként jelentkező utóhatások leküzdésére.

Az azonban már kevésbé közismert tény, hogy a balesetet elszenvedő személy szellemileg is sebezhetővé válik, amikor a trauma bekövetkezik, és fennáll a potenciális démonizálódás veszélye, gyakran a traumatikus élményhez kapcsolódó félelem miatt.

Például már sok embert megszabadítottam az autóbalesetekhez kapcsolódó félelmek szellemeitől. Ezek a félelmek időnként annyira erőteljesek, hogy az érintett személy nem tud miattuk normális életet élni. Volt egy hölgy, akit egy motorkerékpár hátsó ülésén ülve kevés híján baleset ért, és közel negyven éven keresztül tele volt félelemmel, mire végül megszabadult attól a szellemtől, amely a balesetveszélyes pillanatban behatolt az életébe. A szabadulás eredményeként hétköznapi életének sok területén képes lett arra, hogy sokkal aktívabb életet éljen. A félelem megfosztotta őt sok olyan lehetőségtől, amelyeket máskülönben élvezhetett volna.

Voltak olyan emberek is, akiket csak úgy tudtunk megszabadítani azoktól a démonoktól, amelyek a trauma következtében beléptek az életébe, hogy először végig kellett vezetnünk őket a megbocsátás folyamatán azon személy felé, aki a balesetet okozta, és bizonyos esetekben meg kellett törnünk az érintett emberek között kialakult lelki kötelékeket. Az eset kiterjedhet olyan bűnökre is, amelyeket meg kell vallani, amelyekből meg kell térni és amelyeket meg kell bocsátani. Amikor a balesetek és a traumák következményeivel foglalkozunk, nem hagyhatjuk figyelmen kívül a gyógyító szolgálat alapelveit, mert lehetséges, hogy azok relevánsak az ügyben.

Ha a baleset vagy a trauma nagyon súlyos, akkor olyan erőteljes hatást gyakorolhat az ember személyiségére, hogy szellemileg és lelkileg teljesen összetöri az embert. Ez azt is jelentheti, hogy bármely démon, amely a baleset során behatolt az életébe, befészkelhette magát a megsérült testrészebe, és nem mindig könnyű kiűzni őt onnan. Ennek az lesz a következménye, hogy az érintett személy fájdalmat fog érezni azon a helyen azok miatt a sérülések miatt, amelyeknek már évekkorábban meg kellett volna gyógyulniuk, de soha nem gyógyultak meg. Az a test, amelyet Isten úgy tervezett meg, hogy meg tudjon gyógyulni, továbbra is szenvedni fog a baleset következtében, akár még tíz-húsz évvel az esemény után is!

Az Ésaías 61:1-ben elolvashatunk egy próféciát, amely szerint Jézus gyógyító munkájához tartozik az is, hogy „bekötözze a megtört szívűeket”. Bizonyos esetekben gyógyulási (nem

pedig szabadulási) imádságra van szükség az érintett személy bekötéséhez (gyógyulásához), még olyan traumák következményei esetében is, amelyek sok évvel korábban történtek. Azt tapasztaltuk, hogy sok ember mindaddig nem tudott teljes mértékben megszabadulni azoktól a démonoktól, amelyek a trauma pillanatában behatoltak az életükbe, amíg az Úr meg nem gyógyította összetört belsőjüket.

Általános szabályként megkérdezem a legtöbb embertől, akiért imádkozom, hogy átélt-e valaha súlyosabb sokkhatásokat vagy traumákat. Ez hatalmas áldást jelent, amikor ilyen helyzetek ügyében szolgálunk, mivel az emberek meggyógyulnak és megszabadulnak. Arra a következtetésre jutottam, hogy a Sátán megpróbálja tudatlanságban tartani az egyházat a szolgálatnak ezen a területén. Az ilyen jellegű imáknak drámai hatásuk lehet, mivel leszámolunk a régóta meglévő tünetekkel és az emberek felszabadulhatnak Istentől kapott ajándékaik és elhívásuk beteljesítésére.

Összefoglalás

A lelkigondozásnak ezek az aspektusai mind nagyon fontosak a szabadulás előkészítéseként. Annak a sorrendnek viszont, amely szerint ezekkel az ügyekkel foglalkozunk, általában nincs jelentősége. Ha valakinek sok problémája van, akkor általában azt tapasztaljuk, hogy démoni erők kapcsolódnak az itt leírt személyes szükségletek nagy részéhez, vagy akár az összeshez is. Nem szabad megfélemlenünk arról, hogy sok ember számára a gyógyulás egy folyamat, mert az imádkozás és a szabadulás által lépésről lépésre kell szétzúzni az ellenség erősségeit.

Vannak olyan alkalmak, amikor először megbeszélem az érintett emberrel azt a sok területet, ahol gyógyulásra van szüksége, és csak akkor szolgálom az egyes területeken, miután a beszélgetési szakasz lezárult. Más alkalmakkor úgy döntök, hogy szolgálom bizonyos területeken, mielőtt továbblépnék más területek vizsgálatára. A döntés rajtatok áll. Az a legfontosabb, hogy figyeljete oda arra, hogy mit mond Isten, mi a legjobb annak az embernek, akinek megpróbáltok segíteni. Nincsenek szabályok, csak irányelvek. Feltétlenül fogékonyaknak kell lennünk arra, hogy mit tesz Isten annak az embernek az életében, és meg kell engednünk, hogy a Szent Szellem irányítsa a szolgálatot.

Vannak emberek, akiknek neheztükre esik rugalmasnak lenni a személyes szolgálat megközelítési módjában, de ha tanulmányozzátok az evangéliumokat, azt fogjátok tapasztalni, hogy Jézus minden egyes alkalommal másféleképpen foglalkozott az emberekkel. Odafigyelt az Atyára, és csak azt tette, amit az Atya mondott neki (János 8:28). Amennyire lehetséges, nekünk is a jézusi mintát kell követnünk a szolgálatban.

6. fejezet

Alapozó imádságok

A könyv korábbi részeiben kifejtettük, hogy a démonok hogyan tudnak befolyásolni embereket és beléjük hatolni. Az előző fejezetben leírtuk azt a fontos alapozó munkát, amelyet a szabadító szolgálatra való felkészítésként el kell végezni. Most fordítsuk figyelmünket a szabadulás tényleges folyamatára.

A lelkigondozói beszélgetés során a lelkigondozók készítsenek jegyzeteket azokról a területekről, ahol feltehetően démonikus problémák vannak. Most ezekkel a területekkel kell foglalkozniuk. Jóllehet általában a szolgálatot végző személy szól a démonokhoz és ő az, aki felszólítja őket a távozásra, elengedhetetlen a szabadulni vágyó ember aktív részvétele is. A lelkigondozott ne üljön tétlenül, azt várva, hogy majd valaki más elvégzi helyette a munkát. Mindenkinek van akarata, és ha akarata nem vesz részt aktívan a szabadulásban, akkor a szabadulás valószínűleg nem lesz teljes és tartós.

A démonok tisztában vannak azzal, hogy az ember akarata valóban együttműködik-e Istennel és a lelkigondozóval. Az a férfi, aki meg akart szabadulni a kéjvágy szellemétől, hogy ne kelljen továbbra is szexuális bűnben élnie, nem tudott megszabadulni. Ha valóban komolyan gondolja azt, hogy Istent teszi az első helyre az életében, akkor először megfeszíti az akarátát és rendbeteszi az életét, feladja bűnös életstílusát, és csak utána akar megszabadulni. A démonok akkor tudni fogják, hogy akarata összhangban áll Isten akaratával, és hogy távozniuk kell, amikor ezt megparancsolják nekik. Amikor Jézus meggyógyította a béna férfit (Lukács 5), akkor először a bűnével foglalkozott, és csak utána végzett gyógyító szolgálatot. Ez teszi lehetővé a gyógyulást.

A szabadulni vágyó személynek használnia kell az akarátát azáltal, hogy úgy dönt, Jézust teszi úrrá életének minden területén, azáltal hogy olyan módon él, hogy bűnös magatartásával ne adjon tovább jogokat a démonoknak, és azáltal hogy meg akar szabadulni minden démontól, amely bejutott az életébe.

Tegyük fel, hogy a szükséges alapozási munkákat elvégeztük és hogy a segítséget kérő személy készen áll arra, hogy továbblépünk. Azt tapasztaltuk, hogy imádkoznia is kell azokért a dolgokért, amelyek a lelkigondozás során a felszínre kerültek. Bár lehet csendben is imádkozni, azt tapasztaltuk, hogy a fennhangon elmondott ima hasznosabb. Megerősíti a lelkigondozott eltökéltségét arra nézve, hogy Jézus nevében legyőzi a démoni erőket, és a lelkigondozó tudni fogja, hogy nem felejtettek el egyetlen fontos dolgot sem.

Képzésük részeként az Ellel Ministries lelkigondozói megtanulják az alábbiakban leírt imák alkalmazását a szolgálatnak ezen a lépcsőfokán. Azt azonban tudnunk kell, hogy ez nem valamiféle gyógyítási liturgia, amely garantálja, hogy bárki automatikusan megszabaduljon! Isten a szíveket vizsgálja, és ha valaki csak a szájával mondja el az imádságokat, nem pedig szíve vágyának őszinte kifejezéseként, akkor nem valószínű, hogy meg fog szabadulni.

Sok, az alábbiakhoz hasonló imádságot el lehet mondani, és nagyon hasznos, ha a lelkigondozók eljutnak az alapelvek megértésének arra a pontjára, hogy önmaguk is össze tudják állítani az alkalomnak megfelelő imádságokat, ami pontosan illik annak a személynek a helyzetére, akiért imádkoznak. Az alábbi imádságok azonban megadják azokat a megfelelő kereteket, amelyek szerint meg lehet fogalmazni az adott helyzetre vonatkozó imádságokat.

Imádság azért, hogy Jézus legyen az úr a lelkipozított életének minden területén

Javasoljuk, hogy mindenki, aki segítséget kér, imádkozzon ilyen módon, még akkor is, ha minden jel arra mutat, hogy érett keresztény. Tapasztalataink újra meg újra azt bizonyítják, hogy sok ember azért nem szabadult meg korábban, mert vannak az életében olyan területek, ahol nem vetették alá magukat megfelelő módon Jézus úr voltának, hanem szilárdan tartja magát az ego, vagy a démonok uralma.

Ima:

Úr Jézus, megvallom, hogy vétkeztem, és elismerem, hogy szükségem van rád. Köszönöm, hogy meghaltál értem a kereszten, és elfogadlak téged mint Megváltómat. Arra kérlek, hogy légy úr életem minden területén, légy az ura az elmémnek és a gondolataimnak, az érzelmeimnek és a reagálásaimnak, az akaratomnak és minden döntésemnek, a testemnek és a viselkedésemnek, a szellememnek és a veled való kapcsolatodnak, az időmnek, a munkámnak, légy az ura az otthonomnak, a családomnak, minden tulajdonomnak és minden kapcsolatodnak. Köszönöm, hogy kiontottad a te véredet, hogy én szabad lehessenek. Ámen.

A korábbi generációkhoz fűződő kötelek elszakítása

Ez a fajta ima nem űzi ki azokat a démonokat, amelyek a generációs vonalon keresztül átadódtak, viszont elszakítja őket generációs gyökereiktől.

Ima:

Minden fenntartás nélkül megbocsátom az őseimnek azokat a dolgokat, amelyeket elkövettek és amelyek hatással voltak rám és az életemre. Jézus nevében határozottan megtagadom az ő bűneik következményeit. Mint Isten gyermeke, most kérem, hogy Jézus vére szabadítson meg engem a generációs bűnök következményeitől. Igénylem a szabadságomat minden olyan okkult bűn következményeitől, amelyeket az őseim az apai vagy az anyai ágon elkövettek (itt feltétlenül meg kell nevezni minden ismert okkult bűnt, például a spiritualizmust), az átkok és az életemet érintő kijelentések következményeitől, az örökletes betegségektől és minden olyan bűn befolyásától, amely hatással volt rám. Mindezt Jézus nevében imádkozom, aki a Golgotán átokká lett értem és meghalt, hogy én szabad lehessenek. Ámen.

Megbocsátás másoknak mindazért, amit ellenünk elkövettek

A másoknak való megbocsátás a szabadulás felé vezető út egyik elengedhetetlen lépése. Ha valaki nem hajlandó megbocsátani másoknak, akkor nem részesülhet bocsánatban a saját bűneiért (Máté 6:15). Az imádságban van egy szünet, ahol a lelkipozított hangosan kimondhassa mindazoknak a nevét, akiről tudja, hogy meg kell nekik bocsátania. Lesznek olyan nevek, amelyeket nehezebb lesz kimondani, mint a többi.

Lehetséges, hogy a lelkipozítottnak szüksége lesz segítségre a kitartásban, miközben akarátának megfeszítésével végigmegy a listán. A másoknak való megbocsátás annyira fontos, hogy arra is szükség lehet, hogy megkötözz minden olyan demont, amely ilyenkor elkezd megnyilvánulni annak érdekében, hogy megpróbálja megakadályozni a megbocsátás megtörténtét. A démonok minden tőlük telhetően meg fognak tenni azért, hogy a lelkipozított ne tudja elrendezni a szabadulásnak ezt a rendkívül fontos alapját.

Ima:

Köszönöm, Jézus, hogy meghaltál azért, hogy én bocsánatban részesülhessek. Most szabad akaratomból úgy döntök, hogy kifejezem szívem vágját, és megbocsátok azoknak, akik ártottak nekem.

(Most hangosan nevezze meg azokat az embereket, akiknek meg kell bocsátania.) Ezeket az embereket mind szabadon bocsátom, és megbocsátok nekik. Jézus nevében. Ámen.

Lesznek olyan emberek, akik mindaddig nem tudnak megbocsátani bizonyos személyeknek, amíg meg nem térnek abból a bűnből, hogy haragot, neheztelést, keserűséget stb. tápláltak magukban velük szemben. Ez bűn, még akkor is, ha ez a harag és keserűség jogosnak tűnik amiatt, amit vele szemben elkövettek.

A megtérés imája, ha valaki rossz gondolatokat táplált magában másokkal szemben:

Atyám, megvallom, hogy azért, mert megbántottak engem, megengedtem, hogy harag, neheztelés és keserűség legyen a szívemben (itt nevezze meg az érintett személyeket) ellen. Elismerem, hogy ez bűn, és most megtérek és elfordulok ettől a magatartástól. Kérlek, bocsáss meg nekem és tisztíts meg engem. Jézus nevében. Ámen.

Megbocsátás önmagunknak

Az emberek gyakran saját magukat hibáztatják valami olyasm miatt, amely nyilvánvaló módon valaki másnak a bűne, és ezért hamis büntudatban és kötelékben élnek. Vannak, akik saját magukat tartják felelősnek bizonyos dolgokért, mint például olyan balesetekért, amelyekért senki sem tehető felelőssé, ahelyett hogy a Sátánt vádolják, akinek a kísértései miatt az ember bukott fajjává vált és magára vette a bűn következményeit.

Ima:

Köszönöm, Atyám, hogy megbocsátottad nekem azokat a dolgokat, amelyeket elkövettem. Most úgy döntök, hogy megbocsátok saját magamnak mindazokért a dolgokért, amelyekről tudom, hogy te már megbocsátottál nekem. Jézus nevében. Ámen.

„Megbocsátás” Istennek

Isten soha nem tesz semmi rosszat, ezért tettem idézőjelbe a címet. Mégis vannak olyan emberek, akik Istent hibáztatják bizonyos dolgokért, mintha ő lenne ezekért a felelős. Valójában olyan dolgokért vádolják Istent, amelyekért végső soron a Sátán a felelős, és ebből a hozzáállásból meg kell térni.

Ima:

Uram, megvallom, hogy téged hibáztattalak olyan eseményekért, amelyekért nem te vagy a felelős. Elismerem, hogy ez bűn, és kérlek, hogy bocsáss meg nekem. Tudom, hogy gyűlölöd azt, amit a Sátán az én életemben tett. Köszönöm, hogy szeretsz engem és hogy megígérted, hogy megszabadítasz engem. Jézus nevében. Ámen.

Azoknak a személyes bűnöknek a megvallása, amelyek jogokat adtak a démonoknak

a) Okkult bűnök

A megvallás imája:

Atyám, megvallom, hogy vétkeztem ellened és a te igéd ellen, amikor részt vettem a következő okkult bűnökben (mondja ki hangosan az összes olyan okkult gyakorlatot, amelyben részt vett). Megértettem, hogy ezeken a dolgokon keresztül végeredményben a Sátánt imádtam, és most úgy döntök, hogy Jézust helyezem az életem trónjára. Kérlek, hogy most bocsásd meg nekem ezeket és minden más okkult bűnt, amelybe akarva-akaratlanul belekeveredtem. Jézus nevében. Ámen.

b) Szexuális bűn

A megvallás imája:

Atyám, megvallom, hogy életem különféle alkalmi során gyenge voltam az ellenség állandó támadásaival szemben, amelyeket a szexualitásom ellen intézett. Sokféleképpen vétkeztem ellened, és kérek, hogy bocsásd meg nekem a következő dolgokat: (itt hangosan nevezze meg az összes szexuális bűnt, amelyet az Úr az emlékezetébe idéz. Legyetek türelmesek, mert megtörténhet, hogy a lelkigondozottnak sok időre van szüksége ahhoz, hogy végigmenjen a listán.) Egyetértek a bűneim felett kimondott ítéleteddel. Megtagadok minden élvezetet, amely ezekkel a bűnökkel kapcsolatos. Kérek, hogy tisztítsd meg az emlékeimet, gyógyítsd meg a sebeimet és bocsáss meg nekem. Jézus nevében. Amen.

c) Bármely más, visszatérő bűn

Azokat a bűnöket nevezzük visszatérő bűnöknek, amelyek újra meg újra csapdába ejtenek valakit. Ezek minden ember esetében különbözőek, saját korábbi életútjának megfelelően.

A megvallás imája:

Atyám, kérek, bocsáss meg nekem azért, hogy folyamatosan sebezhető voltam a következő bűn(ök)re (itt pontosan nevezze meg az érintett bűnt vagy bűnöket). Elismerem, hogy én döntöttem úgy, hogy elkövetem ezeket a bűnöket, és kérek, hogy szabadíts meg engem azoktól a láncoktól, amelyek odakötöztek engem ehhez a bűnhöz. Jézus nevében. Amen.

Megtérés a bűnből

A bűn megvallása és az abból való megtérés nem egy és ugyanaz. A megvallás imája a bűn természetének elismerése és a felelősség elfogadása. A megtérés azonban az arra vonatkozó hajlandóság kifejezése, hogy készek vagyunk elfordulni a bűntől. Sok ember pontosan tudja, mit csinál, és még arra is hajlandó, hogy rendszeresen megvallja bűneit, de ha nem fordul el a bűneitől, akkor a megvallás imájával csak üres szavakat mond, amelyeknek nincs semmi hatásuk, vagy erejük.

A megtérés imája:

Most elfordulok a bűnömtől. Atyám, kérek, hogy bocsáss meg nekem mindent, ami már elmúlt, és adj nekem világos látást, hogy felismerjem, amikor jön a kísértés és erőt, hogy ellenállhassak neki. Köszönöm, hogy Jézus vére kifolyt azért, hogy én megtisztulhassak. Most kérek, hogy tisztíts meg engem minden tisztátalanságtól. Jézus nevében. Amen.

Nagyon fontos, hogy amikor valaki megvallja a bűneit és megtér azokból, akkor újból kimondjuk az életük felett az ige igazságát és megerősítsük őket a következő szavakkal:

„Ha megvalljuk bűneinket, (Isten) hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1János 1:9), és emlékeztessük őket arra, amit Isten mondott: „Valljátok meg bűneiteket egymásnak, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok” (Jakab 5:16).

A Sátán munkáinak megtagadása

Ha valaki őszintén megvallotta a fenti bűnöket és megtért azokból, akkor a megbocsátásnak nem feltétele a Sátán munkáinak formális megtagadása. Ez benne van abban az imádságban, amellyel az ember úrrá teszi az életében Jézust.

A szabadulás szempontjából azonban azt tapasztaltuk, hogy nagyon hasznos és fontos, hogy a lelkigondozott formálisan is kimondja a Sátán és a sötétség minden ereje előtt, hogy

megtagadja a befolyásukat. Ez az egyént a szorításukban tartó démonok hatalmának aláásása felé vezető út egyik lépése. Nem imádkozunk a Sátánhoz (nem lehet bennünk vágy arra, hogy bármit is kérjünk tőle), csak megszólítjuk őt ezen a módon, hasonlóan ahhoz, ahogyan Jézus tette, amikor szólt a sötétség erőihez, amelyek Simon Péteren keresztül beszéltek hozzá, és megpróbálták eltéríteni őt attól, hogy felmenjen Jeruzsálembe (Máté 16:23).

Személyes kijelentés:

Sátán, most megtagadlak téged és az életemben végzett minden munkádat. Saját akaratomból és azzal az erővel, amelyet a Názáreti Jézus Krisztustól kapok, bezárom az életem kapuit minden olyan belépési pontnál, amelyet a bűneim által korábban megszerezteél. Jézus nevében, aki legyőzött téged a Golgotán, kijelentem, hogy már nincs jogod arra, hogy nehézségeket okozz nekem azokban a dolgokban, amelyeket most megvallottam, amelyekből megtértem és amelyekre bocsánatot nyertem, és amelyektől megtisztított engem az Úr Jézus Krisztus kiontott vére.

Az Isten-ellenes lelki kötelékek elszakítása

A beszélgetési szakasz során általában lelepleződnek olyan Isten-ellenes lelki kötődések, amelyeket a Sátán felhasznál az érintett személy démonizálására. Nagyon hasznos, ha a szolgálat során szisztematikusan megtörjük ezeket a kötelékeket. Ezután sor kerülhet a szabadulásra, tehát legyenek erre készen. A lelkigondozó elmondhatja a lelkigondozásban részesülő emberért a következő parancsolási imát:

Ima:

Az Atya, a Fiú és a Szent Szellem nevében megtörök minden Isten-ellenes szellemi, lelki és testi kötődést, amely létrejött közötted és (mondd ki az érintett személy nevét) között. Természetfeletti úton elvágom ezt a kötődést, és kérem Istent, hogy szüntessen meg minden befolyást, amelyet ez a másik ember (ha tetszik, itt újból megnevezheted az illetőt) rád gyakorolt, és visszaszólítjuk hozzád minden részedet, amely helytelen módon ehhez az emberhez (ha tetszik, itt újból megnevezheted az illetőt) volt láncolva.

Ezt az imádságban kimondott kijelentést azután követheti egy imádság a szabadulásért azoktól a démonoktól, amelyek behatoltak az érintett emberbe az adott lelki kötelékeken keresztül, amelyekre éppen akkor hivatkoztunk. Ha készen álltok arra, hogy folytassátok a szabadító szolgálatot, akkor folytassátok így az imádkozást:

Most közvetlenül megszólítok minden gonosz szellemet, amelyek kihasználták ezt az Isten-ellenes lelki köteléket. Már nincs jogotok arra, hogy itt maradjatok, és megparancsolom nektek, hogy távozzatok el úgy, hogy ne okozzatok semmiféle kárt vagy fájdalmat (itt nevezd meg azt az embert, akiért imádkozol)-nak, és senki másnak, és nem mehetek bele családjának egyik tagjába sem. Jézus nevében. Ámen.

Betöltekezés Szent Szellemmel

Nagyon hasznos, ha ekkor megállunk egy pillanatra, és arra kérjük az Urat, hogy újból kenje fel a lelkigondozásban részesülő személyt Szent Szellemmel. A kenet az, amely „összetöri az igát”. Álljunk meg, várjunk türelmesen, és figyeljünk, mit tesz Isten annak az embernek az életében. Gondoljatok arra, hogy ezt a szolgálatot Isten végzi, és tekintsük kiváltságnak, hogy együttműködhetünk vele, bármit is akar tenni az adott pillanatban.

Időnként megáldok egy kevés olajat, és megkenem vele a lelkigondozottat. Ennek célja mindig az, hogy áldásban részesüljön, de alkalmanként azt tapasztaljuk, hogy a démonok erőtelje-

sen reagálnak az olajjal való megkenésre. Úgy tűnik, hogy amikor a Szent Szellem leszáll valakire, az elsődleges érintkezési pontja az emberrel a szellem. Amikor azonban megkenünk valakit megszentelt olajjal, akkor kiterjesztjük a kenetet a testére, ahol a démonok általában tartózkodnak.

Egyáltalán nem szokatlan, ha ilyenkor azt tapasztaljuk, hogy a démonok meg is szólalnak az érintett személy száján keresztül, és ilyen dolgokat mondanak: „*ez éget, ez éget, töröljétek le rólam*”! Nem kétséges, hogy a démonok nem szeretik a megszentelt olajat, de az is ugyanennyire nyilvánvaló, hogy nem aggódnak túlságosan a megszentelt olaj miatt. Nem az olaj, hanem a megszentelt olajban jelenlévő Szent Szellem okozza a démonok rettegését.

Alkalmanként azt tapasztaltam, hogy nagyon hasznos, ha a lelkigondozott hangosan elmondja az Úrnak a megszentelődés imáját, és kéri, hogy Isten töltsse be őt Szent Szellemmel. Az ilyen alkalmak során gyakran a szemtanúi lehettünk annak, hogy az emberek első ízben betöltek Szent Szellemmel. Sokkal könnyebb ilyenkor befogadni a Szent Szellemet, amikor rendberakták az életüket.

A megszentelődés imája:

Úr Jézus, a te kezedbe teszem az egész lényemet, a szellememet, a lelkemet és a testemet. Megkérlek, hogy most tölts be engem a te Szent Szellemeddel, hogy teljesen a tied lehessek. Jézus nevében. Ámen.

Természetesen vannak olyan alkalmak, amikor valaki a fenti imák, vagy azok egy részének elmondása nélkül is készen áll a szabadulásra. Vonatkozik ez különösen a nyilvános istentiszteletekre, amelyeknek során a Szent Szellem a tanítás által meggyőzi az embereket, és ennek eredményeként rendberakták életüknek azt az adott területét. Ilyenkor általában nagyon könnyű megszabadítani az embereket azoktól a démonoktól, amelyeknek jogait a megtérés által megszüntették.

Ám azt tapasztaltuk, hogy amikor azonban valaki hozzánk fordul lelkigondozásért és segítségért, akkor nem érdemes azzal próbálkozni, hogy megtakarítsuk ezeket a fontos előkészítő lépéseket. Azt is feltétlenül meg kell értenünk, hogy nem mindenkinek van szüksége arra, hogy egyetlen alkalom során foglalkozzunk életének a fentiekben felsorolt összes területével. Megtörténhet, hogy a lelkigondozó az egyik alkalommal csak az okkult bűnökkel foglalkozik és csak az ezzel kapcsolatos (vagy egy hasonló) imádságot alkalmaz, és ezen a területen végigviszi a szabadulást. A többi kérdéssel aztán foglalkozhat egy más alkalommal.

Ha azonban az okkult bűn összekapcsolódik egy Isten-ellenes szexuális kapcsolattal, akkor nem valószínű, hogy a szabadító szolgálat sikeres lesz, ha nem foglalkozunk együttesen a szexuális és az okkult bűnnel. Ezért a lelkigondozónak bölcsességet kell kérnie az Úrtól és a józan paraszti eszét is használnia kell. Vannak olyan alkalmak, amikor a felismerés nem annyira Isten természetfeletti ajándékából, hanem azoknak az információknak a gyakorlati alkalmazásából fakad, amelyekkel rendelkezünk!

7. fejezet

A szabadítás szolgálata

A hatalom gyakorlása

A szabadítás tényleges folyamatának kulcsa a hatalom. A démonok élő személyiségek, akik mesterüket, a Sátánt szolgálják. Jézusnak soha semmi része nem volt abban a lázadásban, amelyet bukásnak szoktunk nevezni, ezért soha nem került a Sátán fennhatósága alá. A Sátán ennek a világnak az istene, de Jézus mindenki másnál sokkal magasabb hatalmi pozíciót tölt be (Efézus 1:18-23), és a Mindenható összehasonlíthatatlan hatalmával rendelkezik. A Sátán az ő lábai alatt van.

Jézus erőt és hatalmat adott a tanítványoknak démonok kiűzésére (ennek görög szava az *ekballo*, ami erőszakkal történő kivetést jelent). A nagy megbízásban azt az utasítást adta a tanítványoknak, hogy az új hívőknek tanítsák meg mindazoknak a dolgoknak a megtételére, amelyekre ő is megtanította őket. Ezért a hívőkre ugyanaz a megbízás vonatkozik, mint amelyet Jézus a tanítványoknak adott.

Isten azonban szabad akarattal ajándékozta meg az emberiséget. Ha valaki úgy dönt, hogy kitart szívének rossz hozzáállása, Isten-ellenes hitrendszere vagy a bűn cselekvése mellett, akkor azok a démonok, amelyek ezek miatt a bűnök miatt megjelennek a közelében, jogot kapnak arra, hogy az érintett személlyel maradjanak. Ez az oka annak, hogy a megtérés a szabadulás általi gyógyulás nélkülözhetetlen része. Meg kell fosztani a démonokat jogaiktól.

Csak kivételes esetekben történik meg a szabadulás a démonizált személy együttműködése nélkül (lásd ApCsel 16:18). De mindenképpen számolnunk kell azzal a lehetőséggel, amelyről a Máté 12:43-45 beszél, hogy ha a Jézusba vetett hit által nem zárjuk be az ajtót az ellenség előtt, akkor ennek az embernek a későbbi állapota még rosszabb lehet, ha utána még több démon foglalja el azt a területet.

Azt feltételezve azonban, hogy az alapozó munkákat elvégezték és az érintett személy akarata összhangban áll Isten akaratával, a szabadulás folyamatának viszonylag egyszerűnek kell lennie, amelynek során gyakoroljuk azt a hatalmat, amelyet Istentől kaptunk olyan szellemi lények felett, amelyek a hatalom szempontjából alattunk helyezkednek el, és akiknek hatalmi forrása (a Sátán) véglegesen Jézus lábai alá került. Ahhoz, hogy valaki hatalmat gyakorolhasson, hatalmi pozícióban kell lennie. Ezért elengedhetetlen, hogy azok, akik szabadító szolgálatot végeznek, valóban tudják kik is ők Krisztusban.

Ha a Sátán megengedi okkult gyakorlatokat űző embereknek, hogy kiűzenek démonokat okkult ördögűző szertartásokon keresztül (és ezt teszi) annak érdekében, hogy még jobban megtévesszen embereket, akkor nyilvánvalóan arra is utasíthat néhány démont, hogy távozzanak el olyan „keresztények” parancsára, akik szabadító szolgálatot végeznek annak ellenére, hogy valójában nem is ismerik Istent. Elvégre Jézus azt mondta, hogy lesznek olyanok, akik démonokat űznek az ő nevében, mégis ezt fogja majd mondani nekik: „*Soha nem ismertelek titeket. Távozzatok tőlem...*” (Máté 7:23).

A szabadulás folyamatát időnként különféle megnyilvánulások kísérik, de feltétlenül ki kell hangsúlyoznunk, hogy a szabadulásnak nem feltétele a megnyilvánulások átélése. A szabadulásra adott reagálás minden embernél más és más, és ezek a reagálások rendkívül széles skálán mozognak. Tapasztalatunk szerint az egyetlen általános szabály az, hogy minél alaposabban végezzük el az alapozó munkákat, annál könnyebb lesz a szabadulás.

Például ha valaki őszintén megtér és megbocsátó magatartást tanúsít, az nagyon megkönnyíti a szabadulás folyamatát. De ha marad benne sok meg nem gyógyult érzelmi fájdalom vagy eltemetett harag, akkor a démonok fel tudják ezt használni arra, hogy ellenálljanak a szabadulásnak és igen erőszakos magatartást tudnak ilyenkor tanúsítani, amely az érzelmi energiának ebből a forrásából táplálkozik.

A szabadulás ellenzői között vannak olyanok, akik naivan azt állítják, hogy kizárólag belső gyógyulásra van szükség. A másik oldalon viszont vannak a szabadító szolgálatot végzők között olyanok, akik leszólják a belső gyógyulást és azt állítják, hogy nincs is rá szükség. Valójában mindkettő elengedhetetlen a teljes gyógyuláshoz. Jóllehet a belső gyógyulás megtörténhet a szabadulás előtt és után egyaránt, az a tapasztalatunk, hogy ha semmi sem történik a szabadulás előtt, akkor a szabadulás folyamata sokkal nehezebb mind a szabadulni vágyó, mind pedig a szabadító szolgálatot végző személy számára. A démonoknak időnként sikerül felhasználniuk ezt a visszafojtott energiát a megnyilvánulások erejének megsokszorozására. A meg nem gyógyult és az eltemetett érzelmek táplálékul szolgálnak a démonok számára, és ha valakiben van „elraktározott” harag és érzelmi fájdalom, akkor a szabadulással párhuzamosan ennek is fel kell szabadulnia.

Más alkalmak során a szabaduláskor megfigyelt megnyilvánulások segítséget jelentenek annak megértésében, mi is játszódik le az emberben, különösen akkor, ha egyértelműen szabadulásra van szüksége, de az már nem ennyire nyilvánvaló, mi adott jogot a démonoknak az ott tartózkodásra. Ez különösen igaz akkor, amikor generációs démonizáltsággal foglalkozunk. Ilyenkor az érintett személy nem sokat tud arról, mi is történtetett őseinek életében, ezért nem tudja könnyen megvallani őseinek bűneit, hogy ezzel aláássa a démonok jogait.

Amikor megszólítjuk a démonokat és megparancsoljuk nekik, hogy távozzanak, úgy is meg tudnak nyilvánulni, hogy nem mennek el. Megnyilvánulásuk módja gyakran leplezi természetüket. Például ha valakinek az ősei belekeveredtek a boszorkányságba, akkor annak az embernek a teste akaratlanul is olyan pozíciót vesz fel, ami egy adott rituáléra utal. Mások váratlanul fájdalmat éreznek valamelyik testrészükben, ami egy démoni eredetű generációs betegséget jelez, amelynek a szabadulás előtt meg kellett nyilvánulnia.

Más alkalmak során emlékeztetjük a demont arra, hogy alá van rendelve Jézus Krisztus hatalmának, és megparancsoljuk neki, hogy mondja ki azt az igazságot, amelyet maga Jézus Krisztus is igazságnak tartana. A démon ilyenkor ugyanabba a helyzetbe kerül, mint az, amelyik a gadarai démonizáltat irányította. Ez a démon kénytelen volt válaszolni Jézus kérdésére és elmondani az igazságot. Jóllehet nem javasolom, hogy a szabadítás szokásos eszközeként beszéljünk a démonokkal, azt tapasztaltuk, hogy bizonyos esetekben (mint például akkor, amikor Jézus találkozott a gadarai démonizálttal) az ilyen beszélgetés a szabadulás általi gyógyulás folyamatának nélkülözhetetlen része. Soha nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy kizárólag a szabadulás eredményességének érdekében szabad beszélünk a démonokhoz.

A lehetséges megnyilvánulások skálája igen széles és változatos. A megnyilvánulásoknak azonban nem szabad eltéríteniük bennünket a célunktól, hanem arra kell hogy sarkalljanak, hogy kitartóan folytassuk a szolgálatot mindaddig, amíg a szabadulás be nem fejeződik, vagy amíg egyértelművé nem válik, hogy a démon nem hajlandó távozni. Ebben az esetben oda kell mennünk az Úrhoz és meg kell kérdeznünk, van-e valami olyan dolog, amit először meg kell tennünk. Utána újból a szabadulásra vágyó emberhez kell fordulnunk és meg kell kérdeznünk tőle, mi is történik (ilyenkor az Úr gyakran közvetlenül hozzá szól, és megmutatja neki, milyen jogai vannak még a démonnak).

Amikor a szabadulás megtörténik, a szabadulást átélő személy általában tisztában van azzal, hogy valami történik szellemi szinten, még akkor is, ha nem kerül sor semmiféle szemmel látható megnyilvánulásra. Amikor vannak megnyilvánulások, akkor feltétlenül bátorítanunk kell a szabadulót. Ilyenkor ugyanis az emberek gyakran szennyesnek érzik magukat vagy a démonok kellemetlen helyzetekbe sodorják őket, különösen akkor, ha hányással vagy valamilyen más, fájdalmasan nyilvánvaló módon távoznak. Nem az ember gonosz és tisztátalan, hanem a szellem.

Amikor a démon elkezd kimenni, az alábbi megnyilvánulások közül bármelyikre sor kerülhet. Az első öt megnyilvánulás a Szent Szellem kenetének megtapasztalásakor is jelentkezhet, és nagyon fontos annak felismerése, mi is történik ilyenkor valójában. Előfordulhat, hogy a Szent Szellem kenete kavarja fel a démonokat és váltja ki a szabadulás folyamatát.

Ezek közül a megnyilvánulások közül egyik sem szokatlan, ám bár minél gondosabban elvégezzük az alapozó munkákat, annál kisebb a valószínűsége bármiféle komolyabb megnyilvánulásnak. Amikor szabadító szolgálatot végzünk, mindig tartsuk nyitva a szemünket, egyrészt azért, hogy felismerjük, mi zajlik előttünk, néha viszont önvédelemből!

Néhány lehetséges démoni megnyilvánulás

Hidegség

Különösen akkor, amikor olyan szellemek kezdenek megnyilvánulni, amelyek a halállal vagy valamilyen súlyosabb gonosz gyakorlattal kapcsolatosak.

Remegés

A test bármely része elkezdhet remegni, vagy az egész test finoman remeg.

Rázkódás

Ha a remegés erősebbé válik, a test azon részei, amelyek felett a démonok erőteljes befolyást gyakorolnak, elkezdhetnek rázkódni, néha nagyon erősen. Ez a rázkódás néha olyan erős, hogy az érintett személy elesik.

Elesés

A Jézus gyógyító szolgálatáról szóló evangéliumi beszámolókból az emberek csak akkor estek el, amikor démonokkal találkoztak. Ez éles ellentétben áll azzal a jelenséggel, amikor az emberek elesnek az Úr kezének gyengéd érintésétől, hogy megpihenjenek az ő jelenlétében. Ilyenkor a démonok felkavarodnak a Szent Szellem jelenlététől és megtörténhet, hogy átveszik az uralmat. Ezért annyira fontos a folyamatok megfigyelése és megítélése.

Szívdobogás

Ez pánikot válthat ki az emberekből, amely lehet természetes félelem, vagy a távozni kényszerülő démon reagálásának következménye.

Nyomás

Elsősorban a fejen vagy a vállon lehet érezni.

Testi fájdalom

Megtörténhet, hogy amikor a démon kénytelen megnyilvánulni, akkor fájdalmat okoz abban a testrészben, amelyet a befolyása alatt tart. Ez vonatkozik a betegség szellemeire, vagy a múltbeli balesetek vagy traumák következményeihez kapcsolódó szellemekre.

Elszoruló torok

A démonok leggyakoribb távozási pontja vagy a lélegzet, vagy pedig a torok. Időnként, amikor a démonok távoznak, a szabaduló úgy érzi, mintha gombóc lenne a torkában.

Mély légzés

Amikor a démonok a lélegzettel távoznak, akkor általában mélyebbre teszik a lélegzést, ami időnként ásítást vagy köhögést idéz elő. A halál szellemei érdekes módon általában a tüdőben élnek.

A gyomor felkavarodása

Az a démon, amelyik itt ütötte fel a szálláshelyét, időnként körkörös mozog röviddel a szabadulás megtörténte előtt. Ilyenkor az ember úgy érzi, mintha valami körbe-körbe szaladgálna a gyomrában. Más alkalmak során a szabadulók testileg betegnek érzik magukat, noha csak nagyon ritkán betegek. Időnként sor kerülhet hányásra (vagy öklendezésre).

A betegség érzése vagy eszméletvesztés

A szabaduló gyakran betegnek érzi magát valamelyik testrészében (különösen a fejében), és ez nem korlátozódik a gyomor tájékára. Lásd még „A gyomor felkavarodása” címszó alatt.

Váratlan fejfájás

Ez egy általános tünet, különösen akkor, ha az agykontroll szellemeivel, vallásos szellemekkel, hamis vallások vagy a bálványimádás szellemeivel foglalkozunk. Az ember ilyenkor néha úgy érzi, hogy egy kötéllel szorítják a fejét, mintha a démon össze akarná préselni az agyát.

Természetellenes mozgások

A kéz, a kar, a lábszár és a lábfej néha vadul mozogni kezd, amikor távozásra kényszerítjük a démonokat. Vannak alkalmak, amikor az ilyen jellegű mozgások elárulják, hogyan jutottak be a démonok. Máskor a mozgások arra utalnak, hogy amikor megtörténik a szabadulás, akkor a fájdalom enyhül.

A test torz helyzetet vesz fel

Amikor a szellemek távoznak például a gerincből, akkor a hát úgy hátrafeszül, mint a skorpió fullánkja. A magzati pozíció szintén hosszan eltemetett fájdalomra utal és nagyon pontos annak pontos felismerése, hogy mi is történik.

Sikoltás

A sikoltás gyakran a démon távozását jelzi, de ha nem akar megszűnni, akkor érzelmi gyógyulásra van szükség.

Tág pupillák

A szem a test lámpása. Ahol a fény bejön, ott a démonok is kilátnak. Megtörténhet, hogy amikor a démonok megnyilvánulnak, akkor a pupillák mozgása függetlenné válik a fényre és a sötétségre adott normális reagálástól.

A szemgolyók egymástól eltérő mozgása

A szabadulás során időnként nagyon hasznos, ha belenézünk az ember (és a démonok) szemébe. A tekintetben van valami, ami kifejezi a tekintélyt. A démonok minden tőlük telhetőt megtesznek a szemkontaktus megakadályozása érdekében. Legáltalánosabb taktikájuk az, hogy a szemgolyókat bandzsításra kényszerítik, hogy ne lehessen egyidőben mindkét szembe belenézni.

A pupillák nem láthatók

Ha valakinek csak a szeme fehérje látszik, akkor az történt, hogy a démonok egészen elfordították felfelé a szemgolyót, hogy ne tudjunk belenézni valakinek a szemébe. Ezzel a hatalommal rendszeresen találkozunk, amikor a varázslás bármilyen formájával állunk szemben.

Szexuális jellegű mozgások (vagy érzések)

Amikor a szexuális szellemek megnyilvánulnak, időnként szexuális izgalomra és reagálásra készítetik az embert.

Démoni nyelveken szólás

A nyelveken szólás nem mindig a Szent Szellemtől van. Viszonylag könnyű megérezni a démoni nyelveken szólás durvaságát, amely éles ellentétben áll azoktól a nyelvektől, amelyeket a Szellem ajándékként kapunk.

Váratlan erőszakos cselekedetek

A szabadító szolgálat során számíthatunk váratlan erőszakos reagálásokra, amikor megemlítünk egy bizonyos démoni erősséget. Olyan ez, mintha váratlanul felébredne mély álmából. Legyetek résen, különösen akkor, amikor súlyosan démonizált emberekkel foglalkoztok.

Elmenekülés

Amikor a szabadulás már nagyon közel van, a szabadulókat a démonok időnként megpróbálják rávenni arra, hogy álljanak fel és fussanak el. El kell nekik mondanunk, hogy a testükkel ők rendelkeznek, és nem kell megtenniük azt, amit a démonok mondanak nekik.

Sziszegés

A sziszegés a kígyó jellegzetes tulajdonsága. Ezért nem meglepő, hogy a démonok, amelyek „*ama régi kígyó, az ördög*” alattvalói, szintén megnyilvánulnak ilyen módon. A sziszegés a macskafélék családjába tartozó állatokat utánozó szellemekre is utalhat.

Böfögés

Ha valakinek az emésztési rendszerében démonok vannak, akkor sor kerülhet erre a megnyilvánulásra.

Káromkodás

Megtörténhet, hogy olyan emberek, akik egyébként soha nem szoktak káromkodni, a legocsmányabb káromkodásban törnek ki, amikor egy démon lelepleződik és a felszínre kényszerül. A gonosz szellemek nem szeretik, ha kiűzzük őket.

Vicsorgás és ugatás

Állatok, elsősorban kutyák szoktak vicsorogni és ugatni. Az állati szellemek megnyilvánulása általában arra utal, hogy hamis vallások, boszorkányság vagy sátánizmus gyakorolt valamilyen mértékű hatást az adott személyre vagy őseire.

Ordítás

Ez általában nagytestű macskafélékhez (oroszlán, jaguár stb.) kapcsolódó szellemek jellemvonása. Általában ezek is magasabb okkult erőkkel állnak szövetségben.

Bógés

Ez olyan, mint egy dühös bika hangja. Általában az erőteljes lázadás jele.

Orrfacsaró szagok

A démonok távozása után kellemetlen szagokat lehet érezni. Általában ezt is akkor tapasztaljuk, amikor az okkult rituálék magasrangú erőivel kell leszámolnunk.

Karmolásszerű mozdulatok

Ez is az állati jellegű szellemek jelenlétének bizonyítéka. Ezek a szellemek állatokkal való fajtalankodás, állatok vagy bálványképek imádása útján juthattak be a vérvonalba.

Kígyószerű csúszkálás a padlón

A kígyó-jellegű szellemeknek a sziszegésnél erőteljesebb megnyilvánulása.

Amikor a fenti megnyilvánulásokkal találkozunk, csendben, de azonnal vegyük igénybe Jézus Krisztustól kapott hatalmunkat és parancsoljuk meg a démonnak, hogy menjen el és közben ne okozzon fájdalmat se a szabadulónak, se pedig másnak. Lehetséges, hogy a démon ellenáll, de ha minden jogát, amivel rendelkezett, aláástuk, akkor mindenképpen el kell mennie.

Ha egy idő múlva úgy látjuk, hogy a démon csak megnyilvánul, de valójában nem hajlandó távozni, akkor a szolgálat folyamatában visszalépve kérjük meg az Urat, hogy mutassa meg, van-e még valami tennivalónk ahhoz, hogy a démon kiűzhessük. Időnként előfordul, hogy egy másik démon tartja vissza azt, amelyik éppen megnyilvánul, és először azt kell kiűznünk.

Amikor súlyosan démonizált emberekkel foglalkozunk, akkor megtörténhet, hogy az irányító szellem megnyilvánul annak érdekében, hogy gyötörje azt az embert és ezáltal véget vessen a szolgálatnak. Ezt csak akkor teheti meg, ha jól megszervezett védelemmel rendelkezik, és ezt valahol ki kell kezdenünk, mielőtt az erősséget lerombolhatnánk. Ha ezeket a védelmi vonalakat leküzdjük, akkor rögtön kisebbek lesznek a látszólag erős démonok és semmivel sem lesznek erősebbek más démonoknál. Minden démon csak annyira erős, mint az a védelem vagy azok a jogok amelyekkel rendelkezik.

Az igében nincs példa arra, hogy meg kellene mondanunk a démonoknak, hova menjenek, ezért általában azt mondom nekik, hogy menjenek „száraz és víz nélküli helyekre”, mivel Jézus azt mondta, hogy a démonok ilyen jellegű helyekre mennek, amikor elhagyják az embert. Nincs felhatalmazásunk arra, hogy a mélységbe űzzük őket. Még azok a démonok is, amelyek szemtől szembe találkoztak Jézussal, tudták, hogy eljön az a kijelölt idő, amikor erre sor kerül, és arra kérték Jézust, hogy ne küldje őket a mélységbe, mielőtt eljönne ennek az ideje! Ha Jézus úgy döntött, hogy nem küldi őket a mélységbe, akkor nekünk még csak próbálkoznunk sem szabad ezzel!

Elűzhetjük őket az éppen megszabadult ember környezetéből, és megtilthatjuk nekik, hogy otthonunk vagy gyülekezetünk körül ólálkodjanak, amelyeknek megtisztított területeknek kell lenniük, de arra nincs jogunk, hogy kivonjunk démonokat a forgalomból! Ők úgy döntöttek, hogy a Sátánnak engedelmessé válnak és mindaddig a Sátán hatalma alatt maradnak, amíg az idők végén Isten a tüzzel és kénkövel égő tóba nem veti a Sátánt az összes démonnal együtt.

Ha nincs szemmel látható megnyilvánulás vagy szabadulás, mégis biztosak vagyunk a démonok jelenlétében, akkor imádkozzunk kifejezetten ennek a helyzetnek megfelelően. Vannak olyan démonok, amelyek megpróbálnak elrejtőzni, hogy elkerüljék a kiűzetést. Összpontosítsuk figyelmünket arra az adott bűnre (vagy problémára), amelyen keresztül a démon bejutott, és kérjük meg az Urat, hogy leplezzen le minden jelenlévő sötétséget.

Arról sem szabad megfeledkezni, hogy az angyalok „szolgáló szellemek, és azokat szolgálják, akik öröklik az üdvösséget” (Zsidók 1:14). A szabadulás az üdvösség egyik aspektusa, ezért megkérhetjük az Urat arra, hogy küldje el angyalait, hogy végezzenek szolgálatot annak

az embernek az érdekében, akiért éppen imádkozunk. Időnként halljuk, amint a démonok sikoltoznak rémületükben, amikor ezt kérjük az Úrtól. Nekünk nincs hatalmunk az angyalok felett, mert ők az Úrnak vannak alárendelve, ezért Istentől kell kérnünk, hogy küldje el őket.

Csendben, de határozottan emlékeztessük a démonokat arra, hogy ők viszont igenis alá vannak nekünk rendelve, és hogy az ő mesterük (a Sátán) Jézus lábai alatt van, és Jézus nevében parancsoljunk nekik távozást. Nem kell szükségtelenül felemelnünk a hangunkat vagy izgalomra hangolnunk magunkat, még akkor sem, ha a legtöbben ilyenkor ezt teszik.

A démonok kilépési útvonalai

Az az útvonal, amelyen a démonok távoznak, időnként arra utal, ahogyan bejutottak. A kiűzött démonok általában a következő módok egyikén mennek el:

- a) Minden szemmel látható megnyilvánulás nélkül távoznak.
- b) A torkon és a szájon (alkalmanként az orron) keresztül, mély ásítással, bőfögéssel, köhögéssel, hányással, fuldoklással, a lélegzettel stb.
- c) A szemén keresztül. Időnként a szemhéj észrevehetően megrezzen, miközben eltávoznak azok a démonok, amelyek a szemén keresztül hatoltak be abba az emberbe.
- d) A fülön keresztül.
- e) A fejtetőn keresztül.
- f) A kézfejen és az ujjak hegyén keresztül.
- g) A lábfejen és a lábujjakon keresztül.
- h) A nemi szervek nyílásain keresztül.
- i) A végbélnyíláson keresztül.

A szabadulás utáni utógondozás

Miután a szabadulás megtörtént, feltétlenül maradjunk még egy kicsit a megszabadult emberrel, hogy bátorítsuk és biztassuk őt. Vannak, akik úgy érzik, hogy a szabadulás eseménye beszennyezte őket, még akkor is, ha a szabadulás eredményeként belül tisztának érzik magukat. Imádkozunk azért, hogy a Szent Szellem jöjjön el és töltsön be minden olyan területet, amelyet a gonosz szellemek elhagytak.

A szabadulás általában több lépésben történik meg. Az Úr meggyógyítja az ember életének az egyik területét, majd a következő területen végzendő szolgálat megkezdése előtt megenged egy kis pihenést. Ez megerősíti és arra bátorítja az embereket, hogy tartsanak ki a végső győzelemig. Ne feledkezzünk meg arról, hogy az olyan hétköznapi dolgok, mint egy csésze tea vagy kávé nagyon fontos lehet az emberek bátorítására a szolgálat közben, és elfogyasztása alatt a lelkipáter is pihenhet egy kicsit. Ha a szabadulás nehéz volt, soha ne hagyjuk azonnal magára a megszabadult embert.

Miután a szolgálat befejeződött, nagyon hasznos, ha nem túl sok idő múlva újból találkozunk az érintett személlyel, hogy figyelemmel követhessük előrehaladását és legyen valami, amire várhat gyógyulásának következő állomásaként. Vannak olyanok is, akiknek a számára a 9. fejezetben olvasható tanácsok hasznos bátorítást jelentenek arra nézve, hogyan élhetnek olyan életet, hogy a jövőben is szabadok maradhassanak.

Miután valaki gyakorlatot szerez a szolgálatban, könnyen tud váltani a szabadító szolgálat, a belső gyógyulásért vagy a testi gyógyulásért elmondott ima között, aztán megint tud

imádkozni szabadulásért. A gyógyulás folyamata a személyes szolgálatok minden aspektusát felöleli. Legyünk rugalmasak, hogy képesek legyünk gyorsan reagálni mindenre, amit az Úr tesz és segíthessünk a gyógyulásra vágyó embernek a Szent Szellem vezetésének követésében.

8. fejezet

Miért nem szabadulnak meg egyesek?

A könyvben átfogóan beszéltünk arról, hogyan tudjuk felkészíteni az embereket a gyógyulás általi szabadulás elvételére. Ebben a tanításban kimondatlanul azok az okok is megtalálhatók, amiért az emberek egy része nem gyógyul meg. Az alábbiakban felsorolom ezeket az okokat, és ez a lista nagyon hasznos lesz majd a lelkigondozók számára, amikor szolgálatot végeznek azért, hogy az emberek szabadulás útján meggyógyuljanak.

1. A lelkigondozott valójában nem ismeri Jézust.
2. A lelkigondozott vagy a lelkigondozó nem hisz abban, hogy Isten képes vagy hajlandó őt meggyógyítani és megszabadítani.
3. A lelkigondozott vagy a lelkigondozó nem hisz abban, hogy Jézus meg akarja őt gyógyítani.
4. A lelkigondozott élete nincs egyensúlyban: rendezetlenül vagy szellemi zűrzavarban él.
5. Keserűség és meg nem bocsátás.
6. Megoldatlan fájdalom vagy büntudat.
7. Nem megfelelő dologért imádkoznak.
8. A lelkigondozott úgy hiszi, hogy keresztényekben nem lehetnek démonok, vagy egy olyan szellemi irányzat hatása alatt van, amelyik ezt a nézetet képviseli.
9. A lelkigondozott nem vallott meg valamilyen bűnt, mert szeretné azt titokban tartani.
10. Megmaradtak Isten-ellenes lelki kötelékek.
11. A lelkigondozásban részesülő személy Isten-ellenes módon uralkodik mások felett vagy irányít másokat, vagy pedig ő áll ilyen elnyomás hatása alatt.
12. Olyan okkult erők működnek, amelyeknek uralmát nem törték meg vagy a lelkigondozottban, vagy pedig azokban az emberekben, akikkel szoros kapcsolatot tart fenn.
13. Nincs elég erős kenet a szolgálat végzésének helyén, mivel a terület, az épület vagy a szervezet nincs megtisztítva.
14. Eltitkolt vagy fel nem ismert bántalmazások vagy érzelmi sérülések, amelyek gyógyulásért kiáltanak.
15. Betegségek vagy a halál átkai.
16. Nem számoltak le a generációs bűnökkel és/vagy démonizáltságokkal.
17. Valamilyen trauma következtében belső törések vannak az emberben és mélyebb gyógyulásra van szüksége.
18. A lelkigondozott nem hajlandó tudomást venni a valós problémáról.
19. A lelkigondozott belső fogadalmakat tett, és ezeket meg kell tagadni.

20. A lelkigondozott nem engedelmeskedik Istennek valami olyan kérdésben, amiről Isten már beszélt neki (és amiben a lelkigondozóval nem ért egyet).
21. A szolgáló csoportnak külön kijelentést kell kérnie az Úrtól azokról a rejtett démoni erőkről, amelyek az érintett személy életét befolyásolják.
22. A lelkigondozott valójában nem is akar meggyógyulni.
23. A lelkigondozott nem vetette alá magát Istennek.
24. A fegyelmezés hiánya a helyi gyülekezetben.
25. Törvénykezés.
26. Eltemetett emlékek, amelyeknek a felszínre kell jönniük.
27. Passzivitás.
28. A szolgáló csoporton belül nincsenek rendben a kapcsolatok és ez akadályozza a kenet kiáradását.
29. Isten időrendje.
30. Az érintett személy halálos betegségben szenved, és fel kell őt készíteni az Úrral való találkozásra.

9. fejezet

Tanácsok a megszabadultaknak

A szabadság megőrzésének tíz fontos kulcsa

Műtétek után a páciensek egy egész sor utasítást kapnak arra nézve, hogy mi az, amit csinálhatnak, és mi az, amit nem. Hasonló módon a szabadító szolgálat után is vannak olyan dolgok, amiket megtehetünk annak érdekében, hogy az emberek megerősödjenek és képesek legyenek ellenállni a gonosz sok-sok ismétlődő támadásának. A Sátán egyetlen területről sem mond le egykönnyen és jóllehet Jézus nevére kénytelen meghajolni, általában megpróbálja visszafoglalni az elveszített földet.

Az alábbi útmutatások nagyon hasznosnak bizonyultak azoknak a számára, akik eltökélték, hogy az Úr Jézus Krisztus iránti engedelmisségben fognak járni. Ezek valójában olyan dolgok, amelyeket normális keresztény életünk részeként valamennyiünknek gyakorolnunk kell:

1. Jézus Úr volta legyen az életed középpontja

Az első és legfontosabb dolog az, hogy Jézus megkapja az őt megillető helyet életed minden területén. Ha olyan dolgokat gondolsz, mondasz vagy teszel, amelyeket nem tudsz megosztani Jézussal, akkor veszélyes talajra léptél és a Sátán ezt ki is fogja ellened használni.

2. Állandóan légy betöltve a Szent Szellemmel

Jóllehet az első alkalom, amikor betöltekezünk a Szent Szellemmel, rendkívül különleges élmény, ezt a megtapasztalásunkat nem korlátozhatjuk erre az egyetlen eseményre. Állandóan telve kell lennünk Szent Szellemmel. Erről beszél az Efézus 5:18. A Szent Szellem a mi tanácsadónk, vigasztalónk, aki buzdít és bátorít minket. Minden pillanatban szükségünk van rá ahhoz, hogy eredményes munkát végezhessünk az Úr Jézus Krisztus szolgálatában.

3. Olvasd naponta Isten ígését és engedd meg, hogy az ige munkálkodjon az életedben

Az ígében minden benne van, amire szükségünk van ahhoz, hogy Isten szerint való módon éljünk. Nagyon hasznos, ha egy előre összeállított terv szerint olvasod a Bibliát minden nap, valamilyen magyarázó jegyzettel vagy napi áhítattal együtt. Ugyanakkor nagyon fontos, hogy önállóan is olvasd az ígét, és engedd meg, hogy Isten közvetlenül szóljon hozzád az ő szaván keresztül.

4. Mindig viseld Isten fegyverzetét

A fegyverzet az aktív és passzív védelmünket szolgálja. Tanulmányozd Pál tanítását, amely az Efézus 6:10-18-ban olvasható, és ne felejtse el, hogy a Szent Szellem képessé tesz téged arra, hogy szilárdan megállj a gonosz támadásaival szemben. Ha a nap folyamán jönnek olyan pillanatok, amikor hibát követsz el vagy elbuksz, azonnal valld meg, kérd Isten bocsánatát és helyezd készenlétbe fegyvereidet a gonosszal való következő találkozásra. Isten nem vádol téged, ha időnként elbuksz, de elvárja, hogy vedd igénybe azokat a lehetőségeket, amelyeket

az ő kegyelme elérhetővé tesz a számodra, amikor hibát követsz el, hogy szilárdan és erősen tovább folytathasd utadat.

5. Mindig légy résen az ellenség ellentámadásaival szemben

Ha a gyógyító és szabadító szolgálat elfogadása által elfoglaltál területeket az ellenségtől, akkor biztos lehetsz abban, hogy a Sátán az első adandó alkalommal meg fogja próbálni visszaszerezni mindazt, amit elveszített. Az egyik első lecke hadviselésből az elveszített terület visszafoglalása, és a Sátán túlságosan is jól megtanulta ezt a leckét! Készülj fel a kísértésekre, különösen azokon a területeken, ahol a szabadulást megelőzően radikálisan le kellett számolnod valamilyen bűnnel. Amikor sebezhetőnek érzed magad, mindig kérj meg másokat, hogy imádkozzanak érted. Tudatosítsd magadban azt, hogy a szokásaidat is le kell vetkőznöd.

6. Tarts fenn jó kapcsolatokat másokkal

Ha megőrzöd jó kapcsolataidat más keresztényekkel, akkor mindig lesznek körülötted hívők, hogy szükség esetén szolgáljanak feléd. Az is nagy segítséget jelent, ha tudod, milyennek látnak téged mások, és rá tudnak mutatni életed azon területeire, ahol túl nagy mozgásteret adsz a Sátánnak. A gyülekezeten belüli kis csoportok ideális lehetőséget kínálnak a hitben való megerősödésre. Ha a helyi gyülekezeteden belül nincsenek ilyen kis csoportok, akkor nézz utána, működik-e a környéken valamilyen gyülekezeti házcsoport vagy egy másik gyülekezet házcsoportja, ahol szívesen látnak téged a hétköznapi alkalmon.

7. Engedd meg, hogy a Szent Szellem megteremje életedben a Szellem gyümölcseit

Az Isten szerint élő emberek ellen nincs törvény! A Szellem gyümölcse Isten Szellemének külső megnyilvánulása az életünkben. Ha megengeded neki, hogy tápláljon és bátorítson téged, akkor nagyon hamar pozitív változásokat fogsz tapasztalni. Ha van olyan terület az életedben, amelyen gyenge vagy, akkor kérheted azt, hogy újból imádkozzanak érted, mert lehetnek benned további démoni erősségek, amelyekkel le kell számolnod, vagy lehetséges, hogy további belső gyógyulásra van szükséged annak érdekében, hogy lerakhasd növekedésed alapjait.

8. Mindig járj megbocsátásban

Bőségesen lesz lehetőséged arra, hogy megbocsáss másoknak! Meg kell őrizned Isten szerinti hozzáállásodat azok felé, akik megbántanak téged, és nem szabad megengedned, hogy a keserűségnek bármilyen gyökere felnövekedjen a szívedben.

9. Dicsérd Istent minden körülmények között

A dicséret a keresztény élet elengedhetetlen része. Isten jelleme soha nem változik meg, ezért nem szabad megengedned, hogy a körülményeid változásával a vele kapcsolatos hozzáállásod is megváltozzon. Vigyázz, nehogy beleess abba a csapdába, amely szerint dicsérnünk kell Istent mindenért, ami velünk történik, mert akkor megtörténhet, hogy valami olyasmért dicséred Istent, amit a Sátán idézett elő, mert arra készítetted egy másik embert, hogy tegyen ellened valami rosszat. Az ilyen események miatt nem szabad dicsérnünk Istent, mivel nem az ő döntése áll mögöttük. Viszont mindig dicsérnünk kell Istent az ő Isten voltáért.

10. Maradj meg a megfelelő társaságban

Az a társaság, amelyben mozgunk, erősen meghatározza, hogy mit teszünk. Ha az a csoport, amely az életstílusodat az eddigiekben meghatározta, rossz volt, akkor jobban teszed, ha megszakítod velük a kapcsolatot. Nem kell mindenki elől elzárkóznod, de vannak alkalmak, amikor mindaddig, amíg meg nem erősödsz, nagyon fegyelmezetten kell élned és nagyon meg kell válogatnod a társaságodat.

Utóirat

„[Jézus] pedig örömmel fogadván őket, szóla nékik az Isten országáról, és akiknek gyógyulásra volt szükségük, azokat meggyógyította.” (Lukács 9:11)

Nem a saját elhatározásomból kezdtem el gyógyító szolgálatot végezni. Egyszerűen csak engedelmessé lettem Isten elhívásának, amelyet 1974-ben helyeztem a szívemre. Isten akkor nagyon világosan szólt hozzám, és megértettem, hogy életem hátralévő részében az evangélizálás és a gyógyítás szolgálatát kell végeznem a szükségben lévők között és meg kell tanítanom másoknak, hogyan kell meggyógyítani a betegeket.

Akkor még nem olvastam el ennek a „megállapodásnak” az apró betűs részét, hanem egyszerűen csak elkezdtem beteljesíteni mindazt, amit Isten nekem elkészített, bármi legyen is az! Amikor azonban elolvastam a „szöveggyűjteményt” (amely kötelező olvasmány minden tanítvány számára!), rájöttem, hogy Jézus gyógyító szolgálatának vannak olyan dimenziói is, amelyekkel kapcsolatban teljesen tudatlan voltam. Mégsem hagyhattam figyelmen kívül az evangéliumokban leírt szabadulásokat, ezért elkezdtem kutatni ezt a területet, hogy megtudjam, vonatkozik-e ez a huszadik század utolsó éveinek egyházára.

Most, húsz évvel később visszatekintve már tudom, mennyire fontos volt, hogy ne próbáljak gyógyító szolgálatot végezni mindattól elszigetelten, amit Jézus mondott és tett. A szabadító szolgálat kulcsai nélkül nem sok minden történhetett volna meg mindabból, amit Isten az Ellel Ministries által elvégzett. Azok közül az emberek közül, akik azokban az első napokban bekapogtattak hozzánk segítségért, voltak sokan, akikért már nagyon sokszor imádkoztak, minden észrevehető eredmény nélkül, és ennek az eredménytelenségnek a legfontosabb oka a szabadító szolgálat hiánya volt.

Nem volt könnyű az a zárandokút, amelyen Isten vezetett bennünket, amikor a nálunk megfordult sok ezer emberrel foglalkoztunk a gyakorlati szolgálat és a tanítás során, de most már nagyon sok olyan ember él szerte a világon, akik a magukévá tették és hatékonyan alkalmazzák ezeket az alapelveket a helyi gyülekezetükben.

Az egyház az ige igazságai közül annyira elhanyagolta a szabadítást és a gyógyítást, hogy a legtöbb hívőnek - és nem kérdéses, hogy a legtöbb vezetőnek is - további tanításra van szüksége ahhoz, hogy bátran cselekedni kezdessen ezeken a területeken. Az egyre növekvő igények kielégítése érdekében az Ellel Ministries szolgáló csoportjának tagjai (akiknek létszáma 1995 közepén körülbelül 150 volt) elkötelezték magukat arra, hogy saját központjainkban és bárhol a világon megtanítsanak és kiképezzenek másokat ugyanerre a szolgálatra, az Úr vezetése szerint. Megértettük, mennyire fontos, hogy az evangéliumot kiegyensúlyozottan mutassuk be az embereknek, amelyben az evangélizálás, a gyógyítás és a szabadítás egyaránt elsődleges összetevőnek számít.

Az Ellel Ministries teljes munkája a hit szolgálata, ami azt jelenti, hogy minden feltétel nélkül elköteleztük magunkat annak a látomásnak a beteljesítésére, amelyet Isten a munkára nézve mutatott nekünk. Nem gyülekezet vagyunk, hanem egy szolgáló csoport, amely felkészíti és kiképezi a gyülekezeteket az evangélizálás, a gyógyítás és a szabadítás szolgálatára. Nem rendelkezünk nagyobb pénzügyi erőforrásokkal a szolgálat finanszírozására, ezért kizárólag az adományokból és a kiképző tanfolyamok bevételeiből fizetjük kiadásainkat. A tanfolyamok árait általában a tényleges költségek felében állapítjuk meg, nehogy a magas

költségek bárkinek a számára is, akinek nehézségeket okoz a tanfolyami díj előteremtése, leküzdhetetlen akadályt jelentsenek.

A munkát kezdettől fogva támogatta az imatámogatóknak egy elkötelezett csoportja. Központjainkban rendszeresen összejövetelet tartanak az imatámogató csoportok, és Isten elé tárják a munkával kapcsolatban felmerülő szükségleteket.

Imádkozunk azért, hogy minden keresztyén, aki elolvassa ezt a könyvet, meg tudja ragadni annak a látomásnak a lényegét, amely a gyógyító és szabadító szolgálatnak a helyi gyülekezetekben való létrehozásával kapcsolatos, és ilyen módon beteljesítsék a Nagy Megbízást: képezzenek tanítványokat az Úr Jézus Krisztus számára.

1. függelék

A keresztény lelkigondozó tulajdonságai

Ha valaki lehetőséget kap arra, hogy szolgáljon mások felé, az nagy kiváltság, amit nem szabad félvállról venni. A keresztény lelkigondozó tulajdonságainak alábbi listája nem a tökéletesek tanácsának leírása, hanem egy olyan célkitűzés, amelyet ki kell tűznünk magunk elé, hogy minél eredményesebben végezhessük azt a munkát, amelyre Isten elhívott minket.

Ha Isten csak akkor használna minket, ha már tökéletesek vagyunk, akkor egyikünk sem lenne elfogadható! Egyértelmű, hogy kizárólag újjászületett ember lehet keresztény lelkigondozó (1. pont)! Rendkívül fontos, hogy szívünk igaz legyen Isten előtt és hogy hajlandók legyünk változni és fejlődni, mert csak így lehetünk készséges szolgák, akik azt az elhivatást kapták, hogy meggyógyítsák a fájó szívű és megtört „juhokat”. Ezeket a jegyzeteket eredetileg az Ellel Ministries lelkigondozói és a szolgáló csoportok tagjai számára állítottuk össze, de az ezekben megfogalmazott alapelvek mindenkire vonatkoznak, akik bárhol a világon gyógyító szolgálatot végeznek.

1. Újjászületett (János 3:3; Róma 6:23)

Aki nem született újjá, az Nikodémushoz hasonlóan képtelen megérteni az olyan szellemi természetű kérdéseket mint az Istennel, az emberrel, az üdvösséggel, a gyógyulással és a szabadulással kapcsolatos igazságok. Ha valakinek nincs élő kapcsolata az Úr Jézus Krisztussal, annak minden szolgálata erőtlen lesz.

2. Be van töltve Szent Szellemmel (Efézus 5:18)

A Szent Szellem a vigasztaló és a tanácsadó. Ő tesz minket alkalmassá arra, hogy az Atya együttérzésével és Jézus megingathatatlan szeretetével végezzük a lelkigondozást.

3. Használja a Szellem ajándékait (Róma 12:6; 1Korintus 12)

A szellemi ajándékok nélkül nem tudunk biztonságosan tájékozódni a szellemi kérdésekben. A lelkigondozás során feltétlenül tudnunk kell, mi az, amit Isten tesz a lelkigondozott életében, mi az ami az emberi szellemből fakad és mi az, amit a gonosz szellemeknek kell tulajdonítanunk. A többi ajándék is ugyanilyen fontos a hatékony gyógyító szolgálathoz.

4. Láthatóak az életében a Szellem gyümölcsei (Galácia 5:22-25)

Az Istentől származó szeretet, öröm, békesség stb. készíti az embereket arra, hogy megbízzanak lelkigondozójukban és elfogadják mindazt, amit Isten a számukra tartogat. Ezek azok a gyümölcsök, amelyeknek meg kell nyilvánulniuk azoknak az életében, akik valóban ismerik őt.

5. Jézus példáját követi (János 2:25)

Jézus mindig odafigyelt arra, hogy mit mond az Atya. Nekünk is ezt kell tennünk, amikor a szükségben lévők felé szolgálunk. Az, amit Isten mond valakiről, sokkal fontosabb annál, amit mi gondolunk, bármi legyen is az!

6. Egyaránt hajlandó szolgálatot adni és elfogadni (Példabeszédek 3:11, 12:1, 13:1, 15:32; János 21:15-19)

Egyikünk sem tökéletes! Ezért mindig meg kell engednünk, hogy Isten cselekedjen az életünkben. Ha valaki nem hajlandó adott esetben szolgálatot elfogadni, akkor nem alkalmas arra, hogy másoknak szolgáljon.

7. Alapos bibliaismerettel rendelkezik (1Timóteus 4:6-7; 2Timóteus 3:16)

A Biblia a mi kézikönyvünk, amely szerint élünk és tevékenykedünk. Olyan kérdésekbe enged bepillantást, amelyek folyamatosan érthetővé teszik a számunkra a lelkigondozási helyzeteket. Ha elhanyagoljuk a Biblia olvasását és tanulmányozását, akkor nem leszünk olyan helyzetben, hogy képesek legyünk használni ezt a rendkívül értékes fegyvert abban a harcban, amely által a fájó szívű és megsebzett emberek meggyógyulnak.

8. Aktív tagja a helyi gyülekezetnek (Zsidók 10:25; Róma 12:4)

Elengedhetetlen, hogy szolgálatunkat az Istentől kapott hatalom és rend megfelelő alapjáról kiindulva végezzük a közösségben, nem pedig magányos farkasokként. Ezenkívül szükségünk van arra az erőre és bátorításra, amely a közös dicséretből, a tanításból és a közösségből fakad. Ha nem látogatjuk az istentiszteleti alkalmakat, akkor hamar elhidegülhetünk az Úrtól és/vagy megtévesztésekbe eshetünk és elveszíthetjük megbízható értékítéletünket.

9. A szolgálatban vallásfelekezetiileg semleges (Róma 12:1)

Minden vallásfelekezetnek megvan a maga sajátos felépítése és hitrendszere. Nagyon fontos, hogy ezen belül ne egy vallásfelekezetet szolgáljunk, hanem a Krisztussal való élő kapcsolat alapján tevékenykedjünk. A szolgáló ne ítélgesse és ne vádolja senkinek a gyülekezetét vagy vallásfelekezetét.

10. Teljes mértékben elkötelezte magát az Úrnak, mindenre készen van és mindig az Úr rendelkezésére áll (Zsidók 12:1-2)

Ha nem követjük az Urat teljes szívből, akkor sebezhetőek leszünk az ellenség támadásaira és valószínűleg feladjuk a harcot, ha a dolgok keményre fordulnak.

11. Engedelmes a Szent Szellem iránt (Róma 12:2; Galácia 5:25)

Sokan hajlandók arra, hogy tanítsák az igazságot, de óriási a különbség az igazság ismerete és alkalmazása között. Az engedelmisség a Szent Szellem kenetének egyik legfontosabb feltétele.

12. Életstílusává vált a megbocsátás (Máté 6:14-15)

Lelkigondozóként nagyon sok lehetőségünk adódik a megbocsátásra! Például ha a megsebzett emberek nyomás alá kerülnek, gyakran mondanak sértő szavakat, és ha nem bocsátunk meg nekik, akkor hozzáállásunkkal akadályozhatjuk a kenet kiáradását. Nem taníthatunk a megbocsátásról úgy, hogy közben mi magunk nem tudunk szívből megbocsátani.

13. Mély imaéletet él (1Thessalonika 5:17)

Az az egyik kísértés, amellyel a lelkigondozóknak szembe kell nézniük, hogy csak másokért imádkozzanak és soha ne keressék Istent imádságban önmagukért. Az Úrral való kapcsolatunknak semmiképpen nem szabad elsekélyesednie a másoknak nyújtott segítség terhe miatt.

14. Tudja, ki ő Krisztusban (Róma 8:1; 1János 4:4; Efézus 1:19-20)

Krisztusból kell merítenünk biztonságérzésünket. Ha nem vagyunk tisztában azzal, hogy mit tett értünk Jézus a kereszten és nem ismerjük üdvösségünk következményeit, akkor megtörténhet, hogy a démoni erők hatalmat tudnak gyakorolni felettünk. Elengedhetetlen, hogy ismerjük helyzetünket Krisztusban.

15. Fogékony a szentségekre (Jakab 5:14-16; 1Korinthus 11:26-32)

A keresztyén hagyományok egy része nem alkalmazza a szentségeket. Az ige azonban kihangsúlyozza az olajjal való megkenés, a bemeztítés és az úrvacsora fontosságát. Azt tapasztaltuk, hogy ezeknek a szentségeknek az alkalmazása nagyon fontos lehet a szabadulás általi gyógyulás részeként. Légy fogékony mindarra, amit Isten kér tőled ezen a téren!

16. Fel van kenve a feladatra (2Timóteus 1:6-7)

Isten kenete sokkal fontosabb, mint az emberi kinevezések. Folyamatosan keresnünk kell az Urat friss kenetért minden egyes szolgálatra, amelyet elkezdünk, hogy mindent megadhassunk a segítséget kérő személynek, amit Isten a számára tartogat.

17. Tudja, hogyan kell elvezetni másokat Krisztushoz (Filippi 4:9; 1Korinthus 2:1-5)

A gyógyító szolgálat során van sok olyan alkalom, amikor evangélistáknak kell lennünk, mert azt tapasztaltuk, hogy sokan, akik segítséget kérnek tőlünk, nem ismerik Jézust. A legfontosabb gyógyulás a szellem gyógyulása, vagyis az újjászületés és az Istennel való kapcsolat által megújult élet.

18. Gondoskodik a testéről és jó kondícióban tartja (1Korinthus 3:16)

Testünk a Szent Szellem temploma. Készen kell állnunk arra, hogy segítsünk másoknak, és ha nem viselünk gondot a saját testünkről, akkor nem tudunk igazán hatékony szolgálatot végezni.

19. Legyen mindig tiszta, jól ápolt, ne legyen kellemetlen testszaga! (1Korinthus 14:40)

Ha jelenlétünk kellemetlen a lelkigondozott számára, akkor megtörténhet, hogy elutasítja az imádságot, mert visszataszítónak érzi, ha a közelünkben kell tartózkodnia.

20. Hajlandó bármit megenni és bárhol aludni (Róma 14. és 15; Máté 18:18-32)

Amikor csoportunk szolgálati úton van, nagyon fontos, hogy hálásan fogadjon mindent, amit vendéglátóik képesek megadni. A hálátlanság olyan erősség lehet, ahol az ellenség megvetheti a lábát.

21. Hajlandó böjtölni (Máté 5:16-18; ApCsel 13:2-3)

A böjt fokozza a szellemi étvágyat, és fogékonyabbá tesz minket Isten felé. Ilyenkor feltétlenül használd fel imádkozásra azt az időt, amit egyébként evéssel töltenél.

22. Hajlandó másokat magánál különbnek tartani (Róma 12:10)

Nagyon fontos, hogy büszkeségünk és saját fontosságunk tudata ne akadályozzon meg bennünket abban, hogy másoknak segítsünk. Az ige önmagunk megalázására buzdít minket!

23. Tájékozott szexuális kérdésekben

Sok ember a szexualitásával kapcsolatos problémái miatt fordul hozzánk segítségért. Nem szabad kimutatnunk megdöbbenésünket vagy meglepődésünket, amikor életüknek erről a területéről beszélnek. Tájékozottaknak kell lennünk, hogy pontosan meg tudjuk érteni problémáikat.

24. Tájékozott az okkultizmus kérdéseiben (2Korinthus 2:11)

Manapság sok keresztyén könyvet lehet kapni, amelyek naprakész információkkal szolgálnak az okkultizmusról. Tisztában kell lennünk azzal, mit tesz a Sátán ezen a területen és meg kell értenünk, mennyire fontos leszámolni minden okkult kapcsolattal, amikor valakit hozzá szeretnénk segíteni a szabaduláshoz.

25. Sokat olvasott a gyógyító szolgálatról (Példabeszédek 8:1-10)

Isten felkészít és megajándékoz szellemi képességekkel sok különféle embert a gyógyító szolgálatra. El kell olvasnunk, mit tesznek mások, hogy épülhessünk mások tanításai és tapasztalatai alapján.

26. Nem döbben meg mások cselekedetein (János 4:17-18, 8:1-11)

Jóllehet megtörténhet, hogy mások gyakorlata radikálisan különbözik attól, amit mi teszünk, ügyelnünk kell arra, hogy ne riasszuk el a lelkigondozott személyt azáltal, hogy túlságosan erősen reagálunk valamire, amit valaki más tett.

27. Erkölcsileg feddhetetlen (1Timóteus 3:1-7)

Ha a saját bűneinkkel megnyitjuk az ajtót az ellenség előtt, akkor ez hatással lesz a szolgálatunkra. Ha megtévesztjük saját magunkat, akkor fennáll egyrészt annak a veszélye, hogy egyre mélyebb megtévesztésbe keveredünk, másrészt pedig hogy bűnünk lelepleződik, és az ellenség felhasználja szolgálatunk hitelességének kikezdésére, és ezzel szégyent hozunk Isten nevére.

28. Hajlandó szeretetben kimondani az igazságot (Efézus 4:15)

Időnként szükség van arra, hogy szembesítsünk valakit a saját magával kapcsolatos igazsággal, de ezt kompromisszumok nélkül, szeretettel kell megtennünk.

29. Képes a lelkigondozott bátorítására (Róma 16:16)

Ha gyengéd érintéssel bátorítunk valakit, az a gyógyító szolgálatnak nagyon értékes része lehet. Ennek ellenére nagyon elővigyázatosnak kell lennünk, és tisztában kell lennünk azzal, hogy az érintés kellemetlen is lehet (például a szexuálisan bántalmazott emberek számára), és vigyáznunk kell, nehogy lelkesedésünkkel további problémákat okozzunk.

30. Vigyáz arra, hogy ne vetítse ki a saját véleményét (Példabeszédek 3:5-7)

Saját véleményünk mindig másodlagos jelentőségű a beszélgetés során az ige igazságához és a lelkigondozott szükségleteihez képest. Ügyelnünk kell arra, hogy a lelkigondozottal folytatott beszélgetés ne váljon saját álláspontunk hirdetésének platformjává!

31. Vigyáz arra, hogy saját problémái ne zavarják őt a szolgálatban (2Korinthus 12:9-10)

A lelkigondozottakkal folytatott beszélgetések során időnként sértő dolgokat vágnak a fejünkhöz, amelyek fájdalmat okoznak nekünk. Bár helyénvaló ezt feljegyezni, hogy a későbbiek során imádkozhassunk ezért, gondosan ügyelnünk kell arra, hogy a lelkigondozói alkalom során ne a saját problémáink kerüljenek a középpontba.

32. Hajlandó szeretni (és akár meg is ölelni) azokat az embereket, akiket képtelenség szeretni (Lukács 5:13)

Vannak olyan emberek, akik természetes szinten nézve kifejezetten visszataszítóak. De nekik talán még másoknál is jobban tudniuk kell, hogy szereted őket megjelenésük, helyzetük, vagy akár testszaguk ellenére. A feltétel nélküli elfogadás sok ember esetében a gyógyulás felé vezető út egyik elengedhetetlen feltétele.

33. Legyen rugalmas!

Vannak alkalmak, amikor a lelkigondozott szükségletei keresztezik terveinket és időbeosztásunkat. Rugalmasnak kell lennünk, lépést kell tartanunk Istennel, és hajlandónak kell lennünk arra, hogy változtassunk a kevésbé fontos dolgokon.

34. Legyen mások szolgálója (Ésaiás 52:13-53:12; Filippi 2:7)

Jézus megalázta magát, és úgy jött el mint mások szolgája. Nekünk is az ő nyomdokait kell követnünk.

35. Hajlandó keserűség vagy neheztelés nélkül elviselni a támadásokat (1Péter 3:8-9)

Ha megengedjük, hogy a másoktól származó kritikák hatással legyenek a szívünkre, akkor ez végül gyümölcstelenné teszi majd a szolgálatunkat. Ha elfoglalunk területeket az ellenségtől, akkor általában megbíz néhány embert azzal, hogy okozzanak nekünk nehézségeket. Semmiképpen sem szabad megengednünk, hogy az ilyen helyzetek befolyást gyakoroljanak az Istennel és más emberekkel fenntartott kapcsolatainkra. Jézus arra tanított minket, hogy áldjuk azokat, akik átkoznak minket (Máté 5:44)

36. Legyen teljesen megbízható

Ha visszaélünk a lelkigondozott emberek bizalmával és kifecsegünk olyan dolgokat, amiket bizalmasan elmondtak nekünk, akkor ezzel leromboljuk a lelkigondozó és a lelkigondozott között oly fontos bizalmat, és valószínűleg elriasztják az illetőt a további gyógyító szolgálattól. Ha valaki képtelen tartani a száját, annak nincs semmi keresnivalója a gyógyító szolgálatban.

37. Ne legyen ítélkező (Máté 7:1-6)

Ha a lelkigondozott megérzi, hogy helytelenítő vagy ítélkező magatartást tanúsítunk vele szemben, akkor kicsi az esélye annak, hogy teljesen őszinte lesz. Ha viszont titokban tart olyan dolgokat, amelyeket napvilágra kellene hoznia, akkor nem valószínű, hogy megszabadul és meggyógyul.

38. Legyen türelmes és jó hallgató

Ha türelmetlenek vagyunk, különösen azokkal az emberekkel, akik nagyon nehezen tudják magukat kifejezni, akkor az emberek visszariadnak, és nem kérnek a segítségünkből. Türelmünk forrásának a szeretetnek kell lennie.

39. Mindig legyen tiszteletteljes és udvarias

Ez talán magától értetődőnek tűnik, de bármilyen meglepő is, a keresztények, ha nyomások alá kerülnek, hajlamosak sutba dobni a legegyszerűbb udvariasságot is.

40. Legyen hajlandó Istennek adni a dicsőséget mindenért, amit Isten rajta keresztül tesz (Zsoltárok 96: 1-8)

Isten a gyógyító. Minden, ami a keresztény gyógyító szolgálat során történik, neki köszönhető. Soha nem szabad magunknak tulajdonítani a dicsőséget. Az eredményes gyógyító szolgálat útján mindig ott lapul a büszkeség csapdája.

2. függelék

A mágia, az okkultizmus és a Biblia

ÓSZÖVETSÉG

1Mózes 41:8; 41:24

Ez az igeszakasz, azon a történeten keresztül, amikor Isten képessé teszi Józsefet a király álmának megmagyarázására, megmutatja, hogy Isten ereje magasan meghaladja az egyiptomi mágusok erejét.

2Mózes 7:10-12

Isten hatalma ismét nagyobbak bizonyul, mert Áron kígyóvá vált vesszője lenyelte a varázslók kígyóvá vált vesszőit.

2Mózes 8:8-9

Amikor az Úr tetvekkkel verte meg Egyiptomot, akkor még a varázslók is elismerték Isten hatalmát, mert nem tudták megismételni ezt a jelet.

2Mózes 22:18

Azokat a nőket, akik a mágiát gyakorolták, ki kellett végezni. Ebből a versből nyilvánvaló, hogy elsősorban a nők foglalkoznak mágiával és varázslással.

3Mózes 19:26

Isten törvénye világosan kijelenti, hogy a mágia egyetlen formájában sem szabad részt vennünk.

3Mózes 19:31; 20:6

Isten azt mondja a népnek, hogy ne forduljanak olyan emberekhez, akik a halottak szellemeivel érintkeznek, mert ezek az emberek beszennyeznek őket. Szembefordul a médiumokkal, és kiirtja őket az ő népe közül.

3Mózes 20:27

A törvény előírja, hogy azokat, akik beszélgetnek a halottak szellemeivel, halálra kell kövezni.

5Mózes 18:9-14

Közvetlenül azelőtt, hogy a zsidók belépnének az ígért földjére, az Úr Mózesen keresztül azt mondja nekik, hogy ne tegyék azokat a dolgokat, amelyeket az ott lakó népek gyakorolnak: ne égessék el gyermekeiket tűzáldozatban, ne legyen közöttük jövendőmondó, jegymagyarázó, igéző és halottidéző. Isten gyűlöli, amikor az emberek ilyen dolgokat tesznek.

2Királyok 9:22

Ebben a versben a Jórám, Izrael királya és Jéhu, a hadsereg parancsnoka közötti találkozásról olvasunk. Amikor a király megkérdezi, hogy minden rendben van-e, Jéhu úgy válaszol, hogy nem lehet békeség mindaddig, amíg a király anyja, Jézabel által elindított boszorkányság és varázslás tovább folyik. MEGJEGYZÉS: Lásd még a 2Királyok 9. és 10. fejezetét.

2Királyok 17:17

Abban a leírásban, amely arról szól, hogy az asszírok Kr. e. 721-ben leigázták Izraelt, azt olvassuk, hogy a bukás oka részben az volt, hogy folyamatosan halottidézőkhöz és jövendőmondókhöz fordultak, és ezzel kiváltották Isten haragját.

2Királyok 21:2-6

Ebben a szakaszban arról olvasunk, hogy Manassé, Júda királya (Kr. e. 687-642) újból bevezetett sok gonosz, pogány szokást. Feláldozta fiát tűzben, jövendőmondást és varázslást űzött, ezenkívül halottidézőkhöz és jövendőmondókhöz fordult. Isten törvényével szembeni engedetlensége vezetett Jeruzsálem Kr. e. 598-ban bekövetkezett elestéhez.

2Királyok 23:24

Jósiás, Júda királya sok reformot végrehajtott, hogy a nép visszatérjen Istenhez, például kiűzte Jeruzsálemből és Júdából a médiumokat. De ezzel sem tudta lecsendesíteni Isten haragját, és nem tudta megakadályozni Jeruzsálem elestét.

1Krónika 10:13-14

Saul azért halt meg, mert hűtlen volt az Úrhoz, és inkább egy médiumhoz fordult útmutatásért, nem Istenhez.

Ésaiás 2:6

Ebben az imádságban Ésaiás azt mondja, hogy mivel az izraeliták a keleti babonaságokat és a filiszteusok varázslásait követték, Isten elhagyta őket. A 3. rész 2. és 3. versében megjövendöli, hogy a nemzet el fog bukni azok miatt a szokások miatt, amelyekkel felingerelték Istent, és amelyekről a nemzet vezetői a jelek szerint nem hajlandók tudomást venni.

Ésaiás 8:19-20

Isten azt mondja a zsidóknak, hogy ne tudakozódjanak a halottidézőktől és a jövendőmondóktól, még akkor sem, ha ez annyira erősen a szokásukká vált. Arra kell odafigyelni, amit az Úr mond, nem pedig arra, amit a halottidézők mondanak. Istentől, nem pedig a halottaktól kell tudakozódni.

Ésaiás 44:25

Bebizonyosodott, hogy a pogány jósk hamisan jövendölték meg Babilon jövőjét, és ez a vers kihangsúlyozza Istennek az asztrológusok és a jövendőmondók feletti hatalmát.

Ésaiás 47:11-15

Ebben a szakaszban Ésaiás előre megmondja Babilon bukását, és kijelenti, hogy semmiféle ráolvasás, igézés, asztrológia vagy más pogány praktika nem tudja megmenteni a katasztrófától.

Ésaiás 57:3

Az igézés, a bűbájosság ugyanabba a kategóriába esik, mint az összes többi Isten-ellenes bűn.

Jeremiás 27:9

Ebben a szakaszban az Úr azt mondja a zsidóknak, hogy engedelmeskedjenek Babilon királyának, de a próféták, a varázslók és a médiumok hamisan prófétáltak nekik és engedetlenségre bátorították őket.

Ezékiel 13:6-9

Az Úr leleplezi Izrael hamis prófétáit, akik azt állítják, hogy Isten küldte őket, pedig ő nem szólt hozzájuk. Látomásuk hamis, és jóslataik hazugságok. Az Úr kiközösíti őket a zsidók közül, és kijelenti, hogy soha többé nem teszik a lábukat Izrael földjére.

Ezékiel 13:17-22

Ez az igeszakasz a hamis prófétaasszonyokat kárhoztatja, akik mágikus talizmánokkal próbálják rávenni az embereket arra, hogy térjenek le Isten útjairól. Ezeknek a talizmánoknak a segítségével próbálták a befolyásuk alá vonni az embereket.

Dániel 1:20

Dániel és barátai tízszer akkora bölcsességgel és értelemmel rendelkeztek, mint az ország összes többi varázslója és jóvendőmondója.

Dániel 2

Egyetlen jóvendőmondó, mágus, igéző, asztrológus vagy varázsló sem tudta megmagyarázni a király álmának értelmét, Dániel viszont képes volt rá, mert Isten kijelentette neki. Nabukodonozor király felismerte, hogy Isten a legnagyobb minden isten között és ő az, aki kijelenti a titkokat.

Hóseás 4:17

Izrael népe beleesett a pogány istenek imadásának bűnébe, amelyet az ige itt bálványok igézésének tulajdonít.

Mikeás 5:12

Amikor az Úr kimenti Izraelt az asszírok kezéből, azt mondja, hogy elpusztítja mágikus talizmánjaikat és a jóvendőmondókat.

Náhum 3:4

Ninive bukásával az Úr megbünteti az embereket, többek között azoknak a talizmánoknak a használatáért, amelyekkel megbűvölt más nemzeteket.

Zakariás 10:2

Ebben a versben azt olvassuk, hogy a jóvendőmondók válaszai hazugságok és értelmetlenségek, az álomfejtők pedig csak félrevezetik az embereket. Ezeknek a módszereknek az igénybevétele a szellemi vezetés hiányát jelzi.

Malakiás 3:5

Az ítélet napján az Úr tanúvallomást tesz azok ellen, akik a mágiát gyakorolják.

ÚJSZÖVETSÉG

ApCsel 8:9-24

Ez az igeszakasz Simon, a varázsló története. Simon, amikor látja a Szent Szellem ajándékait, szeretné azokat megvásárolni, annak ellenére, hogy bemerítkezett. Ez azt bizonyítja, hogy még a hívőkben is működhetnek gonosz szellemi erők.

ApCsel 13:6-10

Ez az igeszakasz Barjézus (Elimás) története. Ez az ember varázserővel rendelkezett, és azt állította magáról, hogy próféta, de ennek ellenére megpróbálta megakadályozni az ige

terjedését. Ekkor Pál Szent Szellemmel betelve felismerte benne a gonosz szellemet, és ideiglenes vakságot bocsátott rá.

ApCsel 16:16-18

Ez a rabszolgalány csak azért volt képes arra, hogy megmondja a jövőt, mert egy gonosz szellem volt benne.

ApCsel 19:19

Azok a frissen megtért keresztények, akik korábban belekeveredtek a varázslás bűnébe, összehordták és nyilvánosan elégették tekercseiket, hogy ezzel is jelezzék a varázslás teljes megtagadását.

Galácia 5:20

A varázslásokat űző emberek nem fogják örökölni Isten országát.

Jelenések 21:8; 22-15

Isten a varázslásokat űző embereket a tűzzel és kénkövel égő tóba fogja vetni, és nem engedi be őket az ő városába.

3. függelék

Az okkultizmussal kapcsolatos kifejezések gyűjteménye

Akupressúra, akupunktúra

Ősi kínai filozófia és gyógyítási technika, amely a betegséget az „életenergia” áramlásában beállt egyensúlyhiányként definiálja, és a gyógyítás érdekében ezt az áramlást próbálja helyreállítani a test bizonyos pontjaira gyakorolt nyomás, illetve tűszúrások segítségével. Az akupressúra és az akupunktúra elmélete szerint a test tizenkét hosszúsági körből áll, amelyek két, egyenként hat egyenesből álló csoportra vannak osztva. Az egyiket jinnek, a másikat jangnak nevezik. Az életerő, a csi állítólag e vonalak mentén áramlik.

Amulett

Olyan szerencsetárgy, amelyet az emberek a testükön viselnek vagy maguknál tartanak azért, hogy a gonosz szellemeket és a varázslásokat távol tartsák maguktól. Népszerű amulett például a nyűlláb.

Ankh (hurkos kereszt)

Kereszt, hurokkal a tetején. Egyiptomi életszimbólum, gyakran a termékenységgel kapcsolják össze. Az egyiptomi isteneket néha ilyen kereszttel együtt ábrázolták. Okkult körökben manapság is gyakran alkalmazott jelkép.

Rontás elleni védelem

Szerencsetárgy gonosz szellemek vagy szemmel verés távol tartására.

Kísértetek

Halott emberek, szellemek vagy fantomok jelenései.

Asztrális kivetítés

Az ember testének egy része a saját fizikai testén kívül utazik, és a tudat egy másik szintjén tevékenykedik. Az asztrális utazásban jártas egyének képesek meglehetősen nagy távolságokat megtenni és pontos beszámolót adni azokról a dolgokról, amelyeket utazásuk során más helyeken láttak.

Csillagjósítás (Asztrológia)

Hit abban, hogy az égitestek befolyással vannak az emberekre; a jövőnek a csillagokból - különösen a csillagoknak, a bolygóknak és azok konstellációjának az egyén születésekor fennálló helyzetéből - történő megjósolása. Lásd még a zodiákus jegyeket.

Madárjósítás

Jövendőmondás bizonyos jelekből és előjelekből. Jövendölés a madarak röptének megfigyeléséből, illetve a madarak ürülékének vagy belső szerveinek tanulmányozásából.

Automatikus írás

Olyan üzenetek, amelyeket az egyén transz-szerű állapotban ír le. A kéz szellemi erők vezérlésével írja le a „túloldalról” származó üzeneteket. Hasonló jelenség még az automatikus rajzolás, az automatikus festés és az automatikus beszéd. A rajzok és a festmények feltűnően

hasonlíthatnak híres művészek eredeti műveihez. A médiumok szerint a halottak az élőkön keresztül fejtik ki tehetségüket.

Születési jegyek

A zodiákus jegyekként ismert tizenkét csillagkép, amelyek az égbolt tizenkét részre való felosztását jelzik, s amelyeket születési dátumokon alapuló jóslásokra alkalmaznak.

Fekete művészetek

Különbféle okkult tevékenységekkel kapcsolatos gonosz praktikák általános elnevezése.

Fekete mágia

Gonosz céllal gyakorolt mágia; démonok és gonosz szellemek megidézése, illetve szertartások végrehajtása abból a célból, hogy egy másik személynek ártsanak.

Fekete mise

A római katolikus mise sátáni paródiája, amelynek során az úrvacsorát megszenteltelenítik, az Úr imáját visszafelé mondják el, valamint állatokat vagy embereket (gyakran meg nem keresztelt csecsemőket) áldoznak fel. Az áldozat vérének az úrvacsorai bor helyett alkalmazzák az ördögnek tett felajánlásként.

Vérszerződés

Vérrel megpecsételt egyezés a Sátánnal, amelynek során az egyén ígéretet tesz a gonosz szolgálatára azért, hogy erőt nyerjen tőle.

Kártyavetés

Játékkártyák felhasználása jövődőlés céljára.

Hólabdalevelek

Olyan levelek, amelyek jó szerencsét ígérnek a címzetteknek, ha lemásolják és továbbküldik azokat, viszont szerencsétlenség átkával fenyegetőznek, amennyiben a címzettek nem hajlandók ezt megtenni.

Csatornák/Közvetítők igénybevétele

New Age típusú spiritizmus. A vezetők megnyitják magukat a természetfölötti dimenzió előtt (néha önkívületi állapotban), és mintegy csatornaként/közvetítőként szolgálnak üzenetek továbbítására, amely üzenetek célja az üzenetben részesülő személy tanítása, vezetése vagy irányítása. Az információ forrását néha „irányító mester”-nek nevezik.

Szerencsetárgy

Egy varázsigé vagy egy tárgy az okkult világban, amely - mint egy talizmán - a benne hívők szerint természetfölötti erővel rendelkezik.

Tisztánhallás

Természetfeletti képesség a szellemvilágban, illetve távoli időkben vagy távoli helyeken keletkezett hangok meghallására.

Tisztánlátás

Természetfeletti képesség a fizikai valóságon túli, normál esetben nem látható képek látására, valamint a múltban megtörtént vagy a jövőben bekövetkezendő események meglátására.

Színterápia

Betegségek, problémák kezelése színek alkalmazásával, amelyek a terápiát alkalmazók szerint a „megfelelő rezgésszámmal”, ennek következtében gyógyító erővel rendelkeznek.

Szellemidézés

Démon előhívása a természetfölötti dimenzióból.

Boszorkányok szövetsége

Boszorkányok vagy sátánisták csoportja, amely hagyományosan tizenhárom tagú, bár néha öt vagy akár ötven főből is állhat. A szövetség rituálék és szertartások megtartására gyűlik egybe, különösen bizonyos ünnepek (boszorkányszombatok) alkalmával. A boszorkányok szövetsége egy főpap vagy egy főpapnő vezetése alatt áll.

Kristálygömbjósítás

Jövendölés gömb alakú üvegtárgyból. A jóslást végző személy transz-szerű állapotba kerül, és az üveggömböt szemlélve jövőbeli eseményeket jósol meg.

Kristályok

A New Age egyes követői szerint a kristályok tisztító és gyógyító képességgel rendelkeznek, helyreállítják az energiaáramlást a testben, valamint segítik az egyén átforgalmódását és megvilágosodását.

Halálmágia

Gonosz célú mágia, amelyet azért végeznek, hogy halált hozzanak a kiszemelt áldozatra. Leginkább a vudu varázslásra jellemző, de más okkult csoportok is gyakorolják.

Deja vu

Az a megtapasztalás, amikor egy új helyzetben vagy egy új helyen úgy érzi az ember, mintha korábban mindez már megtörtént volna vele, jóllehet ez fizikailag lehetetlen.

Démonimádás

Démonok kiengesztelése abból a célból, hogy védelmet gyakoroljanak az ember fölött. Ha valaki elkezdte a démonimádást, de később abbahagyja, az „áldás” „átokká” változik.

Testetlen szellemek

Halott emberek szellemeinek tartják őket, amelyek nem tudnak megnyugvást találni.

Jövendölés

Különböző okkult technikák gyűjtőneve, amelyek célja információk megszerzése emberekről, helyzetekről, illetve múlt- és jövőbeli eseményekről.

Varázsvessző

Villás végű fa- vagy fémvessző, amelyet föld alatti vízforrások felkutatására használnak. A vessző, amikor víz fölött halad át, megmozdul.

Vízkeresés varázsvessző alkalmazásával (Dowsing)

Föld alatti vízkészletek megtalálásának eljárása varázsvessző alkalmazásával.

Álomfejtés

Jövendölés álmokból.

„Várbörtönök és sárkányok” játék

Okkult fantázia-szerepjáték, amelyben a játékosok erősen azonosulnak a szereplőkkel, akik a játék folyamán gyilkosságokban, boszorkányságban, kínszaksokban, erőszakos cselekedetekben, démonidézésben, vudu varázslásban, kannibalizmusban és különféle okkult tevékenységekben vesznek részt. A dokumentációk szerint a játék jelentős szerepet játszott számos öngyilkosság és gyilkosság elkövetésében.

Ektoplazma

A médium testéből áradó hideg, enyhén világító, fehéres színű anyag, amely állítólag egy testtől elválasztott szellem jelenlétét jelzi.

Igézés

Egy személy manipulálása saját céljaink érdekében, mágikus hatás gyakorlása révén.

Erhard szemináriumok (A Fórum)

Vallási vállalkozás azok számára, akik a New Age által propagált önképjavításra törekuszenek.

Természetfeletti érzékelés (ESP)

Egy esemény vagy egy gondolat érzékelése az öt érzékszerven túli eszközök segítségével. A jövőmondók ESP-t alkalmaznak.

Fétis

Élettelen tárgy, amelyben állítólag szellem lakozik.

Findhorn közösség

Észak-skóciai New Age közösség, amely a New Age-szellemiség tanításait és elveit hirdeti.

Tűzön járás

Tűzön vagy forró széneken való járás képessége, amelynek során a személy sem fizikai, sem más sérülést nem szenved.

Jövendőmondás

A jövendölés különböző módszereinek alkalmazása jövőbeli események előrejelzésére.

Foundation of Human Understanding (FHU): Az emberi megértés alapítványa

Roy Masters, a hipnotizmus és az agykontroll egyik korai követője által alapított intézmény. Az FHU követői végső soron a Masters által kínált gyakorlatokban és technikákban keresik a választ az élet kérdéseire.

Irányított képzelet

Irányított vizualizációs gyakorlatok, amelyek relaxált vagy transz-szerű állapotot eredményeznek. Valószínűleg ide tartozik az asztrális kivetítés és a szellemi vezetővel a természetfölötti dimenzióban történő találkozás is.

Guru

Szellemi mester, vezető vagy tanító.

Kézíráselemzés (Grafológia)

A jövendölés egyik formája, amely szerint a kézírás elemzése által megismerhetők az ember jellemének, jövőbeli karrierjének, megbízhatóságának, érzelmi fejlődésének, személyiség-típusának stb. különböző aspektusai.

Heavy metal és rockzene

Zenei irányzatok, amelyeknek fő üzenete a drogok, a szex, az erőszak, a gyilkosság, a női nem lealacsonyítása köré összpontosul, és erősen összefonódik az okkultizmussal, a boszorkánysággal és a sátánizmussal.

Hepatoszkópia

Jövendölés a máj vizsgálatából.

Rontás

Valakit megrontani annyit jelent, hogy az illetőt megbabonázzák, általában azért, hogy szerencsétlenséget okozzanak neki.

Hatágú csillag

Két, egymáson fekvő, hatágú csillagot képező fordított háromszög. A boszorkányságban ez a jel démoni erők szolgálatba állítására és ellenőrzésére szolgál.

Homeopátia

Betegségek alternatív kezelési módja olyan gyógyszerek kis mennyiségű alkalmazása révén, amelyek egy egészséges személyben a szóban forgó betegség tüneteit okoznák. A gyógyítás elve a gyógymód feltalálója, Samuel Hahnemann megfogalmazása szerint „hasonlót hasonlóval gyógyítani”. A gyógyszert oly mértékben felhígítják, hogy az már nem is tartalmazza a valódi gyógyító anyagot. Inkább hiten alapuló gyógymód, mintsem valódi orvosi kezelés.

Horoszkópok

Táblázatok, amelyek az asztrológiára alapozva előre jelzik az emberek sorsát. A horoszkópokat fontos események kedvező idejének megállapítására is alkalmazzák.

Lószerszámok rézdíszítései és lópatkók

Gonosz szellemek elhárítására használt amulettek, amelyeket jó szerencse reményében szokták az emberek egymásnak adni vagy az ajtó fölé akasztani. A lópatkó vasa állítólag védelmet nyújt a boszorkányság ellen.

Hipnotizmus

Egy személy transz-szerű állapotba juttatásának gyakorlata, amelynek célja a tudattalan megvizsgálása vagy a múlt emlékeinek felidézése. Olyan orvosok is alkalmazzák, akik nincsenek tisztában az általuk igénybe vett szellemi erő természetével.

Vízből történő jóslás

A víz megfigyelésén alapuló jövendölés.

Bálvány

Egy istenség imádatban és csodálatban részesülő képmása. Egy személy vagy egy tárgy, amely eltúlzott, mértéktelen dicséret tárgyává válik.

Ráolvasás

Bizonyos szavak, kifejezések vagy hangok ismétléséből álló mágikus szöveg.

Incubus

Gonosz szellem, amely szexuális erőszakot követ el egy nőn.

Íriszdiagnosztika

A betegségek diagnosztizálásának egyik módja, amelyben a szemet mint kristálygömböt használják. A szem bizonyos részeiben történt változás állítólag a test különböző részeiben megjelenő betegséget jelzi.

Jonathan Livingstone Seagull

Richard Bach által, állítólag egy szellem sugallatára írott könyv, amely a New Age filozófiáján alapszik.

Kabbala

Zsidó misztikus hagyomány, amely a Biblia egyfajta matematikai értelmezésén alapszik. Számos mágikus és okkult gyakorlat a kabbalából származik.

Lebegtetés (Levitáció)

Emberek vagy tárgyak levegőbe emelése természetfeletti erő segítségével.

Szerencsetárgy, szerencsekarkötő

Egyfajta amulett, amelyet olyan emberek viselnek, akik nincsenek tisztában a szerencsetárgy szellemi természetével.

Mágia

Emberek vagy körülmények manipulálása, illetve uralása okkult erők és gonosz szellemek segítségével. Az angolban gyakran más írásmódot alkalmaznak a szórakoztató bűvészműtárványoktól való megkülönböztetés céljából.

Mantra

Egy szó, amelyet a transzcendentális meditáció (vagy a jóga) követői kapnak, hogy ismétlőgessék azokat vagy meditatáljanak fölöttük, bár a jelentését nem ismerik. Azt szolgálja, hogy a személy kapcsolatba kerüljön a szellemi világgal.

Harcművészetek

Különböző küzdő sportok, mint például a karate, a kung-fu, a t'ai chi ch'uan, a judo, a jujitsu és az aikido. Mindezeknek a küzdősportoknak a szellemi gyökere a taoizmusban és a buddhizmusban keresendő. A küzdősportok vallási tartalma a jin és a jang közötti harmónia megteremtése, illetve a csi erejének szolgálatba állítása, amely hatalmas fizikai teljesítményekre teszi képessé az egyént. Sok küzdősportot űző személy nincs tudatában ezeknek a sportoknak a vallási jelentőségével.

Médium

Olyan személy, aki csatornaként/közvetítőként közreműködik a szellemi világgal való kommunikációban.

Mesmerizmus

A hipnotizmus másik neve, Anton Mesmer után, aki sokat kísérletezett a hipnotikus erő alkalmazásával.

Metafizika

A természetfeletti vonatkozó elvek filozófiája. A természetfeletti dolgok tudományos kutatása.

Agykontroll (Silva-féle)

A Jose Silva által kitalált módszer mára az önsegítő terápiák egyik fő formájává vált. Az agykontroll keleti vallási technikákon és okkult erőken alapszik. Ajtót nyit az agyban a médiummá válás és a szellemek uralma előtt.

Mind science (Az elme tudománya)

Metafizikus tudomány gyakorlata az egyén megjobbítását célzó terápia meghatározására. Követői szerint Isten egy fogalom, a gonosz pedig egyfajta lelkiállapot, amely megváltoztatható.

Gondolatolvasás

Egy másik személy gondolatainak kifürkészése okkult erők segítségével.

Holdjólás

A jövendölés egyik módozata, amely a holdat használja a jövendölés eszközeként.

Miszticizmus

Az a hit, amely szerint a végső realitással való szellemi egység csupán megüresített agy és elmélkedés révén érhető el, mivel Isten felülmúlja az emberi tudást.

Halottidézés

A halottak szellemével való érintkezés, illetve jövendölés a velük való konzultálás révén. Gyakran alkalmazzák spiritiszta szeánszokon.

Neopogányság

Nyugati vallási rendszer, amely a természet és a holdistennő imádatával, az okkultizmussal, az ősi görög és egyiptomi vallásokkal, a rituális mágiával, a boszorkánysággal és a druidizmussal áll kapcsolatban.

New Age

A hetvenes években indult, a Vízöntő korszakának beköszöntéhez kapcsolódó zavaros szellemi mozgalom, amely szemben áll a zsidó-keresztény örökséggel és amely valójában nem más, mint világi humanizmus. A New Age-követők hitelvei általában olyan keleti vallásokban gyökereznek, mint például a panteizmus (Isten minden és minden Isten), a reinkarnáció (amelyben az emberek jutalmazása, elismerése és ítélete a reinkarnálódott énként történik), az univerzalizmus (a világ minden vallása csupán alternatív út ugyanannak a célnak az eléréséhez - innen származik a New Age és a kereszténység közötti ellentét, mivel a keresztények hite szerint Jézus az egyedüli út), a személyes átforgatás (misztikus tapasztalatok és az isteni erő forrásával való kapcsolat révén). A New Age követői egy magasabbrendű énként hisznek, amelyet Krisztusnak neveznek: Krisztus benne van minden emberben, és minden ember potenciális Krisztus. A New Age-követők nézetei leginkább ősi okkult hiedelmek, mai fogyasztásra átalakítva.

Számmissztika (Numerológia)

A számok használatán alapuló jövendölés. A számoknak sajátos értéket és jelentést tulajdonítanak, a betűk pedig egy-egy számértéket kapnak. Az emberek nevének és születési dátumának számértékét használják fel jóslásra.

Okkultizmus

Isten országával szemben álló természetfeletti erőket igénybe vevő titokzatos, misztikus hitek és gyakorlatok. Az okkultizmust általában három tágabb kategóriára osztják: spiritizmus, jövendölés és mágia.

Ómenek

Irányíthatatlan vagy szokatlan események, amelyeket jövendölés eszközeként értelmeznek.

Ábécés deszkalap (Ouija tábla)

A szellemvilággal való kommunikációra alkalmazott tábla. A kommunikáció egy mutatópálca segítségével történik, amely körbe mozog, és betűkre, számokra, illetve az „igen” és „nem” szavakra mutat rá.

Tenyérjósítás

A tenyér vonalainak vizsgálatán alapuló jövendölés, amelynek célja a jövő megismerése.

Parakinézis

Tárgyak irányítása az agy és az akarat erejével.

Parapszichológia

Az emberi psziché szokásos tudományos módszerekkel nem értelmezhető jelenségeinek (például a telepátia, a tisztánlátás, az ESP stb.) áltudományos tanulmányozása.

Inga

Egy kicsiny tárgy egy zsineg végén, amelyet vízforrások felkutatására, diagnosztizálásra (különösen egy még meg nem született gyermek nemének megállapítására) és jövendölésre használnak. Az inga akarattól független mozgása állítólag speciális jelentéssel bír.

Ötágú csillag

Az ötágú csillagot lehet három ágával fölfelé vagy három ágával lefelé fordítani. A fölfelé fordított csillag általában az emberi szellemiséget jelképezi, és a boszorkányságban alkalmazott szimbólum. A lefelé fordított csillag a sötétséget jelképezi, és a fekete mágiával, illetve a sátánizmussal áll kapcsolatban. A boszorkányságban négy ág a négy elemet: a földet, a levegőt, a tüzet és a vizet, az ötödik pedig az elemeket irányító szellemet jelképezi.

Koponyatan (Frenológia)

A koponya alakjából történő jövendölés.

Arcismeret (Fiziognómia)

Egy személy arcvonásainak tanulmányozása, jellemének megismerése céljából.

Író tábla

Egy tábla, amelyen sorokat, betűket vagy mondatokat lehet kibetűzni az ujját a táblán tartó személy akaratlagos irányítása nélkül.

Megérzés

Események előzetes ismerete.

Pszichikus születés

Az újraszületés okkult megtapasztalása, amelynek révén a személy arra a felismerésre jut, hogy „minden egy”.

Pszichikus gyógyítás

Okkult erők felhasználása gyógyítás céljából.

Pszichikus látás

Csukott szemmel való, illetve bizonyos esetekben vak személy általi látás képessége.

Pszichikus írás (Pszichográfia)

Egy médium keze által történő szellemi írás.

Pszichometria

Pszichikus ismeret nyerése egy személyről vagy a személy életének egyes eseményeiről egy hozzá tartozó tárgy kézbe vétele révén.

Punk rock

A fennálló társadalmi rend - különösen a törvény, a vallás és a hagyományok - elleni tiltakozás üzenetét hordozó zene.

Gúlatan (Piramidológia)

Gúla alkalmazása, amelynek alakja bizonyos New Age-követők szerint energiakiegyensúlyozó szereppel rendelkezik, és szellemi megvilágosodást hoz.

Reflexológia

Ősi kínai és egyiptomi gyakorlat, amely szerint a láb masszírozásával helyre lehet állítani az „energiaáramlást” a test megfelelő részeiben.

Lélekvándorlás (Reinkarnáció)

Az a hit, amely szerint a lélek sohasem hal meg, hanem egyik testből a másikba költözik egy újabb életciklus időtartamára, amely folyamat csak akkor ér véget, ha a személy eléri a tökéletességet, és többé nincs szüksége fizikai létezésre.

Rhabdomancia (Lásd: Dowsing)

Rhapsodomancia

Ómenek keresése egy könyv, gyakran egy verseskötet találmára történő felütése révén.

Sátánizmus

A Sátán imádása, a Sátánnak való engedelmesség keretében folytatott gyakorlatok és rituálék.

Spiritiszta szeánszok

Olyan összejövetelek, amelyeknek az a célja, hogy a résztvevők médiumok segítségével kapcsolatot teremtsenek a halottak szellemeivel.

Silva-féle agykontroll (Lásd: Agykontroll)

Varázslás

Olyan erő, amely fekete mágia alkalmazásával, szellemek irányítása révén képes események megváltoztatására, illetve emberek vagy helyzetek jó vagy rossz irányba történő befolyásolására.

Lélekutazás

A lélek a testen kívül mozog: képes fentről lenézni a testre és rövid távolságra eltávolodni. Kevésbé erőteljes, mint az asztrális kivetítés, bár hasonló természetű megtapasztalás.

Varázsigé

Mágikus erő szolgálatba állítására alkalmazott varázsszó.

Spiritizmus (spiritualizmus)

Démonok megidézése és a szellemvilággal való kommunikáció - általában egy médiumon keresztül - abban a hitben, hogy a halottak tudnak kommunikálni az élőkkel.

Szellemi vezető

Egy médium vagy egy csatorna/közvetítő által ismert szellem, amely rendszeresen információt szolgáltat a „túloldal”-ról.

Jóslás könyvek találmára történő fellapozásából (Stichomancia)

A rhapsodomancia egyik változata.

Stigmák

A megfeszített Krisztus sebeihez hasonló jelek, amelyek természetfölötti módon megjelennek egy személy testén.

Babonák

Irracionális hiedelmek vagy gyakorlatok, amelyek valami ismeretlen, rejtélyes vagy elképzelt dologtól való félelemből származnak.

Asztaltáncoltatás

A jövendölésnek az a formája, amikor a szellemek természetfeletti módon mozgatnak egy asztalt.

Talizmán

Vésett tárgy, amely a benne hívők szerint mágikus erejével megvédi tulajdonosát, vagy pedig sikert hoz neki.

Tarotkártya

Okkult gyakorlat, amelynek során egy 22 lapból álló kártyacsomagot használnak fel jövendölés céljára. Minden egyes kártyalap képekkel ábrázolt jelentést hordoz, amelyek közül az egyik, a csontváz, a halált jelképezi.

Jóslás tealevélből

Jelek kiolvasása a teáscsésze alján maradt tealevél-maradvány mintájából.

Telekinézis

Tárgyak mozgatásának vagy irányításának képessége szellemi erők alkalmazása révén.

Harmadik szem

A szellemi látás szeme, amely állítólag a homlokon, a két természetes szem között helyezkedik el.

Transzcendentális meditáció

A hinduizmusban gyökerező vallásos rendszer. A hívők meditáció közben egy mantrát (titkos szót) ismételtetnek, amelynek során az agy állítólag a tudatosság legmélyebb szintjére kerül. A felébresztett kundalini erő ugyanaz a transzcendentális meditációnál, mint a jógánál.

Önkívületi állapot (Transz)

Az agy olyan állapota, amelyben a tudat pihen, a személy pedig megnyílik egy szellem irányítása számára.

Áthelyezés (Transzlokáció)

Egy személynek egyik helyről a másikra történő elmozdulása természetfeletti eszközök segítségével.

Vudu

A vallásos boszorkányság egyik formája, amely bizonyos rituálékat, áldozást, jövendölést és ritmikus táncot foglal magába. Követői számos istenséget imádnak, és mágia segítségével gyógyítanak betegeket vagy okoznak kárt, illetve halált egy áldozatnak bájitalok, ráolvasások, bábuk és különféle rituálék segítségével.

Fehér mágia

Olyan mágia, amelyet állítólag segítő, pozitív célokra használnak fel. Az igénybe vett szellemi erők azonban gonosz szellemek. A Biblia nem tesz különbséget a fekete és a fehér okkult praktikák között - mindegyiket elítélendőnek tartja.

Boszorkányság

Természetfeletti erők szolgálatba állítása fekete mágia gyakorlásának gonosz céljaira. A boszorkányok általában a nagy anyaistennőben és partnerében, Panban hisznek, szemben a sátánistákkal, akik a Sátánban hisznek és a Sátánt imádják.

Jóga

Az egyik legrégebbi fogalom a hindu vallásban. A jóga olyan utat jelent, amelyet az emberek a bennük lakozó isten megismerése céljából követnek. Szellemi tan, amelynek célja a test, a szellem és a lélek ellenőrzés alá vonása. Az indiai vallási hagyományban a cél a egyéni identitás elvesztése és az univerzális identitással való egyesülés, illetve a gerincoszlop alján lévő alvó kígyó kundalini erejének felébresztése.

Zodiákus

Az égbolt felosztása tizenkét állatövi jegyre. A zodiákus szó jelentése: „állatövek”. Az asztrológusok szerint az a jegy, amelyben egy személy született, alapvetően meghatározza a személy testfelépítését és jellemét.

4. függelék

Alternatív gyógymódok

Az alternatív gyógymódok nem feltétlenül veszélyesek szellemi szempontból. Az, hogy biztonságosak-e vagy sem, általában a gyakorlatot folytató személy hitétől függ.

Az alábbiakban felsorolunk néhány olyan alternatív gyógymódot, amelyeknek a szellemi gyökerei, illetve a vezérelvei ismereteink szerint a New Age-hez, az okkultizmushoz és más, nem keresztény hithez kapcsolódnak.

Akupunktúra
Aromaterápia
Bach-féle virággyógyászat
Színterápia
Kristályterápia
Szuggeszcióval történő gyógyítás
Irányított képzelet
Homeopátia
Hipnoterápia
Íriszdiagnosztika
Kineziológia

Hipnotikus gyógyítás
New Age orvoslás
„Korábbi életek” terápia
Pszichikus gyógyítás
Pszichikus sebészet
Gúlával történő gyógyítás
Radiesztézia
Újraszületés
Reflexológia
Spiritiszta gyógyítás
Zónaterápia

5. függelék

Más vallások

Az Aethurius Társaság

Alapítója George King volt, a jóga követője, akinek - állítása szerint - megjelent „Jézus mester” a Vénusz bolygóról. Ez a Jézus adott neki egy új, Vízöntő kori bibliát. Ma a társaság egy olyan szekta, amelyben nagy jelentőséget kap az azonosítatlan repülő tárgyakban (ufókban) és a földönkívüliek földi látogatásában való hit. A szertartásokon a New Age és a keleti vallások gyakorlatai dominálnak.

Animizmus

Az a hit, a mely szerint az élettelen tárgyak, mint például a növények, a kövek, a fák stb. saját lélekkel vagy szellemmel rendelkeznek. Az animizmus fontos része a primitív népek vallási felfogásának.

Antropozófikus Társaság

Alapítója Rudolf Steiner volt, aki konfliktusba került a Teozófikus Társasággal, mivel az túl nagy hangsúlyt helyezett a keleti vallási nézetekre és gyakorlatokra. Az antropozófia általa létrehozott új tanát „szellemi tudomány”-nak nevezte el. Az e gondolkodás mögött meghúzódó teológia a spiritizmus, a kereszténység és a miszticizmus keveréke volt. A tan központi hitelvéné a reinkarnáció vált. Steiner jelentős hatást gyakorolt az oktatásra, és számos speciális iskolát hozott létre, amelyekben filozófiáját az oktatási folyamat szerves részeként taníthatták.

Armstrongizmus (Worldwide Church of God: Isten Világméretű Egyháza)

A Herbert W. Armstrong által alapított szekta az egész világra kiterjedő befolyást ért el az általa kiadott *Plain Truth* című magazin - amelyből havonta mintegy nyolcmillió példányt osztottak szét ingyen -, valamint saját - az Egyesült Államokban, illetve a Radio Luxemburgon keresztül sugárzott - rádióműsorai és - elsősorban az Egyesült Államok területén látható - televíziós műsorai révén.

Armstrong tagadta a Szentháromságot, hite szerint egyedül ő volt Isten igazi prófétája, és mindaz, ami őelőtte volt, romlott és hamis volt. Szerinte az ember végső célja az istenné válás felé irányuló fejlődés. Sok hamis tanítása azonban a hagyományos zsidó-keresztény hitelvek áruháját viselte, ezért sokszor nehéz volt tisztán átlátni meggyőző hangú írásain és beszédein.

Számos követőt, valamint sok pénzt vonzott a szervezetébe. Halála után az egyház számos teológiai tanítását újragondolta, és azt a doktrínát, miszerint az ember egy napon Isten lehet, mára már elvetette.

Baha’i

A Baha’i az iszlám vallás 19. században keletkezett oldalága. A Baha’i tanítása szerint minden vallás tartalmaz egy bizonyos fokú igazságot, amelyeket egy egyetemes elveken nyugvó világvallás keretében egyesíteni kellene. Ez az univerzalizmus szemben áll mind a kereszténységgel, mind pedig a Baha’i iszlám alapjával. A Baha’i tanítók szerint a világ kilenc nagy vallási tanítója (Mózes, Buddha, Zoroaster, Confucius, Jézus Krisztus, Mohamed, Hare Krisna, Bab és Baha’ U’llah) mind Isten megtestesülése volt. Az Illinois állambeli Wilmette-ben található Baha’i templom kilenc oldala e kilenc tanítót jelképezi.

Buddhizmus

Alapítója Gautama Buddha volt, aki Kr. e. 500 körül intenzív meditáció után megvilágosodást kapott, amely később buddhizmus néven vált ismertté. Kr. e. 245-ben ötszáz buddhista szerzetes összegyűlt, hogy leírja a buddhista hagyomány három évszázad során összegyűlt tanításait. A következő századokban azonban a buddhizmus egységessége fokozatosan felbomlott, és mára számos szekta jött létre. A ma buddhizmusként ismert vallás ezeknek a szektáknak az összessége.

A buddhisták nem ismernek el egy legfőbb Istent, így a hitük inkább ateista, mint teista. Számukra Isten inkább egy folyamatként, a tökéletessé válás folyamataként értelmezendő. A buddhista tanítás középpontjában a reinkarnáció áll, miszerint az üdvösség az újjászületések visszatérő ciklusaiból történő végső szabadulást jelenti.

A buddhisták számára az üdvösség az alábbi nyolc összetevőből álló út engedelmes követése révén érhető el: megfelelő hit, megfelelő érzések, megfelelő beszéd, megfelelő magaviselet, megfelelő életmód, megfelelő emlékezet és megfelelő meditáció. A buddhisták szerint ez az út végül a nirvána mennyei boldogságába vezet. A buddhista életmódnak szerves részét képezi az önmegtágadás, valamint egy erkölcsi szabályrendszer, amely sok tekintetben hasonlít a kereszténység egyes tanításaihoz (például: ne hazudj, ne paráználkodj, ne lopj, ne ölj stb.). A buddhizmus a világ negyedik legnagyobb vallása a kereszténység, az iszlám és a hinduizmus mögött.

Isten Gyermekei (Children of God)

Az Isten Gyermekei közösséget Moses David, korábbi nevén David Berg hozta létre 1968-ban. Az egyház azóta sok változáson ment keresztül, többek között a neve „A szeretet Családja”-vá változott. Az általa hirdetett szeretet azonban ellentétben áll a Jézus által hirdetett szeretettel. Bár kezdetben David Berg tanításai még rendelkeztek némi hagyományos keresztény gyökerekkel, ezeket hamar elvetette, és a szabad szerelmet hirdette a közösség tagjai között, valamint evangelizációs módszerként szexuális örömeit nyújtását szorgalmazta.

Krisztus Testvérei (Kristadelfianizmus)

A hit tanításának alapjait John Thomas a „The Apostolic Advocate” című magazinon keresztül fektette le 1834-ben, a Krisztus Testvérei név azonban csak 1869-től kezdve létezik.

Thomas a Krisztus Testvérei közösség klasszikus alapkönyvét, az *Elpis Israelt* (Isten Királyságának bemutatását), majd az *Eurekát* (a Jelenések könyvének kommentárját) úgy írta meg, hogy a Bibliát döntő tekintélynek ismerte el - ám csak az általa értelmezett módon. Tanítása szerint Isten fizikai formában létezik, ő alkotta az embert, akit isteni rangra emelt (pluralizmus). Jézus olyan ember, aki megszolgált az istenséghez való jogot, míg a Szent Szellem egy láthatatlan erő, amely által Isten az egész teremtett világot fenntartja. Minden hithű ember már a földön halhatatlanná válik, a gonoszok pedig megsemmisülnek, így nincs sem mennyország, sem pedig pokol az emberiség számára.

Keresztény tudomány (Christian Science)

A 19. század végén alapította Mary Baker (Eddy). Gyógyulást propagáló hamis pszichikai tudomány, amelynek tanítételei állítólag a Biblián alapulnak, követői azonban Mary Baker tanításait olyan kinyilatkoztatásoknak tekintik, amelyek a Biblia felett állnak. Istent háromságnak tekintik: az élet, az igazság és a szeretet háromságának. Szerintük Jézus ember volt, aki meghalt, a Krisztus és a Szent Szellem pedig csupán az „Isteni tudomány” rendjében létezik. Az ember képtelen a bűnre; a betegség, a bűn és a halál nem valós dolgok; s az egyetlen út a mennybe az „Isteni tudomány” által tanított módon megélt jóság.

A Bibliai Felfogás Egyháza (Church of Bible Understanding)

Alapítója Stewart Traill volt, s régebben Forever Familynek nevezték. A mozgalom elveti a Szentháromságot, tagadja mind a Szentháromság szót, mind pedig a Szentháromság elvét, mivel azokat nem tartja biblikusnak. Jézus Megváltó, de nem Isten. A bűn egyenlő a „világiassággal” és a „képmutatással”. Traill ezeket az idősebb generációval hozza összefüggésbe, a Bibliával ellentétben, amely szerint mind a fiataloknak, mind az időseknek meg kell térniük a bűneikből, mivel „*mindenki vétkezett*”. Az egyház csoportokra épül: a vezetőket örököknek, a magasabb fokon álló hívőket juhoknak, az új megtérőket pedig bárányoknak nevezik. A hívek csoportjai úgynevezett „közösségi házak”-ban találkoznak.

Az Élő Ige Egyháza (The Walk)

1954-ben alapította John Robert Stevens, akit a Full Gospel Temple (Teljes evangéliumi templom) szentelt fel, és akinek a felszentelését a Foursquare Church (A szilárd alapokon álló egyház) és az Assemblies of God (Isten Gyülekezetei) is elismerte. Később azonban „téves doktrínái” miatt mindnyájan visszavonták ezt az elismerést. Stevens felfogásában alapvető helyet foglal el a transzferenciának nevezett fogalom, amely azt jelenti, hogy az egyén félreteszi saját személyiségét, és lehetővé teszi, hogy Krisztussá váljon. Az egyház, valamint minden egyén célja az istenné válás. „*Az, hogy Isten emberré lett, semmit sem jelent, ha mi nem leszünk Istenné, ha mi nem veszítjük el magunkat benne.*” Hitük szerint ennek a megvalósulását a Szent Szellem teszi lehetővé. Stevens kijelenti, hogy a Biblia hiteles, ám elavult dokumentum, és az egyháznak szüksége van új, kiegészítő kinyilatkoztatásokra, amelyeknek ő maga - mint Isten apostola - a közvetítője.

Konfucianizmus

Humanisztikus vallás, amelyet a kínai filozófus, Konfucius hozott létre a Kr. e. 5. században. Tanításait a tanítványai által írt négy könyv, a *The Analects*, *The Great Learning*, *The Doctrine of the Mean* és *The Book of Mencius* foglalja össze.

Konfucius elmélete az alábbi hat összetevőből álló tanításban foglalja össze a kapcsolatokról és az alapvető emberi természetről szóló instrukciókat:

Jen: a jóság viszonzásának szabálya

Chun-tzu: alázatosság, őszinteség, nagylelkűség és könyörületesség

Te: az erényes kormányzáshoz szükséges inspiráció és erő

Li: tisztelet, udvariasság és a viselkedés szabványai

Wen: a zene általi békesség jó cselekedetei

Cheng-ming: szerepkorrekción (pl. egy apa legyen apa stb.)

Isteni Fény Misszió

1971-ben alapította Maharaj Ji guru, aki úgy véli, ő Isten megtestesülése. Tanítása a hinduizmusból származik. A hívek közvetlenül Maharaj Jitől kapnak ismereteket. Állítása szerint a Szent Szellem Maharaj Jitől származó tudás. A guru arra tanítja követőit, hogy fedezzék fel a „belső énjüket”. Szerinte az emberiség veleszületetten isteni természetű, és az istenséghez való kulcs a „belső jóság” felismeréséhez szükséges megfelelő tudás elnyerésében rejlik. Az üdvösség tehát a tudásban van, amelyet a guru ad, és amely megvilágosodáshoz vezet.

Szabadkőművesség

A szabadkőművesség az egész világot behálózó szervezet, amely az ember felmagasztalását hirdeti saját, a szabadkőművesség keretében, illetve azon kívül elért teljesítményei szerint. A

szervezet tagjai szigorú irányítás alatt álló testvériséget alkotnak, akik teljes mértékben kizárják az Úr Jézus Krisztusban való hitet.

Titkos társaság, amely mellett a tagok a szervezet titkainak megőrzésére tett erőteljes esküvel, valamint egy szabadkőműves testvér kezétől elszenvedett kínhalálbüntetés vállalásával kötelezik el magukat.

Alapvetően vallási közösség, amelyben a hinduizmus, a kabbala és a rózsakeresztesség, illetve az egyiptomi és görög mitológia pogány hitvilága keveredik.

A szabadkőművesség tanításainak nincs semmi kapcsolata a bibliai kereszténységgel, és nem egyeztethető össze vele. Tilos Jézus nevében imádkozni.

A szabadkőművesség célja állítólag az isteni fényre való törekvés, de a különböző ceremóniák és az eskük csupán arra jók, hogy szellemi vakságot okozzanak a hívőknek és sötétségben tartásák őket.

A *Kék Páholyba* való tartozásnak három lépcsőfoka (vagy fokozata) van. A „33. fokozatú Sovereign Grand Inspector General” cím eléréséhez a York Rend további tíz fokozata, illetve az *Ősi és Elfogadott Skót Rend* további harminc fokozata révén lehet eljutni.

Hinduizmus

A Kr. e. 2000 előtti időkre visszanyúló ősi indiai vallás modern elnevezése. Számos változata létezik, nincs hivatalos hitvallása, és nem lehet egyetlen alapítóját megnevezni. A hindu írások több kötetet tesznek ki, amelyek közül a legismertebbek az *Upanisádok*, a *Védák*, a *Puranák* és a *Bhagavad Gita* (az Úr éneke). Tanítása szerint egyetlen Isten létezik, Brahman, aki hármasságban: Brahma az alkotó, Visnu a fenntartó és Siva a pusztító. Létezik továbbá az országosan elismert istenek (mint például Krisna, Indra, Agni és Durga) rendje; utána következik a regionális istenek, az úgynevezett devaták, majd pedig a helyi, falusi istenek, a bhutok (szellemek) hatalmas sokaságának alacsonyabb rendje.

A hinduizmus, amely misztikus meglátásokkal és az istenek mitológiai cselekedeteivel foglalkozik, inkább tekinthető filozófiának, mint vallásnak.

A buddhizmushoz hasonlóan a hinduizmusnak is központi hittétele a reinkarnáció. A világmindenség a növekedés és a romlás sorozatos körforgásából áll (kalpa), és az ember jövőbeli életét itt a földön a karma törvénye határozza meg, amíg el nem éri a nirvánát (a halál és az élet körforgásából való megmenekülést). A kapcsolatok vertikális rendszert alkotnak, a papok, a nemesek, a parasztok és a szolgák merev kasztrendszerbe vannak sorolva.

A Kortalan Bölcsesség Nemzetközi Egyháza

Beth Hand alapította, aki a hinduizmus, a buddhizmus, a spiritizmus, az asztrológia és a jógatechnikák keverékét, valamint a kabbala misztikus tanait tanította és prédikálta. A mozgalom elindítását megelőzően elvetette epizkopális egyházi gyökereit. Az egyház elve szerint Isten nem lehet személy, így Jézus sem lehet Isten megtestesülése. Isten minden létezőnek a teremtője és forrása, és mint ilyen, az egész emberiség atyja. Ezért minden ember testvér, azaz Isten gyermeke.

Krisztus Nemzetközi Közössége (Jamiliánusok)

Eugene Savoy alapította 1972-ben, aki Jézus feltételezett titkos (rejtett) tanításait, valamint az ősi napimádók tanításait követte. A közösség tagjainak azt tanítják, hogy megtapasztalhatják a nap megváltó erejét; hogy a Jézus csodái mögött rejlő erő a naptól származik; és hogy Jézus egy új, sugárzó napként fog visszatérni, „*ahogyan még egyetlen nap sem ragyogott*”. Jézus

alapvetően az a lény, aki utat mutat az örökkévaló naphoz. Savoy állítása szerint a fia, Jamil, Jézus reinkarnációja volt.

Hare Krisna

A Krisna Tudatú Hívők Nemzetközi Társaságát 1965-ben alapította Amerikában Swami Prabhupada guru, aki haláláig, 1977-ig a közösség vezetője volt. A Hare Krisna vallást a 16. század elején, a Krisna (Visnu isten reinkarnálódott fia) hindu imádatából kifejlődő sankirtana mozgalomként Chaitanya Mahaprobha hozta létre. A Krisna-hívők egy istenben, Krisnában hisznek, és szerintük Jézus Krisna fia. Az üdvösséget az újjászületések újabb és újabb ciklusai során jó cselekedetek sorozatával kell megszolgálni, amíg az ember el nem éri a Krisnával való teljes egységet. E jó cselekedetek közé tartozik egy tizenhat szóból álló mantra (úgynevezett kirtanya) naponkénti többszöri ismételtetése.

Iszlám

Az iszlám vallást az arábiai Mekkában Mohamed (Muhammad) alapította a családjá körében, de vallási erőként csak Kr. u. 622-ben, Medinába történő vándorlása után jelent meg. Ezt az évet tekintik az iszlám időszámítás kezdetének, amelyet AH-ként (Hejira éveként) ismernek.

Az iszlám az Allah akaratának való engedelmességet jelenti. Tanításait elsősorban a Szent Korán (Qur'an) tartalmazza. Allah a mindenható Isten, míg Jézus a Koránban megnevezett hat fő próféta egyike, akik közül Mohamed az utolsó és a legnagyobb.

A muzulmán hit hat fő alaptétele a következő: hit Istenben, az angyalaiban, a könyveiben, a prófétáiban, az ítélet napjában és Isten szuverén rendelkezéseiben.

Az iszlám öt alappillére a következő: a hit megvallása, az ima, a böjt, a jótékonykodás és a Mekkába történő zarándoklat. Mindezek kötelező érvényűek, bár a mekkai zarándoklatot a hívőnek élete során csupán egyszer kell megtennie.

Jehova tanúi (Watchtower Bible and Tract Society: Órtorony Biblia- és Traktátustársaság)

Jehova tanúi tagadják Jézus Isten voltát, örök létezését és fizikai feltámadását. Hitük szerint Mihály arkangyal maga Jézus Krisztus volt, emberi megjelenése előtti állapotában. A Szent Szellemet nem ismerik el személyként, hanem Isten láthatatlan erejének tartják.

Jehova tanúinak hite szerint mindössze 144.000 ember fog a mennybe kerülni, a hithű emberek megszámlálhatatlan tömege pedig örök életet kap a földön, miután bebizonyították hűségüket Jehovához. A hitetlenek és a Sátán végül megsemmisülnek. A Jehova tanúi szerint ők képviselik az egyedüli igaz egyházat a földön, és minden más felekezet Isten ellenségeként fog fellépni az armageddoni csatában.

Materializmus

Jóllehet a materializmus nem tekinthető vallásnak, a világ nagy része mégis az anyagi sikerek oltáránál áldoz, és bálványként tiszteli a gazdagságot. A materializmus mögött meghúzódó démoni erő az emberek nagy sokaságát készíti istentagadó életre.

Mormon vallás (Jézus Krisztus Mai Szentjeinek Egyháza)

1830-ban alapította Joseph Smith, miután - állítása szerint - a Moroni nevű angyal jelenésben kijelentette neki, hol található két elásott aranytábla, amelyekre egy könyv van írva egy idegen nyelven. A mormon egyház szerint ez a „könyv” - amelyet *Mormon könyve* címmel lefordítottak - Isten beszéde. 1842-ben Joseph Smith csatlakozott a szabadkőművesekhez, és a mormon egyházi szertartások között számos szabadkőműves rituálét honosított meg.

A mormon egyház alelnöke, Brigham Young gyakran tanított a vér általi engesztelés doktrínájáról, miszerint „*az embert meg lehet ölni, hogy a lelkét megmentsük*”, amennyiben bizonyos bűnöket követett el, például ölt, hazudott, fekete bőrű személlyel kötött házasságot, megtagadta a hitét stb. Young, akinek húsz felesége volt, ragaszkodott a poligámia gyakorlásához a mormon egyházban.

Néhány különbség a mormon és a keresztény hitelvek között: a halottakért történő bemeztetés, az az elképzelés, hogy az Új Jeruzsálem az amerikai kontinensen lesz és a mormonoknak mormon templomban kötelező házasságkötése, hogy az örökkévalóságban isteni rangot kaphassanak.

A mormonok szerint a Jézus Krisztus által alapított igaz egyház az mormon egyházban állított helyre.

Isten egyedüli voltát hirdető pünkösdi mozgalom (Oneness Pentecostalism)

Elveti a Szentháromság hagyományos keresztény doktrínáját, ezért csak Jézus Krisztus nevében meríti be a híveket. A mozgalom az Isten Gyülekezeteiből nőtt ki, és az idők során számos nevet viselt: „New Issue”, „Jesus Only” mozgalom, „Jesus Name”, „Apostolic” és „Oneness Pentecostalism”.

Rajneeshizmus

Bhagwan Shree Rajneesh, aki 1966-ban lett guruvá, a szabad szex előnyeit hirdette, és a család egységének felbontását propagálta. Hitelvei főként a hinduizmusban gyökereztek, és azt állította, hogy minden valóság egy. A rajneeshizmus célja megvilágosodást nyerni reinkarnáció, szeretet, szex és meditáció által. Rajneesh 1990-ben halt meg. Halála után 200.000 követője közül sokan a New Age-hez csatlakoztak.

Rasztafarianizmus

A rasztafari gondolkodás mögött meghúzódó hat elvet Leonard Howellnek tulajdonítják.

Howell az alábbiakat állapította meg:

1. A feketebőrű emberek az ősi izraeliták reinkarnációi.
2. Hailé Szelasszié az élő Isten és a Világ Császára.
3. Etiópia a menny, a jamaikai helyzet pedig reménytelen pokol.
4. A feketebőrű emberek magasabb rendűek a fehér bőrűeknél.
5. A feketebőrűek bosszút fognak állni a fehér bőrűeken.
6. A feketebőrűek vissza fognak térni Etiópiába.

Joseph Owens atya szerint „*minden rasztafari teológia alappillére Hailé Szelassziénak, Etiópia császáranak isteni felsőbbrendűsége.*” Követői szerint Szelasszié Jézus reinkarnációja; ő a visszatért Messiás. A rasztafarianizmus a kereszténységet mint a fehér ember vallását elveti.

Jézus Krisztus Mai Szentjeinek Újraszervezett Egyháza (Reorganized Church of Jesus Christ of Latter-Day Saints)

A csoport a mormon egyház alapítója, Joseph Smith és bátyja meggyilkolása után a vezetőségért folytatott belviszályból nőtt ki. Brigham Young a nagyobb csoportot Utah államba vitte el, míg azok, akik ifj. Joseph Smith vezetése alatt maradtak, Missouri államban telepedtek le. Egyik egyház sem ismeri el a másikat.

A mormonokkal ellentétben a Reorganized Church nem gyakorolja a halottakért való bemeztetést, és nem hisznek a poligámiában. Nem gyakorolják a titkos házasságkötéseket és a titkos szertartásokat. A Reorganized Church a Biblia „Joseph Smith-féle változatát”

használja, míg a utahi egyház a King James-változatot. Más tekintetben a két egyház megegyezik egymással.

Rózsakeresztes Társaság

A társaságot C. Rosenkreutz alapította a 15. század elején „A Rózsakereszt Testvérisége” néven. Hítelveiben keveredik a hinduizmus, a judaizmus, az okkultizmus, az alkímia és a hermetizmus (a mennyei és a földi szférák közötti kapcsolat). A rózsakeresztes teológia elsősorban azon az elképzelésen alapszik, hogy az emberiség összes tudása elérhető azok számára, akik keresik ezt a tudást, és az igazsághoz való eljutás a szenvedésen, az elmélkedésen és a reinkarnáció számos szintjén keresztül érhető el. A rózsakeresztes filozófia meghatározó forrása a *Fáma*, amelynek szerzője nem ismeretes teljes bizonyossággal.

A háromegy isten a trón előtt álló hét szellemből tevődik össze. „*Az Atya a legmagasabb személy a Szaturnusz emberei között... a Fiú a Nap legmagasabb személye... a Szent Szellem (Jehova) pedig a Hold legmagasabb személye.*”

A 20. században számos kapcsolódó rend jött létre, amelyek közül valószínűleg A rózsakereszt misztikus ősi rendje (Ancient Mystical Order Rose Cross) a legismertebb.

Scientológia

Az 1955-ben L. Ron Hubbard által alapított Scientológia Egyház elsősorban Hubbard kreatív fantáziájára épül. Hubbard egyesítette a freudi pszichoanalízist a keleti gondolkodásmóddal és saját tudományos-fantasztikus írásainak elképzeléseivel, és létrehozott egy olyan vallást, amely hatalmas vonzerőt gyakorolt a jobb szellemi egészségre törekvő emberekre. A scientológia több területen szemben áll a kereszténységgel. A scientológia követői számos isten létezésében hisznek. A scientológia szerint a bűn és a gonosz nem létezik, és a pokol is csupán egy mítosz. A scientológia magáévá tette a hinduizmus jellemző tanát, a reinkarnációt is.

Szikh vallás

A Kr. u. 15. században India Pandzsáb államában alapította Nanak guru. A szikh vallás tanítása szerint „*nincs hindu és nincs muzulmán*”, ezért a hindu és a muzulmán teológia vallásos keverékének tekinthető.

A szent írások a *Nanak* és a *Granth Sahib*, azaz „*Az Úr Könyve*”, amelyet számos különböző szerző írt hat különböző nyelven és több dialektusban, ezért az átlagos szikh igen keveset tud a könyvek tartalmáról. A *Granth Sahib* a karma és a reinkarnáció hindu doktrínáit tanítja, valamint azt, hogy egyetlen isten létezik: Sat Nam. A szikh vallású férfiak legismertebb megkülönböztető jele a turbán.

Spiritizmus

A Spiritizta Egyház 1908-ban jött létre, bár már az ószövetségi idők óta működnek médiumok a szellemi szférában. Sok embert megtéveszt az egyház nevéhez csatolt „Keresztény” szó - különösen azokat, akik egy szerettük halála miatt lesújtva érzik magukat. A New Age által gyakorolt számos tevékenység, mint például a médiumok igénybevétele nem egyéb, mint a mai ember számára elfogadhatóbb köntösbe öltöztetett spiritizmus. A spiritizmus végső célja a „túloldalon” lévő halottakkal történő kapcsolatteremtés. Valójában a spiritizmusban részt vevő emberek gonosz szellemek megtévesztésének az áldozatai.

Szufizmus

A Szufi Rend az iszlám egyik ága, amely a Kr. u. 7. század végén különült el, valószínűleg az iszlám korai Korán-tanításának törvényeskedése és formalizmusa elleni reakcióként.

A *szufi* szó jelentése: misztikus. A szufisták Allah mélyebb szellemi megismerésére törekedve az iszlám öt alappilléreinek, illetve kötelezettségeinek szigorú betartása helyett inkább szellemi egységet kerestek az istenséggel meditáció, sőt forgó tánc révén (*keringő dervisek*). A szufizmus szent könyve a *Masnavi*, amelynek - bár néhány tanítása ellentmond a Koránnak - meglehetősen vallási jelentősége van az iszlám világ minden részén.

A szufizmus a bűnbánatot, a vallási ismeretek megszerzését, az Isten és az ember közötti szeretetet, és végső célként az Allahal való egyesülést tanítja, amelyet a benne való megsemmisülés által lehet elérni (*fana*). A *fana* e koncepciója az egyik legnagyobb különbség a szufizmus és az ortodox iszlám között, amely Allahnak az emberrel való kapcsolatát az alany és a tárgy közötti elkülönült kapcsolatként tekinti.

Taoizmus

A Kr. e. 6. század elején alapította egy Lao-ce nevű rejtélyes személy. Neki tulajdonítják a Tao-te-Ching: Az erő útja (*The Way of Power*) című könyvet is, amely Csuang-csu írásai révén vált népszerűvé. A vallás tanításának lényege a nyugalom, a tétlenség, a higgadtság, a lelki béke, a passzivitás és a természettel való bensőséges kapcsolat. A Kr. e. 2. század óta a gyógyfüvekből készített orvosságok is a taoizmus részét alkotják.

A *tao* (az út) központi tanításában szerepet játszanak a jang és jin, a hímnemű és a nőnemű, a pozitív és a negatív, a jó és a rossz, a világosság és a sötétség, az élet és a halál stb. ellentétpárjainak, valamint a csi életenergia láthatatlan forrásának tanításai is.

Teozófia

Egy 1875-ben New Yorkban, Madame Helena Blavatsky és Henry Olcott által alapított társaság, amelynek célja „*megteremteni az emberek világméretű testvériségének alapját; elősegíteni az összehasonlító vallások és filozófiák tanulmányozását, illetve az ember és a természet rejtélyes erejének szisztematikus kutatását*”.

A teozófia doktrínái az alábbiakban foglalhatók össze: Isten egy személytelen isteni forrás; Jézus isteni eredetű volt, úgy, ahogyan mi is isteni eredetűek vagyunk, mivel mi Isten meghosszabbításai vagyunk; Isten látenszen jelen van mindannyiunkban; a megváltásunk akkor történik meg, amikor kapcsolatot létesítünk a mélyen bennünk rejtve levő tudással. A társaság szerint a látens reinkarnáció révén válik valóságossá.

Transzcendentális meditáció (TM)

A hinduizmusból származó panteista vallás, amely azt állítja, hogy Isten és az univerzum egy, és Brahmában, Visnuban és Sivában nyilvánul meg. Alapítója Maharishi Mahesh jógi volt, aki gyors sikerre törekedve úgy alakította tanításait, hogy azok vonzóvá váljanak az amerikaiak számára. A béke és a szeretet üzenete az 1960-as években népszerűséget hozott a számára, ám a hetvenes években követői kezdtek elmaradozni tőle. Ezért Maharishi az egyház nevét *A Kreatív Intelligencia Tudományává* változtatta, és a vallásos szóhasználatot pszichológiai kifejezésekkel váltotta fel, ami több ezer új hívet eredményezett.

Egyesítő Egyház (Moonisták)

1954-ben Dél-Koreában alapította Yong Myung Moon (későbbi nevén Sun Myung Moon), akinek - állítása szerint - látomásban Jézus Krisztus azt mondta, hogy neki kell befejeznie a Jézus által „befejezetlenül” hagyott munkát. 1957-ben kiadta az *Isteni elv* című könyvét, amely az Egyesítő Egyház alapkönyvévé vált.

A moonisták az alábbiakban hisznek: Isten, a teremtő kettős, jang/jin alakban létezik; Jézus Krisztus küldetése félbemaradt a keresztre feszítés miatt, de Jézus újjá fog születni; a Szent

Szellem egy nőnemű szellem, amely a földön munkálkodik; valamint Ádám eredendő bűne szellemi halált hozott az emberi faj számára, de mivel Isten akarata az, hogy mindenki újra kapcsolatba kerüljön vele, mindenki a paradicsomba jut, amíg a Menny Királyságának a kapui nyitva állnak.

Unitárius-Univerzalista Szövetség

Az unitáriusok egy Istenben hisznek, de szerintük az ortodox kereszténység eltávolodott az evangélium valódi, emberi Jézusától. Az Univerzalista Egyház az összes vallás közötti harmóniát igyekszik elősegíteni. Az Unitárius-Univerzalista Szövetség, amely 1961-ben alakult, a jellem fejlődésére és az emberi szellem előmozdítására törekszik. Célja a világ egységének elérése, amelyben mindenki békében, szabadságban és igazságban élhet. A legfőbb tekintély az értelem, nem pedig a Biblia vagy a hitvallások. Elutasítják a Szentháromság, a szüztől születés doktrínáját, valamint azt, hogy Jézus a Messiás és Isten megtestesülése.

A nemzetközi út (The Way International)

Alapítója Victor Wierwille volt, miután lemondott Ohio állambeli evangélikus és református lelkészi szolgálatáról. Mint sok más vallási vezető, Wierwille is azt állítja, hogy „az Út” Isten egyetlen igazi egyháza, és hogy egyedül ő tudja elhozni Isten igazságát a világnak.

Doktrínájuk szerint Isten egy és ő az egyedüli teremtő; Jézus, aki Isten fia volt, de nem a Fiú Isten, csak attól fogva létezett, hogy megfogant Mária méhében; a Szent Szellem egy személytelen jelenlét vagy erő, amelyet Isten ad a hívőknek.

Az Út kezdeti sikere egy erőteljes evangelizációs programnak volt köszönhető, amelyben szerepet játszott a *Bővölködő élethez szükséges erő* című tanfolyam, valamint ezt követően számos tankönyv megjelenése, amelyek közül a legismertebbek a következők: *The New Dynamic Church*, *Jesus Christ is Not God*, *The Word's Way*, *The Bible Tells Me So* és *Are the Dead Alive Now?*

Zen buddhizmus

A zen buddhizmus a buddhizmus egyik újabb ága, pontos eredetét azonban homály fedi. Legendák szerint az alapítója egy vándorló buddhista tanító, Bodhidharma volt. A zen tanításai között szerepel a megüresedés és a végső cél, a megvilágosodás elérése érdekében folytatott buddhai meditáció. Szent könyvei és írásai nincsenek. A tanítások szájról szájra hagyományozódnak, bár a zen meditációnak része a szutrák, Buddha különböző értekezéseit összegző szövegek kántálása.

Zoroaszterizmus

Kr. e. 660 táján, Zoroaster (Zarathustra) által alapított ősi vallás. Szent írása az *Aveszta*. A vallás azt a kettős hitet tanítja, hogy minden isten fölött *Ahura Mazda* az első, valamint hogy kozmikus háború dúl *Ahura Mazda* és a gonosz szellem, *Ahra Majniu* között. Ennek a harcnak az egész emberiség része, és mindenkinek választania kell a jó és a rossz, valamint az ezzel járó jutalom és a büntetés között.

Bibliográfia

- Anderson, Neil T. *Walking in the Light: Discerning God's Guidance in the New Age*. Monarch Publications, England, 1993
- Baer, Randall N. *Inside the New Age Nightmare*. Huntington House, Lafayette, USA, 1989
- Bubeck, Mark I. *The Adversary: The Christian Versus Demon Activity*. Moody Press, Chicago USA, 1975
- Bubeck, Mark I. *Overcoming the Adversary*. Moody Press, Chicago USA, 1984
- Chandler Russell. *Understanding the New Age*. World Publishing Ltd, England, 1989
- Day, Joff. *Settled Accounts: Learning How to Forgive and Release*. Sovereign World, England, 1994
- Dere, Dr Jack. *Surprised by the Power of the Spirit*. Kingsway, England, 1995
- Ellis, Roger & Andrea Clarke. *The New Age and You*. Kingsway, England, 1992
- Ellis, Roger. *The Occult and You*. Kingsway, England, 1994
- Finney, Charles. *Principles of Revival*. Bethany House Publishers, Minneapolis, USA, 1987
- Gibson, Noel and Phyl. *Szabadítsd meg gyermekeinket a gonosztól*. Sovereign World, England, 1993 (Magyar kiadás: Amana, 1995)
- Gibson, Noel and Phyl. *Evicting Demonic Intruders*. New Wine Press, England, 1993
- Gibson, Noel and Phyl. *Excuse Me... Your Rejection is Showing*. Sovereign World, England, 1992
- Gordon, Bob. *The Disciple's Handbook for the Spirit-Filled Life*. Sovereign World, England, 1993
- Green, Michael. *I Believe in Satan's Downfall*. Hodder & Stoughton, England, 1975
- Hammond, Frank: *Az elutasítottság legyőzése*. Sovereign World, England, 1991 (Magyar kiadás: Zúgó Szél Alapítvány, 1993)
- Hammond, Frank and Ida Mae: *Disznók a szalonban*. New Wine Press, England, 1992 (Magyar kiadás: Hit Gyülekezete)
- Hammond, Frank. *Soul Ties*. The Children's Bread Ministry, Texas, USA, 1988
- Hancock, Maxine & Karen Burton Mains. *Child Sexual Abuse*. Highland Books, England, 1987
- Hepden, Steve: *Az elutasítottságról*. Sovereign World, England, 1992 (magyar kiadás: Betlehem Alapítvány, 1993)
- Hobson, Peter. *Christian Deliverance Volumes 1, 2 and 3*. Full Salvation Fellowship. Sydney, Australia, 1985-1988
- Huggett, Joyce. *Listening to Others*. Hodder & Stoughton, England, 1992
- Hurding, Roger. *Bible and Counselling*. Hodder & Stoughton, England, 1992
- Hurding, Roger. *Roots and Shoots*. Hodder & Stoughton, England, 1986

- Johnson, David & Van Vonderen, Jeff. *The Subtle Power of Spiritual Abuse*. Bethany House Publishers, Minneapolis, USA, 1991
- Kjos, Berit. *Your Child and the New Age*. Victor Books, Wheaton, USA, 1990
- Koch, Kurt. *Between Christ and Satan*. Kregel, Grand Rapids, USA, 1962
- Koch, Kurt. *Demonology, Past and Present*. Kregel, Grand Rapids, USA, 1969
- Koch, Kurt. *Occult Bondage and Deliverance*. Kregel, Grand Rapids, USA, 1970
- Kraft, Charles H. *Defeating Dark Angels*. Sovereign World, England, 1993
- Lea, Larry. *The Weapons of Your Warfare*. Word (UK), England, 1990
- Lewis, C. S. *The Screwtape Letters*. Harper Collins, England, 1977 (magyar kiadás: Csúrcsavar levelei. Evangéliumi Kiadó; 2. kiadás: Harmat Kiadó)
- Livesey, Roy. *Understanding Alternative Medicine*. New Wine Press, England, 1988
- Logan, Kevin. *Paganism and the Occult*. Kingsway, England, 1994
- Logan, Kevin. *Satanism and the Occult*. Kingsway, England, 1994
- Marrs, Texe. *Dark Secrets of the New Age*. Crossway Books, Westchester, USA, 1988
- Martin, Walter. *The Kingdom of the Cults*. Nova Distribution, Eastbourne, England
- Martin, Walter. *The New Age Cult*. Bethany House, Minneapolis, USA, 1989
- Mather, George A & Larry A Nichols. *Dictionary of Cults, Sects, Religions & the Occult*. Zondervan Publishing House, Grand Rapids, USA, 1993
- Mashall, Tom. *Healing from the Inside Out*. Sovereign World, England, 1988
- Mashall, Tom. *Valóban szabad!* Sovereign World, England, 1980 (Magyar kiadás: Zúgó Szél Alapítvány, 1992)
- Mashall, Tom. *Right Relationships*. Sovereign World, England, 1992 (magyar kiadás: Kapcsolatok, Budapesti Autonóm Gyülekezet, 1999)
- McClung, Floyd. *The Father Heart of God*. Kingsway, England, 1994 (magyar kiadás: Isten atyai szíve, YWAM)
- McClung, Floyd. *Spirits of the City*. Kingsway, England, 1990
- McCormick, W. J. McK. *Christ, The Christian & Freemasonry*. Great Joy Publications, Belfast, 1987
- Miller, Roger. *Curses, Unforgiveness, Evil Spirits, Deliverance*. Trumpet of Gideon Ministries, Germantown, USA, 1994
- Moody, D. L. *Power from on High*. Sovereign World, England, 1992
- Nee, Watchman. *Release of the Spirit*. New Wine Press. England, 1965
- Nee, Watchman. *The Spiritual Man*. Christian Fellowship Publishers Inc, Richmond, USA, 1977
- Nee, Watchman. *The Latent Power of the Soul*. Christian Fellowship Publishers Inc, Richmond, USA, 1972
- Parker, Russ. *The Occult: Deliverance from Evil*. IVP, England, 1992
- Penn-Lewis, Jessie and Evan Roberts. *War on the Saints*. CLC, England, 1973 (Reprint)

Peretti, Frank: *Ez élet sötétsége* (regény). Crossway Books, Illinois, USA, 1989 (UK kiadás: Monarch Publications, 1990) (Magyar kiadás: Hit Gyülekezete, 1990)

Peretti, Frank: *Áttörés a sötétségen* (regény). Crossway Books, Illinois, USA, 1989 (UK kiadás: Monarch Publications, 1990) (Magyar kiadás: Amana, 1995)

Pfeifer, Samuel, *Healing at Any Price?* Word Publishing, England, 1988

Powell, Graham and Shirley: *Rázd ki magad a porból!* New Wine Press, England, 1986 (Magyar kiadás: Elendel Intertrans Bt., 1999)

Powell, Graham. *Fear Free*. Sovereign World, England, 1987

Prince, Derek. *Áldás és átok*. Word (UK) 1990 (Magyar kiadás: Hit Gyülekezete, 1991)

Pulling, Pat. *The Devil's Web*. Huntington House Inc, Lafayette, USA, 1989

Reisser, Paul & Terri; John Weldon. *New Age Medicine*. IVP, Downers Grove, USA, 1987

Richards, John. *But Deliver Us from Evil*. DLT, London, 1974

Robert, Ed. *Ministering in the Gifts of the Holy Spirit*. Sovereign World, England, 1991

Sandford, John & Loren. *Renewal of the Mind*. Victory House Inc, Tulsa, USA, 1991

Sandford, John & Paula. *The Transformation of the Inner Man*. Victory House Inc, Tulsa, USA, 1982

Sandford, John & Paula. *Why Some Christians Commit Adultery*. Victory House Inc, Tulsa, USA, 1989

Sandford, John & Paula. *Healing of the Wounded Spirit*. Victory House Inc, Tulsa, USA, 1985

Sandford, John & Paula. *Restoring of the Christian Family*. Victory House Inc, Tulsa, USA, 1979

Sandford, Paula. *Healing Victims of Sexual Abuse*. Victory House Inc, Tulsa, USA, 1988

Sandford, Paula. *Healing Women's Emotions*. Victory House Inc, Oklahoma, USA, 1992

Seamands, David, A. *Healing for Damaged Emotions*. Scripture Press Publications, Wheaton, USA, 1993

Seamands, David A. *Healing Grace*. Scripture Press Publications, Wheaton, USA, 1992

Seamands, David A. *Healing of Memories*. Scripture Press Publications, Wheaton, USA, 1985

Sherman, Dean. *Spiritual Warfare For Every Christian*. YWAM Publishing, Seattle, USA, 1990

Smith, F Lagard. *What You Need to Know About the New Age Movement*. Harvest House Publishers, Oregon, USA, 1993

Strohmer, Charles. *What Your Horoscope Doesn't Tell You*. Word Publishing, England, 1991

Subritzky, Bill. *Szabadulás a démonoktól*. Sovereign World, England, 1986 (Magyar kiadás: Betlehem Kulturális Egyesület 1991)

Subritzky, Bill. *How to Cast Out Demons and Break Curses*. Dove Ministries, Auckland, New Zealand, 1991

- Subritzky, Bill. *Receiving the Gifts of the Holy Spirit*. Sovereign World, England, 1986 (magyar kiadás: A Szentlélek ajándékainak elnyerése, Betlehem Alapítvány, 1992)
- Wagner, C. Peter (szerkesztő). *Területi szellemek*. Sovereign World, England, 1991 (Magyar kiadás: Zúgó Szél Alapítvány - Amana, 1995)
- White, John. *When the Spirit Comes with Power*. Hodder & Stoughton, England, 1992
- White, Tom. *The Believer's Guide to Spiritual Warfare*. Kingsway, England, 1991
- Whyte, H. A. Maxwell. *Demons and Deliverance*. Whittaker House, USA, 1989
- Wilson, Earl D. *A Silence to Be Broken*. IVP, England, 1987
- Woodworth-Etter, Maria. *A Diary of Signs and Wonders*. Harrison House, Oklahoma, USA. (Reprint, originally published 1916)
- Wright, H. Norman. *The Power of a Parent's Words*. Regal Books, Ventura, USA, 1991

Az a tény, hogy egy könyv szerepel a bibliográfiában, nem feltétlenül azt jelenti, hogy e könyv szerzője egyetért mindennel, amit más szerzők leírtak. Arra kérem a kedves olvasót, hogy használja az ítélőképességét. „Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok!” (1Thesszalonika 5:21)

Amennyiben szeretne többet megtudni az Ellel Ministries tevékenységéről, ha szeretne felkerülni a levelezési listánkra, vagy ha szeretné támogatni a munkánkat kérjük, írjon az alábbi címre:

***Ellel Ministries East
Veresegyháza
P. F. 17
2112***